

نادر کاشانی ناگفته ها را می گوید
پسرم را مخفی کرده ام
یکصد سال با هلی کوپتر

فصلنامه علمی و پژوهشی
مطالعات فرهنگی و اجتماعی

شماره ۲۵۰۰ بهار ۱۳۹۰

بازسازی قدیمی ترین ساز جهان
گزارشی جالب از زیر زمین تهران
گفتگو با پدر ژپتوی پیش پرده خوان
لبنان بر سر دوراهی انتخاب ریاست جمهوری

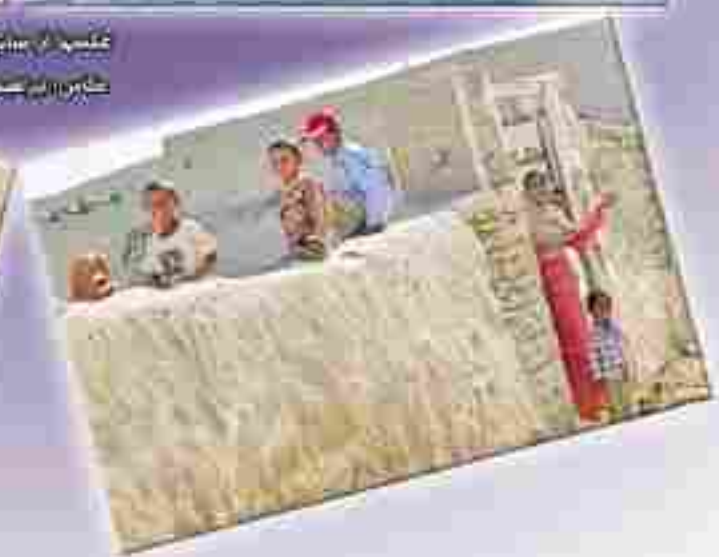

خلیج همیشه فارس

مجموعه از روایت فارس
شماره اول بهار ۱۳۹۱

عید اکمال دین عید ولایت امیرالمومنین (ع) عید اخوت و برادری مسلمین بر همه خوانندگان ارجمند مبارک و فرخنده باد

عید سعید غدیر خم

در این مکان پس از قرائت خطبه ای بازوی حضرت علی (ع) را به دست گرفتند و به یاران خویش از مهاجر و انصار فرمودند: «هر که را من مولا یم، علی مولا یم اوست». به این علت این روز در تاریخ شیعه اهمیت ویژه ای دارد و به نام عید غدیر خم از آن یاد می کنند.

سالروز تولد امام هادی (ع)

طغیان علویان که در بغداد تشکیلات منسجمی بوجود آورده بودند امام را به سامرا انتقال داد. از ابتدای ورود امام هادی (ع) به این شهر سختگیری و خشونت متوکل در مورد ایشان آغاز شد. متوکل آن حضرت را در محل تجمع نظامیان جای داده بودند تا نزد یک ایشان را تحت نظر داشته باشد و از وجود امام سخت بر خود بیمناک بود و به اندک سوء ظنی برای آن وجود پاک و نورانی مزاحمت ایجاد می کرد اما امام دهم (ع) در کلیه برخوردهای خود با متوکل عظمت خداوند متعال را در نظر داشتند و پیوسته بر حقانیت راه نیاکان خویش اصرار می کردند.

در آورد... شایان ذکر است که پیام امام خمینی (ره) از طریق هیئتی بریاست آیت الله جوادی آملی در روز ۱۳ دی ماه به گور باجف ابلاغ شد و نماینده ویژه میخائیل گورباچف از هیأت ایرانی در فرودگاه مسکو استقبال کرد.

شهادت استاد نجات الهی

کامران نجات الهی از استادان دانشگاه پلی تکنیک سابق در ۵ دی ماه سال ۱۳۵۷ هجری شمسی به دست عوامل رژیم طاغوت به شهادت رسید.

شروع کرد و از سال ۱۳۴۱ شمسی با ایراد سخنرانی های سیاسی به افشای مفاسد رژیم پهلوی پرداخت عاقبت پس از مجالس متعدد سخنرانی در شب دوازدهم محرم الحرام سال ۱۳۴۲ شمسی هنگامی که از مراسم سخنرانی بازمی گشت، رژیم او را دستگیر و زندانی کردند. آیت الله غفاری سرانجام در تیر ماه در تهران دستگیر شد و پس از شکنجه های بسیار به دست عمال سرسپرده در حالی که جسمش متلاشی شده بود به شهادت رسید.

حضرت محمد (ص) هنگام مراجعت از حجه الوداع در ۱۸ ذیحجه سال ۱۰ هجری قمری در حضور یاران و امتشان مولا علی (ع) را جانشین خویش معرفی کردند. این واقعه در مکانی به نام غدیر خم که آبگیری در میان مکه و مدینه است روی داد. حضرت ختمی مرتبت

در ۱۵ ذیحجه سال ۲۱۴ هجری قمری «حضرت امام علی النقی (ع)» دهمین پیشوای شیعیان جهان در مدینه منوره قدم به عرصه حیات نهادند. پدر ایشان امام نهم حضرت جواد (ع) و مادرشان بانوی فاضل بنام سمانه بودند. کنیه آن حضرت ابوالحسن و القاب مبارکش طیب، امین، هادی و مشهورترین آنها نقی است. امام علی النقی (ع) در پی رحلت پدر بزرگوارشان در هشت سالگی رسالت مهم امامت مسلمانان را بر عهده گرفتند. آن حضرت تا سال ۲۴۴ هجری قمری در مدینه به ارشاد و هدایت مردم همت گماشتند تا آنکه متوکل خلیفه عباسی از بیم قیام و

سالروز صدور پیام امام (ره) به گورباچف

در ۱۱ دی ماه ۱۳۶۷ هجری شمسی حضرت امام خمینی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران پیام مهم و تاریخی خود را خطاب به گورباچف صدر هیئت رئیسه شوروی سابق صادر فرمودند. حضرت امام (ره) در بخشی از پیام خویش چنین فرمودند: «برای همه روشن است که از این پس کمونیسم را باید در موزه های تاریخ سیاسی جهان جستجو کرد چرا که مارکسیسم جوابگوی هیچ نیازی از نیازهای واقعی انسان نیست، چرا که مکتبی است مادی و با مادیت نمی توان بشریت را از بحران عدم اعتقاد به معنویت که اساسی ترین درد جامعه بشری در غرب و شرق است به

شهادت آیت الله غفاری

آیت الله حاج شیخ حسین غفاری آذرشهری در ۷ دی ماه سال ۱۳۵۳ هجری شمسی در زندان رژیم خودکامه پهلوی بدست شکنجه گران ساواک به شهادت رسید. آیت الله غفاری تحصیلاتش را در زادگاهش آذرشهر و سپس قم پایان رساند. او بعد از کودتای ۲۸ مرداد مجله ای هفتگی بنام «الدین و الحیات» منتشر کرد. این مجله بعد از مدتی توقیف شد و آیت الله غفاری تحریر کتابهایش را

در این شماره می خوانید:

۳	یاد و یادواره
۴	یادداشت هفته
۶	تفسیر سیاسی
۸	سه گانه
۹	یک هفته چند نگاه
۱۰	گزارش شهرستان
۱۱	علل و درمان دروغ گوئی
۱۲	رفتارها و واکنش ها
۱۴	داستان زندگی
۱۶	صدای سبز بسنج
۱۷	نگاه هفته
۱۸	گزارش خارجی
۲۰	مشاور خانواده
۲۲	گزارش از زندان
۲۳	آیا می دانستید؟
۲۴	درس زندگی
۲۵	پرسش و پاسخ ویژه
۲۶	گزارش هفته
۲۸	ماجراهای خواستگاری
۲۹	در پیچ و خم دادگاه
۳۰	مسابقه بزرگ داستان نویسی
۳۲	دستبخت عدسی
۳۳	اطلاعات مفتکی
۳۴	از گوشه و کنار جهان
۳۶	ترازو - نوشته های ناب
۳۷	یک هفته حادثه
۳۸	فانتری ایرانی
۳۹	محیط آموزشی شاد
۴۰	رمز موفقیت پهلوانان
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	از کاجکا
۴۵	باریکتر از مو
۴۶	رایانه
۴۷	جدول تونویی
۴۸	جدول
۴۹	باهوش خود کلنجار بروید
۵۰	جنگ هنر
۵۴	داستان کوتاه ایرانی
۵۶	از نگاه دوربین
۵۸	ورزشی
۶۲	در حلقه زندان
۶۳	هفته بعد شما
۶۵	از دریچه علم
۶۵	پیامهای رایگان
۶۶	نقاشی های شما

صاحب امتیاز:
شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)
مدیر مسوول و سردبیر:
فتح الله جوادی

معاون سردبیر: سید احمد شهابی
معاون فنی: محمود صفادار
ناظر چاپ: کریم ملکی
صفحه آرا: محمدجعفر صباغی خسروی
زرها کوچکی
حروف نگار: اسماعیل غلامی

نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت جنوبی
- موسسه اطلاعات - اطلاعات هفتگی

کدپستی: ۱۵۴۹۹۵۱۱۹۹
تلفن: ۲۹۹۹۳۴۰۲ - ۲۲۲۲۶۲۲۶
نمابر (فکس): ۲۲۲۷۱۸۱۳
Email: haftegi@ettelaat.com
تلفن آگهی های مجله اطلاعات هفتگی: ۲۲۲۲۳۵۰۷

چاپ از: ایرانچاپ
چاپخانه موسسه اطلاعات - تلفن: ۲۹۹۹۹۰

شماره: ۳۳۰۹ - چهارشنبه ۵ دی ۱۳۸۶
۱۵ ذی الحجه ۱۴۲۸ ۲۶ دسامبر ۲۰۰۷

هرگونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه سینما، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است.
مقالات ارسالی پس داده نمی شود.
مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

یادداشت هفته

محمد امین جوادی

چرا علی (ع) را دوست داریم؟

راستی چرا ما علی (ع) را دوست داریم؟ چرا حتی به جای سلامهایمان میگوییم «یا علی»؟ یعنی درودمان «یا علی» است و بدرودمان.

و معمولاً ما اینها موقع خدا حافظی میگوییم «یا علی». هرگاه که امید مددی است میگوییم «یا علی». می خواهیم از جابر خیزیم، دستمان را به زانو میگیریم و خود را جمع می کنیم و میگوییم «یا علی» و بر می خیزیم. هرگاه سنگینی چیزی می خواهد بر دلمان یاد و شمان قابل تحمل شود و از فشارش به در آییم میگوییم «یا علی». آغاز هر کارمان با «یا علی» است و فرجام هر کار. این چه رمز ماندگاری است که دلایمان را به هم گره می زند و چه قانون نانوشته ای است که همه جا مراعات می شود. چشمه این عشق از دل کدام صخره و کوه می جوشد و این رود جاری در جان و روانمان از کدام سر چشمه جان می گیرد و حرکت آغاز می کند؟ و آتش این عطش و امداد کدام خورشید عالم افروز است؟

است و گریه شبانه اش به خاطر رنج کود کان یتیم کوفه بسی دلنشین تر و شجاعانه تر از نعره پهلوانانه اش در عرصه جهاد.

علی را دوست می داریم به خاطر صداقتش، به خاطر عدالتش، به خاطر صبر و سکوتش. پیر و علی هستیم به خاطر آنکه بر سر حق معامله نکرد، برای پایداری حکومت دروغ نگفت، باج به کسی نداد و نگذاشت دسته و حزب و قبیله ای تمام ارزشهای دین رسول را به نفع خود مصادره کنند و بدتر از آن، این مصادره به مطلوب را توجیه شرعی بایش بتراشند همچنان که سیاستمداران امروز چنین می کنند. حتی واژه ها را مصادره به مطلوب می کنند.

علی را دوست می داریم برای آنکه حق برایش مهمتر از هر چیز بود، حتی مهمتر از خود، برای اینکه نگذاشت آنچه که در دوران بنی امیه و آل ابوسفیان بر سر دین و حکومت اسلامی آمد، در دوران حکومت او جای پای پیدا کند.

قصه هایی که در مورد قضاوت های علی در کتابها آمده است، داستان هایی که در دوران زمامداری او از نوع حکومتش در تاریخ به یادگار مانده است، همه و همه نشانگر سازش ناپذیری او در برابر باطل و تسلیمش در برابر حق است. مردی که هیچ وقت حقیقت را فدای مصلحت نکرد. به جنگ های علی در دوران حکومتش نگاه کنید، با اصحاب جمل جنگید چون از حق بریده بودند و پیمان شکستند و به دنبال یک شتر به راه افتادند. داستان جمل پس عبرت آموز است. علی حاضر نشد به خاطر ماندن بر سر قدرت حتی به صحابه پیامبر سهم اضافه ای

بر این گل رسوبی سجده می کنند، اگر تو بخواهی!، اگر ما بخواهیم!، اگر...

کمیل منصور کوهی - نكاء

خداشناسی به جای کیهان شناسی

امروزه بشر در شناسایی اجزاء جهان آفرینش تلاشها می کند و رنجهای برد و وقت و عمر صرف آن می کند اما در شناسایی آفریننده جهان کوششی ندارد بلکه به فکر آن هم نمی افتد، مثلاً در رسیدن به کره ماه و شناسایی وضع آن و بهره برداری از آنچه هزینه های سنگینی که صرف می کنند و چه رنجهایی می برند و چه تلفاتی که می دهند ولی در شناختن آفریدگار کره ماه و به حرکت در آورنده آن با این نظم شگفت، حاضر نیست مقداری از عمر خود را صرف کند، به همین جهت است که دانشهای امروزی خوشبختی اجتماع و آسایش حقیقی او را نمی تواند تامین کند چون مرز دانش بشری فعلاً محدود به همان آفریده ها شده و به آفریننده آنها نمی رسد.

عباس عابد - اندیشه

چند عبارت نفوذ

بِسْمِ اللَّهِ خدا یا آنکه در تنهای ترین تنهاییات نهایت گذشت به حق دل تنهای ترین تنها کسش تو در تنهای ترین تنهاییات تنهای گذار.

□ در جایی که همه مثل هم فکر می کنند هیچ کس فکر نمی کند.

□ دو چیز در دنیا تمامی ندارد: حماقت انسانها و پنهان کنش آنها که در مورد اولی مطمئن مادر مورد دومی شک دارم....

آلبرت انیشتین

ان مایه این آتش و سر چشمه این جوشش از کجاست؟ و از که؟ علی را برای چه دوست داریم؟ همو که از آغاز تا انتهاید بیضای رسول بود، در حمله کافران قریش جان نثارش که بر جای او مرگ را به جان می خرد تا درخت اسلام سر سبز بماند، در آن شبی که جمعی از کفار قریش با شمشیر آخته بر خانه رسول حمله بردند و تیغ برکشیده قصد جانش کردند و به جایش، جانش را در جایگاهش دیدند. همو که جنگی را به ضربت شمشیری برد و آن هنگام که کیان اسلام در خطر افتاده بود، عربده جویی سردار سپاه دشمن را که کسی یاری نبرد با او رانداشت، با ذوالفقار خدایی خاموش کرد و با یک ضربت دین خدا را نجات داد و یک غزوه تنها با یک شمشیر، با شمشیر یک مرد پایان گرفت. همو که نخستین ایمان آورنده به دین پیامبر خدا بود. همو که اگر نبود سر نوشت دین رسول نیز معلوم نبود.

اما ما مردم علی را نه به خاطر ضربت شمشیری که در خندق کار گرفتاد و نه به خاطر پهلوانی تاریخ ساز در خیبر، که در قلعه منافقین یهود را کشت و ریشه نفاق در مدینه را سوزاند. علی را نه به خاطر قوت بازو یا تناسب اندام یا شکل و شمایل، نه نه، علی را به خاطر مجموعه ای از خصایل دوست می داریم و بیش از همه علی را به خاطر عدالت که جان بر سر این میثاق گذاشت. علی را بیش از شجاعتش در میدان جنگ به خاطر صبر و سکوتش، به خاطر مصلحت دین خدا دوست می داریم. ذغال گذاخته ای که او به دستان برادرش عقیل نزدیک کرد تا سهم بیشتری از بیت المال نخواهد، برایمان عزیز تر از ضربت شمشیر میدان بدر

الاصل به نام کنکور؛ کودک که باشی، (دوست دارم) تکیه کلامت است، دوست دارم راه بروم، دوست دارم بدوم، دوست دارم مشق هایم را خط بز نم... دوست دارم... دوست دارم... دوست دارم کاش باز هم دعاها و قهرها مان یک روزه بود، ای کاش فردا، باز هم هر سلام گامی بود به سوی دوستی، تا بار دیگر خوراکی هایمان را قسمت کنیم؛ کاش باز هم سرزنگ شیمی، عربی می خواندیم، ای کاش باز هم در فصل امتحان، در راه مدرسه، آیت الکرسی می خواندیم و در دل او را صدای کردیم تا یاریمان کند...

کاش باز هم بعد از امتحان، سر مست و مغرور از اینکه به همه سوالها پاسخ داده ایم، با هم کلاسی ها بختمان می شد که فلان سوال جوابش گزینه اول است و آنها می گفتند که نه، جواب گزینه دوم است! و وقتی به نتیجه نمی رسیدیم، دوان دوان به سوی معلممان که ورقه های امتحان را در کیفش گذاشته بود و داشت از حیاط مدرسه خارج می شد می رفتم و او پاسخ می داد که همه تان در اشتباهید، پاسخ گزینه ی سوم است!

کاش باز هم موضوع انشایمان این بود؛ علم بهتر است یا ثروت! و ما برای اینکه نمره گرفته باشیم، به زور! می خواستیم ثابت کنیم که علم بهتر است و ثروت اصولاً به درد نمی خورد!!

کاش باز هم به ما می گفتند: می خواهید چه کاره شوید و ما می نوشتیم: خلبان یا مهندس و دخترها: دکتر یا معلم! ... و تو برادر و خواهرم، باید... با التماس تکرار می کنم، باید کودک درونت را دوباره زنده کنی، صداقتش را پرورش دهی، نوازش کنی، نازهایش را با جان و دل بخوری، او برای جان گرفتن دوباره منتظر یک اشاره از تو هست، بیش از این منتظرش نگذار؛ آری، فرشته ها هنوز

نامه های بدون واسطه

کاش کودک می ماندیم

اکنون نهال گردو آن قدر قد کشیده است، که دیوار را برای برگ های جوانش معنا کند.

فروغ فرخزاد

هنگامی که در خیابان و از میان کوچه پس کوچه های این شهر شلوغ می گذری، پسران و دخترانی را می بینی که هنوز یاد نگرفته اند دروغ بگویند، هنوز یاد نگرفته اند ریا کنند، هنوز هم قهرهاشان یک روزه است، هنوز هم خوراکی های درون کیف شان را با هم قسمت می کنند، هنوز هم...

کاش کودک می ماندیم و کودکی را استمرار می دادیم؛ کودک که باشی، همیشه در حال زندگی می کنی، نه در گذشته و نه در آینده، افسوس گذشته و نگرانی برای آینده برایت بی معنای شود؛ کودک که باشی، گلیا های فامیلی شامل حالت نمی شود و مجبور نیستی برای توجیه کارهایت هزار و یک دلیل عمه پسند و خاله پسند بیآوری...

کودک که باشی، برف این موهبت الهی برایت شادی بخش است، به آدم برفی ات فکر می کنی، نه به لاستیک یخ شکن و ضد یخ خودرو؛ کودک که باشی بازی بچه ها در ظهر تابستان برایت آزار دهنده که نیست، هیچ، تو نیز با آنها همراه می شوی؛ کودک که باشی به مهر آفرین زیر نمره بیست دیکته ات فکر می کنی، نه به یک نام فرانسوی

نامه به سردیر

باسلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و باتبریک فرا رسیدن عید سعید غدیر خم به همه شیعیان و مسلمانان و عاشقان مولا علی (ع) و باپوزش همیشگی به خاطر تأخیر در پاسخ به نامه‌های شما عزیزان:

* سید حسن حسینی پور - مینودشت

عرض ادب شما به پیشگاه آقا امام زمان (عج) که مطلب زیبایی هم بود به دستم رسید. امید به آنکه همه ما از جمله منتظران واقعی آن حضرت باشیم. یک تکه از این عرض ارادت را آورده‌ام:

آقادر کلامین جمع‌ه می‌آیی تابام‌گان چشمم قدمگاهت را جارو کنم و شمیم دل‌انگیز وجودت را به جان ببخشم و سرمست از حضور سبزه سربه افلاک برم و با آسمانیان فخر بفروشم که ای آسمانیان؛ شاهد باشید در زمین خاکی مامن‌جی عدالت‌گستری داریم که سرمایه دنیا و آخرت‌مان است.

* مهرداد نظری دهکردی - شهرکرد

گلایه شما را به همکارم منتقل کردم. نگران نباشید شما می‌توانید گزارش خودتان را ارسال کنید. ضمناً به ما هم حق بدید، باتوجه به کثرت گزارش‌های شهرستان موفق نشویم از یک شهرستان دوبار گزارش چاپ بکنیم. موردی هم که به آن اشاره داشته‌اید اشتباه بخش فنی بود و نه مسئول مربوطه. به هر حال از لطف شما متشکریم. داستان ضمیمه نامه را هم به بخش مربوطه ارسال کردم.

* احمد صابری - قوچان

تا به حال دوباره نامه‌های شما پاسخ دادم و فکر می‌کنم مضمون نامه شما در مجله مورد بررسی قرار گرفته است. برایتان آرزوی شاد کامی دارم. ضمناً انتقاد شما را به آقای اکبرزاده منتقل کرده‌ام. موفق باشید.

* اصغر کلانی - تهران

از ابراز لطف صمیمانه شما خواننده پرسابقه و فهمیم متشکریم. مقاله «مجازات ناکرده گناه» به دستم رسید و همانطور که شما اشاره کردید و یادداشت‌های مجله هم بارها اشاره شده، مقوله امنیت یکی از اساسی‌ترین نیازهای جامعه بشری است و نوع رفتار پلیس و دستگاه قضایی هم در ایجاد آرامش بسیار مؤثر است. درباره جسور شدن سارقین هم تا حدود زیادی حق باشماست. به هر حال خدا کند پلیس با اقدامات قاطعانه بتواند در برابر گستاخی آنها مانع ایجاد کند.

* هادی غلامی - بافق

همانطور که شما هم گفته‌اید باتوجه به تردیدی که ما هم پیدا کردیم مربوطه دیگر چاپ نشد و از خوانندگان هم خواسته‌ایم که وجهی ارسال نکنند.

* مسعود سعیدیان - تهران

مقاله شما به دستم رسید و در یکی از شماره‌های آینده چاپ می‌شود. موفق باشید.

(پدر و خندق واحد و خیبر و...) نمی‌بینیم. هم مناجات‌های علی را می‌بینیم که بهترین مناجات‌هاست و دعای کمیل یک نمونه بارز آن، هم غربت و تنهایی علی را می‌بینیم که سر فرو بردن در چاه مصداق آن، هم رأفت و عطف و محبت علی را می‌بینیم در گریه برای یتیمان و بی‌پناهان و در آن همه بخشش‌ها و کرمه‌ها و نان‌گندم تقسیم کردنها. هم در حکومت علی می‌بینیم با آن همه مراقبت از بیت‌المال و آن همه اصرار برای برقراری عدالت و تقسیم و توزیع عادلانه در آمده‌ها و جلوگیری از حیف و میل و بریز و پاش و سهم‌خواهی و زیاده‌طلبی... و این شخصیت چندبعدی که در خانواده یک نمونه کامل است و خانواده علی با حضور فاطمه (س)، حسنین، زینب کبرا، ام‌کلثوم، یک خانواده شش نفره نمونه، یک همسر بزرگ، یک پدر نمونه، یک امیر قدرتمند و عادل و رؤف و دلسوز و مهربان، که خانواده نمونه است، و هم یک امیر نمونه و هم یک حاکم نمونه، هم یک امام نمونه، یک پهلوان نمونه، یک عابد و زاهد نمونه و یک جانشین نمونه...

و مادر آستانه جشن جانشینی علی ایستاده‌ایم. جشنی که برای ما بزرگترین عید و خجسته‌ترین مناسبت است. عید غدیر خم، روز اکمال دین و روز برگزیده شدن امیر مومنان برای سکنداری دین خدا. روز تولد امامت. روز اخوت و برادری همه شیعیان و مسلمانان و روز عید غدیر روزی بس بزرگ و مبارک و فرخنده است.

یعنی تحت تکفل داشتن فردی یا افرادی از خانواده، به معنی کاملتر اینکه شخص مورد نظر چه از نظر مالی و چه از جنبه سنی شخص یا اشخاصی را بتواند از لحاظ مادی تحت نظر قرار بدهد و هزینه‌های مربوط به آنان را متقبل شود. قانونی در دفترچه‌های نظام وظیفه وجود دارد که بر مبنای آن اگر شخصی ۵۹ سال تمام داشته باشد می‌تواند پسر خود را تکفل خود قرار دهد و به عبارت ساده‌تر اینکه این مشمول خدمت نظام وظیفه با استناد به این مساله که پدر او ۵۹ سال را تمام کرده است می‌تواند از خدمت معاف شود و به اصطلاح کفالت او را به عهده بگیرد. حال سوال اینجاست کدام پسر ۱۹ تا ۲۰ ساله در پست و شغل و درآمد به درجه‌ای رسیده است که تکفل پدر یا خانواده خود شود؟ پسری که در پشت کنکور معطل مانده و درس هم نمی‌خواند، سر کار هم نمی‌رود و از جیب پرفوت پدر خود برداشت می‌کند می‌تواند تکفل یک دکتر داروساز، صاحب داروخانه یا درآمدی بالای ۱۰ میلیون تومان در ماه بشود؟ آیا این با عقل آدمیزاد جور در می‌آید؟ از طرف دیگر چه بسیار جوانان که نان‌آور خانواده خود هستند. هم کار می‌کنند و هم شبانه درس می‌خوانند. پدری بیمار و شکسته از رنج روزگار که عمری را بانان کارگری گذرانده و اکنون در سن ۵۵ تا ۵۷ سال زمینگیر شده است دارند و آنگاه این پسر جوان باید مادر و پدر و خانواده خود را خواهر و برادران کوچک خود را رها کند تا ۲ سال را در نقاط آب و هوایی بد به خدمت سربازی بگذراند و تکفل خانواده خود نمی‌شود زیرا پدرش هنوز ۵۹ سال را تمام نکرده است؟! واقعاً این چه قوانینی است که خشک و تر باید با هم بسوزند؟

امضاء - محفوظ از شیراز

بدهد یا قدرت ناحقی به آنان بسپارد، برخلاف ماکه ادعای پیروی از او را داریم و وقتی به قدرت می‌رسیم همه را از دم تیغ می‌گذرانیم و تمام کارگزاران خویش را نیز از گروه خود به کار می‌گماریم.

داستان صفین از آن عبرت‌آموز تر. جنگ عدالت با حیف و میل و اسراف و اشرافیت و تجمل، جنگ عدالت با سوءاستفاده، جنگ عدالت با بردگان ثروت و منفعت و نهروان هم عبرت‌های شگفت خود را دارد. جنگ حقیقت با خرافه، جنگ حق با تعصب کور و چه شگفت است داستان علی که در هر دوره و زمانه‌ای عبرت‌آموز است و هشدارها و اندازهای فراوان دارد.

ما علی را دوست داریم به خاطر آنکه مجموعه‌ای از ارزشهای انسانی و الهی است. برای یک یتیم گریه می‌کند. شب کیسه بر می‌دارد و ناشناس نان به خانه گرسنگان می‌بخشد. نخلستانهای آباد در مدینه را احیاء می‌کند اما از ثروت فراوانش برای زندگی خود چیزی نمی‌اندوزد، همه را می‌بخشد. اهل کار است، به موقع اهل جنگ است، به هنگام فریاد بر سر کفر و ظلم می‌کشد و در وقت خود ضجه و ناله می‌زند. بیشترین جاذبه را برای دوستانش دارد و دوستانش صادق‌ترین یارانش هستند و البته برای دشمنان خدا جاذبه‌ای ندارد و پراز دافعه است و مردان خدا چنین‌اند. برای مومنان بیشترین جاذبه را دارند و برای کافران و منافقان بیشترین دافعه را... و علی چنین بود و ما اگر پیرو علی هستیم، علی را تنها در میدان جنگ

زندگی زنگ تفریح است بین تولد و مرگ. یارب چه چشمه‌ای است محبت که من از آن یک قطره خوردم و دریا گریستم. دوست داشتم یادت هست؟ گفتم دوست دارم و تو برای دوست داشتن کوچکی! و من رفتم تا بزرگ شوم اما آنقدر بزرگ شدم که یادم رفت دوست داشتم.

مجتبی صفاریان - فردوس

حق اشتباه نداریم!

در یکی از شماره‌ها در بخش سه‌گانه درباره کارمندان بانک نوشته بودید که به نظر من منصفانه نبود. شاید نویسنده یکی دوبار در بانک معطل شده باشد که درباره این قشر زحمتکش که واقعاً با حقوق کم و خسارت بالا کار می‌کنند، کم لطفی می‌کنند. ما شاید جزو معدود کارمندانی باشیم که موظفیم ساعت ۷ صبح کارمان را شروع کنیم. وقتی ساعت ۷/۵ در بانک راباز می‌کنیم پشت سر هم مشتری وارد می‌شود و هر روز هم باید به سوالات دهها نفر جواب بدیم، ضمن اینکه حق اشتباه هم نداریم. چون یک اشتباه کوچک باین حقوق‌اندک ما غیر قابل جبران است. حتی برای صبحانه نمی‌توانیم از جایمان بلند شویم. بسیاری وقتها همان دو سه نوبت چایی که برای ما می‌آورند سرد می‌شود و نمی‌توانیم آن را بخوریم و حقوق آنچنانی هم نمی‌گیریم. به خدا از این خبر هان نیست و کارمندان بانک خیلی بیشتر از متوسط کار مفید در ادارات کشور کار می‌کنند.

طیبه نژادی - رشت

معنی کفالت

آیا تاکنون به معنای کلمه کفالت اندیشیده‌اید؟ کفالت

لبنان پرسردهو راشی انتخاب ریاست جمهوری

ایران و جهان

* صفایی فر اهانی: به رئیس جمهوری اطلاعات غلط می دهند.

* مصاحبه رئیس جمهوری با تلویزیون درباره وضعیت اقتصادی با واکنش های منفی مواجه شد.

* اولین محموله سوخت نیروگاه بوشهر از روسیه ارسال شد.

* لاریجانی یک بار دیگر تعلیق غنی سازی را رد کرد.

* سران اتحادیه اروپا در قطعنامه ای با برنامه هسته ای ایران مخالفت کردند.

* افشار معاون سیاسی وزیر کشور، خواستار ایجاد محدودیت برای مطبوعات در آستانه انتخابات شد.

* دبیرکل شورای همکاری خلیج فارس پس از حضور احمدی نژاد در نشست سران، خواستار بازپس گیری سه جزیره به نفع امارات شد.

* وزیر کشور خواستار مقابله با منتقدان بلند پایه دولت شد.

* عاقبت مجلس به گرانی اعتراض کرد.

* آمریکایک پایگاه نظامی در نزدیکی مرز ایران در عراق احداث می کند.

* دولت مخالفت خود را با برخی برخورد ها تحت عنوان امنیت اجتماعی اعلام کرد.

* مهدوی کنی برای پنج سال دیگر در سمت دبیر کلی جامعه روحانیت مبارز ابقا شد.

* عباس عبدی: توزیع پول، راه فقر زدایی نیست.

* ایران و روسیه قرارداد های گسترده تجاری منعقد ساختند.

* اجلاس حامیان تشکیل کشور مستقل فلسطین در پاریس تشکیل شد.

* حزب حاکم قریزستان پیروزی مطلق در انتخابات پارلمانی این کشور را به دست آورد.

* انتخابات ریاست جمهوری لبنان باز هم به تعویق افتاد.

* انگلیس کنترل بصره را به عراقی ها سپرد.

* مسکو به غرب درباره استقلال کوزوو هشدار داد.

* مردم بولیوی هم به قانون اساسی رئیس جمهوری این کشور رأی منفی دادند.

* مشرف کنترل سلاح های هسته ای پاکستان را در دست گرفت.

* یک عضو ارشد ابوسیف در فیلیپین کشته شد.

* جانشین فرمانده ارتش لبنان ترور شد.

* بوش به خاور میانه می آید.

* مشرف وضعیت اضطراری را در پاکستان لغو کرد.

* ظوهری مرد شماره ۲ القاعده اعلام کرد، اعراب در اجلاس آنابولیس به فلسطین خیانت کردند.

* بودجه نظامی جدید آمریکا در کنگره تصویب شد.

* قذافی آمادگی خود را برای سفر به آمریکا اعلام کرد.

* دولت نپال به مانوئیست های این کشور چراغ سبز نشان داد.

* فوجی موری رئیس جمهوری پیشین پرو زندگی شد.

* القاعده مسوولیت انفجار الجزایر را بر عهده گرفت.

زدن به این مسائل نقش و دست داشته اند، زیرا آنها تمایلی به برقراری صلح و آرامش در لبنان نداشته و از آشفته گی اوضاع بهره می گیرند.

ممکن است عنوان شود در مقطع کنونی که اسرائیل و سوریه حضوری فعال در لبنان ندارند، چگونه می توانند تاثیر گذار بوده و به خواسته های خود در این کشور جامه عمل بپوشانند؟

سالتها بخش هایی از این سرزمین در اشغال دو همسایه قرار داشت.

مقاومت مردم موجب خروج اسرائیل از مناطق اشغالی جنوب گردید، ولی با این حال هنوز هم بخش هایی از مزارع شبعا در کنترل ارتش اسرائیل قرار دارد. در ارتباط با سوریه هم، ترور رفیق حریری نخست وزیر پیشین که مخالف دمشق بود و فشار های جامعه جهانی همراه با قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل، زمینه ساز خروج ارتش سوریه از لبنان گردید، ولی با وجود این که ارتش های دو کشور همسایه از لبنان خارج شده اند، با اینحال نفوذ آنها حفظ شده است، به گونه ای که به جرأت می توان اعلام کرد این دو کشور و دوستان و حامیان شان در ترورها، ناآرامی ها و دامن زدن به اختلافات سیاسی نقش دارند.

اختلافات سیاسی که از ماهها قبل آغاز شده بود با خاتمه دوران ریاست جمهوری ژنرال لحود شدت گرفته و با ترور ژنرال الحاج که قرار بود فرماندهی ارتش را پس از ژنرال سلیمان در اختیار بگیرد، وارد مرحله جدیدی شد. ادامه این وضعیت می تواند لبنان را به سوی گسیختگی سیاسی سوق داده و با توجه به وفور سلاح در دست ساز مانها و احزاب، زمینه ساز جنگ داخلی ویرانگری گردد که مشابه آن در سال ۱۹۷۵ در این کشور روی داد.

تنوع قومی

لبنان با وجود این که کشور کوچکی است، اما دو ویژگی دارد:

- **ویژگی اول**، موقعیت استراتژیکی این سرزمین در کنار دریای مدیترانه است. این شرایط سبب گردید لبنان سالتها یکی از قطب های سیاسی و اطلاعاتی میان شرق و غرب در دوران جنگ سرد باشد. به گونه ای که لبنان در آن زمان، یکی از کانونهای اصلی تبادل جاسوس و اطلاعات میان عوامل و ابر قدرت به شمار می رفت، ولی جنگ داخلی که ویرانی سیاسی و اقتصادی این کشور را در پی داشت، لطمه ای اساسی به جایگاهش وارد آورد.

- **ویژگی دوم**، تنوع مسلکی و قومی است. در این کشور مسلمانان و مسیحیان از فرقه های مختلف مذهبی به صورت مسالمت آمیز در کنار یکدیگر زندگی می کنند. دلیل آن نیز تعیین جایگاه هر یک از آنها در قانون اساسی است.

لبنان سالتها بخشی از سرزمین شام بزرگ بود که این سرزمین را همراه با سوریه در بر می گرفت. فروپاشی امپراتوری عثمانی که سالتها کنترل این سرزمین را در دست داشت سبب گردید در تقسیم اراضی این امپراتوری، سوریه و لبنان سهم فرانسه شوند. لذا پس از جنگ جهانی دوم

اوضاع سیاسی و اجتماعی روز به روز در لبنان وخیم تر شده و روند حوادث به گونه ای است که اگر هر چه سریع تر جناح های مخالف در این کشور، درباره رئیس جمهوری آینده به توافق نرسند زمینه مساعدی برای جنگ داخلی ویرانگر مهیا خواهد شد که می تواند یکبار دیگر این کشور را به ویرانه ای بدل سازد.

توافق دو جناح موافق و مخالف سوریه بر سر ریاست جمهوری میشل سلیمان فرمانده ارتش و اصلاح قانون اساسی برای از بین بردن موانع، این ذهنیت را به وجود آورده بود که زمینه مساعدی برای رفع اختلافات و فراهم آمدن زمینه آشتی ملی مهیا شده است ولی ترور ژنرال الحاج جانشین میشل سلیمان و مشکلاتی که در پارلمان بروز کرد، نشان داد که گویا دو جناح مایل نیستند دست از مخالفت ها و لجاجت برداشته و تفاهم را جانشین اختلاف سازند.

زمانی که دوره ریاست جمهوری ژنرال امیل لحود خاتمه یافت و پارلمان در باره انتخاب جانشین وی به توافق نرسید، تلاش هایی برای تشددی صورت گرفت که مثبت تلقی شد به این دلیل که دو جناح توافق خود را با اصلاح قانون اساسی برای هموار شدن راه جهت ریاست جمهوری میشل سلیمان فرمانده ارتش اعلام کردند. ولی تعویق مجدد نشست پارلمان همراه با ترور ژنرال الحاج زنگ خطر را به صدا آورد و اوضاع را بحرانی کرد. در این شرایط دو جناح یکدیگر را متهم به دست داشتن در ترور کردند، در حالی که اسرائیل و سوریه نیز مدعی بودند که طرف مقابل نقش بسزایی در ترور مرد شماره ۲ ارتش لبنان دارد.

روشی که پیش گرفته شده، هیچ نفعی برای لبنان ندارد و می تواند اوضاع را بیش از پیش آشفته کند.

اوضاع کنونی لبنان تا حدودی مشابه سال ۱۹۷۵ است که به سبب تشدید اختلاف بین فالانژها و فلسطینی ها، جنگ داخلی خونینی در این کشور آغاز شد که سالتها ادامه داشت و لطمات جبران ناپذیری بر لبنان وارد آورد. لذا با توجه به آن رویداد ناگوار این انتظار می رفت لبنانی ها درس عبرت گرفته و اجازه ندهند اختلافاتشان از چارچوب سیاسی خارج شده و وارد فاز نظامی شود.

ولی ترور رفیق حریری نخست وزیر پیشین لبنان که به سوریه و عوامل دمشق نسبت داده می شود واقعات تروریستی پس از آن که عمد تا گریبان مخالفان سوریه را گرفته، نشان از این مساله داشت که لبنان روی خوش ندیده و به سوی آشتی ملی حرکت نخواهد کرد.

بزرگترین مشکل لبنان دخالت دو همسایه بزرگ آن در امور داخلی این کشور کوچک است. لبنان در منگنه اسرائیل و سوریه قرار گرفته و هر یک از این کشورها با دخالت در امور داخلی لبنان، سعی در حفظ منافع خود و حاشیه سازی برای احزاب، گروه ها و سیاستمداران دارند. به همین دلیل، اگر تمام حوادث و اختلافات و درگیری های سیاسی و نظامی لبنان از زمان استقلال تاکنون مورد تجزیه و تحلیل قرار بگیرد، این واقعیت آشکار خواهد شد که اسرائیل و سوریه و عوامل و دوستانش در پیدایش یا دامن

غلامعلی چریکی

وضعیت عباس امیر انتظام چگونه است؟

عباس امیر انتظام را باید از اولین زندانیان سیاسی ایران به حساب آورد که دادگاه انقلاب او را به حبس ابد محکوم کرد. او به دلیل بیماری، بارها از زندان آزاد شده، سپس راهی زندان گردیده است. او در دو جلد کتاب تحت عنوان «آن سوی اتهام» به تشریح زندگی خود، دادگاه‌اش و زندان پرداخته است. در جلد اول کتاب مزبور، درباره زندگی و فعالیت او آمده است که، عباس امیر انتظام از معدود بازماندگان مبارزه ملی به رهبری دکتر محمد مصدق بود که هم عضو شورای مرکزی و هم عضو هیأت اجرایی نهضت مقاومت ملی بود. او در روز ۱۶ آذر ۱۳۳۲ که دانشجویان قیام کردند، سرپرستی کمیته دانشگاه و امور مربوط به آن را در نهضت مقاومت ملی بر عهده داشته است. وی به دلیل ارتباط با مهندس بازرگان همزمان با تأسیس نهضت آزادی توسط مهندس بازرگان، آیت الله طالقانی و دکتر سجایی به عضویت آن درآمد، ولی پس از مدتی برای ادامه تحصیلات راهی فرانسه و آمریکا شد. با پایان تحصیلاتش در دانشگاه برکلی آمریکا در سال ۱۳۴۹ به ایران مراجعت کرد و در سال ۱۳۵۷ در جریان انقلاب اسلامی مجدداً در کنار نهضت آزادی و مهندس بازرگان قرار گرفت. به همین دلیل، پس از پیروزی انقلاب، زمانی که مهندس بازرگان نخست وزیر دولت موقت شد به سمت معاونت نخست وزیر و سخنگوی دولت موقت انتخاب، سپس در اوایل تابستان ۱۳۵۸ به عنوان سفیر در پنج کشور اسکاندیناوی راهی سوئد گردید. او پس از اشغال سفارت آمریکا (لانه جاسوسی) در سال ۱۳۵۸ توسط دانشجویان مسلمان پیرو خط امام متهم به جاسوسی به نفع آمریکا شده و دادگاه انقلاب محکوم به حبس ابد گردید. امیر انتظام در سال ۱۹۹۷ موفق به دریافت جایزه جهانی حقوق بشر شد. روابط عمومی دادسرای انقلاب اسلامی در ارتباط با موارد اتهامی و اعلام تاریخ تشکیل اولین جلسه دادگاه عباس امیر انتظام بیانیه‌ای به این شرح منتشر کرد. متن بیانیه مزبور چنین است:

بسم الله الرحمن الرحيم

ای ایمان آورندگان بر شما که از همدستی با کسانی که از غیر شما نیستند، اگر چه از اطرافیان شما باشند، پرهیزید، زیرا که ایشان در آشفتگی شما فروگذار نکرده و دوستان رنج شما نیستند و همانا کینه و نفرت از دهان‌های ایشان نمایان است و آنچه که در سینه‌هایشان پنهان کنند به تحقیق بزرگتر است. (آل عمران - ۱۱۷)

به اطلاع امت هشیار و انقلابی ایران می‌رساند، نظر به این که پرونده اتهامی عباس امیر انتظام فرزند یعقوب ساعت ۱۰ صبح روز ۵۹/۱۲/۲۶ در دادگاه انقلاب اسلامی مرکز آغاز خواهد شد، لذا از کلیه شاکیان و شهود نامبرده دعوت می‌شود با در دست داشتن کارت شناسایی در روز یاد شده به شعبه اول دادگاه مستقر در زندان اوین مراجعه کنند.

ضمناً موارد اتهام متهم به شرح زیر اعلام می‌شود:

(۱) توطئه و تماس‌های بی‌دری در حد بسیار گسترده و صمیمی با عوامل آمریکایی و جاسوسان حرفه‌ای سیادر جهت به سازش کشاندن خط اصیل انقلاب و ارائه اطلاعات بعضی نقطه ضعف‌های انقلاب اسلامی و حکومت به عوامل دشمن.

(۲) اعلام مخالفت با اساس و محور اصلی انقلاب، بدین بیان که نگرانی خود را از نفوذ مذهب در سیاست برای عناصر دشمن اعلام می‌دارد که به تعبیری خود نوعی محاربه با ایدئولوژی اسلام و قرآن است.

(۳) زمینه‌سازی در جهت انحلال مجلس خبرگان، بدون هر گونه وجهه قانونی که خود نوعی مخالفت با امام و امت است.

جمهوری جدید با میشل عون تبادل نظر کند.

قبل از این، میشل عون در مذاکره با سعد حریری رهبر اکثریت، طرحی درباره آینده لبنان ارائه کرده بود که مورد موافقت قرار نگرفت. بر اساس طرح او قرار بود میشل عون رئیس جمهور را خارج از طیف خود و سعد حریری نیز نخست وزیر که عضو جناح ۱۴ مارس نباشد، معرفی کنند تا در یک دوره انتقالی دو ساله زمینه را برای برگزاری انتخابات پارلمانی فراهم سازند. در دولتی که نام وفاق و وحدت ملی بر آن گذارده شده بود ۵۵ درصد به طرفداران دولت و ۴۵ درصد به جناح مخالف اختصاص می‌یافت. او صراحتاً دولت و جناح ۱۴ مارس را مسئول وخامت سیاسی لبنان و بحرانی اعلام کرده که گریبان این کشور را گرفته است.

ولی با وجود تمام جوسازی‌هایی که می‌شود، این واقعیت را باید پذیرفت که یک گروه یا یک جناح را نمی‌توان متهم به کار شکنی یا بحران‌آفرینی کرد، بلکه تمام گروه‌ها در پیدایش وضعیت کنونی نقش دارند. هر چند هر یک از آنها سعی دارد طرف مقابل را متهم به کار شکنی کند.

در این حال، میشل عون که از سوی جناح مخالف برای گفت‌وگو و مذاکره با جناح حاکم مامور شده و جانشین نیبه بری رئیس پارلمان گردیده، ضمن اتهاماتی که به جناح ۱۴ مارس وارد آورده، مدعی شده که این گروه مایل نیست ژنرال میشل سلیمان به عنوان رئیس جمهوری برگزیده شود.

این سخنان در حالی عنوان می‌شود که قبلاً اعلام شده بود جناح ۱۴ مارس نیز از ریاست جمهوری میشل سلیمان پشتیبانی کرده است.

اختلاف بر سر اصلاحاتی است که باید در قانون اساسی لبنان به وجود بیاید تا راه برای ریاست جمهوری میشل سلیمان هموار شود. هر یک از دو جناح دیدگاه‌های خاصی در این رابطه دارد که مشکل ساز شده است.

میشل عون رهبر جریان آزاد ملی لبنان که به نمایندگی جناح مخالف دولت در مذاکره با جناح ۱۴ مارس برای ریاست جمهوری انتخاب شده، صراحتاً اعلام داشته تا زمانی که با وی مذاکره نشود، انتخاباتی برای تعیین رئیس جمهور انجام نخواهد شد. او اعلام کرده، اگر در زمان کنونی تفاهمی صورت نگیرد، پس از یک یا دو ماه توافق صورت نخواهد گرفت، ولی این امکان وجود دارد که راه حل مشکلات تا ماه مارس آینده به دست آید.

سخنان میشل عون نیز راهگشا نبوده و نمی‌تواند دورنمای مثبتی ارائه بدهد. زیرا راه حل در دستان دو گروه مذکور است تا این بن بست را برطرف سازند.

که فرانسوی‌ها در صدد خروج از این منطقه برآمدند، با توافق مردم قانون اساسی را به تصویب رساندند که در آن نقش اقوام و فرقه‌ها مشخص شده است.

طبق این قانون، رئیس جمهوری باید مسیحی مارونی، نخست وزیر مسلمان سنی و رئیس مجلس شیعه باشد. اگر چه در جریان جنگ داخلی مسائلی

در باره تغییر جایگاه اقوام و فرقه‌ها مطرح شد، ولی در اجلاس طائف که به جنگ داخلی خاتمه داده و حیات سیاسی و پارلمانی لبنان را احیاء کرد، تغییری در ترکیب قومی پدیدار نیامد.

اختلاف بر سر ریاست جمهوری

رابطه با سوریه و چگونگی این ارتباط موجب پدید آمدن مشکلاتی گردید که امروزه گریبان لبنان را گرفته است. به این دلیل که در انتخابات پس از ترور رفیق حریری نخست وزیر پیشین که به سوریه و عوامل دمشق نسبت داده شده، طرفداران رفیق حریری که در رأس آنها پسرش سعد حریری قرار داشت، اکثریت پارلمانی را از آن خود کرده و دولتی به نخست وزیری فواد سینیوره روی کار آوردند. از همان زمان چالش میان دو جناح طرفدار و مخالف سوریه شدت گرفت تا حدی که جناح ۱۴ مارس، امیل لحود رئیس جمهوری را متحد سوریه و از عوامل ترور حریری دانسته و خواستار کناره گیری او بود. در مقابل جناح ۸ مارس که دوستان دمشق را شامل می‌شود، دولت سینیوره را غیر قانونی خوانده و بر تشکیل یک دولت آشتی ملی تأکید می‌ورزیدند.

در جناح ۱۴ مارس سمیر جمیع، ولید جنبلاط و سعد حریری عضویت داشته و جناح ۸ مارس نیز شامل حزب الله، جنبش امل و ژنرال میشل عون می‌شود.

اختلاف آنها مانع دستیابی به توافقی برای انتخاب رئیس جمهوری گردید، به طوری که با پایان دوره ریاست جمهوری امیل لحود، این کشور هنوز نتوانسته جانشینی برای او انتخاب کند.

در این میان، پس از مطرح شدن ژنرال میشل سلیمان فرمانده ارتش به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری و توافق گروه‌ها و جناح‌ها، این ذهنیت به وجود آمده بود که مشکلات از بین خواهد رفت، در حالی که ترور ژنرال الحاج جانشین میشل سلیمان و عدم توافق بر سر تشکیل نشست پارلمان برای انتخاب رئیس جمهوری، گرهارا کورت کرده و بحران را تشدید نموده است.

در این حال، رئیس جریان آزادی ملی لبنان که طرفدار سوریه است، اعلام کرد جناح مخالف دولت او را مامور کرده با جناح حاکم برای رسیدن به تفاهمی درباره انتخاب رئیس جمهوری گفت‌وگو کند.

ژنرال میشل عون مدعی شده که آمادگی دارد با تمام کسانی که تمایل داشته باشند، درباره نجات کشور و ایجاد تفاهم و اتحاد لبنانی‌ها گفت‌وگو کنند، مذاکره کند. در این ارتباط نیبه بری رئیس مجلس هم از جناح ۱۴ مارس خواسته درباره انتخاب رئیس

خواب مرگ!

زمستان که می‌رسد، بخاریهای گازی هم رونق می‌گیرند، بخاریهایی که دودشان و دودکششان مشکل همیشگی آنها بوده است. از مدتی قبل اما، یکی از کارخانجات تولید بخاریهای گازی با ابتکاری جدید نوعی بخاری گازی تولید کرد که دودکش نداشت و فیلتری برای پالایش گازهای مضر آن تعبیه شده بود. در این سیستم، قرار است که یک «حس گر» مقدار اکسیژن محیط را به طور مداوم اندازه بگیرد و به محض کاهش مقدار اکسیژن اتاق، به طور خودکار بخاری را خاموش کند. به این ترتیب مرگهای تلخ و پی در پی زمستانی به دلیل اشکال دودکشهای بخاریهای گازی با یک سد بزرگ رو برو شود و بلافاصله تبلیغات فراوان از سوی تولیدکننده نیز آغاز شد و کارخانجات دیگری هم اقدام به تولید این محصول بدون دودکش کردند. اما هفته گذشته در سه اتفاق جداگانه، سه مرتبه حس گرهای

بخاریهای گازی جدید عمل نکردند و اکسیژن اتاقهای آنکه ساکنان آنها متوجه باشند، کمتر و کمتر شد تا آنجا که سه نفر در تهران در اثر استفاده از همین بخاریهای گازی جدید جان باختند. پیگیریها و شکایتهای قضایی آغاز شد و دادستان تهران از تعقیب کارخانه‌هایی که محصول معیوب تولید کرده و فروخته بودند، خبر داد. و این در حالی است که چه در روز فوت قربانیان چه در روز اعلام پیگیری قضایی توسط دادستان تهران و چه امروز، تبلیغات فراوان برای فروش این بخاریهای گازسوز، با قدرت ادامه دارد. بیندگانی که در سرمای شدید زمستان امسال، هر روز تبلیغات خوش رنگ این نوع بخاریها را از تلویزیون می‌بینند، نمی‌دانند سرانجام باید به این تبلیغ و به مهرهای استاندارد روی محصول خوش بین باشند یا ماجرای مرگ آن سه شهروند تهرانی را دنبال کنند!

پیگیریهای قضایی توسط دادستانی، البته تولیدکنندگان را برای تولید این محصولات به دقت بیشتری خواهد کشاند، اما مهمترین دادستان و دادستانی، اداره محترم استاندارد است که با اعطای نشان خود به چنین

دادستانی، البته تلاش فراوانی برای پیگیری موضوع کرده است، اما راه حل مشکل در دستان اداره استاندارد پنهان شده است.

محصولاتی، باعث می‌شود مصرف‌کننده بی‌خبر از همه جا زندگی خود را به دست یک آرم اداره استاندارد بسپارد و بخاری را بخرد و روشن کند و به اطمینان این نشان سربرالین گذارد، بی‌آنکه بداند این آخرین مرتبه‌ای است که کنار یک بخاری گازسوز می‌خوابد.

جریمه کن، می‌خواهم بروم!

در سالهای اخیر دقت و احتیاط مردم و تلاش برخی مسوولان باعث شده تا مخبر کمیسیون بهداشت مجلس شورای اسلامی بگوید که ۱۵ درصد از تلفات حوادث رانندگی در ایران کاسته شده است، اما این آمار تا چند سال قبل، چنان زیاد بوده که وی بلافاصله پس از اشاره به این کاهش ۱۵ درصدی تلفات، تذکر می‌دهد که همچنان رتبه اول ایران در جهان، در تلفات ناشی از تصادفات رانندگی حفظ شده است! پلیس هم از این اوضاع بسیار گلایه‌مند است به طوری که رئیس پلیس ایران می‌گوید، همکاری در بسیاری موارد با رانندگان بی‌احتیاطی مواجه می‌شوند که جریمه هم تاثیری در تنبیه آنها ندارد و این جمله بارها و بارها از سوی برخی رانندگان متخلف، خطاب به ماموران شنیده شده که: «جریمه کن می‌خواهم بروم!» به همین دلیل پلیس بار دیگر پیشنهاد کرده که مبلغ جریمه‌های رانندگی که هم‌اکنون حداکثر ۳۰ هزار تومان است تا ۶۰ هزار تومان بالاتر برود تا دست کم تعداد بیشتری از رانندگان به دلیل ترس از مقدار جریمه احتیاط کنند. تردیدی نیست که بالا رفتن نرخ جریمه، آن را بازدارنده‌تر خواهد کرد، اما تجربه بنزین به همگی مانع‌اند داد که حتی با بهای ۳۰۰ تا ۴۰۰ تومانی بنزین در بازار آزاد، چندان کاهش مصرفی روی نداد، از این رو اگر قرار

پیشنهاد دو برابر شدن نرخ جریمه‌های رانندگی برای دومین بار به وزارت کشور ارائه شده است.

کشتی مجلل مسافرتی در بندر عباس

اولین روزهای سال ۲۰۰۸ میلادی در راه است و تعطیلات ابتدای سال نو میلادی، فرصت خوبی است برای مردم جهان تا راه سفر در پیش گیرند. روزنامه معتبر و مشهور نیویورک تایمز آمریکا در چند روز مانده تا شروع این تعطیلات، ۵۳ نقطه دیدنی جهان را به خوانندگان پر شمارش معرفی و از آنها برای سفر در این تعطیلات دعوت کرده است. «ایران عزیز» بی‌آنکه هیچ ارتباطی میان سازمان جهانگردی ایران و این روزنامه آمریکایی باشد، در فهرست این روزنامه قرار گرفته و از خوانندگان دعوت شده تا با تورهای جهانگردی به ایران سفر کنند و جاذبه‌های تاریخی آنرا از نزدیک ببینند. این روزنامه به نکته جالب دیگری هم اشاره می‌کند؛ به پهلو

روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز، برای سفر به ایران در تعطیلات سال نو میلادی، تبلیغات فراوانی کرده است.

گرفتن یک کشتی بسیار بزرگ تفریحی - مسافری به نام «سیلورسی» در بندر عباس. این کشتی مجلل مسافرتی در بهار سال ۸۷ در بندر عباس توقف خواهد کرد تا مسافران از ایران هم دیدن کنند و این یکی از راههایی است که اروپاییان و آمریکاییها می‌توانند برای یک سفر گردش به ایران بیابند. علاوه بر این روزنامه مذکور یک شرکت بزرگ مسافربر در ایالت کالیفرنیا را معرفی کرده که در حال تدارک دو تور بزرگ ۱۸ روزه برای سفر به ایران است. تورهایی که از تهران آغاز می‌شوند و پس از گذشتن از دشت‌های ایران در اصفهان و شیراز هم توقف خواهند داشت. این تورها برای هریک از مسافرها، حدود پنج میلیون تومان هزینه خواهد داشت. هزینه‌ای که هر چند سبک نیست، اما ایران را در فهرست کشورهای توصیه شده این روزنامه از جمله کشورهای نظیر آلمان (مونخ)، انگلستان (لیورپول)، پرتغال (لیسبون) و آرژانتین (بونس آیرس) قرار می‌دهد. خوشحالی خود را از این که یک روزنامه آمریکایی چنین تبلیغات مفصلی برای بازدید از ایران می‌کند، نمی‌توانیم پنهان کنیم، اما این را نیز نمی‌توان پنهان کرد که در ۲۵ سال گذشته، در پایتخت کشوری که روزنامه‌های آمریکایی حتی این چنین تبلیغ می‌کنند، یک هتل بزرگ که امکانات کاملی برای پذیرایی از جهانگردان را داشته باشد، ساخته نشده و آنچه هست همان است که از گذشته برجای مانده و در بهترین حالت، اندکی بازسازی و تعمیر شده است.

سید محمد
هوشی السادات

دیپلماسی حج، تحکیم مناسبات

رئیس جمهوری اسلامی ایران روز دوشنبه بیست و هفتم آذرماه به منظور ادای مناسک حج وارد عربستان شد. دکتر محمود احمدی نژاد نخستین مقام ایرانی در این سمت بوده است که عازم مراسم حج شد و این نشانه دیگری است مبنی بر اینکه روابط میان تهران و همسایگان عرب آن، گرمتر می شود. این سفر همچنین سومین سفر احمدی نژاد به عربستان بود که به دعوت پادشاه سعودی در جریان نشست شورای همکاری خلیج فارس صورت گرفت. تنش میان عربستان سعودی به عنوان متحد نزدیک آمریکا در منطقه با ایران با پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ آغاز شد که در آن موقع اعراب نگران صدور انقلاب به کشورهای خود بودند که باعث حمایت عربستان از عراق در جنگ هشت ساله علیه ایران و تاسیس شورای همکاری خلیج فارس شد. این رابطه در سال ۱۳۶۶ با قتل عام زائران ایرانی در درگیری میان حجاج و نیروهای امنیتی سعودی تیره تر شد. اما روابط دو کشور در زمان ریاست جمهوری محمد خاتمی رو به بهبود نهاد، البته نفوذ ایران میان جوامع شیعه منطقه مانند عراق و لبنان هر از گاهی تنش های دو جانبه را افزایش داده است. به نظر می رسد بارشده اهرم های سیاسی ایران در دنیای عرب و احتمال هسته ای شدن تهران، امیر عبدالله پادشاه عربستان که نفوذ زیادی در کشورهای عرب طرفدار غرب دارد، در صدد برآمده است به جای رویارویی، به ایران نزدیک شود و این در حالی است که از زمان اشغال عراق، رهبران شیعه این کشور و همچنین ایران، سعودی ها را به حمایت از شورشیان سنی در عراق متهم می کنند و ریاض این اتهامات را انکار می کند و به اتهامات متقابل علیه ایران دست زد. با این وجود آنچه مسلم است این که، در شرایط کنونی سعودی ها از مقابله به مثل و متهم کردن ایران در خصوص عراق اجتناب کرده و ترجیح داده اند همکاری ایران را برای حل بحران عراق و لبنان جلب کنند. ریاض و تهران مهره های اصلی تلاش برای حل بحران لبنان نیز بوده اند که در آن دولت فواد سنیوره تحت حمایت سعودی ها در برابر احزاب مخالف از جمله حزب الله تحت حمایت ایران قرار گرفته است. پیش بینی می شود سفر حج احمدی نژاد به ویژه دیدار وی با پادشاه عربستان در صحرای مناکمک خواهد کرد تا احزاب ضد غرب و طرفدار غرب در این کشور به یکدیگر نزدیک تر شوند تا بحران انتخاب رئیس جمهور در لبنان ختم نشود. نشریه انگلیسی "میدل ایست تایمز" در یکی از مقالات خود به صراحت اذعان

کرد که گزارش اخیر سازمان های اطلاعاتی آمریکا مبنی بر غیرنظامی بودن برنامه هسته ایران بخشی از نگرانی های اعراب را برطرف کرده است و در پی آن، هراس فزاینده اعراب را از مقوله هسته ای در منطقه کاهش داده است.

دعوت پادشاه عربستان از احمدی نژاد برای مناسک حج نشانه سیاسی دیگری از سوی ریاض است برای نزدیک کردن ایران به اعراب به این امید که تنشها در منطقه کاهش یابد.

بازداشت اتباع ایرانی، تاکتیک سوخته آمریکایی

سفارت ایران در بغداد روز چهارشنبه بیست و هشتم آذرماه از آزادی یکی از ده ایرانی بازداشت شده توسط آمریکا در عراق خبر داد. سفارت ایران این تبعه ایرانی را حیدر علمی معرفی کرد. این فرد که از ژوبیه ۲۰۰۴ میلادی (۱۳۸۳) در بازداشت آمریکایی ها به سر می برد، سه شنبه گذشته آزاد شد. خبرگزاری فرانسه از بغداد در روز ۸۶/۹/۲۸ ترجیع بند بیانیه آمریکایی ها پس از آزادی این فرد را این عبارت عنوان کرد که: «وی دیگر تهدیدی برای امنیت عراق به شمار نمی رود برای همین آزاد شده است». یک تحلیل در زمینه آزادی این ایرانی عبارت است از اینکه این اقدامات بیانگر شکست راهبرد اتهام زنی به اتباع ایران در عراق است. به عبارت دیگر به نظر می رسد تاکتیک سوخته اتهام زنی به ایران تحت عنوان فعالیت های جاسوسی در عراق و افغانستان، پروژه ای انگلیسی - آمریکایی است که با هدف زمین گیر کردن دیپلماسی منطقه ای و هسته ای ایران کلید خورد ولی حیات کوتاهی داشت. اما از سوی دیگر، احتمالاً، فشارهای جمهوری اسلامی ایران مهمترین عامل آزادی این اتباع ایرانی بوده است، در یکی دو ماه اخیر بارها مقامات آمریکایی و رسانه های غربی از آغاز دور چهارم مذاکرات ایران و آمریکا البته در سطح کارشناسی خبر داده اند ولی بارها انجام این مذاکرات به تعویق افتاده است، احتمالاً علت به تعویق افتادن این مذاکرات فشار تهران در زمینه حل فصل برخی مسائل فسی مابین بخصوص اتباع و دیپلمات های ایرانی بازداشت شده در عراق می باشد و آزادی این افراد تلاشی است برای جلب رضایت تهران برای برگزاری مذاکرات یاد شده. خبرگزاری انگلیسی رویترز (۱۳۸۶/۹/۲۸) اذعان کرد "پنج ایرانی که نیروهای آمریکایی در بازداشت نگه داشته اند به موضوع مورد مناقشه تهران و واشنگتن بدل شده است". آسوشیتد پرس (۱۳۸۶/۹/۲۸) نیز گفت: "به نظر می رسد بازداشت ایرانی ها در عراق، مناسبات واشنگتن و تهران را که به علت اتهامات امریکادر مورد دخالت ایران در خشونت های عراق و برنامه هسته ای مورد مناقشه ایران تیره کرده است با تنش بیشتری مواجه کرده است". گفتنی است، در نهم نوامبر آمریکا گفت: "بیست تبعه ایرانی را بازداشت کرده است". این در حالی است که حسن کاظمی قمی، سفیر ایران در بغداد، به آسوشیتد پرس گفت "هنوز پنج دیپلمات و مقام ایرانی و حدود بیست نفر از اتباع ایران در دست امریکایی ها هستند."

سوخت نیروهای بوشهر، غافلگیری غرب

نخستین کانتینرهای حاوی سوخت هسته ای نیروگاه بوشهر پس از تأخیری پنج ساله در تاریخ ۲۶ آذرماه ۸۶ (۱۷ دسامبر ۲۰۰۷) و پس از مهر و موم شدن توسط بازرسان آژانس بین المللی انرژی به ایران ارسال شد. در این راستا «اتم استروی اکسپورت»، شرکت روسی سازنده نیروگاه بوشهر و وزارت امور خارجه این کشور با انتشار بیانیه های جداگانه ای خبر ارسال سوخت به ایران را اعلام کردند. براساس قرارداد سال ۲۰۰۶ میان ایران و روسیه درباره راه اندازی نیروگاه بوشهر، مسکو باید شش ماه قبل از بهره برداری از این نیروگاه، سوخت را به ایران ارسال کند. بنابراین انتقال سوخت در این زمان به معنای آن است که احتمالاً روسیه نخستین فاز بهره برداری از نیروگاه بوشهر را در سال آینده راه اندازی خواهد کرد. ارسال سوخت این نیروگاه سه روز پس از آن صورت گرفت که شرکت روسی اعلام کرد که مشکلات مالی بر سر راه ادامه ساخت نیروگاه بوشهر که باعث تأخیر در عملیاتی شدن این نیروگاه در تابستان ۲۰۰۷ شده بود، با طرف ایرانی حل و فصل شده است. ارسال این محموله در حالی صورت گرفت که مقامات روسی اطمینان دادند پسمانده سوخت را نیز از ایران تحویل می گیرند. آنان همچنین با اعلام در صد غنی شدن این سوخت اعلام کردند سوخت نیروگاه بوشهر به هیچ عنوان مصرف نظامی ندارد. "ولادیمیر پاولوف"، رئیس بخش اجرایی نیروگاه بوشهر تأکید کرد: «اوریوم برای مصارف نظامی باید تا سطح ۹۰ درصد غنی شده باشد در حالی که غنی سازی سوخت نیروگاه بوشهر بین ۶/۱ تا ۶/۳ درصد است. ساخت نیروگاه هسته ای بوشهر پیش از انقلاب اسلامی ایران و در سال ۱۹۷۴ با همکاری شرکت زیمنس آلمان آغاز شد. در آن زمان قرار بود آلمانی ها برای ایران دو رآکتور هسته ای در بوشهر بسازند. اما این طرح با پیروزی انقلاب اسلامی در ایران تاده ۱۹۹۰ و اعلام آمادگی روسیه برای تکمیل این نیروگاه متوقف ماند. قرارداد یک میلیارد دلاری ایران و روسیه برای ساخت نیروگاه بوشهر در سال ۱۹۹۵ میان دو کشور به امضاء رسید. نیروگاه اتمی بوشهر که ظرفیت تولید هزار مگاوات برق (۲/۵ درصد برق مصرفی ایران) را دارد، شش ماه پس از ارسال سوخت از سوی روسیه آغاز به کار خواهد کرد. در همین راستا واکنش های بین المللی در این خصوص قابل بررسی است. خبرگزاری آسوشیتد پرس (۸۶/۹/۲۷) اعلام کرد: از آنجا که تصمیم روسیه به تحویل سوخت هسته ای به ایران به رغم مخالفت غرب صورت گرفت، این اقدام یک پیروزی سیاسی برای ایران و پیامی روشن برای جهان محسوب می شود با این حال این رسانه ها برای کاهش تبعات این پیروزی و جلوگیری از بهره برداری تبلیغی ایران از این تصمیم بلافاصله پس از انتشار این خبر تلاش کردند تا این اقدام را اقدامی بی اهمیت و در راستای معاهدات ایران و روسیه امری طبیعی قلمداد کنند. خبرگزاری های رویترز و فرانس پرس نیز اعلام کردند:

بقیه در صفحه ۵۷

آغاز بازسازی قدیمی ترین ساز جهان در قزوین

* زیر نظر: محمد حسین عسگری
* از دادگر خانبانی - خبرنگار اطلاعات هفتگی در قزوین
* عکس ها از: ملیحه شریف خواه

پیشینه تاریخی قدیمی ترین جنگ جهان به هزاره چهارم پیش از میلاد حضرت مسیح (ع) بازمی گردد

آقای دادگر خانبانی خبرنگار اطلاعات هفتگی در قزوین در گفتگو با استاد سیف الله شکری

جهان به تصویر کشیده شده است که یکی از آن تصاویر نیز مربوط به این ساز است.

استاد شکری با اشاره به قابلیت صد در صدی موسیقایی این ساز تأکید کرد:

این ساز به سفارش مرکز بین المللی پژوهش هنر و معماری به عنوان دبیر خانه المپیاد جهانی طراحی شهری (wovD2009) در یک پروژه زمانی خاص ساخته می شود و در جریان نخستین المپیاد جهانی طراحی شهری در سال ۲۰۰۹ میلادی در تخت جمشید از آن پرده برداری می شود و پس از یک نواخت کوچک به عنوان یکی از نمادهای اصیل ایرانی به سازمان ملل متحد انتقال می یابد.

استاد شکری با بیان اینکه همزمان با برپایی نخستین المپیاد جهانی طراحی شهری، سرود آفرینش مربوط

داشت: این ساز قدیمی ترین جنگ ایران و جهان است که قدمت و ریشه آن با توجه به اسناد و متون باستان شناسی و حفاریهای به عمل آمده در مناطق مختلف کشور به هزاره چهارم پیش از میلاد بازمی گردد.

استاد سیف الله شکری ادامه داد:

کار تحقیقاتی و بازسازی این پروژه با هدف بازگشت و احیای سازهای باستانی ایران به خانواده موسیقی کشور انجام می گیرد و کار کارشناسی آن از هفت سال گذشته آغاز شده است.

وی به شباهت این جنگ با سازهای موجود در کشور چین اشاره کرد و یاد آور شد: برای اثبات قدمت و ایرانی بودن این ساز در حفاریهای به عمل آمده در تپه «جغامیش» خوزستان، مجموعه ای از مهرهای باستانی کشف شد که در یکی از آن مهرها، قدیمی ترین ارکستر

قدیمی ترین ساز سیمی ساخته دست انسان، توسط یک استاد کار سازنده ادوات موسیقی به نام سیف الله شکری در قزوین بازسازی می شود.

کارهای مطالعاتی در زمینه قدیمی ترین جنگ جهان از هفت سال پیش آغاز شده و براساس مطالعات انجام گرفته، پیشینه ساخت این ساز به هزاره چهارم پیش از میلاد بازمی گردد. بازسازی این ساز با دستکاری شش نفر در بخش های نرم افزاری و سخت افزاری انجام می شود و این ساز پس از تکمیل شدن در جریان نخستین المپیاد طراحی شهری که سال ۲۰۰۹ میلادی در تخت جمشید برپا خواهد شد، مورد پرده برداری قرار می گیرد.

مسوول بازسازی قدیمی ترین جنگ جهان و استاد کار ساخت ادوات موسیقی در این زمینه اظهار

گزیده خبرهای حوادث شهرستان

ده هزار قطعه جوجه در ایزه تلف شد

محمد ابولیان - خبرنگار اطلاعات هفتگی در ایزه: بر اثر آتش سوزی در یکی از مرغداریهای ایزه که در روستای «نو ترکی» این شهرستان واقع است، ده هزار قطعه جوجه ۱۲ روزه در آتش سوختند.

در جریان این آتش سوزی علاوه بر زیانهای مالی، تأسیسات مرغداری مذکور از بین رفت.

همچنین کارگر این واحد مرغداری در پی اطلاع یافتن از وقوع آتش سوزی و تلاش برای خاموش کردن آتش، دچار خفگی شده بود که پس از انتقال به بیمارستان از مرگ نجات یافت.

به گفته یکی از مدیران این واحد مرغداری، علت آتش سوزی، نقص فنی در بخاری گازی این مرغداری بوده است.

تعطیلی یک دبیرستان و سرگردانی ۱۸۰ دانش آموز در ایزه

ایزه: جمعی از اهالی روستای «اژگیل» ایزه ضمن تحصن در محل اداره آموزش و پرورش این شهرستان خواستار بازگشایی دبیرستان ۶ کلاسه این روستا شدند.

یکی از اولیای دانش آموزان به نمایندگی از سوی اهالی به خبرنگار اطلاعات هفتگی در ایزه اظهار داشت: روستای «اژگیل» با وجود ساکن بودن دو بیست

خانوار و جمعیتی بالغ بر ۵ هزار نفر و دارا بودن ۱۸۰ نفر دانش آموز پسر دبیرستانی به علت تعطیلی اجباری این واحد آموزشی از سوی اداره آموزش و پرورش ایزه مبنی بر اینکه با کمبود دبیر مواجه هستیم دچار مشکل شده و این عده دانش آموز سرگردان شده اند.

زیانهای زمین لرزه در ایزه و باغملک

ایزه: وقوع زمین لرزه اخیر، حدود ۱۵ میلیارد ریال در شهرستانهای ایزه و باغملک زیان برجای گذاشت. مدیرکل بازسازی و حوادث غیر مترقبه استانداری خوزستان با اعلام این خبر افزود: زمین لرزه های اخیر با شدت ۵/۱ و ۳/۸ در مقیاس ریشتر در ۲ روز متوالی در ایزه رخ داد و در بیشتر مناطق خوزستان احساس شد و در جریان آن به ۳۳۰ واحد مسکونی شهری و روستایی بین ۲۰ تا ۵۰ درصد زیان وارد آمد.

شاپور رستمی اضافه کرد: خوشبختانه این زمین لرزه هیچگونه زیان جانی در پی نداشت و فقط ۳۰ دانش آموز در شهر «قلعه تول» هنگام تخلیه از مدرسه، زخمی شدند که پس از مداوا از بیمارستان مرخص شدند.

در ۲ سانحه رانندگی در لرستان ۴ نفر کشته و ۱۸ نفر زخمی شدند

پلدختر - مهدی حسنوند - خبرنگار اطلاعات هفتگی: در یک سانحه رانندگی که در مسیر خرم آباد - پلدختر در استان لرستان رخ داد ۲ نفر کشته و ۱۸ نفر زخمی شدند.

این سانحه در اثر برخورد یک دستگاه مینی بوس به

شماره ۵۲۹۹۳ - تهران ۱۳ به رانندگی محمد هاشمی و یک دستگاه تریلر به شماره ۲۴۸۸۱ ایران ۱۲ به رانندگی بیژن لطیفی به وقوع پیوست.

به گزارش اطلاع رسانی فرماندهی انتظامی لرستان این سانحه در ۱۰ کیلومتری جنوب خرم آباد به سمت پلدختر رخ داد و زخمی شدگان به بیمارستانهای خرم آباد اعزام شدند.

همچنین براساس گزارش رسیده در روستای «آب باریکی» کوهشت بر اثر برخورد یک دستگاه کامیون با یک دستگاه موتورسیکلت هر دو سرنشین موتورسیکلت در دم جان سپردند.

۲ نفر در قزوین در داخل دیگ روغن جان باختند

قزوین - دادگر خانبانی خبرنگار اطلاعات هفتگی: ۲ نفر از کارگران شرکت «زرین روغن» قزوین به هنگام کار بر اثر گاز گرفتگی جان خود را در داخل دیگ روغن سیاه از دست دادند.

به گزارش روابط عمومی ستاد فرماندهی سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری قزوین، نیروهای امداد و نجات ایستگاههای ۲ و ۳ این شهرستان با حضور در محل حادثه توانستند اجساد ۲ نفر از کارگران به نامهای منوچهر حیدری ۲۷ ساله و عباس رضایی ۳۲ ساله را که در اثر استنشاق گاز دیگ روغن دچار خفگی شده بودند، از داخل دیگ روغن خارج کرده و به سردخانه انتقال دهند.

بررسی علل و درمان دروغگویی

از: طاهره علی عسگر افجه‌ای

یکی از صفات پسندیده که هماهنگ با سرشت آدمیان است، راستگویی است. هر انسان بالقوه مایل است راست بگوید و هم چنین سخنانی را که از دیگران می‌شنود راست تلقی کند. دروغ گفتن، انحراف از صراط مستقیم، فطرت و خلقت است و بدون تردید مخالف وجدان اخلاقی بوده و در نظر تمام ملل و اقوام جهان و در تعالیم پیامبران الهی عملی ناپسند و مذموم است. دروغگویی، بیماری خطرناکی است که ممکن است از دوران کودکی بروز کند و تا پایان دوران عمر وجود داشته باشد.

متأسفانه بعضی از خانواده‌ها این مهم را کوچک و ناچیز تلقی کرده و در فکر پیشگیری و درمان آن نیستند. اگر فرزند آنها تب کند، فوری برای درمان او اقدام می‌کنند، ولی از دروغ گفتن فرزند ناراحت نمی‌شوند! دروغگویی از نظر لغوی به معنی کتمان واقعیت است بیان سخنی که برای گوینده واقعیت خارجی ندارد. دروغگو از طریق دروغ گفتن، ضعفهای خود را می‌پوشاند، ششونده را گمراه می‌سازد، به ظاهر از تنبیه خود رانجات می‌بخشد و بدین وسیله توجه دیگران را به خود جلب می‌کند. دروغ و دروغگویی رفتاری ناپسند است و به کودک شخصیت دروغین می‌دهد.

دروغگویی به عنوان یک مشکل، علل گوناگون و متعددی دارد که به برخی از آنها اشاره می‌کنیم:

۱- یکی از علل دروغگویی فرزندان، دروغگویی اعضای خانواده است.

۲- دروغگویی کودک ممکن است برای جلب توجه اطرافیان باشد.

۳- یکی دیگر از علل دروغگویی کودکان تحمیل تکالیف سنگین به آنها و داشتن توقع بیش از حد طاقت و توانایی از آنها است.

۴- ترس، علت دیگر دروغگویی است، اگر کودک به سبب راستگویی تنبیه شود، برای نجات و رهایی از مجازات به دروغگویی متوسل می‌شود.

۵- بعضی از والدین وقتی کار بدی از فرزندان خود مشاهده می‌کنند او را تیره می‌نمایند بدین صورت که آن عمل زشت را به دیگران و یا گاهی به حیوانات نسبت می‌دهند.

۶- دروغگویی علت‌های دیگر دارد که به طور خلاصه عبارت است از: اجتناب از در درس، فریب دادن دیگران، برای کسب جاه و مقام و برطرف کردن سد شخصی، خود ستایی و تظاهر، بی اعتمادی، ضعف و کمبودها و غیره. دروغگویی در نهایت برای کودک و جامعه زیان فراوان دارد، بنابراین درمان آن لازم است. اگر درمان زودتر و در سنین پایین تر آغاز شود، نتایج امید بخش خواهد داشت. در درمان دروغگویی، همکاری خانواده و مسوولان مدرسه ضروری است، در غیر این صورت موفقیت چشمگیری از درمان حاصل نخواهد شد. برای بازداشتن کودکان از دروغ گویی و اصلاح رفتار آنان باید روش برخورد با توجه به موقعیت انتخاب شود.

برخی از روشها به اختصار عبارت است از:

نشان دادن ارزش راست گفتن - اجازه بیان احساسات دادن به کودکان و تعدیل انتظارات از کودکان.

سیف‌الله شکری سازنده ماکت قدیمی ترین ساز ایرانی، ماکت این ساز را در دست دارد

نمونه در حال بازسازی ماکت قدیمی ترین ساز جهان

قرار می‌گیرد.

وی علت انتخاب «آب انبار حکیم» واقع در بازارچه سپه قزوین به عنوان مکان مناسب برای اجرای این پروژه تاریخی را دور بودن از هیاهوی مردم و ترافیک صوتی عنوان کرد و افزود:

همه آلات و ادوات موسیقی که در این مکان ساخته می‌شود به صورت کاملاً علمی بوده و این ادوات موسیقی ضد ضربه، ضد رطوبت و نیز تاحدودی در مقابل حرارت مقاوم است.

به گزارش رسیده علی شیرکوه، استاد رضایی، مختار ایمانی فر، ابراهیم اکبری، فرشید کاکاوند و وحید کاکاوند به عنوان دستیاران استاد شکری بطور مستقیم با وی در زمینه بازسازی قدیمی ترین ساز سیمی همکاری می‌کنند.

به چهار هزار سال پیش به اجرا در خواهد آمد، گفت: این سرود در لوحی به خط میخی کشف شده و پس از بازگرداندن به نت های امروزی، قابلیت اجرا پیدا کرده است.

وی با اشاره به علمی کردن روش ساخت آلات و ادوات موسیقی در کشور خاطر نشان کرد: هدف از اجرای این کار، ترویج هنر موسیقی در سطح کشور و جهان است و هم اکنون برای اجرای این پروژه بزرگ فرهنگی و تاریخی کشور شش نفر دستیار در بخشهای نرم افزاری و سخت افزاری همکاری دارند.

وی با اشاره به چاپ کتاب تحقیقات بازسازی چنگ ایرانی به زبان لاتین اظهار داشت: مجموعه چهار جلدی «چگونه سازهای ایرانی را علمی بسازیم» پس از اتمام کار به زبان لاتین چاپ می‌شود و در اختیار علاقمندان

گزیده خبرهای شهرستان

درخشش دانش آموزان و دانشجویان یزدی در جشنواره جوان خوارزمی

یزد - بهنام عسگری - خبرنگار اطلاعات هفتگی: دانش آموزان و دانشجویان دوره های کاردانی وابسته به سازمان آموزش و پرورش یزد موفق به کسب رتبه های برتر کشوری در جریان نهمین جشنواره جوان خوارزمی شدند. در این جشنواره عباس علمدار با طرح ابزار زن سنگ و سرمایه کسب مقام اول را بدست آورد. گلشیر صنعتی با طرح درمان فیزیکی زخم به مقام دوم دست یافت و آقایان احسان دهقانی، ابو الفضل باقیان و سید احمد منتظری با طرح رانندگی بدون پا توانستند مشترکاً مقام سوم را تصاحب کنند.

در جریان نهمین جشنواره جوان خوارزمی بیش از ۳۰ هزار نفر دانش آموز و دانشجوی دوره کاردانی سراسر کشور با ارائه ۲۱ هزار و ۵۱۲ طرح به رقابت پرداختند که پس از مراحل داوری تعداد ۶۱۱ طرح به دبیرخانه مرکزی تهران ارسال شد و بعد از مراحل دفاعیه طراحان و جلسات مشترک داوران آموزش و پرورش و وزارت علوم تعداد ۳۵ طرح برتر کشور از ۱۵ استان و مدارس خارج کشور انتخاب شد.

برگزیدگان کشوری این جشنواره می‌توانند بدون کنکور به دانشگاهها و مراکز آموزش عالی راه یابند.

تجلیل از دانشجویان برتر آموزشکده فنی حضرت رقیه (س) یزد

طی آئینی از دانشجویان برتر آموزشکده فنی و حرفه ای حضرت رقیه (س) یزد تجلیل شد.

این دانشجویان در جریان مسابقات علمی کاربردی، فرهنگی، ورزشی و هنری که تابستان امسال برگزار شد مقام اول و دوم کشوری را کسب کردند. به گفته رئیس این آموزشکده، سودابه سالاری، زهره دهقانی و الهام عبداللهی به ترتیب در رشته های دوخت، مدیریت خانواده و رایانه مقام اول کشوری را کسب کردند. خانم قوه ادامه داد: همچنین مهناز مرشدزاده در رشته حسابداری و مرضیه دهقان در رشته تفسیر قرآن مقام دوم کشوری را بدست آوردند.

برپایی نمایشگاه حج در خرم آباد

مهدی حسنوند - خبرنگار اطلاعات هفتگی: نمایشگاهی از آثار هنری با موضوع حج در مجتمع فرهنگی و هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی لرستان در خرم آباد برپا شد.

در این نمایشگاه سیصد قطعه عکس با موضوع زیارت مکه و مدینه و آداب و مناسک حج به نمایش گذاشته شد. همچنین در بخش دیگری از این نمایشگاه آثار خوشنویسی مهرداد جمشیدیان از استادان برجسته لرستانی در زمینه آیات و احادیث قرآن با موضوع حج به نمایش گذاشته شد.

انسان تا اصل و
ریشه خود را پیدا
نکند، آرام نمی‌گیرد

«سارامی دانست پدر و مادری که با او زندگی می‌کنند و خواهرانش، والدین و خواهران واقعی‌اش نیستند. اما این را نمی‌دانست که چگونه می‌تواند خانواده واقعی خود را پیدا کند و این موضوع او را آزار می‌داد.»
«جستجوی سارا سرانجام او را به فاصله دوازده هزار کیلومتری محل اقامتش برد...»

دختری از قبیله

Princess

لس آنجلس - کالیفرنیا - ۲۰ سال پیش

سارا دختری شاد و خندان بود، بخصوص که نزد پدر و مادری دوست داشتنی زندگی می‌کرد. او دو خواهر بزرگتر از خودش هم داشت که هر سه خواهر عاشق یکدیگر بودند. یک اتفاق دیگر، سارا را بسیار خوشحال کرده بود. او تحصیل در مدرسه و کلاس اول دبستان را آغاز می‌کرد. سارا البته در باره مدرسه و آنچه در آن می‌گذشت از دو خواهرش که به ترتیب یکسال و دو سال از او بزرگتر بودند، چیزهایی شنیده بود، اما زمانی که خودش پایه مدرسه گذاشت دنیای رویایی مدرسه برایش به واقعیت تبدیل شد. او از مدرسه و حال و هوای آن بسیار لذت می‌برد. اصولاً سارا مردم را دوست داشت، چه کوچک و چه بزرگ و این خصیصه‌ای بود که حتی پدر و مادرش را هم به اعجاب واداشته بود.

در این میان سارا تنها از یک واقعیت در منزل دچار تعجب شده بود. رنگ پوست او تیره تر از رنگ پوست پدر و مادر و خواهرانش بود. او چند بار بر آن شد که از پدر و مادرش درباره این تفاوت سوال کند، اما واقعیت این بود که از پاسخی که ممکن بود دریافت کند، واهمه داشت. از این رو سرانجام تصمیم گرفت که پرسش را در برابر دو خواهرش قرار دهد. هر دو خواهر که به نظر می‌رسید در برابر سوال سارا یکپارچه بودند، دادن پاسخ را موقوف به روز بعد کردند، اما بلافاصله جریان پرسش سارا را در منزل برای پدر و مادرشان مطرح کردند. سوزان مادر سارا روی به شوهرش کرد و گفت: «چارلی، زمان آن رسیده که حقیقت را برای سارا بازگو کنیم. او متوجه تفاوت‌هایی شده و صلاح نیست که بیشتر از این با واقعیت آشنا نباشد.»

پس از تبادل نظر زن و شوهر، در همان شب سوزان، سارا را به گوشه‌ای کشاند و به او گفت که از یک مادر دیگر متولد شده است، اما به سارا اطمینان داد که اگرچه مادر و پدر او کسان دیگری هستند، اما در نظر آنها سارا همچنان دخترک محبوب آنها است و در قلب آنها جای دارد.

سارا تا چند شب پس از آگاه شدن از حقیقت، دچار اضطراب شد. او حتی دچار کابوس شده بود، اما رفتار عاشقانه سوزان و چارلی و دو خواهرش سرانجام سارا را از شک و تردید خارج کرد و او تصمیم گرفت تا دیگر این مساله را از ذهن خود خارج کند. و بدین ترتیب سارا به زندگی خود ادامه داد.

به سوی خوشبختی

سارا نزد خود تصمیم دیگری هم گرفته بود و این که، به دلیل محبت‌های بی دریغ نامادری، ناپدری و ناخواهری‌هایش، او راهی برای جبران نیافته بود به غیر

در همان کلاسهای فوق لیسانس سارا با استادی آشنا شد که بسیار او را قبول داشت. استاد مذکور که پروفسور والتر نام داشت، تاثیر فراوانی روی سارا گذاشته بود. سارا متوجه شد که حتی می‌تواند در مورد مسائل خارج از درس دانشگاه نیز با او مشورت کند. بدین ترتیب بود که سارا این جریان، یعنی کنجکاوای برای شناختن پدر و مادر واقعی و همچنین داستان زندگی خود را برای پروفسور والتر شرح داد.

والتر که مردی اهل تحقیق، بررسی و مطالعه بود، پس از شنیدن شرح احوال سارا رو به او کرد و گفت: «سارا، من خوب می‌دانم که انسان تا اصل و ریشه واقعی خود را پیدا نکند، آرام نمی‌گیرد.» و متعاقب آن والتر برای سارا شرح داد که چگونه شناسایی اصل و نسب، هر قدر هم مطلوب نباشند، برای انسان مهم است و سرانجام به سارا گفت که اگر اقامتی خواهد در باره خودش به عنوان یک انسان بداند و از جریانی که فاش شود واهمه نخواهد داشت، او حاضر است به سارا برای یافتن حقیقت کمک کند.

سارا خوشحال از این اتفاق، زمان را مناسب دید تا مواقع را برای پدر و مادرش هم مطرح و مجوز آنان را هم دریافت کند. سوزان و چارلی ابتدا با شنیدن ماجرا قدری یکپارچه خوردند، اما سرانجام به سارا گفتند هر چه که او را خوشحال می‌کند و اسباب رضایت او را فراهم می‌آورد برای آنان نیز ارضاکنده خواهد بود و بدین ترتیب سارا و استادش دست به کار شدند تا تحقیقات خود را آغاز کنند.

پرورشگاه و پذیرش سارا

در گام اول، والتر از پدر و مادر سارا خواست تا هر گونه مدرک و اطلاعاتی که از هنگام پذیرش سارا به عنوان فرزند در دست دارند، تسلیم آنها کنند. تنها مدرکی که سوزان تسلیم سارا کرد، یک ورقه رسید بود

از اینکه کوشش کند تا دختر خوبی باشد. دختری که خانواده به او افتخار کند. و چنین هم شد. سارا در مدرسه شاگرد اول شد و بعد یک به یک سالهای تحصیل را با افتخار و دریافت جوایز و حکم‌های تشویق طی کرد و پس از دبستان، سارا در دبیرستان همین روند را ادامه داد و به عنوان دانش آموزی با افتخار دوره دبیرستان را هم به پایان رساند. استعداد شگرفی که سارا از خود نشان داده بود، سرانجام باعث شد تا پدر و مادرش او را برای ادامه تحصیل در رشته مورد علاقه‌اش، طراحی به یکی از بهترین دانشگاه‌های لس آنجلس، یعنی دانشگاه کالیفرنیا جنوبی بفرستند و سارا خوشحال و خندان دوران تحصیل در دانشگاه را آغاز کرد.

یک تفکر تازه

به موازات آغاز دانشگاه، سارا که تا حدودی به بلوغ فکری رسیده بود، آهسته آهسته متوجه شد که یک فکر در ذهن او ریشه گرفته و خارج نمی‌شود. در واقع این کنجکاوای که پدر و مادر واقعی او چه کسانی هستند، در ذهن او جای گرفته بود و این جایگیری روز به روز محکمتر هم می‌شد. سارا چند بار به دنبال آن بود که دوباره موضوع را با پدر و مادرش در منزل مطرح کند، اما هر چه تلاش کرد به خاطر خجالت و واهمه از اینکه ممکن است باعث ناراحتی پدر و مادرش که تا این حد به او عشق و علاقه نشان داده بودند و اسباب پیشرفت و ترقی‌اش را فراهم آورده بودند، بشود قادر به طرح جریان نشد، اما این امر باعث نشد تا موضوع ذهن او را ترک گوید، بلکه روز به روز این کنجکاوای که بر پدر و مادر واقعی او چه پیش آمده است، او را رها نمی‌کرد. علی‌رغم این مشکل، سارا دوره دانشگاه را تا اخذ لیسانس طی کرد و بعد با اجازه پدر و مادرش، ضمن آنکه در رشته تحصیلی خود، یعنی طراحی مشغول کار شده بود، دوره فوق لیسانس را هم آغاز کرد.

که هنگام تحویل سارا به سوزان و چارلی داده بودند. در ورقه مذکور نام پرورشگاه و تاریخ درج شده بود. والتر و سارا بلافاصله به پرورشگاه مذکور رفتند و ورقه را تسلیم مسوول پرورشگاه کردند. حدود یکربع قرن از ماجرا گذشته بود و هیچکدام از کارکنان پرورشگاه در آن دوره حضور نداشتند و به همین دلیل هم جستجو برای یافتن مدارک ساعت‌ها و روزها به طول انجامید. سرانجام پس از چند روز جستجو نام زنی که سارا را به پرورشگاه تسلیم کرده بود پیدا شد. مسوولان پرورشگاه به والتر و سارا گفتند که این زن به احتمال قوی مادر سارا یا یکی از بستگان مادر سارا بوده و غیر از این نمی‌تواند باشد. نام آن زن جنیفر اسپن بود و جستجوی بعدی برای یافتن این زن شکل گرفت.

والتر و سارا فقط امیدوار بودند که آن زن شهر را ترک نکرده باشد و گر نه کار جستجو به مراتب مشکل‌تر می‌شد. پس از حدود یک هفته جستجو که کار حتی به استخدام یک کارآگاه خصوصی کشید، بالاخره خانم جنیفر اسپن پیدا شد، اما هنگامی که آنها با جنیفر ملاقات کردند، از طرفی یک خورده و از سوی دیگر ناامید شدند، چرا که جنیفر یک بانو با بیش از هفتاد سال سن بود که بدون تردید نمی‌توانست که مادر سارا باشد، اما از لحظه شروع ملاقات، جنیفر چشم از سارا بر نمی‌داشت و همین امر شک و تردید والتر را برانگیخته بود. سرانجام همین والتر بود که از جنیفر خواست تحقیق را بگوید و او همه‌ای نداشته باشد. در این لحظه اشک از چشمان جنیفر سرازیر شد و در حالی که گریه می‌کرد، رو به سارا کرد و گفت: «سالها به دنبال پیدا کردن تو بودم. من مادر بزرگ تو هستم و مادرت شش ماه پس از آنکه تو را به دنیا آورد، به دلیل بیماری از جهان رفت...» با شنیدن سخنان آن زن، ناگهان سارا احساس کرد که قلبش از جا کنده شده است. او در حالی که اشک در چشمانش حلقه زده بود، در گوشه‌ای نشست. پس از آن همه هیجان و بعد از آن همه انتظار، اکنون بدترین جز ممکن را به سارا داده بودند. گویی همه امیدهای او تبدیل به یأس شده بود و تنها حضور والتر بود که به سارا تاحدودی تسکین می‌بخشید. والتر از آن زن سوالی کرد که سارا کاملاً فراموش کرده بود. او پرسید: «پدر سارا چه شد؟... در باره او چه می‌دانید؟...»

سارا بار دیگر به خود آمد، چرا که احساس کنجکاو در او دوباره بیدار شده بود. زن کهنسال در حالی که سرش را به این سو و آن سو تکان می‌داد گفت: «تنها چیزی که می‌دانم این است که او دانشجویی بود که در دانشگاه با مادر سارا آشنا شده بود و از آنجا که من مخالف ازدواج آن دو بودم، آنها در خفا ازدواج کرده و سپس پنهانی با یکدیگر زندگی کردند. من حتی نام آن جوان را نمی‌دانستم. تنها زمانی که دخترم بیمار شد و به خانه نزد من آمد به من گفت که یکسال پیش قبل از آنکه از حاملگی خودش آگاه شود، از او جدا شده بود و آن جوان هم پس از پایان تحصیلاتش کشور را ترک کرده و به نزد خانواده خودش بازگشته بود، اما دخترم هرگز نام آن پسر را به من نگفت و تنها پس از مرگش، من که قادر به نگهداری

از نوزاد نبودم، او را به پرورشگاه بردم، اما چند سال بعد پشیمان شدم و هر چه به آنها رجوع کردم، آنها اسامی کسانی که سارا را به فرزندی پذیرفته بودند، برایم فاش نکردند.»

والتر با اصرار فراوان از او اطلاعات بیشتری در مورد پدر سارا مطالبه می‌کرد اما پیرزن موارد محدودی را هم که زمانی می‌دانست، به علت کهنولت فراموش کرده بود و بدین ترتیب آنها از نزد مادر بزرگ سارا تقریباً دست خالی بازگشتند.

در جستجوی پدر

گمان می‌رفت با توجه به آنچه اتفاق افتاده بود، سارا دیگر انگیزه‌ای برای جستجوی بیشتر نداشته باشد و همه چیز را رها کند، اما چنین نبود، بلکه کنجکاو سارا اکنون بیشتر هم شده بود. سارا متوجه شده بود که تنها یک رشته باریک او را به گذشته و کسانی که او را به وجود آورده بودند، مربوط می‌کرد و آن هم پدرش بود. و حالا سارا حتی اگر می‌خواست هم نمی‌توانست از کنجکاو در مورد پدرش دست بردارد.

تنها اطلاعات قابل ذکری که اکنون والتر و سارا از پدر او داشتند این بود که او یک دانشجوی خارجی بود که برای تحصیل به لس‌آنجلس آمده و پس از پایان تحصیلات هم به کشورش بازگشته بود. در خلال این مدت یک ازدواج کوتاه مدت هم داشت که به تولد سارا منجر شده بود، اما به احتمال قوی او خودش از داشتن فرزند اطلاع نداشت، چرا که بنابه گفته مادر بزرگ سارا، حتی قبل از آنکه مادر سارا از بارداری خودش آگاه باشد، آنها از یکدیگر جدا شده بودند و این امر مشکل را دوچندان می‌کرد.

از طرف دیگر، والتر طی تحقیقاتی متوجه شد دانشجویانی که آن زمان برای تحصیل آمده بودند،

بیشتر از هفتاد کشور بودند و یافتن یک دانشجوی از میان خیل عظیم دانشجویان امکان‌پذیر نبود، اما والتر ناگهان پی به این نکته برد که می‌تواند تعداد کشورهایی را که پدر سارا از آنجا برای تحصیل آمده بود، محدودتر کند، چرا که پدر سارا بر طبق قوانین ژنتیکی، به طور قطع یک سیاهپوست بود و در آن زمان تنها سیاهپوستانی که برای تحصیل به لس‌آنجلس آمده بودند، متعلق به چند کشور آفریقایی بودند و چنین شد که والتر جستجوی خستگی‌ناپذیر خود را به کمک کامپیوترهای بسیار پیشرفته آغاز کرد. والتر با توجه به سال و ماهی که سارا در آن متولد شده بود، زمان خروج پدر سارا از کشور محاسبه کرد. چرا که به طور قطع او هنگامی کشور را پس از پایان تحصیلات ترک کرده بود که همسر جدا شده‌اش یک یا دو ماهه، سارا را باردار بود، چرا که نه او و نه مادر سارا از بارداری اطلاع داشتند. بنابراین والتر توانست برای زمان خروج پدر سارا از کشور، حداکثر سه ماه را در نظر گیرد. آنگاه او با مراجعه به آمار ورودها و خروجها به لس‌آنجلس متوجه شد که تنها هفده دانشجوی آفریقایی پس از پایان تحصیلات در آن مدت کشور را ترک کرده بودند. آنگاه والتر و سارا با بررسی دانشجویان و کشورهای آنجا متوجه شدند که یازده تن از آنها از کشورهای آفریقایی شمالی مانند مصر، تونس و الجزایر بودند که سفیدپوست محسوب می‌شدند؛ بنابراین تنها شش نفر سیاهپوست باقی مانده بود که دو تن از آنها کنگویی بودند که با یکدیگر هم نسبت برادری داشتند. بنابراین با حذف این دو نفر، تنها چهار تن باقی مانده بود که از کشورهای ژئیر، ماداگاسکار، کامرون و سیرالئون بودند. بدین ترتیب والتر و سارا جستجوی سخت خود را برای یافتن پدر سارا که قطعاً یکی از این چهار نفر بود، آغاز کردند. پس از تلاش بسیار به والتر از طرف سفارت‌های ژئیر و ماداگاسکار اطلاع داده شد اشخاصی که مورد جستجوی او بودند، در جنگ‌های داخلی این کشورها کشته یا مفقودالامر اعلام شده‌اند. سارا دعامی کرد که پدرش یکی از این دو نفر نبوده باشند.

والتر آنگاه به تماس با سفارتخانه‌های کامرون و سیرالئون و تسلیم کردن نام و سایر اطلاعات از جمله تاریخ حضور آن دو نفر در کشور، درخواست کرد که تحقیق به عمل آورند که آیا شخص مورد نظر در حوالی تاریخ یادشده و در هنگام تحصیل به عنوان دانشجوی ازدواج کرده بود یا نه و آنگاه والتر و سارا هر دو به انتظار نشستند تا از سفارتخانه‌های مذکور با آنها تماس حاصل شود. انتظاری که هر دقیقه آن مانند قرنی برای سارا می‌گذشت. سرانجام از سفارتخانه کامرون تماس حاصل شد و پاسخ هم همانگونه که پیش‌بینی می‌شد منفی بود. حالا هر دو در انتظار تماس از جانب سیرالئون بودند. واقعیت این بود که آنها حتی یک درصد هم امید نداشتند، اما با این وجود حصول اطمینان حداقل آنها را ارضای کرد، چرا که تلاش خود را انجام داده و جریان را رها نکرده بودند. سرانجام از سفارت سیرالئون تماس گرفته شد و در میان حیرت و تعجب فراوان سارا و والتر به

بقیه در صفحه ۵۷

تکرار تلخی‌ها

بر اساس سرگذشت: سروش

تهیه و تنظیم: محسن طبیب

داستان زندگی

راستش را بخواهید من اصلاً و ابداً در فکر این نبودم که زندگینامه خود را برایتان ارسال کنم، اما با خواندن یکی از داستان‌های زندگی که چاپ کردید، ناگهان تکان خوردم و با خود گفتم: «...»

(توضیح نویسنده: این قسمت از نامه آقای سروش به این دلیل چاپ نمی‌شود که میچ داستان باز نشود) و به این ترتیب بود که الان یعنی ساعت ۲ بعد از نیمه شب هیجدهم آذر ماه، قلم به دست می‌گیرم تا حکایت رنجی را که نصیب شده برایتان بنویسم.

*

انگار همه فامیل ماموریت پیدا کرده بودند که تمام کار و زندگیشان را زمین بگذارند و دنبال یک «همسر مناسب» برای من باشند! هر چند که خودم خوب می‌دانستم علت اصرارشان دلسوزی برای من نیست، بلکه همه این را می‌دانستند که اگر هر کسی بتواند مرا به ازدواج یا کاندیدی مورد نظرش ترغیب سازد، چنان از سوی پدر و مادرم مورد حمایت قرار خواهد گرفت که به قول معروف «ناش در روغن است».

البته من نه «پیر پسر» بودم و نه فراری از ازدواج، اما چیزی که بود، وقتی تک پسر یک خانواده پولدار باشی که پس از چهارده سال انتظار و به دنیا آمدن پنج خواهر - به قول عمه مهناز - یکمرتبه پسری به دنیا بیاید که نگذارد نام خانوادگی پدرش از بین برود (پدر من هیچ برادری نداشت) معلوم است که آنقدر عزیز خواهی شد که همه برای داماد کردنش سر و دست بشکنند.

تا حدود دو سال قبل که من دانشگاه را تمام کردم و شدم «آقای دکتر» هیچکس به خودش اجازه نمی‌داد که به من دختری را معرفی کند، یعنی پدر و مادر من چنین اجازه‌ای را نمی‌دادند! به قول خواهر بزرگم «کتایون» که می‌گفت: «مامان و بابا ۲۶ سال انتظار کشیدن تا لباس دامادی را تن تنها پسرشون بکنند... پس معلوم به کسی اجازه نخواهند داد این حق را از آنها بگیره!»

کتایون راست می‌گفت. من از نوع نگاه پدر و مادرم می‌توانستم بفهمم که آنها چه آرزوهای دور و درازی را برای دامادی من در سر دارند. از همان روزی که دیپلم گرفتم، مادرم دستور داد یک خانه‌ای که کمتر از قصر نبود برایم ساخته شود.

خانه‌ای که ساختنش شش سال طول کشید، یعنی یکسال قبل از پایان دوره دکترای عمومی من. وقتی می‌گویم خانه‌ای «شبیه قصر» اغراق نمی‌کنم؛ به قول شوهر خواهر کوچکم «بهادر» که از بقیه با من صمیمی‌تر بود، آن خانه برای خودش یک قصه کم‌دی بود! بهادر که واقعاً یک پارتیست بود این ماجرا را در حضور همه شوهر خواهرها - البته به دور از چشم پدر و مادر - تعریف می‌کرد و می‌گفت: «سروش جان از حالا بهت می‌گم که این خونه تک‌تک آجرهاش با ناله و نغزین شوهر خواهرات ساخته شده! چرا که لایم می‌دونم الان یکی از برنامه‌های تمام فامیل اینه که هفته‌ای یکبار به اون خونه ویلایی سر بزنند و «مش حسن» سرایدار درو برایشون باز کنه و اونها هم برن داخل و

هفتصد متر زیربنا و ۱۶۰۰ متر زمین و حیاط اون خونه رو و جب به وجب نگاه، کنند و به همدیگه بگویند «خدا شانس بده، نگاه کن پسره ریغو چه بخت و اقبالی داره که هنوز داماد نشده پدر و مادرش خونه‌ای براش ساختند که راکفر هم آرزوش رو داره...» بهادر همصدای باجناق‌هایش می‌خندید و بعد به خود آنها گیر می‌داد و می‌گفت: «اما حکایت مادام‌ها فرق داره... ما پنج نفر چون معمولاً با خواهران گرامی جناب‌عالی میریم خونه رو می‌بینیم، جلوی «علی‌ام‌خدره» جرأت نمی‌کنیم بگیم «ریغو!» اما بعداً که به همدیگه می‌رسیم در گوش یکدیگه می‌گیم: «زن ما هم دختر همین خانواده است، اون وقت ببین به برادرش چی دادن و به زنهای ما چه چیزیه‌ای دادن؛ الهی کوفت بشه برادرزن عزیز...»

اگرچه باجناق‌های بهادر طوری رفتار می‌کردند که یعنی بهادر شوخی می‌کند، اما من هم آنها را خوب می‌شناختم؛ بهادر راست می‌گفت، خدا می‌داند شوهر خواهران من چقدر داخل آن قصر مرا نفرین می‌کردند!

داشتم می‌گفتم، تازمانی که فارغ‌التحصیل از دانشگاه نشده بودم هیچ مشکلی وجود نداشت، چرا که والدینم منتظر بودند که خودم روی یکی از دخترهای دانشکده یا هم‌کلاسی‌هایم دست بگذارم تا آنها با سر بدهند و هر طور که شده آن عروس خوشبخت را برای من خواستگاری کنند. درحقیقت باید صادقانه از شعور پدر و مادرم تعریف کنم که هرگز و هیچ محدودیتی برای من قائل نمی‌شدند؛ اینکه دختر مورد علاقه‌ام چادری باشد یا مانتویی؟ تهرانی باشد یا شهرستانی؟ از خانواده‌ای فرهنگی باشد یا شهرستانی؟ پولدار یا فقیر و... هیچکدام اینها برایشان مهم نبود، چرا که به قول زن بهادر «شیلا» و بابا و مامان مطمئن هستند هر کس زن تو بشه آنقدر از اونها محبت می‌بینه که نمی‌تونه بد باشه!»

ایطوری بود که پدر و مادرم وقتی دیدند از من آبی گرم نمی‌شود، آن وقت با خودشان فکر کردند شاید من خجالتی هستم و آنگاه با جلو گذاشتن درک و راست حرفشان را زدند: «سروش جان... اگر خودت دختری رو در نظر نداری، اجازه میدی ما این وظیفه رو انجام بدیم؟»

من اما، از آنجایی که حتی نمی‌توانستم فکرش را بکنم که اگر آنها حقیقتاً مجرای مرا بدارند چه فاجعه‌ای رخ می‌دهد! لذا فقط به گفتن این جمله اکتفا کردم که: من فقط با کسی ازدواج می‌کنم که عاشقش باشم، ولی فعلاً عاشق هیچ دختری نشدم!

و آنها که حرف مرا باور کردند، از آن به بعد بود که «پیدا کردن دختری که دل پسرشان را ببرد» را مانند یک «ابلیت لاتاری» در فامیل مطرح کردند: «هر کس موفق بشه سروش را به دختری علاقه‌مند کنه... همان ماشینی که قراره برای کادوی عروسی پسر مون بخریم، به عنوان کادو بهش میدیم!» و اینگونه بود که همه - خصوصاً پنج دامادمان - دست به کار شدند؛ روزی نبود که یکی از خواهرها یا شوهرانشان به سراغم نیایند یا تلفن زنند و بگویند: «یک دختر سراغ دارم مثل پنجه ماه...» / خواهر یکی از رفیقام دختر تحصیل کرده و باشخصیت... / یک دختر بهت معرفی می‌کنم که از خوشگلی مثل هنرپیشه‌های هالیووده... / دختری رو که من برات پیدا کردم مثل خودت پزشک است و...»

و کم‌کم کار به عمه‌ها و خاله‌ها و دایی‌ها و فک و فامیل دسته سوم و چهارم هم رسید و... اما هیچکدام آنها نمی‌دانستند که وقتی من دل در گروی عشق یکنفر دارم، به هیچ دختری نمی‌توانم فکر کنم! بدبختی من نیز این بود که نمی‌توانستم حتی اسم دختر مورد علاقه‌ام را به زبان بیاورم! تا اینکه سرانجام کم‌کم صبر پدر و مادرم سررفت و دو روز قبل از سالگرد تولد نوه بزرگ خانواده - دختر خواهرم کتایون - مادرم گفت: «سروش تا شب تولد «ماهرخ» باید تکلیف خودت را روشن کنی... اون شب یا باید مارو قانع کنی یا اینکه بیشتر از این ما را حسرت به دل نگذاری و اجازه بدی ما برات آستین بالا بزنیم...»

این رادر مورد مادرم می‌دانستم که یا حرفی را نمی‌زند و یا به آن عمل می‌کند! و این همان چیزی بود که من می‌ترسیدم! به همین خاطر تصمیمی را که مدت‌ها بود در موردش فکر کرده بودم؛ ازدواج پنهانی با دختر مورد علاقه‌ام! وقتی به او گفتم که فردا - یعنی یکروز قبل از تولد ماهرخ - باید برای ازدواج به محضر برویم، همانطور که انتظار داشتم او رنگش پرید و بی‌اختیار زد زیر گریه و گفت: «سروش تو را به خدا از این کار منصرف شو... من حاضرم عشق تو را توای دلم سرکوب کنم، اما نابودی تو رو نبینم... خواهش می‌کنم این کار را نکن...»

اما من همان حرفی را زدم که پنج سال قبل قسمش را خورده بودم: «به خدایی که تنها شاهد عشق من و تونه... اگر از تو بی‌وفایی نبینم باهاش ازدواج خواهم کرد!» و اینگونه بود که فردا صبح راهی محضر شدیم و از آن جایی که قبلاً و ظرف ماههای گذشته همه مراحل قانونی را برای ازدواج با «نسترن» طی کرده بودم، همراه او و پدرش به محضر رفتیم. لحظه‌ای که «عاقده» منتظر شنیدن «بله» همسرم بود، پیرمرد آه عمیقی از ته دل کشید و رو به من گفت:

-مبادا بازی رو که مادر نسترن با من در آورد، تو با این دختر تکرار کنی...

و من خندیدم و گفتم: «نه آقا جون، لاف‌لا حالا - که داریم می‌بینیم به خاطر نسترن دارم وارد جهنم میشم - باید باورتون بشه که من عاشق دخترتون هستم!»

و ساعتی بعد من «بچه پولدار» به عنوان «داماد سرخانه» راهی منزل «مش قاسم» شدم؛ یعنی اتاقی ۱۰ متری که پدرزنم به عنوان «سرایدار باغ» در آنجا زندگی می‌کرد؛ چرا که باید کم‌کم به این نوع زندگی عادت می‌کردم!

*

-خب سروش جان... در جمع ما هیچ غریبه‌ای نیست... همانطور که می‌بینی مخصوصاً این بحث را گذاشتم موقعی مطرح بشه که غیر از خواهرها و شوهر خواهرانت، بقیه دوستان و فک و فامیل رفته باشند... حالا همه ما سراپا گوش هستیم تا دلایل تو را برای اینکه ازدواج نمی‌کنی بشنوم...

ساعت نزدیک ۱۱ شب بود و همانطور که مادر می‌گفت، فقط خانواده درجه یک من - پدر و مادر و خواهرها و شوهر خواهرها و بچه‌هایشان - در سالن پذیرایی بودند. یک لحظه تصمیم گرفتم باز هم بهانه‌ای را مطرح کنم و همه را «سنگ قلاب» کنم! اما با خودم گفتم: «آخرش چی؟ تا کی می‌تونم این بازی رو ادامه بدهم؟» و بعد سینه‌ام را جلو دادم و نفس عمیقی

کشیدم و گفتم:

– من اتفاقاً دختر مورد علاقه‌ام را انتخاب کردم، ولی می‌دونم که شما مخالفی می‌کنین...

خواهرهایم کف زدند و شوهرانشان شوخی کردند و پدر و مادرم نیز گفتند: «هر کسی که تو انتخاب کنی، مورد تایید ماست...»

چشمانم را بستم و زیر لب «بسم الله» را زمزمه کردم و گفتم:

– حتی اگر بخوام با نستر «خاله مولود» ازدواج کنم؟

گج... این تنها نقطه مشترکی بود که در چهره همه حاضرین مشاهده شد؛ رنگ صورت همگی‌شان مثل گج بود و... تا اینکه مادرم خودش را جمع کرد و گفت: «شوخی قشنگی نبود پسرم... دیگه هم تکرار نکن...» و من در حالی که نفسم به سختی بالا می‌آمد گفتم: «ولی من شوخی نمی‌کنم...» احساس کردم تمام خون بدن مادر در صورتش جمع شده و...

– برو بیرون سروش... برو و تا موقعی که نگفتی «شوخی می‌کنی» دیگه به این خونه نبرگرد!

این را پدرم گفت و... وقتی به احساس آن لحظه پدر فکر کردم که چه عذاب‌هایی دارد می‌کشد، سرم را انداختم پایین و ساک کوچکی را – که از قبل آماده کرده بودم – برداشتم و از خانه بیرون آمدم و همانطور که بسوی خانه «آقا جون» می‌رفتم، همه ماجراهای چند سال قبل را در ذهنم مرور کردم.

✱

– مرتیکه مافنگی به من گفت با مهمونایی که میان خونه مون مهربون باش... منم جونمرو برداشتم، مهرمرو حلال کردم، بچهامرو با خودم آوردم و طلاقمرو گرفتم...

اینهارا مولود خانم گفت – که بعداً وقتی کلفت خانه ما شد به «خاله مولود» تغییر اسم داد – مولود خانم که به گفته خودش در سیزده سالگی با مردی ۳۱ ساله ازدواج کرده بود، هنگام طلاق صاحب دختری ۱۴ ساله و خودش هم ۲۷ ساله بود. شوهرش «کارگر کارخانه» پدر بود و از چند سال قبل که مادرم هنگام میهمانی‌ها از پدر می‌خواست که یک نفر را برای کمک به او به خانه بیاورد، پدر از این کارگر قدیمی‌اش می‌خواست که زنش را به خانه ما بفرستد. در حقیقت مادر روی مولود خانم خیلی اصرار داشت، علنش زیبایی استثنایی این زن فقیر بود که وقتی به عنوان خدمتکار به خانه ما می‌آمد، همه میهمانها را متحیر می‌کرد. دو، سه سال این وضع ادامه داشت تا موقعی که شوهرش معتاد شد. خدا می‌داند، ولی روزی که پدر داشت از کارخانه اخراجش می‌کرد اشک می‌ریخت که: «به خدا درد کمر بیچاره‌ام کرده بود... اوایل می‌کشیدم که دردم آرام بشه... اما تا به خودم آمدم دو تا درد برام باقی ماند؛ هم درد کمر هم اعتیاد به تریاک»

پدر اما با اینکه خیلی این کارگش را دوست داشت، اما از آنجایی که به شدت از مواد مخدر بیزار بود، برخلاف میلش هم که بود او را اخراج کرد. اما خاله مولود همچنان ماهی یکی دو بار برای کمک به مادر به خانه ما می‌آمد. آن روزها من تازه وارد دبیرستان شده بودم و به یاد دارم که پدر سر این قضیه مدام با مادر بگو مگو می‌کرد که: «این همه کارگر توی شهر ریخته، اون وقت تو همین زن رو که شوهرش رو اخراج کردم به خونه میاری؟» ولی مادر که به خاطر داشتن «یک کلفت زیبا» توی فامیل حساسی مانور می‌داد، از مولود حمایت می‌کرد: «این زن بیچاره با این پول تحصیل بچه‌اش رو میده... چیکار به شوهر معتادش داره؟»

و پدر هم که چاره‌ای نداشت کوتاه آمد تا روزی که مولود از شوهرش طلاق گرفت و گریه‌کنان به خانه ما آمد و گفت: «شوهرم می‌خواست با من کاسبی کنه!» و طوری دل مادر

را به درد آورد که هر طور بود مادر توانست پدر را راضی کند که مولود بشود «خاله مولود» و به عنوان «کارگر سرخانه» برای همیشه در خانه ما بماند. آن روزها من و هیچکدام از خواهرانم نمی‌توانستیم دلیل آن همه مخالفت پدر را بفهمیم؛ هر چند که خواهرانم نیز با پدر هم عقیده بودند، اما حمایت همه جانبه من از «خاله مولود» کافی بود تا مادر این جنگ را از پدر ببرد! آن روزها نه کسی دلیل مخالفت پدر با حضور «خاله مولود» را می‌دانست، نه علت حمایت مرا از او؟ یعنی هیچکس باورش نمی‌شد که تنها پسر خانواده‌ای ثروتمند در سن ۱۶ سالگی عاشق دختر سیزده ساله خاله مولود شده باشد! سرانجام خاله مولود و دخترش در خانه ما ماندگار شدند تا من نیز نخستین عشق دوران کودکی را تجربه کنم، عشقی که با تمام عشق‌ها تفاوت داشت!

خاله مولود اما، فقط یکسال در خانه ما زندگی کرد؛ مادر می‌گفت: «از چند ماه قبل متوجه یک چیزهایی شده بودم، اما نمی‌توانستم باور کنم!» تا اینکه یکشب که پدر قرار بود تا نیمه شب در کارخانه بماند و مادر نیز من و خواهرها را به خانه «عمه مهناز» برده بود، یکمرتبه مادر از جایش برخاست و بدون اینکه به کسی حرفی بزند، تنهایی سوار ماشین شد و از خانه عمه بیرون

رفت. آن زمان فقط کتابیون ازدواج کرده بود و به همین خاطر او نیز از شوهرش خواست که ما را به خانه ببرد که ایکاش این کار را نکرده بود، چرا که وقتی به خانه رسیدیم جهنم واقعی را پیش چشم دیدیم؛ ظاهراً مادر «سر بزنگاه» به خانه رسیده بود، یعنی هنگامی که پدر با زن صیغه‌اش خلوت کرده بود و... آری آن شب مادر از رابطه پدر و خاله مولود مطلع شد و همان لحظه خواست او را از خانه بیرون کند، اما خاله مولود – که حالا همه فهمیده بودند تهمت‌هایی هم که به شوهر بدبختش زده دروغ بوده – آن شب شخصیت واقعی خود را نشان داد و دست به کمر زد و گفت: «خانم جون شوهرت متو فریب داده، حالا شما طلبکار هم هستین؟ همین الان میرم و از «آقا» شکایت می‌کنم و مادر که می‌دانست اگر او را راضی نکند آبروی خانوادگی رفته، مجبور شد پول زیادی را به عنوان حق السکوت به آن زن نانچیب بدهد (پولی که با قیمت امروز می‌شد یک آپارتمان ۵۰ میلیونی خرید) تا آبروی خانواده حفظ شود. آن شب شوم‌ترین شب زندگی من بود؛ از طرفی احساس گناه می‌کردم که چرا عاشق دختری شده‌ام که مادرش اینقدر کنیف است؟ و از سوی دیگر؛ عشق پاک آن دختر (که هیچ چیزش به مادرش نرفته بود) مانع می‌شد که از او متنفر شوم!

هرچه بود تا یک ماه اول حتی فکر او را از مغزم خارج کرده بودم؛ یعنی تا روزی که جنگ و جدل پدر و مادر تمام

شد! در حقیقت هنگامی که همه خواهرها به نفع پدر رأی دادند که: «پدر از روز اول می‌دانست مولود چه زن کنیفیه که مخالف حضورش بود، اما شما خودت این آتش را به زندگی مون انداختی» آن وقت بود که مادر حاضر شد پدر را ببخشد؛ اگرچه پدر نیز برای اثبات حسن نیت‌اش و مهر تاییدی بر عشق صادقانه‌اش، تمام دار و ندارش را به نام مادر کرد، هر چند مادر این هدیه را نپذیرفت، اما حاضر شد همه چیز را نادمه بگیرد! من اما، دقیقاً ۳۷ روز بعد به سراغ عشق گمشده‌ام رفتم؛ خوشبختانه مکان زندگی شوهر خاله مولود را بلد بودم و موقعی که به آنجا رفتم فهمیدم که قربانی اصلی این ماجرا «معشوق» من بوده؛ اینطور که کارگر قدیمی پدر می‌گفت، مولود خانم پس از اینکه پول را از مادر می‌گیرد، فقط ۲ روز دخترش را نگه می‌دارد و روز سوم بعد از اینکه بلیت دوفره‌ای را به مقصد رومانی می‌گیرد، همراه با دوستش که ۴ سال از خودش کوچکتر بود برای همیشه ایران را ترک می‌کند و دخترش را نیز به شوهر سابقش، یعنی پدر او می‌دهد و...

از همان روز بود که من فهمیدم اگر قرار باشد همچنان این عشق پاک و مقدس را در دلم نگه دارم، باید ماجرا را از همه پنهان کنم. طفلک «نستر» با اینکه آن روزها فقط پانزده سالش بود، آینده را خوب درک می‌کرد و مدام به من می‌گفت: «من و تو هیچوقت به هم نمی‌رسیم سروش... پس قبل از اینکه خیلی دیر بشه بهتره دیگه همدیگه رو نبینیم... چون من الان می‌تونم تورو فراموش کنم، اما فردا...»

و من آن روز برایش این قسم را خوردم که: «به خدایی که تنها شاهد عشق من و توست، اگر تو بهم بی‌وفایی نکنی...»

✱

– همه چیز تموم شد مش قاسم... همانطور که خودت پیش‌بینی کرده بودی، پدر و مادرم منو از خونه بیرون کردن و در آینده هم هیچی بهم نخواهند داد... حالا اگر گوشه این «اتاق سرایداری‌ات» جایی واسه یک داماد سرخونه داری پیام تو؟» پیرمرد خندید و پیشانی‌ام را بوسید و دست دخترش را گذاشت توی دست من و گفت: «خدارو شکر نمردیم و دخترمون رو دست به دست شوهرش دادیم!»

✱

نمی‌دانم؟ شاید حق با پدر و مادرم باشد؛ آخر آنها چگونه می‌توانند دختری را به عنوان عروس خانواده خود بپذیرند که چند سال قبل، مادر همان دختر زندگیشان را به آتش کشید؟ نمی‌دانم، شاید حق با آنها باشد!

الان حدود پنج ماهه که از آن شب می‌گذرد، در این مدت فقط با بهادر – شوهر خواهر کوچکم – رابطه دارم، در حقیقت فقط اوست که تهدید پدر و مادرم را اهمیت نداده و با من در ارتباط است! جالب اینکه بهادر می‌گوید: «اون چیزی که من متوجه شدم، مادرت رو میشه – باکمی مخ کار گرفتن – راضی کرد! اما پدرت رو نه... پدرت میگه هر وقت به سروش فکر می‌کنم از مادرش خجالت می‌کشم... چه برسد به اینکه مجبور باشم دختر اون زنیکه نانچیب رو به عنوان عروس بپذیرم...»

✱

خوشبختانه با کاری که در یک بیمارستان به عنوان پزشک مشغول شده‌ام، توانستم یک خانه اجاره کنم و قصد دارم «مش قاسم» را هم بیرم پیش خودمان. من مطمئنم که در آینده از لحاظ مالی مشکل پیدا نخواهم کرد، اما اگر دارم زندگینامه‌ام را برایتان می‌فرستم، علنش این است که اگر در آینده سرنوشت داریوش – که زندگینامه‌اش را هفته قبل چاپ کردید – برای من هم تکرار شد، پدر و مادرم بدانند که من هم قربانی عشق شده‌ام و... هر چند که آنها حق دارند!

خود را در دل ایثارگران جاداده ایم

پیش درآمد:

سالها پیش هر وقت که در مقابل اخبار رسانه‌ای قرار می‌گرفتم صحبت از مشکلات جانبازان بود، مشکلاتی که هیچ مخاطبی نمی‌توانست از مقابل آنها به سادگی عبور کند، اما حتماً شما هم خبردار هستید که مدتهاست چنین اخباری دیگر دیده یا شنیده نمی‌شود و این سوال بزرگ انگیزه‌ای بود تا سردار دهقان، معاون رئیس‌جمهور و رئیس بنیاد شهید و امور ایثارگران، کسی که خیلی در رسانه‌ها ظاهر نمی‌شود و حاضر به مصاحبه نیست، ساعتی میهمان ما شود تا پاسخ این سوال برای همه ما روشن گردد.

را برای جامعه ایثارگران نداریم که به آنها نداده باشیم. این گونه بود که این فضاها کم‌کم خودش را به اثبات رساند و جامعه ایثارگری قبول کرد که گفته‌هایمان در رفتار سازمان تجلی پیدا کرده و ضابطه بدون استثناء عمل می‌شود و در عین حال ظرفیتی در سازمان وجود دارد که موارد استثناء را به صورت منطقی و معقول که همگان می‌گویند درست است، پاسخگو باشیم.

معاون رئیس‌جمهور افزود: این حرکت فضا را کاملاً تعدیل کرد و ما به جای اینکه ایثارگران را در مقابل خودمان ببینیم رفتیم خودمان را در دل آنها قرار دادیم و گفتیم از شما هستیم و در خدمت شما و رضایت شما برای ما اصل است نه آنچه می‌گوییم.

ماسعی کردیم اطمینان بخشی کنیم و از فشار و بی‌اعتمادی خودمان را برهانیم، نیازمندیهای آنها را به صورت فعال بپذیریم و پاسخگو باشیم و خود آنها را در همه این فرایند خدمت رسانی مشارکت دهیم و در درون سازمان در کنار ما به کارمان نظارت داشته باشند.

این فضای آرام فعلی نتیجه یک مجموعه اقدامات برنامه‌ای و فعالیت‌هایی است که انجام شده که به لطف خدا موفق بوده، اما اگر تصور شود که می‌خواهیم به این حرکت رضایت بدهیم فکر درستی نیست، چون همین حالا چند کار اساسی را در برنامه‌های خود داریم که از آن جمله می‌توان به لایحه خدمات که در مجمع تشخیص مصلحت است اشاره کرد که امیدواریم آن را به سرعت در اختیار بگیریم.

وی اظهار داشت: این لایحه می‌تواند نسبت به وضع موجود در بعد مادی تا ۵۰ درصد وضعیت را بهتر کند. به طور مثال روزی که بنده وارد بنیاد شدم بحث این بود که کفشک صندلی چرخدار جانبازی شکسته بود و او آنرا نداشت و هر کجا که می‌رفت آنرا نشان می‌داد و می‌گفت که این وضعیت قابل قبول نیست و غیره، اما امروز دیگر جانباز چنین درخواستی را از من ندارد، بلکه او می‌گوید: من ماشین فول اتومات می‌خواهم که با آرامش رانندگی کنم و ایمن باشم و می‌بیند که این فاصله خیلی زیاد است. در حال حاضر تمامی جانبازان نخاعی مان تجهیزات کامل را برای نگهداری در خانه به همراه دارند. وی ادامه داد: اگر بخواهیم روشن تر بگویم رویکردهای ما این است:

۱- تقویت نهاد خانواده، یعنی هر ایثارگری را با محیط خانوادگی او ببینیم و او را بخواهیم توانمند کنیم تا هم خود را اداره کرده و هم به جامعه خدمت بدهد.

۲- فضای گفتگویی داخلی و بیرون سازمان را از موضع مددکاری به موضع توانمندسازی تغییر دهیم.

یعنی اینگونه نیست که ایثارگران ما ناتوان هستند و در

دوماً تاکید شد که

به صراحت و روشنی باید بتوانیم به جامعه ایثارگری خودمان بگوییم چه خدمتی را با چه ابعادی و چه ادوار زمانی به او می‌دهیم، دلیل ندارد که جامعه ایثارگری را نسبت به خودمان و در جهل نگهداریم.

یک ایثارگر باید به طور روشن بداند که چه خدماتی را می‌تواند از ما مطالبه کند و این حق را برای او قائل شویم که حق را از ما بخواهد و بگیرد و اگر ندادیم، محق باشد.

نکته بعدی که خیلی مهم و حساس بود اینکه، ما فارغ از هر نسبتی که بخواهیم با ایثارگر و محیطش ارتباط برقرار کنیم، یک نگاه کاملاً ملی، به دور از بحث جغرافیایی و قومی حاکم کنیم و تلاشمان بر این شد که یکی نباید بگوید چون من از فلان قوم هستم به من نمی‌رسند بلکه، باید گفت که او ایثارگر است و باید بتواند از حقش برخوردار شود.

سعی کردیم اطمینان بخشی کنیم و از فشار و بی‌اعتمادی خودمان را برهانیم، نیازمندیهای آنها را به صورت فعال بپذیریم و پاسخگو باشیم

نکته بعدی اینکه ما باید حتماً نیازها را کامل ببینیم، درست ببینیم، و نگاهی به آینده داشته باشیم و تلاشمان بر این باشد که اساساً در یک موضع فعال نسبت به رفع نیاز رفتار کنیم نه منفعلانه و در این میان باید نگاه به آینده‌مان را تقویت و اقداماتمان برنامه‌ریزی شده باشد که بتوانیم در شرایط بروز و یا تجلی این نیاز آن را جوابگو باشیم.

وی با توجه به اینکه باید در کوتاه مدت و به سرعت نیازهای مادی پاسخ داده نشده جامعه ایثارگری را حتماً پاسخگو باشیم. گفت: ما باید یک حداقل‌هایی قابل قبول را برای آنها تامین کنیم و طی سه سال موفق شدیم میانگین حقوق جانبازان زیر ۶۰ درصد را دو برابر کنیم، و این میانگین را در جانبازان ۶۰ درصد به بالا تا پنج برابر بالا ببریم، میانگین پرداختی خانواده شهدا را هم دو برابر کنیم و به عبارتی بیاییم تمامی حقوقی که قوانینی را که برای جامعه ایثارگری به رسمیت شناخته‌اند به صورت کامل تامین کنیم و این را هم عرض کنم، امسال با کمکی که ما انشاالله از دولت می‌گیریم، تقریباً هیچ حق تعریف شده‌ای

معاون رئیس‌جمهور و رئیس بنیاد شهید در ابتدای سخنان خود گفت: در اصل بنیاد به وجود آمد تا به حوزه فرهنگی ایثار و شهادت، بپردازد و مأموریتش در این دو بعد خلاصه می‌شود، اما در این مسیر با گذشت زمان جنبه فرهنگی‌اش، کم‌رنگ و کوچک شده و جنبه خدمتی آن افزایش یافت و البته به اعتقاد بنده دو نکته بسیار قابل توجه است، یکی خواست نهفته عمومی جامعه که خودش را مدیون ایثارگران می‌داند و توقع دارد که نظام به مسائل آنان بپردازد و نیازهایشان را برطرف کند و یکی هم حکومت و دست‌اندرکاران آن که معمولاً توانشان اکتفا به پاسخ به این نیاز را نمی‌کرد و لذا یک جریانی شکل گرفت و در این میان جامعه ایثارگری قرار داشت و از آنجا که مسوولان نتوانستند نیازها را کاملاً پاسخگو باشند به یک انفعال خبری و اطلاع‌رسانی افتادند. در واقع وقتی نیازها در زمان خودش پاسخگویی نشود، خودبخود این کاستی‌ها در طول زمان رسوب کرده، و منجر به اعتراض‌ها و روبرویی‌ها خواهد شد و این در حالی است که هیچکس در هیچ موقعیتی نمی‌تواند بپذیرد که یک جانباز معطل اولین و بدیهی‌ترین نیازهای خودش باشد، یا از این موضع که اینها تامین نمی‌شود گلایه و شکایت کند و در این شرایط است که همه حق را به آن جانباز و یا خانواده شهید و یا فردی که ایثارگر است می‌دهند و اینهم طبیعی است و یک حق بارزش.

وی افزود: اینها باعث شده که ما بیاییم همواره جنبه‌های نارسایی را بزرگ‌نمایی کنیم و جنبه‌های ایثارگری را سرپوش بگذاریم و این عدم تعادل‌ها و این نبود سیاست مشخص و جهت‌گیری روند قاطع در جامعه ایثارگری مسیر تعامل با جامعه ایثارگری را دچار خسارت‌های جدی کرد.

من همان ابتدای ورودم جلوی این روند را گرفتم و رفتم به صدا و سیما گفتم دیگر چنین صحنه‌هایی پخش نشود و اگر قصد نشان دادن چنین صحنه‌هایی را دارید، جنبه‌های مثبت قضایا را پرداخت کنید و بگویید این جانباز در جبهه رفت جنگید و بعد از آن هم شیمیایی شد و الان هم ۲۵ سال است که نه تنها خودش بلکه خانواده‌اش در جنگ کامل هستند و همسر این جانباز یک قهرمان ملی است که ۲۵ سال از این جانباز نگهداری کرده و می‌کند و اینها قهرمان بوده‌اند، هستند و خواهند بود و به عنوان اسطوره باید مطرح شوند.

سردار دهقان ادامه داد: اما در حال حاضر اگر بخواهیم یک جهت‌گیری کلی را بگوییم من از هنگامی که وارد بنیاد شدم گفتم اولاً ما جامعه ایثارگری خودمان را باید مطلقاً صاحب حق بدانیم. اینهم بدون استثناء، یعنی هر کسی یک‌روز یک لحظه در دفاع از این نظام برآمده است، صاحب حق است و دولت و مردم باید نسبت به او احساس دین کنند.

نگاه هفته

دکتر محمد علی فیاض بخش

همگرایی در خانواده

در شمار های پیشین سخن در آمار نگرانی زایی بود که حکایت از فقر و خلأ مصاحبت والدین و فرزندان داشت. شانزده دقیقه فرصت گفتگو و مصاحبت در شبانه روز، متوسط بهره‌وری فرزندان از سوی والدین است. گفتیم که صرف نظر از پاره‌ای تنگناها و مضیق‌های طبیعی و یا اجباری که امروزه در خانواده‌ها وجود دارد، می‌توان با نگاهی دوباره به عملکرد خانواده و خلق ارزش‌های نو شرایط و بهانه‌های مصاحبت بیشتر را فراهم کرد. در این مهم به چهار راهکار اشاره کردیم که نکته برجسته آن ایجاد فضای مطالعه مشترک و تشکیل حلقه فرهنگی در کانون خانواده بود.

تازمانی که پدر و مادر در خارج از خانه به سر می‌برند و یا فرزندان به کار درس و تحصیل در مدرسه مشغول اند بدهی است که فرصت همدلی و مصاحبت فراهم نیست. مهم آن است که زمان حضور مشترک در خانه نیز شکل دیگری از دوری و یا غیر دسترس بودن را متجلی نکند و بدین گونه نباشد که علیرغم حضور فیزیکی، عواطف و احساسات و یا گفتگو و تبادل، قربانی کارهای کاملاً شخصی فردی شود و چند حضور غایبانه فقط تحمل‌کننده اجسام یکدیگر باشند. تشکیل یک کانون فرهنگی کوچک خانوادگی که در آن، مطالعه و بحث و گفتگوهای ارزشمند محور مصاحبت گردد بدان جامی انجامد که اعضای خانواده بهانه‌های نو به نو برای همگرایی داشته باشند؛ چرا که، میز غذا و تماشای تلویزیون و روزمرگی‌هایی از این دست قادر نیستند تا جذابیت‌های پایدار و همیشگی را برای گردهمایی و یا تبادل عاطفی تضمین کنند. ولی کافی است در چند گوشه خانه، اعضای خانوار به عادت مطالعه هر یک سر در کتاب و مطالعه داشته باشند تا رشته پیوند فرهنگی - عاطفی استوار گردد. شاید سؤال برانگیز باشد که چگونه می‌توان علیرغم فرو بردن سر در کتاب و نشستن هر یک بر سر میز و یا تشکچه مطالعه، روح مصاحبت را تقویت کرد؟ ظاهر این عمل با همدلی و گپ و گفتگو مغایرت نشان می‌دهد، لیک باطن آن، زمینه‌ای است که فضای خانواده را از حد رفتارها و گفتارهای سطح پائین یا جدال برانگیز و یا دور از شأن والای خانوادگی بالاتر می‌برد و همین که در قدم اول، بهانه‌های برخورد و جدل و گفتگوهای بیهوده از میان برداشته می‌شود، خود مقدم‌های ارزشمند برای نزدیکی فکری و در نتیجه مصاحبت‌های سازنده خواهد شد.

نخستین گام در این مهم، برنامه شخصی والدین برای ارتقاء سطح فرهنگی خویش است. پدران و

مادران می‌توانند پا به پای فرزندان در کار دانش اندوزی و علم آموزی همراه شوند. این مهم بخش بزرگی از انگیزه‌مندی فرزندان را فراهم می‌کند. ما نمی‌توانیم از فرزندان خود انتظار ارتقاء فرهنگی و علمی داشته باشیم، بدون آن که هر یک در حد توان و موقعیت‌های خاص خود برنامه‌های شخصی فرهنگی و تلاش‌های علمی متناسب با توانایی‌های خویش را فراهم سازیم و با علاقه آنها را دنبال کنیم. نزدیکی فرهنگی و علمی والدین به فرزندان گامی اساسی در جهت پربارتر کردن مصاحبت این دو نسل با یکدیگر است. والدین می‌توانند رفتارهای پیشنه‌ای ذیل را به منظور ارتقاء سطح فرهنگی و آموزشی خود اعمال نمایند:

- شرکت در کلاس‌های مختلف دانش افزایی
- حضور در مجامع علمی به صورت پیگیر و منظم
- پیگیری نشست‌ها و همایش‌های علمی - فرهنگی
- داشتن کتابخانه اختصاصی و برنامه منظم مطالعاتی
- مشترک بودن در پاره‌ای نشریات علمی - آموزشی
- استفاده منظم و پیگیرانه از برنامه‌های علمی - آموزشی صدا و سیما.

مجموعه رفتارهای فوق فضای فرهنگی حاکم بر خانواده را از نظام ارزشی مطلوب و دلپذیری برخوردار می‌کند. بدین گونه با همگرایی فرهنگی میان اعضای خانواده سطح و کیفیت مصاحبت و انگیزه‌مندی اعضای خانواده در بهره‌وری از این موقعیت افزایش می‌یابد.

بعد از دیگر این مسأله آن است که فقر مصاحبت در انگیزه‌مندی تحصیلی فرزندان نیز تأثیر منفی دارد. بسیاری اوقات بی انگیزگی در تحصیل به سبب آن است که مراکز اصلی علاقه دانش آموز مورد غفلت واقع می‌شود و یا زمینه‌های ابراز و اظهار آنها فراهم نمی‌گردد. کودکی که دارای توانایی‌های خاص است باید بتواند آن را ابراز کند و از آن طریق تجربه موفقیت را کسب نماید.

انگیزه تحصیلی در گرو بهادادن و ارزش گذاری والدین - و نیز البته معلمان - بر توانایی‌های خاص و ویژه‌ای است که در دانش آموزان به صورت‌های متفاوت از یکدیگر وجود دارد. شناسایی این استعدادها نیازمند مشاهده منظم و مستمر رفتارهای فرزندان است.

این مشاهده و ارزش گذاری بر رفتارهای خاص و استعداد‌های ویژه جز در سایه گفتگو، مصاحبت و اشتراکات فرهنگی در یک خانه فریخته میسر نمی‌گردد. اکثر پژوهش‌های دو سه دهه اخیر در موضوع همگرایی خانواده حاکی از آن است که فضای پذیرندگی و درگیر کردن فرزندان به گونه‌ای مثبت با تعامل‌ها و مراقبت‌های گرمی بخش، انگیزه‌مندی تحصیلی و نیر موفقیت درسی ایشان را افزایش می‌بخشد. در یک کلام، ما می‌توانیم از هزینه‌های غیر ضروری زندگی بکاهیم و بجای آن به بار فرهنگی خانه‌ها بیفزاییم. این رسالت والدین است.

هر زمینه‌ای نیاز به یک مددجو داشته باشند تا خواسته‌های آنها مرتفع شود، بلکه برعکس آنها توانمندانی هستند که باید بستر فعال شدن توانمندی‌هایشان ایجاد شود.

مثلاً همین حالا ۶۰ نفر از ایثارگران مادر در حال دریافت دکترای تخصصی هستند، در حالی که در مقاطع تحصیلات تکمیلی ما از سهمیه استفاده نمی‌کنیم. ولی می‌بینید که این حرف‌ها جایی مطرح نمی‌شود. لذا باید این نگاه را تبلیغ کنیم که ایثارگران ما یک مجموعه ناتوان نیستند و مجموعه‌ای نیستند که متعلق به یک مقطع خاصی از زمان باشند، بلکه همواره در پیشانی حرکت عظیم مردم قرار دارند و می‌خواهیم لحن گفت‌وگو را با خودمان، با درون جامعه و ایثارگران تغییر دهیم و ایثار را در این موضع قرار دهیم و خودشان هم قبول کنند که چه قدرت و احترامی دارند و اینطور نیست که دیده نشوند.

وی اضافه کرد: در مرحله بعدی گفت‌وگوهای چهره به چهره را شروع کرده‌ایم که فضایش ایجاد شود که با این شیوه گام سوم راهم برداریم. سازمان مادر داخل از این فضا که یک اداره هست در حال تغییر است تا واقعا به یک نهاد تبدیل شویم. سطوح سازمانی را به شدت کاهش خواهیم داد و بار سازمان را از دوش ایثارگران می‌خواهیم برداریم، تا پیچ و خم اداری ایثارگر راله نکند و امیدواریم که قادر باشیم کار را به اتمام برسانیم.

سر دار دهقان ارتباط با خدمات خارج از کشور گفت: بنیاد شهید در خارج از کشور هم در هر جایی که کسی یا کسانی در مسیر انقلاب و در ارتباط با رهبری نظام دچار حادثه شده‌اند، آنها را به صورت تحت پوشش قرار می‌دهد. در ارتباط با بنگاه‌های اقتصادی هم باید بگوییم که آنها را داریم، البته مجموع تعداد آنها به ۲۰ درصد آن زمانی که بوده رسیده و البته اینها را هم به سمتی هدایت می‌کنیم که از خودمان جدا کنیم و در حال حاضر از نظر ما مهم این نیست که این بنگاه‌های اقتصادی چقدر سود آور است، بلکه مهم این است که بزرگترین آفت این سازمان همین هاست. گذشته از اینکه ما هم بنگاه‌دارهای خوبی نمی‌توانیم باشیم و به دنبال آن هم نیستیم.

ما فکر می‌کنیم اگر خدا دوستان داشته باشد توفیق خدمت را به ما می‌دهد. کار ضمن اینکه بسیار سخت است بسیار هم شیرین است، چون اگر یک روز بشود نیاز یک جانباز یا فرزند شهید را رفع کرد برای یک عمر کافی است، و ما هم شاکریم و می‌خواهیم که رسانه‌ها کاری کنند تا ما به هدف برسیم.

بازگشت دوستان قدیمی!

شرکت های غربی استفاده می کنند و آنگاه امیدوارند که با چنین گذشت هایی بتوانند قراردادهای پر منفعتی را برای آینده دست و پا کنند. این در حالی است که کمپانی های غربی غالباً در برابر هر دلار سرمایه گذاری، سودی برابر یک سوم یا حتی در صد مطالبه می کنند. در حالی که چینی ها حتی حاضر به قبول سود پنج درصدی هستند تا بتوانند خود را در بازارهای نفت درگیر کنند و از رشد اقتصادی خود که نسبتاً هم بالا است، حمایت نمایند.

تله کام های چینی

کمپانی های تله کام چینی هم به سرعت دست به کار شده اند. هوآوی که بزرگترین کمپانی چینی در عرصه ارتباطات است، تاکنون در مالزی، ویتنام، روسیه و اسپانیا قراردادهایی را امضا کرده است، اما از سال گذشته که این کمپانی در خاور میانه دست به کار شده، با ایرانسل که اپراتور اصلی در مقوله تلفن موبایل در ایران است قراردادی را امضا کرده است. از همه مهمتر تجزیه و تحلیل کنندگان بر این اعتقادند که این شرکت چینی در مناصبه ۳/۲ میلیارد دلاری که وزارت پست، تلگراف و تلفن انجام می دهد، برنده خواهد شد.

حال این قراردادها همچون سیلی روان شده اند و هر چه که فشارها روی ایران و تهدید به اعمال مجازاتهای بیشتر می شود، فرصت های بیشتری هم از شرکت های بزرگ غربی گرفته شده و به کمپانی های چینی و روسی داده می شود. ماه گذشته روسیه و ایران پس از مذاکراتی چند، سرانجام به فروش ۳۰ فروند هواپیمای توپولوف از نوع جدید و در حال تولید به ایران، در ازای ۱/۳ میلیارد دلار به توافق رسیدند. این در حالی است که سه ماه پیش از این نیز شرکت خودروسازی و مشهور چینی موسوم به «جری» در یک پروژه مشترک با بزرگترین کمپانی اتومبیل سازی در ایران، یعنی «ایران خودرو» با قراردادی به ارزش ۳۷۰ میلیون دلار برای تولید اتومبیل در شمال ایران به توافق رسیدند. ضمن آنکه با توجه به این نکته که انتظار می رود، طی سالهای آینده، تعداد بیشتری از جمعیت ایران به سن رانندگی برسند، شرکت چری، به دنبال فرصت های بیشتری برای سرمایه گذاری در قسمت های دیگر ایران جهت تولید اتومبیل است. حال براساس گزارش های رسیده، در هیات مدیره شرکت هایی چون بونینگ و ایرباس در هواپیماسازی و در شرکت هایی چون ایل و کرایسلر در صنعت اتومبیل سازی، عده ای از مدیران به شدت اعتراض کرده اند که چگونه این شرکت ها قراردادهای عظیمی را در ایران از دست داده اند و به جای آنها روسها و چینی ها خود را شریک کرده اند.

در ضمن تجربه ای که شرکت های روسی و چینی در مناطق در حال توسعه داشته اند، آنها را نسبت به همتهای غربی در شرایط بهتری در اینکه چگونه با قوانین دست و پاگیر و سیاه اصطلاح نوار قرمزها مواجه شوند، قرار می دهد و همچنین اینگونه شرکت ها بهتر از غربی ها توانایی شناخت فرهنگی و اقتصادی از مشتریان کم درآمد در مناطق در حال توسعه را داشته اند و با توجه به لجبازی واشنگتن به نظر می رسد که این فاصله ها بیشتر و بیشتر خواهد شد.

برگردان: بهروز بهرامی

نقل از نیوزویک

نویسنده: رویا ولورسون

«چینی ها و روسها اکنون قراردادهایی را امضا می کنند که زمانی تنها آنها را در اروپا می دیدند!»

«صد ها نشرکت چینی و روسی، اکنون در ایران به کار مشغول شده اند، ضمن آنکه تعدادی دیگر هم از فرصتی که لجبازی آمریکاییان برای آنها ایجاد کرده، استفاده نموده و خیال سرمایه گذاری در ایران دارند.»

فروش هواپیماهای روسی به ایران افزایش می یابد

کارشناسان مشهور در ایران یعنی ولی نصر: «چینی ها و روسها حالا به قراردادهایی دست یافتند که هرگز حتی در رویا هم به آن فکر نمی کردند.»

در سال جاری هم ایران تاکنون جهت تولید و تحول مواد نفتی و پتروشیمی به همراه شرکت های چینی از جمله شرکت ملی نفت و پتروشیمی چین به یک سرمایه گذاری سه میلیارد دلاری دست زده است تا پروژه های نفتی ایران را متحول و منابع نفتی موجود را هم به وضعیت بهتری تبدیل کند.

یکی دیگر از شرکت های معروف چینی موسوم به «سینوپک» هم که چندی پیش، به سرعت خود را جانشین شرکت های غربی که در سودان به عقب نشینی دست زده بودند، کرده بود، با ایرانی ها به بستن قراردادی ۲/۷ میلیارد دلاری اقدام کرد تا در پالایشگاه اراک به تعمیر و توسعه اقدام کند. همچنین یک سرمایه گذاری ۷۰ میلیارد دلاری هم به توسعه منابع نفتی یاداران و گرمسار دست بزند. یکی از محققان اقتصاد در قاره آسیا موسوم به مایکل هربرگ در این باره می گوید: «بیشتر کمپانی های غربی از درگیر ساختن خود با چنین قراردادهای کلانی سر باز زدند، چرا که وضعیت منطقه را از نظر ژئوپلیتیک، ریسکی و ناامن تلقی کرده اند.»

او همچنین می گوید: «شرکت های چینی مشهور شده اند به اینکه قراردادهایی را نمی پذیرند که در آنها نفع آنها کمتر رعایت شده است.» او همچنین می افزاید: «شرکت های چینی می توانند کارهای زیربنایی را بدون هیچگونه سرمایه گذاری انجام دهند و از چنین قابلیتی برای به دست آوردن قراردادهای بزرگ و تأسی جستن بر

حرکت دیگری از بوش

در حالی که جرج بوش یک حرکت تهاجمی دیگر را بر علیه ایران آغاز کرده و پس از چند ملاقات گرم و دوستانه با رهبران اروپایی و یاران خود، برخی از دولتهای اروپایی را به نداشتن معاملات با ایران تشویق کرده تا به زعم خودش، ایرانیان غنی سازی اورانیوم را متوقف کنند. بدین ترتیب مکانهای پراعتباری مانند دوپچه بانک زیمینس و کامرز بانک رابطه خود را با ایران قطع کرده اند. اما این عمل غیر اقتصادی خبری بسیار خوش برای صدها شرکت روسی و چینی است که به نوعی با ایران رابطه اقتصادی ایجاد کرده اند.

درواقع آخرین دور مجازاتهای اقتصادی از جانب آمریکا دقیقاً تأثیر معکوس داشته است و روابط اقتصادی ایران را نه تنها متحول تر کرده، بلکه با شرکای تازه و بیشتری همراه کرده است. شرکت های فعال و پسر کار چینی و روسی در انتظار بستن قراردادهای کلانی اند که روزگاری شرکت های غربی با ایران شریک می شدند. در بخش هایی نظیر ارتباطات و نفت، علوم فضایی و اتومبیل سازی، غیبت شرکت های غربی، جایگاهها و فرصت های جدیدی خلق کرده تا قدرتهای تازه اقتصادی مانند چین جانشین آنها شوند. در واقع یکی از سریع ترین جوامع جهان از نظر رشد اقتصادی و اجتماعی یعنی ایران که نیمی از جمعیت آن را افراد زیر ۲۵ سال تشکیل می دهند، تبدیل به استراتژیک ترین بازار در جهان اقتصاد امروز شده است.

انرژی، جایزه بزرگ!

بدون تردید انرژی به وضوح در این میان جایزه ای بزرگ محسوب می شود تا امروز درهای تولید نفت در خاور میانه بر روی چینی ها و روسها بسته بوده است، آنها هم به دلیل حضور رقبا و ثروتمند غربی که چین و روسیه را یارای رقابت با آنها نبود. شرکت های آمریکایی مانند هالی برتن و فرانسوی مانند شلومبرگر، با اختلاف فراوان در مقوله انرژی با تجربه ترین، پیشرفته ترین و ثروتمند ترین شرکت ها محسوب می شوند. برای مثال اخیراً یک شرکت روسی تحت عنوان «تات نفت» سخت کوشیدند تا حقوق استخراج نفت لیبی را در آن کشور به دست آورد. اما در برابر غولهایی چون شل از هلند و توتال از فرانسه کم آورد. اما در ایران به محض آنکه امثال شل و توتال به دستور سیاستمداران خود قدری مکث کردند، ایرانی ها درسی به آنها دادند که هرگز فراموش نکنند! بنا به گفته یکی از

دلیل بروز جنگ جهانی دوم،
نخستین مصارف
هلی کوپتر ها
نظامی بود. این
امرحتی پس از
جنگ هم ادامه
یافت.

۱۹۵۵- سکوی پرواز

در این سال باز هم مصارف
نظامی حرف اول را می زد و ارتش
آمریکا جهت دیده بانی سکوی
پرنده را طراحی کرد که در
زیر آن دو پروانه کوچک
قرار می گرفت. این ایده به
دلیل ناامنی و اینکه دشمن
به راحتی می توانست آن را
مورد هدف قرار دهد، ادامه نیافت.

۱۹۸۹- هلی هواپیما

محصول مشترک یک کارخانه هواپیما سازی یعنی
بوئینگ و یک کارخانه هلی کوپتر سازی یعنی بل، هواپیمایی

بود که بزرگترین ویژگی آن نشستن و برخاستن به صورت
عمودی است که خود یکی از بزرگترین دستاوردها از بدو
صنعت هلی کوپتر محسوب می شود.

۱۹۹۹- به سوی فضا

هلی کوپتری که جهت
سفرهای فضایی
طراحی شده، که البته
هنوز نیمه کاره است،
اما در کارایی آن تردیدی نیست،
چرا که در آینده پس از تکمیل به
سفر فضایی دست خواهد زد.
در این سفینه/ هلی کوپتر عامل
مهم راکت و بدنه و پوسته ای
است که از آن و در خارج از جو زمین در برابر دمای
بسیار پایین و بالا، یعنی ۶۰۰ درجه سانتی گراد و منهای
هشتصد درجه سانتی گراد مقاوم است.

۲۰۰۷- از قطب تا قطب

در یکصدمین سال صنعت هلی کوپتر، یک خلبان به
نام جنیفر موری و یک کمک خلبان به نام کالین بادیل بر
آن شدند تا به افتخار یکصدمین سال هلی کوپتر فاصله
بین دو قطب را با هلی کوپتر طی کنند و این کار با موفقیت
انجام شد و جشن تولد یکصد سالگی برای هلی کوپتر
تکمیل گشت.

یکمصد سال با هلی کوپتر

«از ساخته بلند پروازانه لئوناردو داوینچی در قرن پانزدهم تا هلی کوپتری که از قطب شمال به قطب جنوب پرواز
می کند و یا هلی کوپتری که برای ورود به فضا تکمیل می شود، «هلی کوپتر» یکی از مثالهای بارز برای بلند پروازی
توقف ناپذیر بشر است.»

آغاز راه

همه چیز با بلند پروازی
یکی از دانشمندان
و هنرمندان بزرگ
تاریخ بشریت آغاز
شد. این هنرمند
لئوناردو
داوینچی
بود که در سال
۱۴۸۳ پدیده ای به نام

ماشین پرنده را با بالهای چرخان عرضه کرد.

او در واقع محاسبه های ارشمیدوس درباره چرخبالی
که آب را پایین زده و خود بالا می آید را در نظر گرفت و
فقط به جای آب، هوارا جانشین ساخت تا چرخبال با فشار
دادن هوا به طرف پایین خود به بالا رفته و در حقیقت پرواز
انجام گیرد. البته این ایده بزرگی بود اما داوینچی هرگز
نتوانست آن را عملی سازد.

در قرنهای ۱۸ و ۱۹ چند نفر دیگر هم ایده داوینچی
را با چرخبال دنبال کردند اما سرانجام یک فرانسوی به
نام دامکوروت برای نخستین بار چرخبالی را که با انرژی
بخار آب راه اندازی کرده بود، «هلی کوپتر» نامید. او این
نام را از دو واژه یونانی، هلی به معنای چرخان و کوپتر به
معنای بال به دست آورد.

۱۹۰۷- پرواز با سر نشین

یک فرانسوی به نام پل کورنو برای نخستین بار
هلی کوپتری را همراه خلبان به پرواز در آورد. در واقع این
وسیله دو چرخه ای بود که به مدت بیست ثانیه به هوا بلند
شد و پرواز کرد.

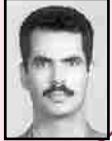

۱۹۴۲- دستاورد عظیم

نخستین هلی کوپتر به معنای واقعی در این سال کار
خود را آغاز کرد. یک آمریکایی به نام سیکورسکی
هلی کوپتر R-۴ را طراحی کرد که بعد ها تمام هلی کوپترها
از ابزار آن یعنی پروانه و موتور بهره گرفتند. در آن سالها به

آقای سعید مجیدی نژاد (وکیل پایه یک دادگستری و کارشناس ارشد حقوق خصوصی)
چهارشنبه از ساعت ۱۴/۳۰ الی ۱۶/۳۰ با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۳۸

حقوق مالی و طلاق

سوال:

اینجانب زنی ۳۸ ساله هستم که نزدیک به ۴ سال پیش با آقای ازدواج کردم. ایشان همسر اول خود را بدلیل بیماری از دست داده بود و سه سال پس از فوت وی به دلیل مشکلات زندگی و اداره خانه و محل کار تصمیم به ازدواج با من گرفت. بنده نیز چون با ایشان در یک محل همکار بودم و یکدیگر را از نزدیک می شناختم و به تصور اینکه این شناخت و آشنایی می تواند در آینده برایمان یک وجه مثبت باشد و با تفاهم و علاقه زندگی کنیم پیشنهاد ایشان را پذیرفتم و با مهریه ۷۰ سکه به عقد ایشان درآمدیم. البته او شرط اول عقد نامه مبنی بر برخورداری ام از نصف دارایی در صورت طلاق را نپذیرفت و دلیل آنرا هم اینطور عنوان کرد که این زندگی فعلی متعلق به بچه های من است و من نمی توانم در زندگی ام با کسی شریک شوم. بنده نیز چون قصدم زندگی کردن بود پذیرفتم و با ایشان ازدواج کردم. اما متأسفانه ایشان شروط بعدی عقد نامه را نیز در طول زندگی مشترکمان مورد توجه قرار نداد و از پرداخت نفقه نیز به عناوین مختلف سر باز زد و هرگاه که اعتراض می کردم عنوان می کرد که من پولی برای تو ندارم و این که می بینی برای بچه هایم هست. باید بگویم که ایشان از وضعیت مالی مناسبی برخوردار بوده ولی در کل آدم خسیسی است. اما مشکل من در این است که از ابتدای ازدواج بچه های این آقا که بچه هم نیستند شروع به مخالفت و سنگ اندازی و اذیت و آزار بنده به طرق مختلف کردند و با تحقیر و توهین وی ادبی و بی احترامی سعی در برهم زدن زندگی من داشتند. بطوریکه در چند ماه گذشته ۲ مرتبه پسر بزرگ ایشان که ۲۰ ساله است با فحاشی و بددهنی و تهدید به قتل و اقدام جهت کتک زدن، بنده را از منزل شوهرم بیرون کرده که کارمان به شکایت و دادگاه کشیده شده که در حال پیگیری می باشد.

حال سوالات بنده این است که خواهشمندم بطور دقیق به این سوالات پاسخ دهید:

۱- با توجه به اینکه درگیری و فحاشی و تهدید به قتل و قصد کتک کاری از طرف فرزند این آقا در منزل انجام گرفته و بنده شاهدی غیر از خدا برای ادعایم ندارم و تا کنون چندین بار ماه به دادگاه حل اختلاف و کیفری مراجعه کرده ایم مجازات این پسر چیست؟

۲- بنده از ابتدای ازدواج با شوهرم از ایشان نفقه قابل ملاحظه ای دریافت نکردم و نسبت به این مسئله اعدادارم و چند ماه هم هست که منزل پدرم ساکن می باشم و عملاً ایشان نه با من تماسی گرفته اند و نه خرجی پرداخت کرده اند لذا نحوه دریافت نفقه های قبلی و تعیین نفقه های فعلی چگونه می باشد؟ بنده باید چه جاهایی مراجعه کنم؟

۳- با توجه به اینکه بنده در منزل شوهرم نه تأمین مالی دارم و نه تأمین جانی و نه از لحاظ شرعی صحیح است در منزلی که دو پسر عزب و مجرد زندگی می کنند باشم آیا می توانم از شوهرم تقاضای تهیه منزلی جداگانه بنمایم؟ و آیا دادگاه می تواند به عنوان ترک انفاق ایشان را وادار به گرفتن منزلی مستقل برای من کند؟ و اگر ایشان از گرفتن

منزلی جداگانه و همراه با خرجی امتناع کند چه برخورد قانونی می تواند ایشان را ملزم به این کار بنماید؟
۴- اگر بنده و شوهرم نتوانیم در خصوص مسکن و نفقه با یکدیگر به توافق برسیم و مجبور به جدایی شویم بنده چه حق و حقوقی می توانم از ایشان دریافت کنم و دادگاه ایشان را ملزم به پرداخت چه مواردی می کند؟

۵- آیا نپرداختن نفقه می تواند شامل مجازات کیفری شود و برای ایشان چه مجازات هایی منظور می شود؟
۶- با توجه به تمکن مالی ایشان در صورت عدم رعایت هر یک از موارد قانونی نکاح و با طلاق بنده چگونه می توانم از اموال ایشان به دادگاه معرفی کرده و نسبت به توقیف آن اقدام نمایم؟

ز-ن- شیراز

مهریه و اجرت المثل

پاسخ:

مسلم است که شما به عنوان یک زن شوهر دار دارای حق نفقه و همچنین سکونت در مکانی هستید که آرامش روحی و جسمی مناسب را برای شما ایجاد کند. مشکلات شما تا حدودی طبیعی بوده و از ثمرات ازدواج با مردی است که فرزندان بزرگی از زن دیگر خود داشته است. اولین توصیه ام در مسائل خانوادگی مثل همیشه گذشت و مدارا است که قوام زندگی مشترک و وابسته به آن است. به ویژه در شرایط خاص شما که علاوه بر شوهرتان، با فرزندان او هم زندگی می کنید. اما اگر چاره ای جز اقدام قانونی و احقاق حق برایتان باقی نمانده پاسخ شما بدین شرح است.

اول - مجازات قانونی تعیین شده برای جرایم زمانی قابل اعمال است که آن جرم با دلایل محکم به اثبات برسد. یا شهودی وجود داشته باشد که با چشم و گوش خود دیده یا شنیده باشند یا متهم خودش اقرار کند و یا اسنادی یافت شود که جرم انتسابی به متهم را اثبات کند. در غیر اینصورت، شکایت کیفری از طرف نه تنها سودمند نیست بلکه ممکن است شاکي را در معرض اتهام افترا و هتک حیثیت قرار دهد. در هر حال مجازات جرایم تهدید و فحاشی به ترتیب شلاق تا ۷۴ ضربه یا زندان از دو ماه تا دو سال و شلاق تا ۷۴ ضربه یا پنجاه هزار تا یک میلیون ریال جزای نقدی است.

دوم - تا زمانی که زن و شوهر زیر یک سقف زندگی می کنند و زوجه شکایتی ندارد اصل قانونی و ظاهر امر این است که نفقه زن از سوی شوهر در حال پرداخت است. بنابراین با توجه به اینکه تا کنون اقدامی برای نفقه خود به عمل نیاورده اید اصل بر اخذ آن توسط شما بوده است. لذا، درصد موفقیت دعوی شما به خواسته نفقه ایام گذشته اندک است. اما تصمیم گیری در خصوص مطالبه نفقه حال و آینده شما به دو موضوع بستگی دارد اول اینکه شما از شوهرتان تمکین و اطاعت دارید یا خیر؟ اگر دارید که مستحق نفقه بوده و زوج مکلف به تأمین احتیاجات شماست. اگر تمکین ندارید لازمست علت آن دلیلی موجه و قانونی باشد وگرنه مستحق نفقه نخواهید بود. مجوز شرعی و قانونی عدم تمکین صرفاً در مفاد ماده ۱۱۵ قانون مدنی بیان گردیده است. به موجب این مقرر قانونی "اگر بودن زن با شوهر در یک منزل متضمن خوف ضرر بدنی یا مالی یا شرافتی برای زن باشد زن می تواند مسکن علیحده اختیار کند و در صورت ثبوت مظنه ضرر مزبور محکمه حکم بازگشت به منزل شوهر نخواهد داد و مادام که زن در بازگشتن به منزل مزبور معذور است نفقه بر عهده شوهر خواهد بود."

پس برای توجیه عدم حضورتان در منزل شوهر باید وجود احتمال صدمه جسمی یا مالی یا حیثیتی به خود را برای محکمه به اثبات رسانید. زیرا در غیر اینصورت محکمه شما را ناشزه (زنی که تمکین نمی کند) تلقی نموده و شما را مستحق نفقه نخواهد دانست.

مرجع قضایی برای طرح دعوی نفقه می تواند دادسرا یا دادگاه خانواده باشد. دادسرا در زمانی که شما تصمیم به شکایت کیفری دارید و دادگاه در زمانی که می خواهید از طریق دعوی حقوقی اقدام نمایید. مزیت اقدام کیفری سرعت رسیدگی و محکومیت جزایی شوهر به سه الی پنج ماه حبس است اما اگر شوهر در خلال رسیدگی نفقه همان ماه را تأدی نماید شکایت متوقف خواهد شد و در صورت تکرار عدم پرداخت نفقه، شکایت جدید لازم است. امتیاز اقدام حقوقی برای مطالبه نفقه جمع شدن نفقه تمام ماههای رسیدگی از زمان طرح دادخواست تا زمان صدور حکم از دادگاه است ولی دیگر حبس و مجازاتی در کار نیست و دادرسی ممکن است ماهها طول بکشد.

سوم - ماده قانونی فوق الذکر به شما این حق را می دهد که در صورت احتمال تحقق ضرر مالی یا بدنی یا شرافتی به شما توسط شوهرتان یا فرزندانش درخواست مسکن جداگانه نمایید. این تقاضا را می توانید توأم با دعوی حقوقی نفقه و در دادگاه خانواده مطرح سازید. چنانچه دادگاه شما را مستحق نفقه و مسکن علیحده بداند حکم صادر کرده و چنانچه شوهرتان از اجرای حکم امتناع کند به موجب ماده ۲ قانون نحوه محکومیت های مالی حکم جلب وی صادر خواهد شد.

چهارم - چون شرط اول سند ازدواج در خصوص تمکین نیمی از دارایی مرد به زن، توسط همسران امضاء نشده از دارایی فعلی ایشان چیزی به شما پرداخت نخواهد شد. اما به موجب قوانین راجع به طلاق، مرد مکلف است تمامی مهریه زن و حق الزحمه خدمات خانه داری همسرش که در اصطلاح اجرت المثل خوانده می شود را نقداً بپردازد. در واقع، چنانچه این وجوهات توسط مرد پرداخت نشود دفترخانه صیغه طلاق را جاری نکرده و طلاق نامه ای صادر نخواهد کرد.

توضیحات فوق مربوط به زمانی است که طلاق به تقاضای مرد باشد. اما اگر طلاق به درخواست زن باشد و او بتواند با اثبات سختی و مشقت خود در زندگی زناشویی حکم طلاق را بگیرد برای حق الزحمه خویش باید پس از وقوع طلاق مجدداً اقامه دعوی حقوقی کند، علاوه بر آنکه زوج نیز چون تمایلی به طلاق ندارد مهریه را نقداً نخواهد پرداخت و به دفترخانه هم نخواهد آمد. در نتیجه زن نخواهد توانست مهریه خود را نقداً وصول کند.

پنجم - بله. نپرداختن نفقه جرم بوده و به موجب ماده ۶۴۲ قانون مجازات اسلامی قابل مجازات با سه ماه و یک روز تا پنج ماه حبس است. بنابراین هر شخصی که واجب النفقه است و نفقه اش را دریافت نکرده می تواند با رجوع به دادسرای محل اقامت خود و به طرفیت کسی که باید نفقه را بپردازد شاکي گردد. به استثنای دوشیزه عقد شده که حق نفقه دارد ولی به موجب رأی وحدت رویه دیوان عالی کشور حق اقامه دعوی کیفری ندارد.

ششم - برای تأمین اموال شوهرتان لازم است که دعوی مالی به طرفیت وی مطرح باشد. یعنی باید دعوی مهریه را مطرح کرده و به نسبت میزان مهریه خود از اموال وی توقیف کنید. برای توقیف اموال لازمست ضمن دادخواست مطالبه مهریه یا قبل یا بعد از آن تقاضای صدور قرار تأمین خواسته را از دادگاه بنمایید.

مشاوره خانواده و ازدواج

قابل توجه خوانندگان گرامی
زمان این مشاوره دچار تغییر شده است

مشاوره تحصیلی و تلفنی: خانم زهرا
طریقان (کارشناس مشاوره) دوشنبه ها
از ساعت ۱۳/۳۰ الی ۱۵ با شماره تلفن:
۲۲۲۶۲۵۰
مشاوره حضوری خانواده‌گی و ازدواج:
سه شنبه ها از ساعت ۱۳/۳۰ الی ۱۵

از زندگی خسته و دلشده شده‌ام! کمکم کنید!

*مردی ۳۶ ساله، متاهل و دارای سه فرزند هستم. مشکل من به ازدواجم که اشتباه بزرگی بود، برمی گردد. من وقتی فقط ۱۹ سال داشتم به دختر عموم علاقه مند شدم و برای وصلت با او، اصرار و پافشاری زیادی کردم. مادرم اصلاً موافق این ازدواج نبود. خیلی‌ها توسط او واسطه شدند تا مرا قانع کنند که در این سن و سال و با خویشاوند نزدیک ازدواج نکنم، اما من تصمیم خودم را بدون تفکر و تنها از روی احساسات گرفته بودم.

بعد از ازدواج با او بود که پی بردم چقدر انسانها آنهم خویشاوندان نزدیک، باهم تفاوت دارند! مادر هیچ زمینه‌ای باهم تفاهم نداشتیم. لجبازی و قهر و کینه جویی باعث شد که کدورتها روز به روز بیشتر شود و حالا با داشتن سه فرزند، هر کدام به تنهایی در زیر یک سقف زندگی می‌کنیم، آنهم خشمگین، قهر آلود و بدون هیچ ارتباطی!

چندین بار خواسته‌ام رسماً از هم جدا بشویم، ولی با پادرمیانی پدر و عمو و به خاطر آبرو و حیثیت خانوادگی و... فعال‌روزگار خود را این گونه می‌گذرانیم. من از این زندگی یکنواخت و پر از کینه و نفرت واقعاً خسته شده‌ام.

دوستان و همکارانم دارند مرا به راههایی می‌کشاند که می‌دانم داروی درد من نیست! آنها وقتی حال و روز مرا می‌بینند به ظاهر از روی ترحم و دلسوزی مرا به استفاده از مواد مخدر تشویق می‌کنند. احساس می‌کنم روح و جسمم بیمار است. من به خاطر فرزندانم جواب منفی به دوستانم داده‌ام، ولی دیگر حتی نمی‌توانم سرکارم بروم و تمام روز را می‌خواهم فقط بخوابم.

لطفاً مرا راهنمایی کنید که باید با این وضعیت پیش آمده، چگونه برخورد کنم و راه مناسب التیام درد هایم چیست؟

*شما و همسران یک اشتباه دیگر هم کرده‌اید و این که، برای یافتن راه‌حل و بهبود روابطتان، خیلی دیر اقدام کرده‌اید. شما می‌توانستید در ابتدای زندگی مشترک به مشاوران خانواده مراجعه کنید و به راه‌حل مناسب دست یابید. البته مطمئن باشید که این راه دشوار

و رنج و مرارت را به تنهایی متحمل نشده‌اید، شریک زندگی‌تان هم از نعمت یک زندگی آرام و دلنشین و صمیمانه و گرم محروم بوده است. شما هر دو ترجیح داده‌اید به جای جستجوی راه‌حل معقول برای بهتر شدن روابط خود، قهر کنید و با احساس در ماندگی و بی‌تفاوتی تسلیم شرایط غمبار و سرد زندگی‌تان شوید.

توصیه می‌کنم به خاطر خودتان و سه فرزند که دارید نهمی به خود بزنید و با حرکتی تازه، تولدی دیگر را در رابطه‌تان تجربه کنید. این حرکت تازه با مراجعه حضوری به مشاوران خانواده و روان‌شناسان میسر می‌شود. همانگونه که شما با تماس با مشاور، قدم‌های اولیه را برداشته‌اید. مهم است، به این تفکر برسید که بایستی تحولی در زندگی مشترکتان به وجود بیارید و قبول کنید که این کار با تلاش و پذیرش هر دو و با کمک مشاوران خانواده میسر است.

من به شما تریکی می‌گویم که با اراده‌ای قوی تسلیم درخواست‌های دوستانان نشده‌اید. پناه بردن به مواد مخدر راه‌حل مشکل شما نیست، بلکه نوعی فرار از مشکل است.

*متشکرم که صبورانه به حرف‌هایم گوش داده و راهنمایی‌ام می‌کنید. شما فکری می‌کنید مباد و نفر با این همه احساسات منفی به یکدیگر، بتوانیم در خودمان پذیرش یکدیگر و جاذبه ایجاد کنیم؟

*اگر شما هر دو واقعاً بخواهید و اراده کنید و به این نتیجه برسید که باید شرایط زندگی‌تان را به نفع خود و بویژه فرزندانتان تغییر بدهید و بسیاری از آگاهی‌های لازم را هم بتوانید در جلسات مشاوره به دست آورید، به احساسات مثبت و نوینی دست خواهید یافت. زمانی که به کمک مشاوران به تفکری جدید دست یابید، احساس جدیدی پیدا خواهید کرد که منجر به رفتار و برخورد تازه‌ای خواهد شد. موفق و پیروز باشید.

*شما در این ارتباط پیش داوری و قضاوت می‌کنید، زیرا هنوز خصوصیات طرف مقابلتان را به خوبی شناسایی نکرده‌اید و این آزمایش خوبی برای شناسایی او است. اما اگر این اتفاق هم بیفتد و از ازدواج کردن بازنی که بچه دارد، منصرف شود، در این صورت شما صرفه‌جویی زیادی در وقت خود کرده‌اید و با حذف این فرد از زندگی‌تان که قطعاً برای شما مناسب نبوده، خود را از رنج و اندوه دوباره نجات می‌دهید.

مطمئن باشید مردی که به دلیل داشتن فرزند نمی‌خواهد با شما ازدواج کند، مسلماً برای شما و پسران مناسب نیست.

می‌دانم نگرانید و می‌ترسید که وجود پسران ارتباط شما را دچار مشکل کند و این نگرانی معقول است. پدر یا مادر بودن در شرایط معمول هم دشوار است، چه برسد به این موضوع که از ازدواج مجدد باشد، اما باید بدانید که هیچ ازدواجی بدون مساله نیست. خواه این مساله فرزند حاصل از ازدواج قبلی باشد، یا مشکلات شغلی، خانوادگی و... پس بهتر است در اولین فرصت ممکن، پسران را به او نشان دهید و در کمال صداقت و درستی تاکید کنید که پسران بخش بالارزشی از وجود و زندگی شماست و مطمئن باشید که پس از گفتن این واقعیت او بهتر می‌تواند تصمیم بگیرد و شاید بتواند فرد مناسبی برای هر دو شما بشود.

*نظر خانواده‌تان در مورد این ازدواج چیست؟
*خانواده‌ام اطلاعی از این آشنایی ندارند. یکی از دوستان صمیمی من، توصیه کرده است که وجود پسر مرا مخفی نگه دارم!

*شما قصد دارید فردی را به خود علاقه‌مند و دلبسته سازید و بعد از مدتی به او واقعیت را بگویید؟! آیا پنهان کردن موضوعی به این مهمی در ابتدای آشنایی، کار منطقی و درستی است؟

شما باید در اولین ملاقاتتان، این حقیقت را که بچه دارید می‌گفتید، زیرا صداقت، درستی و اعتماد متقابل از ضروری‌ترین عوامل یک رابطه سالم است. چنانچه شما صداقت نداشته باشید، همواره در تردید و تنش به سر خواهید برد، چرا که یکی از مخرب‌ترین راههایی که می‌تواند عشق پر شور و حرارت رابطه بین دو نفر را بشکند و صمیمیت را از بین ببرد، بازگو نکردن حقیقت است.

نگفتن این واقعیت که شما فرزند دارید، به این معنا است که احساس می‌کنید حامل خبر بدی هستید که باید با ملاحظه به فرد مقابل گفته شود، اما حقیقت این است که پسران رازی مرمر و سنگین نیست که او را از فرد مقابل پنهان کنید. او مهمترین بخش از زندگی شما است.

*نگرانی و دلواپسی من از این است که اگر بداند من یک پسر دارم، حاضر به ازدواج با من نشود!

مشاوره خانواده

مشاوره کودک و خانواده: خانم
زرین سادات لاریجانی (کارشناس ارشد
روانشناسی) دوشنبه‌ها: مشاوره
حضوری (با هماهنگی قبلی) از ساعت ۱۰
الی ۱۲ صبح و از ساعت ۸ الی ۱۰ مشاوره
تلفنی با شماره تلفن: ۲۲۲۶۲۵۰

و چون پسر مرا مشکفی کرده‌ام

*زنی ۳۰ ساله، لیسانسیه و شاغل هستم. پنج سال پیش به علت اعتیاد همسر از او جدا شدم و با پسر که در آن زمان یک سال داشت به خانه پدرم بازگشتم. هم‌اکنون با پسری ۳۹ ساله آشنا شده‌ام. او با وجود اینکه می‌داند من طلاق گرفته‌ام، به من پیشنهاد ازدواج داده است، اما مهمترین مشکل من این است که هنوز به او نگفته‌ام از ازدواج اولم، یک فرزند پسر دارم و نمی‌دانم مناسب‌ترین زمان برای گفتن این حقیقت چه وقت است؟

*علت مطرح نکردن این موضوع چه بوده است؟
*واقعیتش این است که می‌ترسم با دانستن این موضوع از ازدواج با من منصرف شود. فکر می‌کنم که اگر بعد از علاقه‌مند شدنش، به او بگویم که فرزند دارم شاید وجودش را بهتر بپذیرد!

شاید اگر محبت پدرم بیشتر بود...

همانطور که هفته گذشته قول داده بودم، این هفته به داستان زندگی و ماجرای زندانی شدن خانمی می پردازم که جرئت تاحدودی متفاوت است. وقتی برای مصاحبه آمد قیافه اش به مجرمین نمی خورد. مانتوی مشکی، روسری تیره، جته ای تقریباً لافرو، اندکی سبزه و کمی تافسیمی عصبانی. اما به قول امر و زوی ما خیلی باکلاس و مودب.

روی همان موکت کف اتاق و پتویی که روی آن انداخته شده بود، نشست و داستان زندگی اش را آغاز کرد:

من فریب... هستم، ۲۸ ساله، مطلقه دارای یک فرزند. پدر و مادر هر دو تحصیل کرده اند. پدرم پزشک و مادرم متخصص پوست و موست. اما مشکل من در خانواده شکل گرفت. پدرم با اینکه تحصیل کرده و یک پزشک بود، اما حضور بسیار کم رنگی در زندگی ما داشت. شبها وقتی که به خانه می آمد ما خواب بودیم و وقتی ما به مدرسه می رفتیم او خواب بود و جالب اینکه و قتهای فراغت خود را نیز با دوستانش می گذرانید و همیشه دوستانش را به خانواده ترجیح می داد. ما برای هم فقط یک همسایه خوب بودیم. البته این را نیز می گویم که پدرم آدم بدی نبود. همواره نیازهای خانواده را تأمین می کرد. اهل تندی، بد اخلاقی، خشونت و... نبود و آدم محترمی هم بوده و هست، اما... همواره یک احساس نیاز به حامی و به یک پشتوانه در من وجود داشت. مردی که خلاءهای عاطفی مرا پر کند که اگر اینطور بود من اسیر یک عشق بیجه گانه در نوجوانی نمی شدم. مشکل مادی ای هم نداشتیم، اما من تشنه محبت بودم، محبتی که هرگز از پدرم ندیدم شاید هم دلش این بود که اعتقادی به دختر نداشت، نمی دانم.

حالا بد نیست داستان ازدواج را برایتان بگویم:

من ۱۸ ساله بودم که عاشق شدم و با اصرار خودم به عقد همسرم در آمدم. راستش قبل از ازدواج وقتی سال چهارم دبیرستان بودم با همسرم آشنا شدم و عشقی عجیب نسبت به او پیدا کردم. شاید جریان عاشقی ام نوعی لجبازی با خانواده بود. خانواده ام بشدت مخالف این ازدواج بودند. اصولاً در خانواده ما دخترها زود ازدواج نمی کنند و تحصیل برایشان مهمتر است، اما من یکمرتبه یک تکیه گاه عاطفی پیدا کرده بودم. شاید اگر غیر از او هر مرد دیگری هم در آن سن سر راهم قرار می گرفت عاشقش می شدم. اوایل فکرمی کردم او همان مردی است که دنبالش می گردم که در رویاهای من وجود داشت. شاید اگر این همه خلاء عاطفی نداشتم و خانواده ام این نیاز را برطرف می کرد اینطور پرستاب به طرف شوهرم نمی رفتم و اگر می رفتم حداقل بیشتر تعرق می کردم. در آن زمان من شناخت کافی نداشتم، حتی خودم را نمی شناختم و به همین خاطر فکر کردم تکیه گاه واقعی مرا یافته ام لذا همه عشقم را نتاثرش کردم و همسرم هم این را فهمید و چه سوء استفاده ها که نکرد. من تاوان احساساتم را با خرد شدن دادم. شاید باورتان نشود وقتی خیلی اصرار کردم خانواده ام بالا جبار تسلیم من شدند. در طی شش ماهی که

ما با هم صحبت می کردم و پس از آنکه خانواده ام بالاخره تسلیم شد، یک خواسته از او سرانجام مطرح کردند، گفتند نه مهریه می خواهیم، نه مراسم عروسی آنچنانی و نه پول و امکانات، فقط نباید مزاحم تحصیل دخترمان بشوی و آنها باشوق و ذوق قبول کردند، هم همسرم و هم والدینش... و جالب اینکه بعد ها به خود من گفتند ما همان روز هم که قبول کردیم، قصد ما این بود که بعد از ازدواج نگذاریم درس بخوانی، هیچ وقت هم علتش را نگفتند، اما من می دانم. معمولاً بسیاری از مردها دوست ندارند همسرشان تحصیلات بالاتر از خودش داشته باشد و در خانواده آنها در سخاوتشان یکی، دو نفر دیپلمه بود. من کور شده بودم، حداقل باید این را می فهمیدم که ما خانواده هایمان نسبتی با یکدیگر نداریم و مردی با چنان گذشته ای و در چنین

این بزرگترین اشتباه من بود که از تجربه دیگران استفاده نکردم و به حرفشان گوش ندادم.

خانواده ای با اخلاق تند و ناهنجاریهای رفتاری ممکن است حالا برای رسیدن به خواسته اش تغییر چهره و رفتار بدهد و صداقول و تعهد، امارفته رفته ضمیرش را نشان می دهد و به اصل خودش برمی گردد. من که می دیدم با اطرافیان خودش چه روابط نامناسبی دارد حتی رفتارش با پدر و مادر خودش و با دوستانش چگونه است باید می فهمیدم که در زندگی آینده هم همین شخصیت را بروز خواهد داد، اما خوش خیال بودم. فکرمی کردم من با همه فرق دارم و همیشه سوگلی او خواهم بود، اما حالا به همه می گویم آدمهارا در ارتباط با دیگران بشناسید نه در ارتباط با خودتان. چون یک روز با خود شما هم همان رفتارها خواهد شد. این را مطمئن باشید.

این بزرگترین اشتباه من بود که از تجربه دیگران استفاده نکردم و به حرفشان گوش ندادم. همیشه فکرمی کردم می توانم او را درست کنم، اما افسوس که امروز شرمندۀ آنها می هستم که به من هشدار دادند و من گوش نکردم. همواره به خانواده و اطرافیان می گفتم تحصیل، اصالت خانوادگی و اینجور مسایل انسان را بزرگ نمی کند و سختی کشیدن در راه رسیدن به هدف است که انسان را می سازد و می گفتم شوهرم از بیجگی کار می کرده و در راه هادفش زحمت کشیده، پس انسان خود ساخته ای است و این برای یک زندگی خوب کافی است. اما بعداً فهمیدم در کنار همه این سختی هایی که ما می کشیم شاید سختی ای که او کشیده باعث شده تا جور دیگری ساخته شود که از سنگ و قماش من نیست. فکرمی کردم برای شوهرم یک جوهری بنظیر خواهم ماند. گفتم تا به حال او در خانواده ای بزرگ شده که شرایط ابراز عشق را نداشتند و من می توانم از او یک شخصیت

تازه بسازم. ابتدا هم همینطور بود. هر دو برای یکدیگر نو و جدید بودیم و این همه کتاکت نداشتیم اما از همان اواخر سال اول از دواج رفته رفته فهمیدم که اشتباه فکر کردم و همه چیز دارد عوض می شود. بد نیست بگویم که ۱۰ ماه بعد از ازدواج صاحب فرزند شدیم و همین موضوع باعث شد که مجالی برای فهمیدن یکدیگر در زندگی نداشتم باشیم. با خودم گفتم زندگی یعنی همین، یک همسر خوب و یک بچه سالم و یک خانواده.

اما... اما... شاید باورتان نشود که شوهرم اصرار داشت که نزد این و آن تحقیق کند. شاید به خاطر احساسی که در درونش موج می زد و آن احساس این بود که چون احساس می کرد من از او بالاتر هستم و از نظر خانوادگی هم در مرتبه بالاتری قرار دارم او لازم است که تسلطش را به من نشان بدهد و جالب اینکه او به همین خاطر حتی به من خیانت هم می کرد. برای آنکه به شخصیت و غرور من لطمه نزند، بین اطرافیان من بود، بین دوستان من بود. شاید به این وسیله می خواست بگوید که تو اصلاً از من بالاتر نیستی، حتی سعی می کرد با زنان دیگری گرم بگیرد و مثلاً به من بفهماند که من می توانستم هر کسی را که بخوام داشته باشم. اینها یک نوع عقده های درونی بود که به این شکل خودش را نشان می داد. حداقل می خواست به خودش ثابت کند که عقب نمانده است، در حالی که سن زیادی نداشت فکرمی کرد اگر خیلی شیطنت نکند یک ذره عقب مانده و پیش دیگران کم آورده. کار به جایی رسید که با اینکه می دانست من اطلاع دارم شروع کرد باز آن دیگری زندگی کردن و اوقات فراغت را پیش آن زن گذراند. معلوم بود که زندگی ما دوامی نخواهد داشت. او حتی با وجود اینکه قول داده بود درسم را ادامه بدهم و با اینکه من در کنکور نمره خوبی آوردم و در یکی از بهترین رشته ها یعنی معماری پذیرفته شدم، نگذاشت ادامه تحصیل بدهم و تولد بچه ام بهانه ای شد برای اینکه اصلاً نگذارد یک ترم هم درس بخوانم. آنقدر اذیت کرد تا دانشگاه را رها کنم. به هر حال این زندگی نمی توانست دوام پیدا کند. سال ۸۲ ما از هم جدا شدیم، اما شاید برایتان عجیب باشد. با وجودی که ما از هم طلاق گرفته بودیم. تقریباً ما دو سال بعد هم در همان خانه زندگی می کردیم مثل دو غریبه. او در یک اتاق و من و دخترم در اتاق دیگر. می دانم که این هم یک اشتباه بود، اما من بشدت عاشق دخترم بوده و هستم. پیش خودم گفتم اینطوری دخترم هر وقت بخواد پدرش را خواهد داشت و جالب اینکه همسرم فکرمی کرد من بخاطر او در یک خانه زندگی می کنم و هیچ وقت هم نتوانست بفهمد که من به خاطر دخترم چه گذشتی کرده ام. تا یادم نرفته این را هم بگویم که همان ماههای قبل از طلاق یک شب دخترم مریض شد و تب کرد و توی تب هذیان می گفت و پدرش را صدا می کرد، پدری که معمولاً شبها خانه نبود و من می دانستم که به دنبال تنوع طلبی خود است. به او تلفن کردم و گفتم حداقل امشب بیا و پیش بچه بمان. او آمد و کلی هم ابراز پشیمانی و قبول و قرار و خیلی هم زیان ریخت که تو بهترینی، تو خیلی زن فداکاری هستی و از این حرفها، من قول می دهم که دیگر ترک نکنم. من هم مثل همه زن ها گول خوردم و سعی کردم زندگی را از نو بسازم، اما خیلی زود فهمیدم که همه اینها فریب بود. بالاخره وقتی جدایی پیش آمد من برای زندگی

آیامی‌های استیک

* در سال ۱۹۸۷ خطوط هوایی «آمریکن ایرلاینز» توانست با حذف یک دانه زیتون از هر سالاد سرو شده در پروازهای درجه یک خود، چهل هزار دلار صرفه جویی کند.

* فیل‌ها تنها جانورانی هستند که قادر به پریدن نیستند.

* مورچه همیشه بر روی سمت راست بدن خود، سقوط می‌کند.

* قلب انسان فشاری کافی ایجاد می‌کند تا به فاصله ۳۰ فوتی (تقریباً ۸ متر) خون را به خارج از بدن پمپاژ کند.

* موشهای صحرایی چنان سریع تکثیر پیدا می‌کنند، که در عرض هجده ماه دو موش صحرایی قادرند یک میلیون فرزند داشته باشند.

* صدلی الکتریکی توسط یک دندانپزشک اختراع شد.

* استفاده از هدفون در هر ساعت، باکتری‌های موجود در گوش شما را تا هفتصد برابر افزایش می‌دهد.

* اثر زبان هر شخص مثل اثر انگشت او فقط منحصر به خود اوست.

* در یک سانتی متر پوست شما دوازده متر عصب و چهار متر رگ و مویرگ وجود دارد.

* در تمام وجود شما بیش از یک مشت گچ «کلسیم» وجود دارد.

* حس بویایی مورچه با حس بویایی سگ برابری می‌کند.

* هورمون PYY مسوول چاقی است. در تحقیقات مشخص شده است که میزان این هورمون در افراد چاق یک سوم افراد معمولی است و چنانچه این هورمون به افراد چاق تزریق شود اشتهای آنان کاهش می‌یابد.

* شن خیس از شن خشک سبکتر است.

* در هر میلیمتر مکعب خون شما پنج میلیون گلبول قرمز وجود دارد.

* اعصابی که در بدن شما وجود دارد به اندازه فاصله زمین تا ماه است.

* مساحت سطح کره زمین ۵۱۵ میلیون کیلومتر مربع است. با مقایسه با مساحت و وسعت ایران می‌توان نتیجه گرفت که ایران ۰/۳۲ از سطح زمین را تشکیل می‌دهد.

* چای سبز دارای خواص فراوانی است. به علت داشتن فلوئور مینای دندان را تقویت کرده و از پوسیدگی آن جلوگیری می‌کند. زیاده‌روی در خوردن آن رنگ دندانها را زرد می‌کند اما دندانهای زرد شده دیرتر خراب می‌شوند. همچنین بوی بد دهان را از بین می‌برد مخصوصاً خشک شده آن، بوی پیاز و سیر را رفع می‌کند. دمرکده آن سردرد را تسکین می‌دهد. چای در کنار فایده‌های فراوانش خاصیت ضد سرطانی نیز دارد.

* فک انسان می‌تواند هنگام جویدن ۲۰۰ پوند فشار وارد کند. در حالی که فک یک سوسمار می‌تواند ۲۰۰۰ پوند فشار وارد کند!

از: علمی

حاضر تنها نگرانی من آینده فرزندم است. برایش برنامه‌های زیادی دارم و اگر این ماجرا به پایان برسد، سعی خواهم کرد که او رادرس‌ت تربیت کنم. شاید بهتر باشد که من از ایران بروم. شاید برای بلند پروازیهای من و روحیاتی که دارم خارج از کشور بهتر باشد، نمی‌دانم... خواهرم دانشجوی معماری است، ازدواج کرده و زندگی خیلی موفقی دارد. شوهرش مهندس خوبی است. در آینده از خواهرم بیشتر مشورت می‌گیرم چون آدم موفقی است. انشاءالله این دفعه با درایت و تجربه و پس از این همه شکست زندگی خوبی برای خودم و دختر ده ساله‌ام که خیلی دوستش دارم، خواهم ساخت. آنچه را که می‌توانم بگویم این است که سعی خواهم کرد از این پس قانونمند زندگی کنم. به هر حال همه ما موظفیم که به قانون احترام بگذاریم، ضمن اینکه قانون هم نباید اینقدر سخت باشد و باید بیشتر انصاف و منطق را در نظر بگیرد تا آدم‌ها شروع نکنند به منطق خودشان پناه ببرند و روی به بی‌قانونی آورند. قوانین دست و پاگیر که با نیاز روز جامعه همخوانی نداشته باشند مردم را دچار مشکل می‌کند. من نمی‌گویم کار ما درست بود. به هر حال نمایش شوی لباس در یک جمع مختلط در یک کشور اسلامی جایگاهی ندارد، اما باید دادن مجوز برای برگزاری نمایش لباس زنانه در جمع خانمها و در مجالس زنانه خیلی راحت صورت گیرد. باز هم می‌گویم که این حرفها را برای توجیه خودم نمی‌زنم و نمی‌خواهم خلاف خودم را قانونی جلوه دهم، در این مصاحبه هم خودم را حق به جانب جلوه ندم بلکه گفته‌ام اشتباه کرده‌ام و کار خلاف انجام داده‌ام... بگذریم... به هر حال در حال حاضر هم در مدتی که در زندان هستم با اینکه همسر سابقم می‌داند زندانی شده‌ام، اما سراغی از من نمی‌گیرد. فکر هم نمی‌کنم اینجا بیايد چون دیگر نسبتی با هم نداریم. الان هم منتظر حکم هستم. تا به حال هیچ حکمی برایم صادر نشده. امیدوارم با ختم به خیر شدن این پرونده و با استفاده از تجربه‌ای که پیدا کرده‌ام و با عبرت گرفتن از اشتباهات گذشته، بتوانم آینده قابل قبولی را رقم بزنم.

صحبت آخر من این است که والدین عزیز محیط خانواده را آتقدر گرم و از عاطفه سرشار کنند که هیچ جوانی مجبور نشود کمبودهای خود را در سربازی دروغین جستجو کند.

توضیح در مورد پاورقی

متأسفانه این هفته به دلیل مشکلی که برای نویسنده پاورقی «عروس اول» پیش آمد، موفق به چاپ ادامه این داستان نشدم.

خودم برنامه ریختم و در کار مارکتینگ لباس وارد شدم یعنی لباس را طراحی می‌کنیم، سفارش کار به بازار می‌دهیم، بازار لباسها را می‌دزد، لباسها را می‌گیریم و می‌فروشیم. کاری را که ما شروع کرده بودیم نیاز به عرضه محصول داشت و فکر کردیم که نمایش زنده لباسها بهترین شکل بازاریابی است. معمولاً محلی را اجاره می‌کردیم، خانمها می‌آمدند و در یک محیط بسته و خصوصی لباسها را عرضه می‌فروختیم. سالنهایی را که اجاره می‌کردیم صاحبانش هیچ وقت از ما مجوز نمی‌خواستند چون قرار نبود کار خلافی صورت گیرد، ضمن اینکه می‌دانستم مجوز خیلی سخت داده می‌شود. مشکل دیگر این بود که به ما اجازه داده نمی‌شد که مانکنها به شکل دلخواه خودمان و طراحان ما آرایش کنند و لباسها را نمایش بدهند. خوب این موضوع در روند بازاریابی و فروش ما تعریف شده بود. به هر حال من گمان می‌کنم

نمایش مد در مجالس زنانه نمی‌تواند اشکالی داشته باشد. من هم فکر نمی‌کردم که کار خلافی انجام می‌دهیم به خاطر همین به دنبال مجوز نبودیم، ضمن اینکه همانطور که گفتم می‌دانستم که گرفتن مجوز سخت است.

اما قضیه زندانی شدن من به این شکل بود که آخرین نمایشی را که برگزار کرده بودیم بدون اینکه بخواهیم آقایان هم در آن ورود پیدا کردند و یکمرتبه دیدیم که آقایان در سالن نشسته‌اند. ما هم نمایش مد را شروع کردیم. مراسم هم تمام شد مشکلی هم پیش نیامد، گرچه من مایل به این کار نبودم اما اوضاع از دستم در رفت. به خاطر مشکلاتی که داشتیم یکی دیگر عنان اختیار را در دست گرفت و سالن مختلط شد. قاعدتاً اگر از قبل می‌دانستم شاید می‌توانستم جلوی قضیه را بگیرم. حال چی شد که ما دستگیر شدیم؟ سه روز بعد از اجرای برنامه ما ما موران اماکن به سراغمان می‌آیند و من در محل کارم در حال فروش لباس بودم که دستگیر شدم. ظاهر افیلم برنامه شوی لباس به بیرون درز می‌کند و به اماکن داده می‌شود و آنها هم اقدام می‌کنند. من قبول دارم که نیروی انتظامی طبق قانون عمل کرد. کار ما قانونی نبود و از این جهت کار آنها اشتباه نبود، بلکه کار ما اشتباه بود که در ایران چنین کاری را بدون مجوز انجام دادیم. ای کاش مشاور مطمئن داشتیم و کاش این همه در زندگی سرخورده نبودم که سعی کنم به لحاظ اقتصادی یک شبه‌ره صد ساله را بروم و از نظر کاری پشتوانه‌ای مطمئن برای آینده خودم و فرزندم بسازم. کاش حمایت پدرم در طول زندگی حمایت می‌کرد و احساس غرور می‌کردم. این را از روی ترس و خوشامد کسی نمی‌گویم از روی تجربه می‌گویم، کاش مشاوران خوبی داشتیم و کارم به اینجانی کشید. در حال

درس زندگی

از گذشته‌ام خبر ندارند

از: کیانا نصرت زاده

خواهرزاده‌ها و برادرزاده‌هایم حسابی بزرگ شده بودند. آنها با آغوش باز از دایی یا عمویشان استقبال کردند. خواهرم یکی از اتاقهای خانه‌اش را خالی کرد و من در آنجا ساکن شدم. گاهی آخرین نامه پدرم را از صندوقچه برمی‌داشتم و بعد از سی، چهل سال باز می‌خواندم. کاغذش زرد شده بود ولی کلمه‌ها هنوز زنده بودند. نوشته بود:

- پسر، اینجا به تو خیلی احتیاج داریم... برگرد و به مردم خودت خدمت کن. تو اگر همه عمرت هم اینجا بمانی باز خارجی هستی و غریب اما اینجا تو صاحب خانه‌ای...

چشم‌هایم پر از اشک می‌شد. حق با پدر بود. اگر در آن زمان به ایران برگشته بودم، می‌توانستم خدمت شایان ذکرى به مملکت بکنم ولی حالا...

پیر و فرتوت به ایران برگشتم. وقتی توی خیابان یک نفر دستم را می‌گیرد و از جوی ردم می‌کند، شرم‌نده می‌شوم. آن زمان که من در رشته مهندسی برق تحصیل کردم، خیلی از شهرها و روستاهای کشور برق نداشتند و می‌توانستم خدمتگذار مهمی باشم اما...

با این وجود همه بامن مهربانند و صرف پیر بودنم قابل احترام... هیچ کس از گذشته من سوال نمی‌کند و وقتی دستم را می‌گیرند و یا جای خودشان را در اتوبوس به من می‌دهند، در حالی که در خارج از کشور بعد از این همه سال هنوز خارجی بودم و نگاه‌ها غریب... صد افسوس که عمری را به هدر گذراندم و خدا را شکر که این چند روز باقیمانده را در خاک وطنم می‌گذرانم...

زندگی در یک کشور دیگر را ندارم. عید به عید برای مادرم کارت تبریک می‌فرستادم و عکس زن و بچه‌هایم را هم می‌فرستادم. در جواب نامه‌ام همیشه یک نامه پرمهر می‌آمد که در انتها مادر ملتسمانه از من خواسته بود به ایران برگردم و دست از لجاجت بردارم... این نامه مدتی مرا وسوسه می‌کرد اما خیلی زود مشغله زندگی همه چیز را به فراموشی می‌سپرد.

۴۲ ساله بودم که همسر در اثر بیماری سرطان فوت کرد. دو پسرمان ۷ ساله و ۵ ساله بودند. مسوولیت بزرگ کردن آنها کاملاً به گردن خودم افتاد. خانواده‌ام وقتی از ماجرا باخبر شدند باز هم اصرار کردند همراه بچه‌ها به ایران بیایم و در کنار آنها زندگی کنم. من اما قبول نکردم. یک دل نه صد دل عاشق یک دختر اروپایی شده بودم و تصمیم گرفتم با او ازدواج کنم.

این ازدواج خیلی زود به پایان رسید و بعد از پنج سال از هم جدا شدیم. خبر فوت پدرم که به دستم رسید تازه چند روز از طلاق من با همسر دوم می‌گذشت. سال بعد خبر فوت مادر را شنیدم و دیگر باور کردم همه چیز تمام شد و من هیچ کس را در ایران ندارم...

بچه‌ها به مدرسه شبانه‌روزی می‌رفتند و من سخت کار می‌کردم تا از عهده مخارج آنها بر بیایم... زمان به سرعت می‌گذشت با یک چشم بر هم زدن ۵۰ ساله شدم. درست ۳۰ سال از آمدن به خارج می‌گذشت. ثمره این زندگی، یک خانه بسیار کوچک بود که نیم‌بیشتر آن در گرو بانک بود و دو بچه که چندان بامهر و محبت نبودند و هر کدام رفته بودند سراغ زندگی خودشان.

احساس تنهایی غریبی می‌کردم. تصمیم گرفتم به ایران برگردم و در وطن خودم زندگی کنم... سالهای اول بعد از انقلاب بود. جنگ تازه شروع شده بود. مدتی در موسسه‌ها انگلیسی درس دادم ولی با تدریس مخارج زندگی‌ام تأمین نمی‌شد. برای همین باز به خارج از کشور رفتم. این بار دیگر توان کار کردن نداشتم. تنها بودم و پیری نزدیک.

به هر سختی که بود کمک هزینه اندکی از دولت گرفتم و زندگی ساده‌ای داشتم. تا اینکه ۶۵ ساله شدم. حس می‌کردم مرگ خیلی نزدیک است و تصمیم گرفتم به ایران برگردم و در کشور خودم به خاک سپرده شوم.

وقتی درس تمام شد، برای پدرم یک نامه مفصل نوشتم که قصد برگشتن به ایران را ندارم و می‌خواهم در همان کشور خارجی بمانم. پدرم هم در جواب نوشت که وظیفه دارم به مردم کشورم خدمت کنم و باید برگردم. این اولین باری بود که من از دستور پدرم سرپیچی کردم و ماندم... بعد از چند ماه که پدرم مطمئن شد که من دیگر برنمی‌گردم نامه دیگری نوشت و تهدیدم کرد از ارث محروم می‌کند و دیگر اسم مرا نخواهد آورد... من هم بی‌اهمیت به تهدید پدرم، تصمیم گرفتم بمانم و زندگی مستقلی داشته باشم. می‌دانستم پدرم ثروت چندانی ندارد و هر چه داشته خرج تحصیل من کرده و در واقع چیز زیادی از دست نخواهم داد... جوان بودم و سرم پر از غرور و تکبر بود. معنای حرف پدر را تا سالها عمیقاً درک نکرده بودم.

همانجا ماندم و مشغول به کار شدم. مرتب شغل عوض می‌کردم. از هر شهری که خسته می‌شدم، کوله پشتی‌ام را برمی‌داشتم و به شهر دیگری می‌رفتم. بی‌قید و بی‌مسئولیت زندگی می‌کردم. دلم خوش بود که دارم دنیا را تجربه می‌کنم و با آدم‌های مختلف آشنا می‌شوم، هر چند که پایان این آشنایی‌های کوتاه همیشه تلخ و بعضاً پر ضرر بود اما باز به همین شیوه ادامه می‌دادم.

چند سالی گذشت. دلم برای مادر و پدرم تنگ شده بود. اما می‌دانستم که پدر روی حرفش است و مرا هرگز نخواهد بخشید مگر اینکه به ایران برگردم. بیش از سی سال داشتم و هیچ‌اندوخته‌ای جمع نکرده بودم و در واقع خجالت می‌کشیدم با دست خالی به ایران برگردم، برای همین تصمیم گرفتم همانجا بمانم.

روال زندگی‌ام سخت‌تر شده بود. درآمد چندانی نداشتم و شدیداً احساس تنهایی می‌کردم. تصمیم گرفتم ازدواج کنم. از آنجایی که در آن سالها معدود دختران ایرانی در خارج از کشور زندگی می‌کردند، تصمیم گرفتم با یک دختر مسلمان عرب ازدواج کنم که تا حدی فرهنگش به من نزدیک باشد. همسر مصری من، زن مهربان و باگذشتی بود. خیلی زود صاحب دو فرزند شدیم. همسر اصرار داشت همراه او به مصر بروم و کنار خانواده‌ام زندگی کنم ولی من قبول نکردم. حس می‌کردم دیگر با آن محیط کاملاً آشنا شده‌ام و دیگر حوصله تجربه

شکوه‌های زندگی

ایمان قهرمانزاده

محمد باقر بابانزاد

رامتین نادری

پارسا علیزاده

امیررضا مختاری

فرناز مختاری

مشاور خانوادگی بهمن بهروزی (روان پزشک)
چهارشنبه ها از ساعت ۹ الی ۱۱ پنج شنبه ها مشاور
حضوری از ساعت ۱۴ الی ۱۷
تعیین وقت قبلی با شماره تلفن ۲۲۲۲۶۲۵۰

یک انتخاب

پرسش اول:

سرکار خانم و - واز شهرستان؟ نوشته اند که تمام برادرها و خواهرهایشان ازدواج کرده اند و ایشان هم به سن ازدواج رسیده اند و خواستگاری دارند که خودشان به او علاقه ای ندارند، اما اعضای خانواده وی اصرار می کنند که این شخص را به همسری بپذیرند. اما این خانم میان دوراهی مستاصل مانده اند، یکی اینکه علاقه ای به این شخص ندارند و دیگر اینکه نگران هستند که سنشان بالا برود و همسر مناسبی برایشان یافت نشود، لذا برای خروج از این بن بست از مجله طلب یاری کرده اند.

به آنچه وجود ندارد، امید نبندید!

پاسخ:

سرکار خانم و - واز شهرستان؟

به طور کلی ازدواج یک اصل است و در زندگی، پس از تولد و مرگ مهمترین بخش را تشکیل می دهد. بنابراین من معتقدم که مانباید با ازدواج همانند کالایی که خیال خرید آن را داریم و نمی دانیم که آیا در آینده قیمت آن کاهش پیدا می کند یا نه، برخورد کنیم. در واقع، اینکه شما با کسی ازدواج کنید که به هیچ وجه به او علاقه ای ندارید و تنها به این امید هستید که او را روزی و روزگاری دوست بدارید، کاری پس اشتباه است. شما در سنی هستید که شخصیت شما شکل گرفته و آن خواستگار هم در سن و سالی است که شخصیت او شکل گرفته است. بنابراین اگر اکنون به او علاقه مند نیستید، چگونه فکر می کنید که در آینده به او علاقه خواهید داشت؟ او که عوض نمی شود، شما هم که تغییر نمی کنید، پس این علاقه از کجا خواهد آمد؟ اگر منظور شما اجبار کردن خودتان به علاقه است که این هم کاری نادرست و شاید هم خطرناک باشد. به نظر من منطق و تفکر درست این است که منتظر باشید تا خواستگار مناسبی که مورد قبول شما هم باشد به شما مراجعه کند. از نظر سن هم به هیچ وجه نگران نباشید. اصولاً سن ازدواج، بخصوص در شهرهای اصلی کشور بالا رفته و بویژه این افزایش سن در دخترها مشاهده می شود. بنابراین کمترین نگرانی از نظر سن و افزایش آن نباید داشته باشید. البته دغدغه های خانواده را درک کرده و حتی آن را

امری طبیعی قلمداد می کنم. اما شما در این میان باید منافع خودتان را در نظر داشته باشید.

ازدواج پدیده ای نیست که با شک و تردید به انجام آن اقدام کنید، بلکه باید به آن کاملاً اعتقاد داشته باشید، چرا که در طول زندگی زناشویی به اندازه کافی شک و تردید وجود خواهد داشت و دغدغه های مختلف در برابر زن و شوهر قد علم خواهد کرد و معقول نیست که در ابتدای زندگی زناشویی با این دغدغه پیش بروید که آیا روزی شوهرتان را دوست خواهید داشت یا نه؟ بنابراین با خیال راحت به فکر آینده و در انتظار همسری باشید که حداقل در شروع زندگی نسبت به احساس خودتان و او اطمینان کافی داشته باشید. من اطمینان دارم که چنین هم خواهد شد و شما با توجه به عقل و شعور و تحصیلات خود با اعتماد کامل نسبت به احساس خود، مرد دلخواهتان را خواهید یافت.

موفق و پیروز باشید

پرسش دوم:

یک روند اشتباه

پاسخی کوتاه به خانم و - ش از قشم:

سرکار خانم و - ش، هیچ کاری در زندگی زناشویی، اشتباه تر از روندی نیست که شما در پیش گرفته اید. من نمی دانم این چه فکری است که در شما شکل گرفته و می خواهید یک ازدواج سالم و خوب را برهم بزنید و به سراغ مردی بروید که از سالها پیش و در غنفلوان جوانی، از او خاطره دارید؟! تجسم کنید که اگر همه زن ها و شوهرها در بحبوحه زندگی زناشویی مثل شما فکر کنند، آنگاه سنگ روی سنگ بند نمی شود. وحشت من از این است که این قدر ناشناسی شما نسبت به زندگی تان، نسبت به فرزندی که خداوند به شما عطا کرده و نسبت به شوهرتان باعث شود که همه چیز را از دست بدهید.

قطع تماس

در درجه اول باید هر گونه تماس خود را با آن شخص قطع کنید. انسان در برابر وسوسه بسیار ضعیف است و امکان لغزش برایش مهیا است و کار شیطان را که خودتان بهتر می شناسید و به درستی آن را وسوسه شیطان قلمداد کرده اید، بنابراین در اولین فرصت باید روندی را که در پیش گرفته اید متوقف کنید. شما به خودتان، به فرزندتان، به شوهرتان و به جامعه قول داده اید که انسانی وفادار باشید و این قول را باید حفظ کنید. اینکه دغدغه شخص دیگری را داشته باشید و احوال او برایتان اهمیت داشته باشد، ایرادی ندارد، اما این دغدغه نباید باعث شود تا زندگی خودتان بر باد برود. مهمترین دغدغه شما باید زندگی خودتان و شوهر و فرزندتان باشد و بس. این یک

موهبت خدادادی است که شما زندگی مناسبی را تجربه می کنید. البته اشکالاتی که از آن نام برده اید، در زندگی همه وجود دارد و به هیچ وجه در حد محدودی نیست که زندگی زناشویی خودتان را زیر سوال ببرید. از همه مهمتر وجدان خودتان است. من از این می ترسم که نحوه تفکر شما باعث شود تا خودتان نزد وجدانتان زیر سوال بروید و اگر چنین اتفاقی بیفتد، به انواع و اقسام ناهنجاریهای روانی و روحی مبتلا می شوید. در ضمن این نقشه هم که تا ۱۰ یا ۱۲ سالگی دخترتان را بزرگ کنید و سپس از همسرتان جدا شوید و سراغ آن مرد بروید، هم نقشه ای بسیار ساده لوحانه و از طرفی خطرناک است. شما بدینسان حتی با آینده دخترتان هم بازی می کنید و چه بازی خطرناکی، آنهم برای یک دختر در آستانه بلوغ و در اجتماع ما! آنچه شما باید از خودتان بخواهید، توجه بیشتر به شوهر و فرزندتان و سعی بیشتر در ایجاد زمینه خوشبختی است. وگرنه تفکری که شما در ذهن پروراندید، درست مثل این است که خوشی و خوشبختی زیاتر از حد در زندگی شما بوده و زیر دلتان رازده است! از همین امروز که پاسخ خودتان را دریافت می کنید، بیایید روند منطقی در پیش بگیرید، تماس های خود را که بسیار خطرناک و بر باد دهنده زندگی است با آن شخص قطع کنید و فقط در فکر پیشبرد زندگی خودتان به سوی خوشبختی باشید و بس. البته همین که این نامه را برای من نوشته اید و خودتان و عملتان را زیر سوال برده اید، حکایت از وجود وجدانی که هنوز کار می کند، در شما دارد و این جای بسی خوشبختی است. اما حلالا که درست را از نادرست تشخیص داده اید و می دانید که چه اعمالی به نفع شما و چه کارهایی به ضررتان است، پس باید همان کارایی وجدان را به عمل تبدیل کنید و از همین حالا روندی منطقی را در زندگی در پیش بگیرید. من اطمینان دارم با توجه به اینکه خود شما از وسوسه شیطان آگاه شده اید و به خودتان هشدار داده اید، بدون تردید هم در برابر آن ایستادگی خواهید کرد و زمانی که کاملاً به آن غلبه کردید، آنگاه تازه چنان احساس غرور به شما دست می دهد که گویی جهان زیر پایتان است و واقعاً هم چنین خواهد بود. شما باید به آنچه می دانید عمل کنید و وجدان خودتان را در تمام طول زندگی به قضاوت وادار کنید، چرا که وجدان شما اشتباه نمی کند و اگر وجدانتان اشتباه نکند، شما هم از اشتباه مبرا خواهید بود و آنگاه است که حرکت شما به سوی خوشبختی که شروع هم شده تکمیل خواهد شد.

موفق و پیروز باشید

زیر زمین شلوغ شهر تهران

خوشحال به سمت گیت های ورودی می روم که صدای بحث نه چندان دوستانه ای بین یک مسافر و مسوول گیشه توجهم را جلب می کند.

● آقای محترم بلیط تک سفره نداریم!
● اینکه مشکل من نیست. من همین امروز تهرانم چرا باید دو برابر هزینه کنم؟

پایین پله های برقی دیگر صدایشان نمی آید و نمی دانم بحثشان به کجا می رسد.

معمولاً کنار پله های برقی فروشگاه های موقتی و کوچکی برپاست که یک پای دائم آن اتاقک کوچک کتاب مترو است، که با تبلیغ برزگ فقط ۲۰۰ تومان به خوبی جلب توجه می کند کتاب هایی طنز آلود با مفهوم اجتماعی اما با حد اقل استقبال!

سکو چندان شلوغ نیست و به طور یقین برای همه جا خواهد بود اما چند نفری در مکان های احتمالی در ها ایستاده اند. روی صندلی های انتظار کنار زنی می نشینم که کیف های بزرگی همراه دارد. بله همان دست فروش های همیشگی. سر صحبت که باز می شود می گوید:

شوهرم یک تولیدی کوچک جوراب بافی داشت، که خرج شش سر عائله را می داد، سال گذشته همین روزها بود که با یک موتور تصادف کرد و...

چند ماهی در کما بود تا اینکه غروب یکی از روزهای زمستانی به ما خبر دادند تمام کرده.

باز هم خدا را شکر که برادرانش به دادمان رسیدند و هزینه بیمارستان و کفن و دفن را تقبل کردند.

قطار از راه می رسد و دنباله حرف هایمان را در قطار پی می گیریم.

● مدتی است کارگاه را اجاره دادم و مقداری از تولیداتمان را از این طریق می فروشم تا پولش زودتر دستانم را بگیرد.

او در مورد میزان در آمدش می گوید:
روزی حداقل ۵۰ تا ۶۰ تومان در آمد دارم اما با وجود

رعایتشان را نمی کنند!

به محض تمام شدن پله ها تصویرمان سریع تراز خودمان وارد مترو می شود البته از طریق دوربین هایی که در همه جا نصب شده است و از این لحظه تا خروج از مترو در این چشم های شیشه ای مواظبان هستند! طبق معمول صف خرید بلیط دو سفره! با ازدحام روبه رو است و من از اینکه مجبور نیستم در این صف ها بایستم

اینجا تهران است. ده ها متر زیر زمین.

جایی که از دود و بوق و ترافیک خبری نیست. هوا به لطف دستگاه های تهویه، خوب، روشنایی مناسب است، تکنولوژی زحمت بالا و پایین رفتن از پله های طولانی را کم کرده و این مار آهنی هر چند دقیقه یکبار دهان باز می کند و صد هانفر را با مسیرهای متفاوت می بلعد تا هر یک را در ایستگاهی از زندگی پیاده کند.

اینجا متروی تهران است.

شاید در شهر شما هم مترو راه اندازی شده باشد، شاید هم هنوز خاک خیابان ها را می خورید و در ترافیک ناشی از بسته بودن خیابان ها برای احداث مترو جدول حل می کنید، اما در شهر ما چند سالی است که این غول آهنی به حرکت در آمده و روزانه میلیون ها مسافر درون شهری را پوشش می دهد به طوری که تصور انجام این سفرها از روی زمین غیر ممکن به نظر می رسد.

اما حتی اگر در تهران هم زندگی می کنید بیایید یک بار هم همراه من سوار مترو شویم تا ببینیم زیر پوست این زیر زمین شلوغ چه می گذرد؟

ooo

ساعت حدود سه بعد از ظهر یک روز آفتابی است. هوادر سطح زمین عالی است، صدای دست فروش ها تا نزدیکی ورودی مترو به گوش می رسد، واحدهای گشت و مبارزه با بدحجابی نیز در محوطه حضور دارند.

هر چند ورودی و خروجی مترو از هم کاملاً تفکیک شده است اما هنوز کسانی هستند که از ورودی خارج می شوند و اعتراض هم دارند که چرا وارد شوندگان

و بعضی از آقایان گاهی شیطنت می کنند...

دست فروشی در قسمت خانم ها از تنوع زیادی برخوردار است. از روسری و شال تا لباس های زنانه!

دست فروش هایی که از شیر مرغ تا جان آدمیزاد دارند.

فیلم های توقیف شده فروخته است. اما در این بین یکی از خانم ها علت حضورش در این واگن ها را این طور بیان می کند:

حقیقتش در این واگن های جدید که حد فاصل قسمت های مخصوص خانم ها با واگن های عادی فقط در شیشه ای نیم تنه است، اصلا احساس امنیت ندارم. چندین بار به چشم دیدم که پسران جوان مشغول فیلم برداری و عکاسی از قسمت خانم ها هستند، کسی هم نیست که به کارشان نظارت کند جلوی این موبایل ها را هم که نمی توان گرفت بنابراین ترجیح می دهم از واگن های مختلط استفاده کنم تا حواسم بیشتر به اطرافم باشد. روشن نکردن به موقع فن ها و ترمزهای ناگهانی نیز از دیگر گلايه های مردم است.

در ایستگاه امام خمینی با فشار جمعیت از قطار پیاده می شوم و می خواهم به سمت یکی دیگر از خطوط مترو بروم که سروصدایی توجه همه را جلب می کند، درگیری بین زن جوانی است که ظاهرا از طرف مردی مورد اهانت قرار گرفته و کار پس از فحاشی به درگیری فیزیکی هم می کشد البته مرد جوان فقط کتک می خورد و اگر مردم جلوی زن را نمی گرفتند معلوم نبود چه بلایی بر سرش می آورد.

بقیه در صفحه ۴۱

دو پسر دانشجو و دو دختر دم بخت و این خرج های سنگین اجاره مسکن و ... همیشه به نان شب محتاج. او بهترین ساعت برای فروش در مترو را بین ۱۲ ظهر تا ۴ بعد از ظهر می داند و می گوید: هر چند در این ساعات مسافر کمتر است اما این امکان وجود دارد در طول واگن راه بروم و به تعداد بیشتری اجناسم را نشان دهم. البته دست فروشی در قسمت خانم ها از تنوع زیادی برخوردار است. از روسری و شال تا لباس های زنانه! یکی از خانم های جوان که روبه روی من نشسته است با اشاره به زن میانسال که بدون توجه به واگن آقایان لباس های زنانه می فروخت می گوید: شرم و حیا هم چیز خوبی است، حالا به فرض هم که بر اساس احتیاج مجبور به این کار باشد دیگر نباید فریاد بکشد و دیگران را معذب کند. زن میانسال که گوشه هایی از حرف های او را شنیده است بالحن دلخوری می گوید:

می گی چی کار کنم؟ از دیوار مردم بالا برم یا دست گدایی دراز کنم؟

با بالا گرفتن بحث میان آن دو توجه آقایان را نیز جلب می شود و تکه پرانی ها آغاز می شود. زن دست فروش که حسابی دلنکسته شده در اولین ایستگاه پیاده می شود و به غائله خاتمه می دهد. یکی دیگر از بحث های داغ واگن خانم ها کمبود تعداد این واگن ها است. بخصوص بعد از مسافرگیری در ایستگاه هفت تیر!

یکی از مسافران که گویی به شدت زیر فشار است می گوید:

یکی از مزایای استفاده از مترو به یاد داشتن آخرت و فشار قبر است!

این در حالی است که شخص کنار دست او روی زمین نشسته است، روسری اش را با خیال راحت در آورده و مشغول استفاده از لوازم آرایش است. با توجه به اینکه واگن های آقایان خلوت تر است و درهای شیشه ای بین واگن های جدید امکان ورود به این بخش را می دهد سرکی هم در این واگن ها می کشم. تفاوت اصلی اینجا با قسمت خانم ها در سکوت حاکم بر آن است. اکثر آقایان یک گوشی در گوش خود گذاشته اند و هر چند دقیقه یکبار از کنار دستی خود سوال می کنند ایستگاه بعدی کجاست؟ و یا جدول حل می کنند، عده دیگر هم احتمالا در فکر اجاره خانه و حقوق و بنزین و غیره هستند و حسی برای حرف زدن ندارند.

دستفروشی در این واگن ها بیشتر شکل تکیه به خود گرفته است. زنی مشکلاتش را به صورت شعری خواند و درخواست کمک می کند، پسر بچه های فال فروش در طول واگن هارفت و آمد دارند و برخی از آقایان متکدی هم زحمت حرف زدن به خود نمی دهند و با نوشتن مشکلاتشان روی کاغذ فقط در طول واگن ها قدم می زنند.

کنار پیرمردی می ایستم که سرش را روی عصایش گذاشته و در افکارش غوطه و راست سوال می کنم با

مهلتي نمی دهند تا پیرمرد جوابم را بدهد. بلافاصله یکی از آقایان جایش را به من می دهد تا بتوانم مطالب را یادداشت کنم.

اما از درد و دل مردم

محسن پسر جوانی که کنار من نشسته است تاکید می کند این نکته را بنویسم که داخل واگن ها نیز مانند محوطه مترو احتیاج به مامور دارد. و در توضیح می گوید: چند روز پیش در یکی از ایستگاهها درگیری شدیدی بین دو نفر پیش آمد. یکی از مسافران در حالی که از الفاظ نامربوطی استفاده می کرد بر سر دیگری فریادی زد که دست شما در جیب من چه کار می کند؟ فرد خاطی که اول ترسیده بود می گفت اشتباه شده اما وقتی کار به الفاظ نامربوط کشیده شد او هم شاکی شد و قضیه بالا گرفت.

یکی دیگر از مسافران که حتی نمی خواهد خودش را با اسم مستعار معرفی کند از اوپراتر مترو که ایستگاه ها را اعلام می کند شکایت دارد و می گوید: تا بحال چندین بار این اتفاق افتاده که ایستگاه ها اشتباه اعلام شده و با توجه به ازدحام جمعیت و سرو صدای زیاد از مسافران دچار خطا شده اند.

دیگری از تاخیرهای مترو گلايه می کند و دیگری از دستفروشی می نالد که سی دی های خام را به جای

در حاشیه:

- یکی از خانم ها که به شدت از ازدحام جمعیت در مترو شاکی بود می گفت: من اصلا نمی دانم چرا اینقدر خانم ها خارج از خانه کار دارند؟ پس این مرد ها چه کار می کنند؟
- با اینکه دیوارهای مترو می تواند جایگاه مناسبی برای تبلیغات به روز باشد گاهی در برخی ایستگاه ها تبلیغاتی مربوط به ماه پیش دیده می شود!
- هیچ می دانستید اگر هنگام خروج کارت اعتباری خود را در دستگاه های خروجی شارژ کنید ۲۰ تومان از وجه مبلغ شما کسر می شود؟
- هنگام حرکت قطاری از راهبر ها که صدای خوبی داشت زد زیر آواز و با توجه به نزدیکی واگن خانم ها به اتاق راهبران یکی دو دقیقه ای از صدایش استفاده کردم نمی دانم صدای خانم ها هم به همین وضوح در اتاق راهبران شنیده می شود؟
- یکی از فروشنده های کوچکی که در اغلب ایستگاه ها موجود است فروشنده عطر است. اما نکته جالب اینجاست که وقتی برای خرید مراجعه کردم متوجه شدم عطر کمتر از سه هزار تومان ندارند.
- نبود سرویس های بهداشتی در داخل محوطه مترو نیز از دیگر گلايه های مردم بود
- عده ای از خانم ها از اینکه گاهی مامورین ایستگاهی در زمان ازدحام آنها را با فشار وارد واگن می کنند شکایت داشتند و عده ای نیز از اینکه به کمک آنها به موقع به مقصد رسیده اند راضی بودند.

از: کوروش کاشانی

برادرم به نفع من کنار رفت

در همان نظر اول، چشمم آن دختر را گرفت، ولی می‌دانستم فعلاً نوبت سعید است

و احوالپرسی‌های آشنایی‌ها شروع شد. سعید یک بروشور پیدا کرده بود و سرش را از آن بالا نمی‌گرفت. نمی‌دانم خجالت می‌کشید یا موضوع بروشور آنقدر جذابش کرده بود که نیم ساعت من به جای او با ساناز صحبت کردم و آخر سر دستش را گرفتم و گفتم:

- دیگر باید برویم. به خانه که آمدم، شهره حسابی عصبانی بود. سعید حتی یک لحظه هم توی صورت دخترک نگاه نکرده بود. مادرم و شهره آنقدر با سعید دعوا کردند که بیچاره مستاصل مانده بود که چه بگوید. دست آخر گفتم:

- دست از سرم بردارید. من اصلاً زن نمی‌خواهم بگیرم!

من هم که منتظر همین حرف بودم، هیجان‌زده گفتم:

- خب عیبی ندارد. ساناز را برای من خواستگاری کنید...

یک‌دفعه چشم‌های مادر و شهره گشاد شد. من پسر چهارم بودم و هنوز دو تا از برادرهای بزرگترم ازدواج نکرده بودند. تازه هیچ کس هم حاضر نبود برای من انرژی مصرف کند و دختر مناسبی به من پیشنهاد بدهد.

آن از خدایی خبر به علی گفته بود مهدی مرا طلاق داده، چون فکر می‌کرد من زن نجیبی نیستم! و...

من دعوا کردم... همه با طلاق من موافق بودند و ترجیح می‌دادند قبل از اینکه زندگی مشترکمان را شروع کنیم، از هم جدا شویم...

بعد از طلاق، از دادگاه مجوز گرفتم و شناسنامه‌ام را عوض کردم تا دیگر اسم مهدی توی شناسنامه‌ام نباشد. خیالم راحت شده بود که هیچ اثری از او در زندگی من نمانده. پدرم خانه را فروخت و به یک محله دیگر رفتم تا هیچ کس از گذشته‌ها چیزی نداند. وقتی علی به خواستگاری‌ام آمد، هیچ دلیلی ندیدم که موضوع مهدی را به او بگویم. مدت‌ها از آن ماجرا گذشته بود. تا اینکه چند ماه پیش بر حسب تصادف علی با یکی از دوستان مهدی آشنا شده بود. او تا فهمیده بود که من زن علی هستم، همه ماجرا را برای او تعریف کرده بود. اما کاش واقعیت را گفته بود... آنچنان به این ماجرا آب و تاب داده بود که علی نفرت عجیبی نسبت به من پیدا کرد. آن از خدایی خبر به علی گفته بود مهدی مرا طلاق داده، چون فکر می‌کرد من زن نجیبی نیستم! و...

نمی‌دانید زندگی‌ام چطور به هم ریخت. علی به همه

برای این کار نمی‌کند.

سعید برخلاف من اصلاً اهل معاشرت و صحبت نبود. شهره از همان ماههای اول یکی از همکارهایش را زیر نظر داشت و وقتی مطمئن شد که دختر معقول و خوبی است، موضوع را به مادرم گفت.

قرار شد یک روز سعید به بهانه‌ای به شرکت شهره برود و آن دختر را ببیند... بیچاره سعید از یک هفته قبل تب کرده بود. به هر بهانه‌ای می‌خواست از زیر این ماجرا در برود، ولی مادر مصرانه می‌خواست هر چه زودتر سعید را زن بدهد. به نظرش می‌آمد که این بچه‌اش زیادی سرش توی کتاب و درس مانده! دکترایش را هم گرفته بود، ولی هنوز دست از درس خواندن بر نمی‌داشت.

خلاصه قرار شد آن روز من همراه شهره بروم که کمتر خجالت بکشد... من هم قبول کردم. وقتی رفتیم محل کار شهره، در همان نظر اول، چشمم آن دختر را گرفت، ولی می‌دانستم فعلاً نوبت سعید است. شهره بیچاره به هر شکلی بود ما را به ساناز معرفی کرد و باسلام

همه چیز از روزی شروع شد که خواهرم در آن شرکت استخدام شد. بعد از کلی تلاش بالاخره کار پیدا کرده بود و برای این کار آنقدر انگیزه داشت که هر روز کلی ماجرا از محیط کارش برای ما تعریف می‌کرد. دوستان جدید پیدا کرده و انگار فصل تازه‌ای از زندگی‌اش شروع شده بود.

شهره خواهرم همیشه پریه‌جان بود و پرشور... دانشگاه رفتنش هم داستانی بود... ما چهار برادر بودیم و یک خواهر.. شهره توی دانشگاه یک دوست خوب پیدا کرد که خیلی زود برای برادر بزرگم کاندیدا شد و از او خواستگاری کردند و خدا را شکر هر دو عاقبت به خیر شدند... وقتی رفت سرکار، مادرم به شهره گفت:

- بین این همکار هایت یک دختر خوب برای سعید پیدا کن!...

برادرم سعید، همیشه سرش توی کتاب و پرسی بسیار خجالتی بود و مطمئن بودیم اگر شهره برای او همسر مناسبی پیدا نکند، خودش هیچ وقت تلاشی

در پیچ و خم دادگاه

از: راشین مختاری

باور کنید همه چیز سوء تفاهم بوده... علی (شوهرم) انگار منتظر یک بهانه بود که موضوع طلاق را پیش بکشد. هر چه قسم می‌خورم که هیچ چیز بین من و مهدی نبوده، باورش نمی‌شود!... تقصیر مادرم است. از روز اول نگذاشت واقعیت را به شوهرم بگویم... اوایل خیلی دلشوره داشتم که بویی از گذشته من نبرد، ولی بعد از چهار سال با داشتن یک بچه دیگر خیالم راحت شد. نمی‌دانستم علی اینقدر حساس است.

خیر نبیند آن کسی که زندگی‌ام را خراب کرد!... دو سال قبل از اینکه علی به خواستگاری‌ام بیاید، من به عقد مهدی درآمدم. از دوستان برادرم بود. همه چیز خیلی سریع پیش آمد. برادرم در سربازی با مهدی آشنا شد و یک روز که مادر مهدی مرا به طور تصادفی دیده بود، برای پرسش پرسید و به خواستگاری‌ام آمدند... فقط هجده سال داشتم. همین که حس می‌کردم مهدی یک دل‌نه‌صدا دل‌عاشقم شده

برایم کافی بود و حاضر بودم در هر شرایطی کنارش بمانم.

پدر و مادرم هم که فکر می‌کردند دختر هجده ساله هیچ کاری ندارد، جز اینکه شوهر کند، با این وصلت موافقت کردند. از روز خواستگاری تا عقد فقط دو هفته گذشت. من اصلاً مهدی را نمی‌شناختم، حتی یک بار هم قبل از عقد با هم صحبت نکرده بودیم... به همین سادگی اسمش آمد توی شناسنامه‌ام!

قرار بود مراسم عروسی یک سال بعد باشد. وقتی که مهدی کار و بارش درست شود و بتواند از عهده هزینه‌های زندگی برآید.

فقط دو ماه بعد عقد او بودم و توی همان دو ماه آنقدر جنگ و دعوا داشتیم که تصمیم گرفتم از هم جدا شویم. مهدی پسری بسیار عصبی بود. سر هر موضوعی دعوا راه می‌انداخت. مدام توی خیابان با مردم دعوا می‌کرد. گاهی کارش به کتک کاری هم می‌کشید. چند بار هم با

بدنام؟!؟

علیرضا صادقی منزه

امیرمحمد صادقی منزه

محمد سروش سلامت

صبا مهرفر

نسیم توماج

جوانا ابوالقاسمی

صادق اکبری زاده

دانیال ابراهیمی

محمد جواد یار علی

فاطمه صبوری

فاطمه محمودی کیا

آزاده لطفی

محمد مهدی خلیلی زاده مقدم

مهدی طاهری

محمد مهدی فرهادی

سمیرا محرمی

عارفه اسلامی

علی جعفری

چون آنقدر سر زبان دار و شلوغ بودم که همه مطمئن بودند من خودم می توانم همسر مورد علاقه ام را پیدا کنم، اما غافل از این بودند که من یک دل نه صد دل عاشق ساناز شده بودم. مخصوصاً وقتی که فهمیدم سعید هیچ تمایلی به او ندارد...

خلاصه وقتی سعید فهمید من از این دختر خوشم آمده، با خیال راحت خودش را کشید کنار و از شهره و مادرم خواست دیگر کاری به کارش نداشته باشند و بگذارند او با خیال راحت به کارهایش برسد. شهره هم قبول کرد. از فردای آن روز به هر بهانه ای می رفتم محل کار شهره و او حسابی عصبانی می شد. اما آنقدر کینه شدم تا بالاخره موضوع را با ساناز در میان گذاشت و...

خلاصه بگویم، شش ماه بعد از این ماجرا، من و ساناز به عقد هم درآمدیم. از این ماجرا هفت سال

می گذرد. سعید هنوز ازدواج نکرده و همیشه به شوخی به او می گویم: چه خوب شد که تو اصلاً انگیزه ای برای ازدواج نداشتی و من با ساناز ازدواج کردم. والا این خوشبختی نصیب تو می شد و من همیشه به تو حسادت می کردم...

چیز شک کرده بود. شب و روز همه خاطراتش را روی هم جمع می کرد و به بدترین شکل آنها را کنار هم می گذاشت و تصور می کرد تمام این مدت من به او دروغ گفته و به وی وفادار نبوده ام... خیلی سخت بود که بخوام خودم را ثابت کنم. هر چه قسم خوردم، فایده ای نداشت. زندگی مان سیاه شده بود. کار به جایی رسید که بچه را برد از مایشگاه که ببیند آیا واقعاً بچه خودش است یا نه!

احساس بدی داشتم، هیچ وقت توی زندگی ام اینقدر تحقیر نشده بودم. همه آبروی خانواده ام را زیر سوال برده بود. نمی دانید چه حرفها شنیدیم... حتی می رفت سراغ شوهر خواهرم و او را هم تحریک می کرد...

هر چند هیچ مدرکی پیدا نکرد، ولی به یک مشت دروغ بسنده کرد و گفت می خواهد مرا طلاق بدهد... بزرگترهای فامیل واسطه شدند، ولی فایده ای نداشت، بالاخره کار به اینجا کشید.

و حالا اصرار دارد که طلاقم بدهد... من هم قبول کردم... اما از ته دل او را نمی بخشم، مطمئنم کسانی که زندگی من و بچه ام را به هم ریختند، از غضب الهی در امان نیستند... آنها را سپردم به خدا...

ناگهان، چراغ قرمز!

○ معصومه فرامرزی - تهران

«ناگهان، چراغ قرمز!» نوشته «معصومه فرامرزی» داستانی است تفکر برانگیز که عمق مفهومی اش، در باز خوانی مکرر، بر چشم انداز ذهن و اندیشه گسترده می شود. مضمون محوری این داستان که به لطف نوعی روایتگری نمایشی، در قالبی متناسب و با زبانی ساده اما غنی پرورانه شده، نشان از پختگی و غنای اندیشه نویسی نویسنده دارد. معصومه فرامرزی که با نوبی است فرزانه و صاحب قریحه ای نیرومند در داستان نویسی، اگر با جدیت و تمرکز مستمر آفرینشگری هنرمندانه اش را پی بگیرد، به جایگاهی بلند در ادبیات داستانی امروز ایران دست خواهد یافت.

آن چشمان جادویی را از آن خود کند. زمان چنان شتابان گذشته بود که انگار به پلک برهم زدن، رؤیای بزرگ زندگی اش در آستانه تحقق بود و عشق باز هم معجزه کرده بود...
بله، گرچه خودش هم باور نداشت، ولی می دید که فرداشب، شب دامادی او است...
امادرس به همین دلیل از خودش می پرسید حالا در این وقت روز، وسط این خیابان شلوغ چرا گیر افتاده؟ و اصلاً این جابه می کند؟ چرا نمی تواند بلند شود و برود؟ باید دنبال انجام چندین کار ناتمام برود! با نازنین قرار گذاشته! نیم ساعت دیگر باید خیاطخانه باشد! باید لباس عروس را تحویل بگیرند، حلقه از دواج هم که هر دو پسندیده بودند ولی برای انگشت ظریف و کشیده نازنین کمی بزرگ بود همین امروز اندازه و حاضر می شود...
سری هم باید به سالن آرایش بزنند و تاج عروس را به آرایشگر بدهند... شب هم که باید زود بخوابد تا صبح زود بیدار بشود و برود برای تحویل گرفتن شیرینی و میوه و دیگر چیزهایی که سفارش داده بودند برای عروسی!
با خودش فکر می کند که رسیدن به نازنین، ارزش تحمل

احساس می کند. باینکه نمی تواند سرش را تکان بدهد، اما بفهمی نفهمی در می یابد که دیگر چراغ راهنمایی باید سبز شده باشد... ولی چرا ماشینها حرکت نمی کنند؟
تعجب می کند که چرا دیگر دغدغه و حوصله فکر کردن به این چیزها را ندارد. صدای گوشخراش بوق ماشینها، او را به فکرها و خیالهای شیرین می کشاند.
یکبار به یاد روزی می افتد که برای اولین بار نازنین را دید و عاشق چهره درخشان و چشم های سیاه و نگاه نجیب او شد؛ و بعد؟ چه قدر شگفته دستهای ظریف و انگشت های کشیده و بی قرار او که مدام گوشه جادش را می گرفت و لبه آن را می پیچاند و رها می کرد، شده بود...
خوب و روشن به یاد می آورد که از رفتار خودش خجالت می کشید، اما نمی دانست چرا نگاهش را که به جای دیگر بچرخاند... نازنین خیره شده بود نمی تواند به جایی دیگر بچرخاند... شاید امید داشت آن دختر، نگاه او را با لبخندی، نگاهی از گوشه چشم، یا با سرزنشی پاسخ بدهد، اما او با قار از مقابل چشمهای شیدا و مشتاق او گذشت و همان طور که بابتی اعتنائی می رفت دل و عقل او را هم برد... حالا خدا را شکر می کرد که بالاخره با تحمل هزار درد سر و گرفتاری توانست قلب صاحب

نور خورشید در مردمک چشمهای سیاهش به چرخش در می آید. ضربان قلبش تند می شود. همان طور که چشم به آسمان دارد، کلاغها را با نگاه دنبال می کند؛ پاییز فصل عیش کلاغهاست. به یاد حرف مادرش می افتد. وقتی بچه بود و مادر روی پشت بام درختهای شسته را می چلاند و تکه تکه روی بند آویزان می کرد، برایش قصه کلاغها را می گفت: «پاییز کلاغها هم مثل آدمها بچه هایشان را به مدرسه می فرستند...»
او - مثل هر وقتی که حرف از مدرسه به میان می آمد - می پرسید: من کی می روم به مدرسه، ماما؟ من که بزرگ شده ام، مگر نه؟
مادر با خنده جواب می داد: «انشاء الله خیلی زود تو هم مثل برادرت بزرگ می شوی و به مدرسه می روی.»
و بعد، موه های روی پیشانی او را به آرامی کنار می زد و می گفت: «تو می روی مدرسه و درس می خوانی و درس می خوانی و بزرگ تر می شوی و یک دفعه نگاه به خودت می کنی و می بینی شده ای آقای دکتر!»
باز حمت سعی می کند صورتش را از تابش تند خورشید حفظ کند. اما نمی تواند. احساس می کند سرش به زمین چسبیده و وزنه ای نادیدنی اما به سنگینی کوهها را روی مغزش

دل شده در هجرانی یار
بی مثال غریبان

○ حسن چراغیان - روستای «کوشه» بردسکن خراسان رضوی

ایمان، که برترین موهبت های خدایی است، در زلال عشق و صافی یک جان پرفصفا، انگیزه نویشتن داستان دلنشین «دل شده در هجران یار بی مثال غریبان» به قلم «حسن چراغیان» است. نویسنده این داستان در پیشانی نامه ای که همراه با داستانش برای این مسابقه فرستاده، با خط خوش و چشم نواز نوشته است: «به نام حضرت دوست که هر چه داریم از اوست و هر چه نداریم به مصلحت اوست.» و به اختصار، در معرفی خود آورده است: «متولد ۱۳۵۵/۴/۲۰ علی آباد کنول گرگان و ساکن روستای «کوشه» شهرستان بردسکن خراسان رضوی هستم...»

حرکت کرد. در فکر بود که مرد عرب چه خوب و زیبا فارسی صحبت می کند. از خود پرسید که آن آقا او را از کجای می شناسد؟ سالار نزدیک رفت و گفت: «آقا، تشنه و گرسنم.» مرد عرب عصایش را به سالار داد و گفت: «برو کمی خرما از درخت بریز تا هم خودت استفاده کنی هم دیگران...»
در لحن و کلام مرد، مهربانی و امید و شفقت موج می زد. سالار همانطور که عصا را به طرف شاخه های درخت پرتاب می کرد، زیر چشمنی نگاهی به چهره عرب که مشغول جمع آوری خرما بود، انداخت. چه چهره زیبا و درخشانی داشت!
مرد عرب با تبسمی پر مهر گفت: «گوش کن، این چند تا خرما سهم توست، یکی از آنها را وقتی که از پیش من رفتی بخور. کمی جلوتر نهی می بینی که در آن مرد مجروحی افتاده است. دومین خرما را به او بده و سومین خرما را ذخیره کن برای روز مبادا!» بعد نگاه نافذش را به چهره سالار دوخت و ادامه داد: «حالا باید مستقیم بروی، بعد از نهر به جاده خواهی رسید، جاده را که ادامه بدهی به همراهانت خواهی پیوست. مضطرب و غمگین نباش!» سخنان مرد عرب حس لطیفی را در جان پر درد و خسته سالار جاری ساخت و قلبش را آرام کرد. در مسیری که مرد عرب به او نشان داده بود به راه افتاد. دانه ای

پاهایش توان تحمل وزن بدنش را نداشتند. گیج و بی هدف شروع به رفتن کرد. گاهی از شدت درد و خستگی می ایستاد و نگاهی به اطراف می انداخت. از فرط تشنگی احساس خفگی می کرد. سرش به دوران افتاده بود. در ظلمت نه جایی را می دید و نه صدایی را جز هوای باد می شنید. یکبار به پای درآمد و بی هوش بر خاک افتاد.
ناگهان از دور هیبت درختی لرزان در نگاه چشمهای تارش نشست. نزدیک که رفت با تعجب دید یک درخت خرما، در دل کویر قد برافراشته است. از خوشحالی یکبار جان گرفته و در پوست خود نمی گنجید. با خوردن چند دانه خرما حداقل از ضعفش کاسته می شد. با هیجان بر سر عرش افزود. وقتی که نزدیکتر شد هراسی ناگهانی جای امید را در دلش گرفت. آقایی عرب با چهره ای روشن و عمامه ای سبز پای نخل ایستاده بود. قلبش به شدت به تپش درآمد و مثل پرندهای برای آزادی باخود اندیشید: «خدا یا چه کار کنم؟ آن مرد عرب کیست؟»
- «نترس سالار... سالار، بیا اینجا!»
صدای مرد عرب بود! قلب مرد لرزید. ایستاد. زانوانش گویی به هم قفل شده بود. آرام و لنگان برگشت. مرد عرب با خوشرویی گفت: «بیا اینجا!» مرد با احتیاط به سوی او

غروب فرو نشسته بود و شب سایه سیاهش را آرام و نرمک نرمک، بر بیابان و کاروانسرای تک افتاده می گستراند.
سالار پسر رعنائش را صدا زد و گفت: «الیاس، پسر، الاغ مرا آماده کن و کمک کن تا سوار شوم. حالا که تا این منزل آمده ایم خوب است پیش «علی مردان» ساریان که در دو فرسنگی اینجا است بروم و دارویی که می گویند برای گردن و پای مفلوجم شفا بخش است، بگیرم برگردم.»
الیاس، الاغ را آماده کرد و پدر دردمند و نیمه مفلوچش را روی آن مرکب سوار کرد و پیرمرد راهی شد. باد سرد سوزان شب بر دشت شلاق می زد. سکوت، وحشت را در جان می ریخت. لبهای سالار داغمه بسته و دهانش خشک شده بود. زیانش به لکنت افتاده بود و زیر لبی می نالید: «خدا یا، پس علی مردان ساریان کجاست؟! درست نفهمید چه شد که در تاریکی شب از روی الاغ بر زمین افتاد و درد شدیدی تمام بدنش را فرا گرفت. الاغ رم کرده بود. درد توی دلش پیچیده بود، چشمانش تار شده و عرق سردی بر بدنش نشسته بود. باید برمی خاست و راهش را پیدا می کرد. به سختی ایستاد.

پیام و پاسخ

علی اصغر شیرزادی

○ خانم یا آقای نسیم عسکری - کرمان

آن چه تحت عنوان «آرزو» نوشته‌اید، پیش از آن که یک «شبه داستان» یا حتی برشی از آمیزه «خاطره - گزارش» باشد، بیشتر به یک «قطعه ادبی» سوزناک و سانی مالیستی شبیه است که با شکستن املاء کلمات و لغزش‌ها و غلط‌های مشهود، داغ‌بردل‌بخ می‌گذارد! چه اصراری دارید که «نویسنده» شوید؟! درستان را بخوانید و زندگی کنید و استعدادتان را در زمینه‌های دیگری بگیرید. **شاد و پیروز باشید.**

○ خانم مهین ملک ثابت - یزد

نوشته‌هایتان را که با عنوان‌های: «ایستگاه»، «انتخاب» و «قول» برای چاپ در این صفحات فرستاده‌اید، با دقت و علاقه خوانده‌ام. توصیه می‌کنم به «پیرنگ» که اساس و پایه‌ای است بسیار مهم و تعیین‌کننده برای نوشتن یک داستان کامل و خواندنی، بیش از پیش بها و اهمیت بدهید. گمان می‌کنم در کلاس‌های داستان‌نویسی، که در نامه‌تان به حضور در آنها اشاره کرده‌اید، با نمونه‌هایی درخشان از داستان‌هایی که براساس پیرنگ‌هایی قوی و سنجیده نوشته شده‌اند، به خوبی آشنا شده‌اید.

علاوه بر این، لابد ضمن تجربه‌اندوژی و مطالعه و پیگیری مجده‌اند در عرصه داستان‌نویسی، به روشنی دریافته‌اید که نوشتن «داستان» - در مفهوم حقیقی و گسترده و عمیق و امروزی آن - حتی اگر از پشتوانه قریحه‌ای بسیار نیر و مندر بخوردار باشید، کاری است نه چندان خرد و آسان! پس بر خود و کار خود سخت بگیرید و بدون آسان‌طلبی، ارزش‌های بازاریابی واقعیت‌ها را در قالب داستان در یابید. قوی‌ترین و بدیع‌ترین موضوع‌ها و مضمون‌های زندگی و هستی شگفت و رازآمیز انسان و جهان وقتی در «داستان» به درخشش درمی‌آیند که در فرآیند خلق، به لطف مهارت و چیره‌دستی «داستان‌نویس» در کاربرد آفرینشگرانه مجموع عناصرهای داستان، دقیقاً به ما به ازای داستانی شده خود تبدیل شده باشند. شما که از ذوق نویسندگی برخوردارید و باید گاهی شفیق و انسانی به درک پیچیدگی‌ها، عواطف متناقض و موقعیت‌های دشوار زندگی بشری نایل شده‌اید، می‌توانید - چه در زمینه ادبیات کودک و نوجوان و چه در عرصه گسترده ادبیات داستانی عام - بنویسید و به جایگاهی بلند - به عنوان یک نویسنده تمام عیار - برسید... اما، قطعاً باید بدانید که بدون مطالعه بی‌وقفه و همه‌جانبه، و بدون تمرکز بر نامه‌ریزی شده برای کشف معناهای چندساحتی و پنهان‌درزیرلایه سطحی احساسات غالباً به اصطلاح آبکی و آمیخته با ظاهرسازی و ریاکاری‌های متداول، در بهترین حالت به عنوان یک نویسنده متوسط معرفی خواهید شد که آثار صرفاً سرگرم‌کننده‌اش با انگ‌ناگفته و نانوشتنه «یکبار مصرف» قدر و ارجی نخواهد یافت. **موفق و شاد کام باشید.**

جشن عروسی مان بود... چه برق‌آساندگی می‌گذرد! برای دخترش خواستگار آمده و همه چشم به دهان او دارند تا جواب آخر را بدهد؛ یعنی قتش رسیده که او هم پدر بزرگ شود؟ بله، حالا دیگر نوبت اوست که نوه‌ها صدایش بزنند: بابای بزرگ، بابایی... پدر بزرگ!

○○○

...این خورشید لعنتی همچنان نور کورکننده‌اش را به

چشم‌ها و چهره او می‌تاباند. به نظر می‌رسد که چراغ چند بار سبز و قرمز شده، ولی باز هم ماشین‌ها حرکت نمی‌کنند. سرش که تاچند دقیقه قبل مثل کوه سنگین شده بود، ناگهان از همه چیز تهی می‌شود... احساس می‌کند که آسوده‌است و سبک. به راحتی سرش را می‌چرخاند. از جا بلند می‌شود. مردم را می‌بیند که سر اسیمه به سوسپ می‌آیند. وحشت می‌کند، ولی نه، نباید بترسد. مردم به او نگاه نمی‌کنند... مردی میانسال و آشفته‌حال، بر سر خود می‌زند و از یک پیکان قراضه پیاده می‌شود و به طرفش می‌آید، ولی انگار او را نمی‌بیند؛ می‌دود و از میان بدن او می‌گذرد! از خودش می‌پرسد: «یعنی چه؟» می‌خواهد به راهش ادامه بدهد؛ خیلی کار دارد، باید عجله کند، اما حس کنجکاوی باعث می‌شود سرش را برگرداند و نرم و ابر مانند به سمت ازدحام می‌رود... عجب آن‌جا، در میان حلقه جمعیت، روی آسفالت، بر زمین و رگه‌های پریشان و سرخ خون، خودش را می‌بیند؛ بله، این جسد خود اوست، با سری متلاشی و جمجمه‌ای شکسته که زلف و موی سیاه و هنوز پاکیزه‌اش جابه‌جا بر هم ریخته و خونین شده است... ■

مرد عرب باشید و گفت: «حال آن مجروح خیلی خراب بود! او حتی قادر به جابجایی خودش هم نبود...» بعد پرسید: «آقا، شما کی هستید؟ چرا به من کمک کردید؟!»

مرد عرب با تبسم گفت: «مرا خواهی شناخت؛ خراسان به نام من است.» سالار تازه متوجه شد کسی که در مقابل او ایستاده است نه فقط آقای خراسان که آقای جهان است. با گریه به طرف آقا دوید، ولی آقا به راه افتاد و بعد از مدتی از دید او دور و دورتر شد. لحظه به لحظه فاصله سالار و مرد عرب بیشتر می‌شد. جان از کالبد وجود سالار خارج شد و او بر روی جاده آوار شد. جشمش آنجا بود، اما روحش با آقا می‌رفت. بخاطر لحظاتی که از دست داده بود، با تمام وجود و از ته دل گریست و حسرت خورد.

○○○

چه رویای شگفتی بود! مرد از شدت هیجان از خواب بیدار شد. بر روی تخت نشست و دکترها و پرستارها به او خیره شده بودند. یک دانه خرمای خشک را، به رنگ یاقوت سوخته در کف خود یافته بود و حیران بود. کنجکاوانه از او پرسیدند: «چرا گریه می‌کنی سالار؟ درد داری؟» درد جسمانی سالار که همه پزشکان آن را مادرزادی و «ژنتیک» و غیرقابل درمان تشخیص داده بودند، کاملاً شفا یافته بود؛ اما درد فراق دوست را به دل داشت.

فضا لبریز از عطر وجود حضرت بود. سالار نفس عمیقی کشید، گویی می‌خواست همه هوا را بلبلد و از عطر حضور یار غریبان، جاودانه سرخوش شود. گریان و دل‌شده فقط می‌گفت: - «السلام علیک یا معین الضعفا، الامام علی بن موسی الرضا (ع)». ■

همه این سختی‌ها را دارد... به روزهای آینده فکر می‌کند، به آینده روشن و زندگی شیرینی که در کنار عروس زیبایش خواهد داشت. به فرزندانشان، به پسر و دخترش می‌اندیشد که به دنیایم آیند و رشد می‌کنند و برای اولین بار به او «بابا» می‌گویند! اگر چه این آرزو را به هیچکس نگفته، ولی همیشه از خدا می‌خواسته که به او بچه‌های دوقلو بدهد: یک دختر و یک پسر.

به پسرش نگاه می‌کند، شیطان و بازیگوش، مثل بچه‌های خودش؛ و دخترش؟ ناز و ملوس... چه قدر شیرین و قشنگ خودش را روی زانوهای او ولو می‌کند: «باباجون، برای من آن عروسک خوشگل رو نخریدی؟»

نازنین را می‌بیند که در میان قاب در ایستاده و لبخند می‌زند: «تو، عزیزم... شما، بچه‌ها، بیایید دیگر! معطل نکنید، شمع‌های کیک آب می‌شود!»

به شعله شمع‌های روی کیک نگاه می‌کند؛ وای! یعنی پنجاه ساله شده‌ام؟! چه قدر زود گذشت، مثل اینکه همین دیروز بود!

از خرماها را به دهان گذاشت و ابروانش را گره زد و اندیشید: «آن مرد که بود؟ چرا به من کمک کرد؟»

اندک اندک دردش کم شد. نمی‌دانست چقدر راه رفته بود که ناگهان صدای ناله جانکاه مردی، رشته افکارش را پاره کرد. نگاه جست‌وجوگر سالار اطراف را کاوید. کمی جلوتر، نه‌ری بود که در آن مجروحی افتاده بود. آب از روی زخم‌های او عبور می‌کرد و رنگ خون می‌گرفت. سالار با عجله خود را به مجروح رساند و خواست او را از نه‌ری بیرون بیاورد، اما به علت نوعی شتابزدگی و ضعف قادر به کمک به او نشد. خون زیادی از مجروح می‌رفت. سالار به یاد سفارش آن مرد عرب افتاد و یکی از خرماها را در دهان مرد مجروح گذاشت و به راهش ادامه داد، اما چند قدمی برنداشته بود که احساس کرد او را تعقیب می‌کنند. جریان خون در رگهایش شدت یافت. سرش داغ شد. باز هم به وحشت افتاد: «وای، خدا یا! کی از این دشت بلارهایی خواهم یافت؟»

از هنگامی که سالار خرما را از دست مرد عرب گرفته و خورده بود گویی جان تازه‌ای یافته بود و حالا با تعجب می‌دید که دیگر گردن و پای مفلوجش بهبود یافته‌اند. بنابراین بر سرعش افزود تا به جاده‌ای که مرد عرب گفته بود رسید. مرد عرب کنار جاده ایستاده بود. سالار احساس امنیت و آرامش کرد. با دیدن او فریاد زد: «آقا کمکم کن! راهزن‌ها، راهزن‌ها! نبالم کرده‌اند! نجات بده آقا!» مرد عرب با لبخند گفت: «آن مردی که پشت سرت می‌دوید راهزن نبود، همان مجروحی بود که داخل نه‌ری افتاده بود و تو خرما را به او دادی.» سالار با تعجب پشت سرش را نگاه کرد اما در چشم‌اندازش هیچ اثری از آن مرد نبود. نگاه هیجان‌زده‌اش را به چهره درخشان و آرام و زیبای

از: محمد طاهری

نوشابه‌های شیطانی!

تصویری را که ملاحظه می‌فرمایید، مربوط به قسمتی از مراسم معدوم کردن انواع و اقسام مسکرات کشف شده از قاچاقچیان است. گرچه بعضی از برادران زحمت‌کش نیروی انتظامی زحمت قلع و قمع این نوشیدنی‌های شیطانی را کشیده و ممکن است از دیدن این تصویر اوقات قاچاقچیان بلانسبت محترم، مقداری مکدر شود! ولی مشکل اینجا است که با له و لورده شدن این چند تا بطری زهرماری، بساط حال و حول و عیش و عشرت الکی خوشها جمع نخواهد شد و فقط زحمت کارگران خدماتی برای تمیز کردن محوطه از لوٹ وجود این نجسی جات زیاد می‌شود!

راقم این سطور امیدوار است که هرچه زودتر طرفداران و متقاضیان گمراه سرکشیدن زهرماری از این اقدام شیطانی دست برداشته و به جای سرکشیدن این نوشابه‌های شیطانی! به سراغ نوشابه‌های وطنی و دوغ‌های تولیدی کارخانه‌های داخلی بروند و صد البته قبل از سرکشیدن آن به علامت استاندارد و تاریخ انقضاء دقت نمایند که خدای نکرده شب را بر روی تخت در مانگاه سپری نکنند!

فواید رشد عمودی!

از دوران کودکی، مادرمان تحت تاثیر قد بچه همسایه رو برویی، اصرار ماکد می‌کرد و به عبارت بهتر گیر سه پیچ می‌داد که برویم والیبال و بسکتبال بازی کنیم تا قدمان بلند شود و از لحاظ عمودی رشد قابل توجهی داشته باشیم! گرچه قد نگارنده از یک متر و هفتاد سانتی متر فراتر نرفت، اما تصویر رو بروی ثابت می‌کند که دعای بعضی مادرها زیادی تاثیر می‌گذارد و باعث می‌شود که قد آدم نیم متر بلندتر از قد رئیس جمهور شود!

با این وجود، نگارنده قد ۱۷۰ سانتی متری اش را به قد ۲۲۱ سانتی متری جابر ترجیح می‌دهد و خدا را شکر می‌کند که در همه لباس فروشی‌ها و کفاشی‌ها برای او کفش و لباس پیدا می‌شود و مجبور نیست که روزی چند بار به در و پنجره‌سازها که مراعات قد آدم را نکرده و باعث آرتروز گردن و احیاناً ضرب خوردگی پیشانی و شکستن بینی می‌شوند، بد و بیراه بگوید!

مصائب بچه‌دار شدن!

گذشت آن دورانی که داشتن پنج، شش بچه برای زن‌ها و شوهرها امری معمولی و عادی به نظر می‌رسید و خانم‌ها در گیر و دار مراسم عروسی دختر بزرگشان، مشغول شیر دادن بچه آخرشان بودند!

دوست عزیز جناب **محمود جعفری کوهبنانی** که گویا این دفعه تصمیم جدی به داماد شدن گرفته است، عکس نوزادی را که با هدایای نقدی اهل فامیل محاصره شده، ارسال داشته و از اینکه خود نیز چند سال دیگر به افتخار پدر شدن نائل خواهد شد، اظهار سرور و شادمانی کرده است.

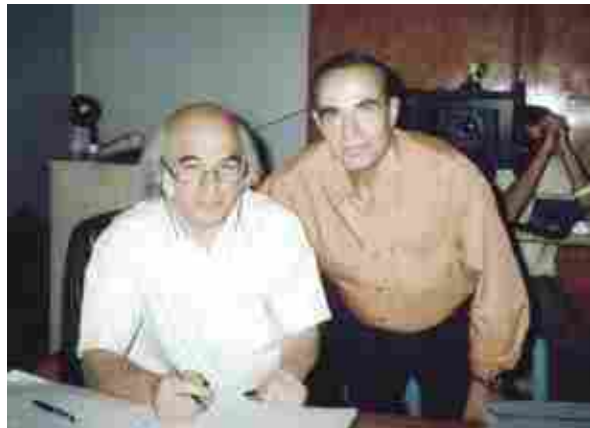
گرچه نگارنده تا شام عروسی آقای جعفری را با نوشابه و سالاد نخورد، نسبت به دامادی او تردید دارد، اما از اینکه این بچه طفل معصوم در عنفوان شیرخوارگی با مادیات آشنا شده و بوی پول را از هم اکنون به دماغ او رسانده‌اند، شدیداً اظهار نگرانی می‌کند! با این حال نگارنده خدا خدا می‌کند، اگر آقای جعفری بچه‌دار شد و بچه‌اش به مدرسه رفت تا آن زمان قیمت دفتر و کتاب و مداد و پاک‌کن آنقدر گران نشود!

عشق چون آید...!

نگارنده اصولاً اهل فلسفه و فلسفه بافی نیست و حرفهای بالاتر از سطح فوق دیپلم نمی‌زند! اما معتقد است که آدم باید تکلیفش با خودش روشن باشد و مثل آن تاجر حکایت گلستان سعدی به دنبال واردات و صادرات دیبای رومی و آبگینه حلبی و اینچور چیزها نباشد و سرش به کار خودش گرم باشد و...

دوست عزیز جناب **محمد کاظم معلمی** برایمان عکس یادگاری‌اش با **فریدون جیرانی** کارگردان سینما را ارسال داشته و ذکر کرده که از کودکی آرزوی بازیگر شدن داشته و حتی از جیرانی قول گرفته است که در یکی از فیلمهایش بازی کند، اما به عقیده نگارنده، اگر آقای معلمی پشت گوشش را دید، بازی در فیلمهای فریدون جیران را هم تجربه خواهد کرد!

برشی از شب‌هندوانه‌ای یلدا

شب یلدا ای امسال هر چقدر برون خانه ها هوا بس
ناجوانمر دانه یخ بود؛ داخل منازل اما از شدت گرمای
کانون داغ خانواده داشت می ترکید. به طوری که سیستم
گرمایشی خانه، خودش خود سرنانه روی شمعک
می رفت، تابا بر اثر تعریف جو کی چیزی، هوای خانه
که یخ می کرد؛ سیستم گرمایشی منزل دوباره وارد عمل
می شد. ماهم که به رسم اسلاف و نیاکان عزیز خویش و
نیز به جهت احیای سنت های قشنگ گذشته، تاخر خره
در زیر کرسی فرو رفته بودیم خود را.

چه، جد بزرگ ما همیشه در آستانه شروع فصل
زمستان کراره تیره و ترکه فهیم خود می فرمود:
در زمستان اگر ز من پرسى

نعمتی نیست بهتر از کرسی
شب چله بزرگ، استقبال از یلدا به حدی بود که بنا
به موافقت مراکز رسمی کشور، شب یلدا تاپاسی از نیمه
شب تمدد یلدا گردید. منزل ما چنان فجع شلوغ بود که جای
سوزن انداختن نبود. شتر با بار و اضافه بارش گم می شد.
صدای پدر بزرگ که بلند شد، سرو صداها کمی خوابید.
پدر بزرگ، لپ تاپش را باز کرده بود و از طریق شبکه
گوگل، دیوان حافظ را سرچ کرده و تفری به آن زده بود:
بر سر آنم که گرز دست برآید

دست به کاری زنم که غصه سرآید
در گوشه ای از کرسی، الهام و غزاله، نوه های دختری
آقاجان، داشتند بلوتوث بازی می کردند. الهام داشت یک
فیلم کوتاه سالم از سسگی که به همراه پدر سگش کالباس
می خورد، برای خواهرش بلوتوث می کرد. آن سسوی
کرسی، اما مادر بزرگ هم لبخندی ملیح روی لب داشت.
ظاهر آبلوتوث مادر جان هم روشن بوده است. صدای
مهربان آقاجان، هندوانه و انار و آجیل روی کرسی را
خوردن، ترمی کرد:

خلوت دل نیست جای صحبت اغیار

دیو چو بیرون رود، فرشته در آید
احمد آقا و جانقش محمود، در فضایی آکنده از عشق
وصیمیت و تفاهم، داشتند راجع به بالا رفتن قیمت مسکن
و متراژ خانه ای در خیابان فرشته صحبت می کردند. گویا
یک مقداری پول و پله کم داشتند. مهدی آقا، جانق
قلچماق دیگر از همان حاشیه کرسی یواشک به آن دو
نزدیک شد و با بیرون آوردن دسته چک بی محلش گفت:
بقیه اش با من!... و آقا جون همچنان گرم حافظ خوانی:
صحبت حکام، ظلمت شب پلداست

نور ز خورشید جوی، بو که بر آید
اسماء، نوه دیگر آقا جون، داشت راجع به گران شدن
ماشین ز انتیایش بعد از کاردی شدن بنزین، توضیحات
مبسوطی به دایی مهدی اش می داد و دایش به او می
گفت: ای بابا، این چار و روز دنیا را یک ماکسمای فکسن

هم می شود طی کرد. زانتیا هم نبود، نبود. مهم، طراحی و مهندسی لیخنه است که اخیراً برخی از دندانپزشکان و پزشکان زیبایی، راجع به آن حرفهای قشنگی زده اند..... با اشاره عمو جواد، نگاه هر دو به سمت آقا جان برگشت:

بر در ارباب بی مروت دنیا

چند نشینی که خواجه کی به در آید
در متهی الیه سمت چپ کرسی نیز هدی، نوه دوم
آقاچون، یک هندس فری در گوشش فرو کرده بود و
دستگاه ام پی تری پلیرش را هم زیر لحاف کرسی قایم
کرده بود. روسری اش کمک می کرد که آقاچون متوجه
هندس فری اش نشود. اما من که پهلوش نشسته بودم،
گاهی صدای گوشی اش به حساب مفتوح گوشم واریز
می شد: تو خودت قند و نباتی.... شکلاتی شکلاتی....
شیرینی به دل می شینی..... البته گاه نیز یواشک گوشی را
کنار می زد و به صدای آقاچونش دل می سپرد:

صالح و طالع متاع خویش نمودند

تا که قبول افتد و چه در نظر آید
سبیل پیامک های ارسالی از سوی دوستان هم عمو رضا
را مجال کنار گذاشتن تلفن همراهش نمی داد. مجرد بود
و بویی همراه آمده بود. دلش به همین اس ام اس ها خوش
بود. یکی از آنها را از زیر کرسی به من نشان داد. طرف
بها (الفضل الشعراء) از رومیة احوال پرسی کرده و در ادامه
نیز از خودش شعری در کرده بود که باهم آهسته خندیدیم.
شعرش در راستای تقارن عید قربان پاشب پلدا بود که
جهت ثبت در تاریخ ادبیات کشور، ذیلاً تقدیم می گردد:
شب چله تو را مهمان شد امشب

دلت شاد و لبث خندان شد امشب
مبارک بادت این جشن عروسی
که یلدا همسر قربان شد امشب!
خوشتان آمد؟.... راستش ماهم خوشمان آمد. فلذا
چون دیدیم اکثر اسام اس هاسالم و منطبق بر موازین
لازم است؛ از عمو رضا خواستیم که یک فقره پیامک دیگر
هم در این شب لبخند های بی پایان نشان مان دهد. عمو
رضاهم لبخندی از سر رضایت زد و گفت: بیا، این هم ابراز
احساسات بی اساسات یکی از اجلهٔ اصداقاء شاعر مسلک
(ما) معروف به مر درند) که در راستای ماهمین امشب از
طبع خوش طبع خودش در نموده است.
ای دوست، فراموش مکن یارانت
اشکم شده چون انار از هجرات
بلدای دراز و سر دآمد از راه

رخصت بده امشب بشوم قربانت!
به آقا چون نگاه کردم، پرشور و حال داشت همچنان
حافظ قرائت می کرد. صدای آقا چون در لایه سمفونی
شماره یک محفل انس مان که آمیزه ای از صدای آجیل
و تخمه های شب چله بود، گاهی اوقات گم می شد.
سمفونی شماره دو هم صدای گاه و بیگاه موبایل های
موجود بود که به لطف و همت شرکت مخابرات، تازیر
کرسی آنتن می داد. باین حال آقا چون گوشش بد هکار
این چیزها نود:
بلبل عاشق، تو عمر خواه که آخر

باغ شود سبز و شاخ گل بر آید
آقاچون که خسته شد، عمو جلال زد زیر آواز. یکی
از بچه های شیطان موجود هم که حواسش نبود، دزد زیر
استکان چای آقاچون که تازه می خواست گلوئی تازه
کند. عمو جلال، صدای خوش و بدون خشم داشت.

[illegible]

گرانی به تخم مرغ زد!

این رفیق شفیق ماهم دلش خوش است فلسفه خوانده است. در روز به شکم ناشتا و قبل از جور کردن بساط نیمرو، به ما گیر سه پیچ داده بود که به نظر تاول مرغ بوده است یا تخم مرغ؟...

می گویم: ول کن این دور و تسلسل عاقل و باطل را. آنقدر به مرغ و تخم مرغ و گیی برده که سرمان گیج برود. می گوید: اتفاقاً الان، بیش از هر وقت دیگر، بحث مرغ و تخم مرغ داغ شده است و تکرار این تسلسل، باب طبع مسائل روز است. با این تفاوت به این موضوع می خواهیم نگاهی تازه و اقتصادی داشته باشیم تاقدیمی و فلسفی. فلذاست که بحث بر سر این دور و تسلسل تخم مرغانه بلااشکال است.

مصراع تخمی:

دور چون با «تخم مرغ» افتد، تسلسل بایدش!

باهمه پرت و پلاگویی های گاه و بیگاهش
ظاهر آرد این یک مورد خیلی پربیراه نمی گوید.
علی العجالة دفتر و دستک را گوشه ای رها کردیم و یک
تک پا تا سوپری سر کوجه مان رفتیم تا از اوضاع مرغ و
تخم مرغ باخبر گردیم. هر چند خطاب به همین مرغ پکر
(یا مرغ سحر) گفته اند:

بیت خبری:

این مدعیان در طلبش بی خبراند

آن را که خبر شد، خبری باز نیامد
در نتیجه تحقیق و تفحص به عمل آمده، چنین دستگیر
ماشد که در حال حاضر، قیمت تخم مرغ ۲ برابر خود
مرغ (صاحب تخم) شده است. چیزی که تا به اکنون واز
مشر و طه به بعد سابقه نداشته است.

علت گرانی تخم مرغ: از قرار مسموع، معدوم ساختن

شمار زیادی از مرغ‌ها به خاطر نگرانی از شیوع نوعی بیماری، باعث کاهش تولید تخم مرغ و افزایش این ماده غذایی موثر در قدرت و قوت جنبش دانشجویی شده و البته محدود شدن عرضه تخم مرغ از سوی برخی مرغداران هم در این و انفسای کم تخم مرغی، مزید بر علت شده است. بی خیال احساسات مردم نیاز مند و تخم مرغ دوست!

بیت عرفانی - عقلانی:

«مرغ باغ ملکوتیم نیم از عالم خاک»

تخم مرغ است ولی سخت نیاز بدند!

حکایت مینی ماستمالیستی: در پی افزایش قیمت تخم مرغ، خروسی قلچماق در گفت و گویی کوتاه با خبرنگار ما گفت: دیگر جای هیچ دله‌رو و ترسی نیست، بالین اوضاع اقتصادی که من می‌بینم؛ آدمیان دیگر حتی تخم مرغ من این‌خو اهند ترانست خور!

از گوشه و کنار جهان

کریسمس در بروکسل

این شبها، شبهای کریسمس و سال نو در اروپا است و شهرهای مختلف اروپا غرق در نور و زیبایی اند. شهری که در تصویر مرکز آن را مشاهده می کنید بروکسل، پایتخت بلژیک است به همراه کلیسای مشهور سن بل این شهر که بخش عمده ای از مراسم مذهبی شب کریسمس در این کلیسا به انجام می رسد. نکته جالب اینکه، برگزاری مراسم مذکور در کلیسای بروکسل قدمتی هشتصد ساله دارد که این مرکز یکی از قدیمی ترین مراکز مذهبی در اروپا محسوب می شود.

اسقف بروکسل که یکی از کشیش های رده بالا و نفر سوم پس از پاپ است، شخصاً مراسم را رهبری می کند. در پایان هم شکلات که یکی از هدایای مرسوم در بین مردم بلژیک است، میان حضار پخش می شود. نکته دیگر اینکه، کلیسای مذکور در طی سالها بدون هیچ گونه تعمیر و بازسازی باقی مانده است. این کلیسای تاریخی در جنگ های جهانی اول و دوم که بروکسل توسط آلمانها بمباران شد، بدون هیچگونه آسیبی بر سر جای خود باقی ماند، از این روست که مردم اروپا و بخصوص بلژیکی ها برای کلیسای مذکور اهمیت و ارزش ویژه ای قائل اند، ناکفته نماند که پادشاه و ملکه بلژیک هم هر ساله در مراسم کریسمس حضور می یابند.

۹۹ سنت

یک فروشگاه بزرگ آمریکایی چند سالی از نظر درآمد و سود، سیر نزولی را طی می کرد و هر ترفندی را هم که از جانب هیات مدیره پیشنهاد می شد، مورد استفاده قرار می داد، اما وضعیت اقتصادی بدتر از آن بود که این فروشگاه زنجیره ای و بزرگ بتواند از ضرر و زیان خود بکاهد. تا اینکه یکی از مدیران جزء که در یکی از شعبه ها، قسمتی را زیر نظر داشت، پیشنهاد داد که فروشگاه یک دوره حراج راه اندازی کند و نام آن را حراج ۹۹ سنتی بگذارد و در روزنامه ها و جراید هم بدین مضمون آگهی منتشر سازد که «هیچ جنسی بالاتر از ۹۹ سنت نیست!» این موضوع ولوله ای در میان مشتریان به راه انداخت، چرا که مدتها بود کسی اجناس کمتر از یک دلار نخریده بود. بخصوص که اجناس انتخاب شده در میان اقلام خوراکی و بهداشتی قرار داشتند و اجناس مورد نیاز روزمره مردم محسوب می شدند. استقبال از این فروشگاه باور نکردنی بود!

خانه ای در جنوب فرانسه

از نظر محلی، مکانی بهتر از «کوت دازور» در جنوب فرانسه وجود ندارد. کوت دازور، در زبان فرانسه به معنای سواحل لاجوردی است. خانه ای را که در تصویر مشاهده می کنید، در سواحل لاجوردی ساخته شده است. این خانه دارای فقط دو هزار و هشتصد متر مساحت در زیر بنا است، در صورتی که زمین سرسبز و زیبایی که خانه در آن قرار گرفته، خود ۱/۵ هکتار مساحت دارد. به علاوه استخر بیرونی و استخر اندرونی و همچنین اتاق سونا و حمام بخار، سالتنی هم برای سرگرمی ها و ورزش در آن قرار داده شده است. ضمناً خانه مذکور دارای یازده اتاق خواب و چهارده حمام و سه آشپزخانه و چهار سالن پذیرایی است. اما همه اینها یک طرف و منظره جذاب دریای و ریور اهرام یک طرف، سرانجام باید توجه داشته باشید که این خانه با تمام ملحقات آن و زمینی که به آن تعلق دارد، به قیمت ۵۵ میلیون یورو به فروش می رسد. قیمت این خانه با همه زیبایی و اینکه در زیباترین منطقه جهان قرار گرفته، از قیمت یک خانه با همین مشخصات در تهران کمتر است.

انرژی اجاره‌ای و ثروتی کلان

یکی از راههایی که شرکت‌های تولید انرژی را به ثروت‌های کلان رسانده است، انرژی اجاره‌ای است. برای مثال یک شرکت انگلیسی به نام آگره کو از فقدان و یا کمبود انرژی در کشورهای عقب افتاده آفریقایی نظیر آنگولا، موریتانی، سیرالئون و تانزانیا استفاده کرده و ابزار تولید انرژی را برای شش ماه تا یکسال به آنها اجاره می‌دهد، اما متأسفانه بروکراسی و فساد اداری در این کشورها باعث می‌شود تا از این ابزار به سرعت بهره‌برداری نشود و در نتیجه مانند آنچه در تصویر مشاهده می‌کنید، ژنراتورهای اجاره داده شده

از جانب آگره کو در صحرای تانزانیا به صف شده‌اند تا مجوز استفاده از آنها توسط دولت صادر شود.

این درحالی است که تانزانیا باید طی این مدت اجاره ژنراتورها را بپردازد. چنین روندی متأسفانه در اغلب ممالک آفریقایی تکرار می‌شود و همین امر باعث شده تا شرکت کوچک و گمنامی چون آگره کو سود به دست آمده در شش ماهه اول سال ۲۰۰۷ را با افزایشی ۶۵ درصدی نسبت به زمان مشابه در سال قبل، اعلام کند. موفقیت آگره کو بسیاری از شرکت‌های کوچک و بزرگ اروپایی را بر آن داشت تا آنها نیز خود را درگیر این راه تازه و پردرآمد، یعنی انرژی اجاره‌ای کنند.

رقص ماداگاسکاری

جنگل‌های انبوه جزیره بزرگ ماداگاسکار در آفریقا، جایگاه یکی از عجیب‌ترین حیوانات جهان است. این حیوان مخلوطی از سگ، گربه و میمون و چند حیوان دیگر است. ماداگاسکاری‌ها آن‌را المور می‌نامند

و در سایر کشورها به این جانور شاد، اما خطرناک میرکت گفته می‌شود. شاد از این بابت که لمورها ماداگاسکاری مرتباً در حال رقص و شادمانی هستند و گویی از زندگی لذت بسیار می‌برند و خطرناک از این جهت که لمورها دارای یکی از خطرناک‌ترین سم‌ها در میان حیوانات هستند که اگر دندانهای خود را به بدن حیوان یا انسانی کاملاً فرو برند، اگر درمان فوری صورت نگیرد، باعث مرگ آنها می‌شود. در ضمن این حیوان زیبا به شکل بی‌رحمانه‌ای توسط مردم محلی شکار می‌شود تا از پوست ارزشمند آن استفاده کنند.

آمازون خاکستر می‌شود

تصویری را که مشاهده می‌کنید، متعلق به همین چند روز اخیر است که یک آتش سوزی مهیب در جنگل‌های آمازون باعث تخریب مقدار فراوانی از جنگل شد. چند تن از پژوهشگران، پس از مشاهده جنگل تخریب شده، اعلام کردند که یکی از دلایل بالا رفتن دما در سرتاسر جهان آتش سوزیهای اتفاق افتاده در جنگل‌های آمازون است که درواقع یکی از مهمترین منابع اکسیژن در جهان را تشکیل می‌دهد. به علاوه آمازون به تنهایی یکصد میلیارد تن متریک کربن را در خود جای داده است. حال اگر آتش سوزیهای مهیب همچنان ادامه پیدا کند، آنگاه در حدود ۳/۵ میلیارد تن متریک از کربن موجود در خود را در آتمسفر و جو کره زمین رها می‌کند که در این صورت جنگل‌های آمازون به جای منبع اصلی تنفس، تبدیل به منبع اصلی تولید گازهای سمی و گلخانه‌ای می‌شود که به نابودی فضای سبز و محیط زیست در سطح زمین سرعت می‌بخشد. این موضوع سبب شده که کشور برزیل به تنهایی به عنوان یکی از پنج کشور اصلی تولید کننده گازهای گلخانه‌ای در جهان شناخته شود. اما فقط در صورتی می‌توان در برابر چنین فاجعه‌ای ایستادگی کرد که کشور برزیل و سایر کشورهایی که بخشی از آمازون در آنها قرار دارد، با آتش سوزیهای جنگلی به شدت مبارزه کنند.

نوشته های ناب

خفته

آن کس که نداند و نداند که نداند
در جهل مرکب ابدالدهر بماند
آن کس که نداند و بداند که نداند
لنگان خرک خویش به منزل برساند
آن کس که بداند و نداند که بداند
بیدارش نمایند که او خفته نماند
آن کس که بداند و بداند که بداند
اسب شرف از گنبد گردون برهاند
عطار نیشابوری

اوست

و خدا بود و خدا بود و خدا بود که کرد، دلت
از بندرها و تراداد جهت، به فراسوی نگاه، که روی
در پی دوست، که هر آنچه است ز اوست.
فاطمه کاظمی - تهران
خداوند اترادوست دارم نه بدان جهت که به محتاجم،
بلکه از آن روی که تو لایق دوست داشتنی و بس!
نازنین آریافرد
اگر نمی توانی درخت بلوطی باشی بر فراز تپه ای،
پس بوته ای باش در دامنه و لی بهترین بوته باش که
در کنار راه می روید.
ستاره دنباله دار
از آنچه نادان بدان دل بسته، دوری کن
محمد رضا شاهد

او

ما آدمها برای یک لحظه روی پل زندگی قرار
می گیریم، بازی می کنیم، می خندیم، شیطنیت
می کنیم، عاشق می شویم، شکست می خوریم،
پیروز می شویم و سرانجام پیرو خمیده با کوله باری
از آرزو هاس بر می گردیم و در ایدیت محوم می شویم،
اما چیزی که هست و می ماند، حضور نامتناهی ایزد
مهربان است که حتی وقتی ترازو نظر دیگران محو
هستی، باز اوست که تو را تنها نمی گذارد.
سکوت مبهم و بی انتها
سپیدی نه شکل مهتاب، خورشیدی نه رنگ
آفتاب، که از تو شعرهایم جانی دوباره بگیرند و سبز
شوند و بگویند که چراغ دل منی!
مهدیه اصغری نفتچالی
انسانها هنگامی که دیگران آزار می رسانند که
خود آزرده شده باشند.
مریم - ساری
آسمان سینه انسان، بزرگتر از سینه همه
آسمانهاست!
عریبا
تجربه، بهترین درس زندگیست ولی افسوس که
برای آن بهای گزافی باید پرداخت.
نورالله خواجات

خطر تصادف

در ابتدا و انتهای کمربندی غربی قائمشهر که به نام
خلبان شهید هوانیروز جعفر مهدوی ملک کلایی نامگذاری
شده است، از چراغ خطر زماندار خبری نیست.
نبود چراغ باعث تصادف های دهشت بار در این
منطقه شده است. خوب است برای حفظ امنیت رانندگان
نسبت به نصب چراغ زماندار اقدام شود.

عباس توکلی شهیرزادی

مطالبات به تعویق افتاده

شبکه بهداشت ورامین، متأسفانه پس از تقاضاهای
مکرر، هنوز هیچ اقدامی برای پرداخت مطالبات کارمندان
این شبکه نکرده است. مطالبات از این قرارند:
۱- پرداخت چهار ماه اضافه کار ۲- پرداخت چهار ماه
حق مأموریت ۳- پرداخت چهار ماه حق مسکن ۴-
پرداخت سه نوبت طرح هپاتیت ۵- پرداخت دو نوبت
طرح فلج و التور ۶- پرداخت هزینه شش ماه لباس
امید است شبکه بهداشت ورامین در این باره اقدام
سریع صورت دهد.

کارمندان

خباها پر خاشگر شده اند

بعد از آنکه در یکی، دو سال گذشته، نشست های ملی
و منطقه ای زیادی در زمینه خود کفایی گندم و بهینه سازی
پخت و عرضه نان تشکیل شد و هزینه های فراوانی هم به
جا گذاشت، اما در عمل هیچگونه تغییری حاصل نشد که
هیچ، همان نظارت نیم بندی هم که بر کار صنف خبازی ها
می شد، جایش را به بی تفاوتی و رفع مسوولیت داد. در
این بین، خباها از فضای ایجاد شده، بیشترین بهره را برده
و هر طور که دلشان می خواهد با مردم برخورد می کنند.
فروش آرد آزاد، کم فروشی با شیوه های بسیار رندانه
و اخیراً هم پر خاشگری به مشتری، جایگزین مشتری
مداری شده است. در واحدهای روستایی و شهرهای
کوچک از بهداشت محیط هیچ خبری نیست و احدی
هم جرأت اعتراض ندارد. در این بین نانوایی های منطقه
میاندرود و سورک گل سرسید موارد ذکر شده اند! البته به
جز تعداد محدودی از نانوایی ها که نانوایی از قدیم شغل
ابا و اجدادی شان بوده و به کارشان عشق می ورزند.
قابل ذکر اینکه، مادامی که واگذاری سهمیه نانوایی
بر همین معیار و منوال باشد، گیرندگان سهمیه، آن را
صرفاً یک امتیاز برای بهره برداری اقتصادی می دانند، نه
خدمت رسانی به جامعه!
پس باید در واگذاری و نظارت دقت بیشتری اعمال
گردد.

شاهد - خبرنگار اطلاعات هفتگی

تقاضای عاجزانه دختران دبیرستانی!

با احترام به استحضار می رساند، ما دانش آموزان
کلاس دوم تجربی دبیرستان دخترانه سعادت برنطین
از توابع رودان - هرمزگان، خواهانیم که مسوولان محترم
برای باز شدن آزمایشگاه فیزیک و شیمی در دبیرستان مان
که اکنون فاقد این امکانات است، همکاری لازم را مبذول
فرمایند. در ضمن پیشاپیش از زحمات و راهنمایی های
خانم آزادی، مدیر دبیرستان دخترانه سعادت برنطین و
همچنین جناب افسری مدیریت آموزش و پرورش رودان
کمال تشکر را داریم.

از طرف دانش آموزان کلاس دوم

۶۰ درصد قلعه امیر مجاهد ریخت

مسوول انجمن دوستداران میراث فرهنگی رامهرمز
از تخریب ۶۰ درصد قلعه امیر مجاهد خان بختیاری در
این شهرستان خبر داد.

منصور معتمدی در گفتگویی با خبرنگار ما گفت: این
قلعه در منطقه یوسف آباد رامهرمز قرار دارد و در سال
۱۳۸۰ در فهرست آثار ملی قرار گرفته است. قسمتی از این
قلعه در سال ۸۱ ریزش کرده به طوری که الان ۶۰ درصد
آن تخریب شده است.

معتمدی افزود: در این باره مکاتباتی با معاون رئیس
جمهور، استانداری خوزستان و سازمان میراث فرهنگی این
استان و نماینده رامهرمز انجام شده، اما تاکنون هیچ نتیجه ای از
سوی مراکز یادشده حاصل نشده و اگر اقدامی در این خصوص
نشود، این قلعه تا پایان امسال به طور کامل تخریب می شود.
وی خاطر نشان کرد، این قلعه که دارای باغات مرکبات
است، در چند روز گذشته دچار حریق شد و چند اصله
درخت این باغات به طور کامل در آتش سوخت.

معتمدی همچنین در مورد افتتاح موزه رامهرمز با توجه
به قولی که مسوولان و معاون رئیس جمهور داد، گفت: قرار
بود این موزه یک ماه بعد از بازدید به عمل آمده، افتتاح شود،
ولی تاکنون هیچ اقدامی صورت نگرفته است.

مسوول انجمن دوستداران میراث فرهنگی رامهرمز، یگان
حفاظت میراث فرهنگی رامهرمز را فاقد تجهیزات پیشرفته
دانست و عنوان کرد با این حال نیروهای یگان حفاظت
توانسته اند تا حدودی از عهده حفاریهای غیرمجاز بایند.

محمد علی یوسفی - خبرنگار اطلاعات هفتگی

آسیب نوسان برق زیاد است

توفان موسوم به گونو، خسارات فراوانی به ابنیه
مسکونی، تجاری، مذهبی و تاسیسات زیربنایی از جمله
محورهای مواصلاتی، مخابرات، برق و... وارد آورده،
اما متأسفانه به نحوی شایسته در رسانه ملی، استانی و
در بولتن های خبری استان سیستان و بلوچستان از آن
یاد نشده است.

معضل لاینحلی که سالیان متمادی افراد بومی منطقه را
می آزارد و باعث عدم اسکان افراد غیربومی است، مشکل
افت ولتاژ برق و نوسانات حاکم بر آن است. درک موضوع
مستلزم حضور مقامات ارشد استانی و کشوری مرتبط
در محل است. علی رغم ریشه دیرینه این مشکل، تاکنون
برای رفع آن کاری نشده است و اگر شده، پس از خروج از
پل ارتباطی بنت - نیکشهر به دست فراموشی سپرده شده
است. اگر خوشبینانه ارزیابی کنیم، مشکلات ناشی از افت
ولتاژ برق و نوسانات آن عبارتند از:

الف: عدم امکان تولید آب شرب شبکه های لوله کشی
ب: شیوع بیماریهای اسهالی و روده ای ناشی از مصرف
آبهای غیر بهداشتی و همچنین شیوع بیماری مالاریا در
سطح وسیع.

رستم کریمی

یک هفته حادثه

تهیه و تنظیم:
پ - شایق

این بار رانندگان اتوبوس مواظب باشند

دستگیری دو فروشنده قطعات خودروهای سنگین در مهریز یزد نقش آنها را در سرقت ۱۷ دستگاه اتوبوس بر ملا کرد.

هفته گذشته ماموران پلیس یزد دریافتند که دو فروشنده قطعات دست دوم خودروهای سنگین، قطعات مختلف مربوط به اتوبوس را به قیمت بسیار نازلی در مهریز یزد به فروش می‌رسانند. با بررسی‌های صورت گرفته مشخص شد که این دو مظنون به نام «حمید و سلطان محمد» برای انجام تحقیقات دستگیر شدند و تحت بازجویی قرار گرفتند، در حالی که این دو مدعی بودند به علت ورشکستگی قطعات را به قیمت ارزان به فروش می‌رسانند.

ماموران در جریان این تحقیقات با تطبیق شماره سریال حک شده روی این قطعات در سیستم هماهنگ پلیس مشخص کردند که قطعات مربوط به اتوبوس‌های مسروقه بوده است، از این رو متهمان برای تحقیقات بیشتر به تهران فرستاده شدند و در جریان بازجویی از متهمان سرانجام حمید ۲۶ ساله ب به اعتراف گشود و به ماموران گفت: زمانی که رانندگان اتوبوس از ماشین خود غافل می‌شدند و اتوبوس خود را ترک می‌کردند، ما دو نفر با هماهنگی لازم اتوبوس را مخصوصاً در ترمینالها سرقت می‌کردیم و در ادامه آنها را به گارازی که در مهریز یزد داشتیم منتقل و قطعاتش را جدا کرده و در شهرهای کرمان - یزد و رفسنجان به فروش می‌رساندیم در حالی که دو متهم پرونده تاکنون به سرقت ۱۷ دستگاه اتوبوس اعتراف کرده‌اند، تحقیقات کارآگاهان پلیس در خصوص سایر جرایم احتمالی آنها ادامه دارد.

وافور ساز قمی دستگیر شد

سرپرست دادسرای قم از کشف و متلاشی شدن یک کارگاه ساخت وافور در قم خبر داد.

وی گفت: با تحقیقات به عمل آمده مشخص شد، مردی به نام «م-ق» زیرزمین منزل مسکونی خود را به کارگاهی جهت ساخت و توزیع وسایل استعمال مواد مخدر از جمله وافور و حقه تبدیل کرده است.

بدین ترتیب ماموران با دستور رئیس دادسرا وارد کارگاه شدند و از متهم ۴۰۱ وافور کامل، ۸۰۷ عدد گلدونی (حقه)، ۷۹۲ کیف مخصوص وافور و ۴ هزار و ۳۲۲ اتصالات کوچک و بزرگ و ۳۵ کیلوگرم سوزن و جاسوزنی (حقه) و ۳۲۰۰ چوب وافور خراطی شده کشف کردند.

رئیس دادسرا در ادامه افزود: با توجه به حجم کار صورت گرفته به نظر می‌رسد بخش قابل توجهی از آن به خارج شهر ترازیت می‌شده و در حال حاضر متهم اصلی دستگیر و تحقیقات همچنان برای شناسایی سایر افراد ادامه دارد.

قبل از بنزین زدن بخوانید!

یک مامور قلابی هنگام اخاذی از یک جوان توسط ماموران شناسایی و دستگیر شد.

هفته گذشته مرد ۲۷ ساله‌ای به نام «آرش» هنگامی که قصد داشت از جوانی اخاذی کند در اتاقک نگهداری یک پمپ بنزین در تهران دستگیر شد.

«آرش» در بازجویی‌ها به جرم خود اعتراف کرد و گفت: شیوه کارم این بود که در پمپ بنزین ها کمین می‌کردم و وقتی متوجه می‌شدم راننده با کارت سوخت

نسخه‌هایتان را با دقت ببینید

نسخه‌های تکراری، راز پزشک قلابی را فاش کرد. این مرد که پس از پیدا کردن مدارک یک پزشک عمومی، خود را به جای او جا زده بود و در کرج طبابت می‌کرد پس از تجویز نسخه‌های اشتباهی و تکراری از سوی پلیس شناسایی و دستگیر شد.

چندین پیش مسوولان داروخانه‌ای در کرج با نسخه‌های عجیب و غریب یک پزشک عمومی مواجه شدند و ماجرا را به شبکه بهداشت کرج اطلاع دادند. مسوولان شبکه بهداشت در بررسی تعدادی از نسخه‌های پزشک مرموز، متوجه شدند وی فقط اسامی چند نوع دارو را می‌شناسد و داروهایی که برای بیمارانش تجویز کرده هیچ ربطی به بیماری آنها ندارد و در برخی از نسخه‌ها نیز داروهایی که برای چند بیماری مختلف به کار برده می‌شود، برای یک بیمار تجویز کرده است.

با توجه به حساسیت موضوع و در خطر بودن جان بیماران ماجرا به ماموران آگاهی کرج اطلاع داده شد و آنها در بررسی تخصصی، مطب این پزشک قلابی را در یکی از درمانگاه‌های شناسایی کرده و در یک عملیات ضربتی این مرد را دستگیر کردند.

متهم ۳۰ ساله در بازجویی به پلیس گفت: پنج ماه قبل در مسیر رفتن به خانه یک کیف دستی پیدا کردم که مدارک پزشک عمومی داخل آن بود، با دیدن این مدارک

وقتی مرده‌ها دسته چک می‌گیرند

مرد هزار چهره‌ای که با استفاده از شناسنامه افراد مرده دست به کلاهبرداری چندین میلیونی زده بود در زندان شناسایی شد.

چندی پیش ماموران پلیس آگاهی در جریان یک کلاهبرداری هفت میلیون تومانی قرار گرفتند و تحقیقات خود را در این رابطه آغاز کردند و آنان متوجه شدند مردی به نام «سیفعلی» پس از مراجعه به دفتر یک شرکت در تهران اقدام به خرید ۷ میلیون کالا کرده و در ازای آن سه فقره چک بلامحل ارائه داده است.

ماموران نخستین گام به سه شعبه بانکی مراجعه کردند که چک‌ها متعلق به آنها بود و دریافتند که این مرد در سه بانک با نام و مشخصاتی متفاوت خود را معرفی کرده و با شناسنامه باطله متوفیان و جعل و پاک کردن مهر ابطال آنها اقدام به دریافت دسته چک است.

در حالی که تحقیقات برای شناسایی این متهم ادامه

خودش بنزین نمی‌زند، خودم را مامور حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی معرفی می‌کردم و سپس کارت سوخت راننده‌های مرا می‌گرفتم و به اتاق نگهداری جایگاه می‌بردم و برای اینکه کارش را به او برگردانم از طعمه‌هایم مبلغ قابل توجهی پول می‌گرفتم.

من طوری رفتار می‌کردم که حتی کارمندان پمپ بنزین هم به من اعتماد می‌کردند.

بنابراین گزارش، در حال حاضر تحقیقات برای شناسایی شاکیان این مامور قلابی از سوی پلیس ادامه دارد.

و سوسه شدم خودم را به جای این پزشک جا بزنم و به این ترتیب از بیکاری و بی‌پولی نجات پیدا کنم. به همین دلیل با جعل مدارک و تهیه یک مهر جعلی برای خودم به سراغ صفحات آگهی روزنامه‌ها رفتم و متوجه شدم در مانگای در اطراف کرج به پزشک عمومی نیاز دارد. و بنابراین با تهیه چند کتاب

دارو شناسی شروع به مطالعه و شناسایی داروها کردم و از آنجایی که من در دورانی که محصل بودم عاشق پزشکی بودم و زبان انگلیسی من هم خیلی خوب بود، بدین ترتیب با مدارک جعلی که تهیه کرده بودم به درمانگاه رفتم و به عنوان پزشک مشغول به کار شدم و حدود چند ماه در این درمانگاه کار می‌کردم، تا اینکه توسط پلیس دستگیر شدم.

این پزشک قلابی با قبول اتهام دخالت در امور پزشکی و کلاهبرداری از سوی باز پرس شعبه ۶ دادسرای کرج روانه زندان شد.

داشت، مشخص شد وی در چند شهر دیگر نیز دست به کلاهبرداری زده و هر بار با شناسنامه‌های جعلی خود را به نام مختلفی معرفی کرده است. کارآگاهان پس از جمع‌آوری پرونده‌های موجود علیه مرد هزار چهره، به سرنگ‌هایی دست یافتند که هویت واقعی وی را افشا کرد و نشان داد این مرد «و-خ» نام دارد و در حال حاضر به اتهام حمل مواد مخدر از سوی اداره اطلاعات استان آذربایجان غربی در بازداشت بسر می‌برد.

به این ترتیب مرد بازداشت شده از زندان ارومیه به تهران منتقل و در چهره‌نگاری مشخص گردید که هیچ راهی برای کتمان حقایق ندارد و در نتیجه به ۲۹ فقره کلاهبرداری اعتراف کرد و گفت: من شناسنامه‌های باطله یا سرقتی را از دو جاعل حرفه‌ای در تهران خریداری کرده و با استفاده از آنها در بانک‌های مختلف حساب جاری افتتاح و دسته چک دریافت می‌کردم و از این طریق نقشه‌های کلاهبرداری خودم را به مرحله اجرا درمی‌آوردم.

کرم کتاب!

mina_Zarraby@yahoo.com

نوشته: مینا ضرابی

صراط مستقیم منحرف نشود!

- مهلا - که به طرز عجیبی چشمان سیاهش از کاسه پریده بود بیرون، همانطور که داشت از خنده منفجر می شد، با اینکه هنوز تا آن حد خودمانی نشده بودیم، محکم با جعبه دستمال کاغذی زد به شیردان سرم! بعد گفت: خاک تو سرت! تو عین بچه های مهد کودک می مونی! خجالت نمی کشی؟! خیر کله پوکت دانشجو شدی دیگه!...

ابتدا تصور کردم با بغل دستی ام دارد حرف می زند، اما بعد که ضربه وارده به مرکز تشخیص درد مغزم رسید، باورم شد که کار از کار گذشته و من در رفاقت با مهلا خط قرمزهایی که مادر تعیین کرده بود را فراموش کرده ام و خلاصه از مرز صمیمیت، بدون مجوز گذشته ام!!

بعد از چند روز، نزدیک غروب بود که مهلا تلفن کرد و گفت: با بچه ها قرار گذاشتیم بریم گالری، نمایشگاه نقاشی استاد امینی! زنگ زدم که توام فردا زودتر بیای! بالحن جدی گفتم: من نمی یام! می خوام برم کتابخونه، تحقیق روز دوشنبه رو آماده کنم. البته اگه تو منو به حال خودم بزاری و مثل موش از لابلای قفسه کتابای بیرون، سیبیلاتو تکون بدی!!!

- خوشم باشه دیگه ما شدیم موش سیبیلو! حالا که اینطوره، اگه فردا با ما نیای، به همه بچه های دانشگاه میگم، اون روز درباره قولی که به مامانت دادی به من چی گفتی؟!... (بعد هم زد زیر خنده).

مهلا این تهدید را که می کرد، کلاً من خلع سلاح می شدم! یعنی هیس!!!... تسلیم... چون هنوز واکنش آن روز مهلا را بعد از بیان شرح حال از یاد نبرده بودم. اصلاً هم دوست نداشتم در دانشگاه که محیطش عجیب مستعد سوژه سازی است، سناریو شوم!

صبح که از منزل به قصد رفتن به دانشگاه بیرون آمدم، از خدا خواستم این آرزوی نابه جای مرا اجابت کند و پای مهلا شکسته باشد! تا من بتوانم به کارم برسم، ولی زهی خیال باطل، چون اولین کسی که به محض ورود به محوطه دانشگاه به خوشامدگویی ام آمد، خود ذلیل مرده اش بود!...

- خب... میای دیگه؟!...

- نیام چی کار کنم؟!...

- آخی! دلم برات سوخت، کاش بزارم بری به تحقیق برسی، ولی توی بچه نهر و باید آدمت کنم... شرمنده! خلاصه، آن روز تمام وقتم با مهلا به جویدن چیپس و لیسیدن بستنی چوبی و سر کشیدن قوطی های آب میوه و تماشای نقاشی گذشت که این قسمت آخرش تا حدی مفید فایده بود!

مدتها گذشت، تا اینکه یک روز به محض ورود به حیاط دانشگاه، مهلا را دیدم که دارد با یکی از پسران

عاقبت گل بختم شگفت و در دانشگاه پذیرفته شدم. مادر هم با طرح شریایش و اینکه به هیچ وجه من الوجوه! نباید چیزی در محیط دانشگاه، جز آموزش های مربوط به رشته تحصیلی ام مجذوبم کند، با من اتمام حجت کرد! این توصیه ها، از این جهت بود که، اکثر دختر و پسر های فامیل و آشنا به محض اینکه روسفید از آزمون سراسری بیرون می آمدند، وجهه ظاهریشان را تغییر می دادند، یا به آن موردی اضافه می کردند که مبادا از قافله رقبای عقب بمانند! چون به قول - لسان الغیب - که واقعاً هم درباره روزگار بعد از خودش غیب گفته - شهرست پر ز حرفان، وز هر طرف نگاری!... با این اوصاف به سال دوم نرسیده، جفتشان را تو رمی کردند و باقی عمر تحصیلی شان یا در بنگاه املاک، یا پای صندوق های قرض الحسنه، برای یافتن خانه اجاره ای یا وصول وام ازدواج خرج می شد! در نهایت هم به ضرب و زور، چند صدم بالایی نمره قبولی، ترتیب پاس کاری واحدها را می دادند و خلاص! می دویدند دنبال زندگی مشترکشان!...

ولی من، طبق سفارشات موکد مادر، که دایم این جمله را مثل میخ می کوبید به مخم! - جفت هیچکی رو گریه نخوره! فقط عزم را جزم کرده بودم تا چشم و دلم دست از پا خطا نکند! به همین خاطر، به محض ورود به دانشگاه و نشستن بر صندلی آرمانی کلاس های درس، جز به سمت تخته سیاه و صورت استاد! به هیچ طرف و هیچ موجود جانداري نظر نمی انداختم، تا مبادا نگاهم با نگاه یکی از همکلاسیهای - ذکور - تلاقی کند و از ادامه تحصیل وایمانم!!

در تمام ساعات درسی هم چنان به چشمان اساتید زل می زدم که گاهی به زنده یا مرده بودنم شک می کردند و از ترس اینکه نکنند انفکاکس کرده باشم، با هر چه دستشان بود به میز می کوبیدند یا مرتب به طرفین حرکت می کردند تا از تحرک مردمک چشمم مطمئن شوند!!

روزگار دانشجویی ام، همچنان در عبور و مرور میان جزوات و کتاب های درسی می گذشت تا اینکه یکی از همکلاسی هایم به نام - مهلا - که کنارم می نشست، سر صحبت را باز کرد. برای مهلا اینکه من اینقدر با تمرکز و بدون انعطاف به توضیحات استاد گوش می کردم، تعجب آور بود.

مهلا، دختری بود ریز نقش و سبزه رو... اما بسیار رند و پر حرف! از قضا من هم که گهگداری سفارش های مادر و عهدی که با او بسته بودم، نمی گذاشت به خودم اجازه تفریح و خوشگذرانی بدهم! گاهی اوقات از رفاقت با مهلا احساس عذاب وجدان داشتم، لذا وقتی مرا برای نوشیدن چای به کافی شاپ برد، خیلی ساده و با لحنی معصومانه به او گفتم که من فقط برای تحصیل به دانشگاه آمده ام و به مادرم هم قول داده ام انگیزه ام به هیچ قیمتی از

همکلاسی، صحبت یا بهتر بگویم پیچ می کرد. داخل کلاس که شدیم، از مهلا درباره نمایی که دقایقی قبل از آن دیده بودم، سوال کردم... بعد از اینکه به زور تلقین کمی سرخ شد، برق شیطن چشمانش را زانگفته را بر ملا کرد!... منم این بار نه با جعبه دستمال که با یک کلاسور نسبتاً قطور، محکم کوبیدم وسط ملاجش و تا به خودش بیاید، دومی را هم زدم! البته بعد از چند ثانیه و آخر رسانی که از حلق مهلا پرید بیرون، متوجه شدم که برای تلافی از لاین سبقت استفاده نمودم! بعد هم نگاه ملامت باری به طریش انداختم و گفتم، لافلی می داشتی یک سال پر شود بعد! درست است؟!...

به اینجا که رسیدم، همان آقا پسر همکلاسی که به گفته مهلا اسمش - فرزین - بود، از در وارد شد و پس از نگاهی کوتاه، سلام داد و سر جایش نشست!...

روزها از پی هم می رفتند و من با استفاده از ابزار امنیتی که همانا نصایح و سفارشات مادر بود! در ستبری در مقابل احساساتم ساخته بودم، و فقط و فقط درس می بلعیدم! از این رو در دانشگاه مفتخر شده بودم به لقب کرم کتاب و ربوت دانشمند!... تا اینکه یکی از روزها در کتابخانه مثل پروفیسور بالتاز، دنبال جواب سوال هایم می گشتم که ناخود آگاه متوجه ورود - فرزین - انتخاب اصلح مهلا شدم!...

داشتم تمرکز می گرفتم که دارد به سمتم می آید، یا خطای دید است که یکباره، ده تا انگشت قلمی بلند تپلی افتاد رو میز! سرم را آهسته و با محافظه کاری بلند کردم... گفتم: چیه؟!... (بعد که سیستم عصبی ام از حالت اورژانسی خارج شد تکرار کردم) فرمایشی داشتین؟

- ... اگه اجازه بدین می خواستم راجع به موضوع مهمی با شما صحبت کنم!... یک لحظه احساس کردم قطرات عرق مثل مرورید های غلطان از فرق سرم به سمت کف پا هایم سرازیر شدند، در آن محیط خنک انگار داشتند از من جوجه کباب سرو می کردند!...

با وجودی که می دانستم موضوع حتماً درباره مهلا

چگونه محیط آموزشی شاد و مناسب داشته باشیم

محیط آموزشی، بعد از خانواده، دومین و اساسی ترین فضای آموزشی و پرورشی دانش آموزان است. اگر این محیط دارای امنیت، نظم، مدیریت و همکاری و همفکری و همکاری مناسب باشد، علاوه بر دانش آموزان، متولیان امور محیط آموزشی هم با احساسی شاد و راضی به وظایف خود خواهند پرداخت. ایجاد فضایی شاد و مناسب به تعامل تکاملی متولیان محیط آموزشی با اولیاء، معلمان و دانش آموزان بستگی دارد. ایجاد چنین فضایی ملزوماتی دارد که به برخی از آنها اشاره می کنیم.

*

۱- تأثیر مدیریت بر محیط آموزشی:

مدیر نقش مؤثری در ایجاد این محیط دارد و نقش او هنگامی اثربخش است که امور مدرسه با مشورت تمام همکاران و نظر خواهی از آنها انجام شود.

۲- تأثیر فضای محیط آموزشی: محیط آموزشی باید از شرایطی برخوردار باشد که به همکاران نشاط و شادمانی بدهد که بعضی از آنها عبارت اند از: تمیزی محیط، رنگ محیط، وسایلی که در محیط به کار رفته و....

۳- تأثیر رفتارهایی که هنگام استراحت معلم انجام می شود. معلم بعد از ساعتی که در سر کلاس بود، برای استراحت به دفتر دبیرستان می آید، چقدر دلنشین است موقعی که مدیر مدرسه با کلامی زیبا و متین از زحمات معلم قدردانی کرده و از او تشکر می کند!

۴- تأثیر تذکری که مدیر به معلم می دهد: اگر معلم نقطه ضعفی دارد و از طرف مدیر به او تذکره داده می شود، باید سعی کند که آن را برطرف کرده و با حسن نیت آن انتقاد را بپذیرد. البته مدیر نیز باید با روشی بسیار پسندیده این نکته را به معلم تذکره دهد تا دوستانه برطرف شود.

۵- همکاری بین اولیای خانه و مدرسه: در طریق اصلاح و بازسازی دانش آموزان، همکاری بین خانه و مدرسه بسیار مهم است، چه بسا با این ارتباط بسیاری از مشکلات بین اولیای دو طرف (خانه و مدرسه) برطرف و مدرسه محیطی امن برای دانش آموز شود.

در این میان معلم باید این جرأت را داشته باشد که به ارزیابی و شناسایی خود بپردازد و نقاط ضعف و قدرت خود را تشخیص دهد.

معلمی که در صدد بازسازی دیگران است، خود باید به بازسازی اخلاق، معلومات و تجارب خود اقدام نماید و خود را از هر جهت مجهز سازد.

حالا اگر دانش آموز نیز وظایف خود را بداند، هیچ مشکلی بین او و معلم پیش نمی آید و دانش آموز می تواند احساس امنیت و آرامش کرده و محیطی شاد و دلنشین در کلاس ایجاد شود. معصومه ناجی اصفهانی

خونه رو بگیرم و لباس رو برات بپارم!...
...مگه این موقع شب، من بدون ردازیربرف و بارون موندم، دختر؟!... بزار فردا، نه! فردا که تعطیل، پس فردا بیار دانشگاه!...

پس فردا نمی شه بهاره خانوم! ما، یعنی من و فرزین مرخصی گرفتیم تا به ملزومات مراسم عقدمون برسیم!... فعلاً هم دانشگاه تعطیل!... تا اطلاع ثانوی، هر دوتایی رفوزه ایم جون تو!...

خندیدم و گفتم: از دست تو... یادداشت کن!... روز بعد به اتفاق مادر، خانه را برای پذیرایی از مهلا و فرزین که قرار بود همان شب به بهانه برگرداندن لباس، ساعتی مهمانمان باشند آماده کردیم، ضمن اینکه ته مانده دانستنی هایم را درباره مهلا به مادر ارایه دادم! ساعت هشت شب را نشان می داد که مهلا و فرزین با دسته گلی زیبا و جعبه دو کیلویی شیرینی داخل شدند و دنبال!...

ببخشین! ولی این جماعت که دنبال خودت راه انداختی کی هستن مهلا!...

معرفی می کنم، مامانم، بابام، مادر بزرگم، خاله ام و مهمتر از همه، دایی عزیزم فرزین!...

انگار در جشن بالماسکه بودم، مهلا را هم با آن قیافه، که مثل دلقک ها پشت سر فرزین شکلک درمی آورد، تشخیص نمی دادم!...

...بله! به هر حال این آقا فرزین، تصمیم خودش رو گرفته، بهاره جون هم تا حد نیاز به خصوصیات اخلاقی فرزین واقفه! گویا نظرش هم مثبت... می مونه شما که بزرگترشین و باید برش آخرو بزنین! در اینجا پدر مهلا سکوت کرد و...

بعد از رفتن میهمان های ناخوانده، نشسته بودم داخل آشپزخانه و مرتب یال برم را از خجالت می جویدم، یا با دندان ناخن هایم را می کشیدم!... گهگاهی هم از زیر چشم به مادر نگاه می کردم که، داشت با عصبانیت ظروف پذیرایی را تمیز می کرد و با لحنی سرزنش آمیز! خطا به من، ولی با خودش زمزمه می کرد: خجالت می کشی بگی به مرض بقیه دچار شدی و می خواهی مد روز شوهر کنی، چرا اینقدر درباره مهلا، دروغ گفتی و خالی بستی و رپریده! وای وای وای! دختره اینقدر، خونسرد نقش بازی می کرد، انگار هفت پشتش اکتور سینما بوده!...

همانطور که داشتم از رودستی که مهلا، هم به من و هم به فرزین زده بود - چون فرزین هم از نمایشنامه ازدواج مهلا اطلاع نداشت - ته لم می خندیدم، فکر کردم مادر را که به هیچ عنوان نمی توانم درباره بی گناهی ام مجاب کنم و تیرنه شوم! پس بهتر است با قضیه همانطور که هست کنار بیایم! بنابراین، نفس عمیقی کشیدم و با اعتماد به نفسی که کمتر در خودم سراغ داشتم، رو به مادر گفتم: ...خداوکیلی! سلیقه ام بده؟!... فرزین از همه لحاظ تایید شده است... باقی ادله ای که مهلا، آن روز برای متقاعد کردن من درباره ازدواج کذایی اش با فرزین آورده بود، به خاطر نیامد!... اما، حدس زدم مادر بگی، نگي نظرش نسبت به این داماد غیر متربه! مثبت است!... این مهم را، از لیخندی که به پدر زد دریافتیم.

چه می شه کرد! دانشگاه است و هزار جور تعامل علمی و فرهنگی و ایضاً خانوادگی!

است، اما دائم چهره مادرم را می دیدم که دارد سر تاسف تکان می دهد و دندان قروچه می کند! به خودم که مسلط شدم، با دور تند پاسخ دادم: ببخشین، من کار دارم.

و بعد با سرعت - واتو واتو، پرنده سریع السیر - از کتابخانه زدم بیرون! راهرو خروجی را چند بار سکندری خوران رد کردم و مهلا را در انتهای پلکان دیدم که مثل چراغ سبز سر چهارراه علامت می دهد: «بیا!»

... تو باید بری گوشه خونه، واسه زمستونت کاموا سر بندازی تا نچایی! واقعاً که نوبری!...

این جملات منت بار را، مهلا درحالی که مثل جاروبرقی یک یک بسته پفک خانواده را گردگیری می کرد گفت! بعد هم ادامه داد، حتماً می خواسته راجع به من تحقیق کنه، این سکنه ناقص داره؟!...

گفتم: آخه من از تو چی می دونم، تشریف ببره از در و همسایه بپرسه!

مهلا همانطور که پاکت پفک را مچاله می کرد، ابروهایش را درهم کشید که، مگه می خواد منو استخدام کنه؟ عجیبه ها!

... نمی دونم... ولی بگو دیگه دور و بر من آفتابی نشه!

از آن روز به بعد، هراز چندگاهی مهلا را با - فرزین - می دیدم، تا آن شب که داشتم در جمع و جور کردن میز غذا به مادر کمک می کردم، تلفن زنگ زد...

سلام، مهلا تویی!

سلام بهاره جون، گوش کن ببین چی می گم، فرزین با خانواده اش می خوان بیان خواستگاری! یکپویی شد، تو برای فردا شب، یک دست لباس مناسب داری به من قرض بدی؟!...

کمی فکر کردم و کل کمد و انبار و صندوقچه را از نظر گذراندم، ولی موردی که با قالب و قواره مهلا هماهنگ باشد نیافتم!

گفتم: باید ببینم، اگر بود فردا برایت میارم دانشگاه!...

صبح تا وارد کلاس شدم، مهلا مثل افعی جهید سمت من و لباسی را که برایش آورده بودم از داخل ساک نایلونی قاپید و فوری مچاله کرد، داخل کوله پشتی اش!

رو به مهلا گفتم:... کبری هم به این سرعت درباره کتابش تصمیم نگرفت که تو برای ازدواج با فرزین تصمیم گرفتی!

مهلا آمد وسط حرفم و با یک قیافه حق به جانب گفت: خداوکیلی، سلیقه ام بده؟! فرزین از همه جهات تایید شده است، به لحاظ امکانات هم کم و کسر نداره! چرا ساز مخالف بزنی؟!...

... کمی دارایی های ذهنم را دو دوتا چهارتا کردم، دیدم همچنین بیراهم نمی گه، فرزین واقعاً از همه لحاظ دانشجوی شایسته ای بود. حداقل نسبت به سبک سری های مهلا، از او جلوتر بود!

علی ایحال، کوتاه آمدم و گفتم: خوشبخت بشی! خوشحالم با وجود کله شقی مفرط و سر به هوایی محرز! شانس ت زده و طرف تو زرد از آب در نیامده!...

حدود چهار روز از امانت گرفتن لباسم توسط مهلا گذشته بود که یک شب درحال مطالعه یکی از کتب درسی، ملودی شش و هشت همراه به صدا درآمد و متعاقب آن صدای نخرانیده مهلا!

... اول... سلام بهاره جون، می خواستم نشونی

گفت‌وگو با نادر کاشانی، قهرمان اسبق بسکتبال کشور

پول که هیچ، تازه باید لباسهایمان را هم می‌شستیم

داوود غرانوش

اشاره: پیشکسوت میهمان این شماره مجله، از جنس تحصیلکرده‌های ورزش بسکتبال است، همان ورزشی که سابقاً بیشتر در دانشگاه‌ها نمود داشت و همه ملی‌پوشان ایران نیز همگی دانشجوی بودند. نادر کاشانی - که حدود پانزده سال عضو تیم ملی بسکتبال ایران بود - عقیده دارد، در دوره ما دیدگاه عزیزی که در کسوت مربیگری قرار داشتند، نسبت به ورزش بسکتبال تفتنی بود - رسم نبود که به عنوان کار اصلی خود از علم روز با اطلاع باشند و این در مورد تمام بازیکنان آن دوره صدق می‌کرد و آنچه آنان در زمین از خود بروز می‌دادند، بیشتر ناشی از استعداد ذاتی و خدادادی آنان بود.

بالا و صدمه دیدگی مواجه و نتوانستم به ورزش مورد علاقه خود ادامه دهم و اعلام بازنشستگی کردم. اما طی همان مدت - سالهای ۵۲ تا ۵۴ - در مسابقات ارتش‌ها با لباس پلیس حضوری ملموس داشتم. هر چند پس از بازنشستگی و صدمات وارده بر بدنم، مدتی از میدانهای ورزش بسکتبال دور بودم، اما بالاخره با همت خودم توانستم روپاشی‌م و حضورم را در سالن‌های بسکتبال به رخ بکشانم.

پیشکسوتان اعتبار ورزش هستند

ما ورزشکاران قدیمی که عمر و سلامت و اعتبار خود را در طبق اخلاص گذاشته و سالیان سال برای سربلندی ورزش کشور زحمات فراوانی کشیدیم، از مسوولان کنونی توقع حرمت و احترام داریم. البته اگر در این مورد حرفی بزنم، ممکن است مورد غضب قرار بگیرم، اما مگر امکان دارد که بنده پیشکسوتان و استادان قدیمی خود را فراموش کرده باشم! چه آنها که اینک در میان ما نیستند و چه بزرگانی که الان هستند، همیشه آرزوی سلامتی آنان را دارم. بزرگانی چون مرحوم ماهتابانی، مرحوم اوشار، مرحوم مخبر، افوضی،... و سروران عزیزی که نامشان سبب اعتبار بسکتبال ایران بوده و خواهد بود. آقایان بیژن قهرمانلو، مرتضی مازیار (آقاچک)، ابوالفضل صلیبی،... و دیگران که همگی حق استادی و بزرگی بر گردن حقیر دارند.

هرگز از بسکتبال دور نبوده‌ام

بنده همیشه سپاسگزار و مهربان الطاف یزدان پاک بوده و هستم که در طول سالهای قهرمانی، همواره به من قدرت داد که خوب تمرین کنم، خوب یاد بگیرم و خوب بازی کنم و از این بابت شکر گزار خداوند هستم. هر چند الان متأسفانه به علت برخی آسیب‌های بدنی قادر به ورزش نیستم، اما هرگز از بسکتبال دور نشده‌ام و در حد امکان تمام مسابقات را دنبال کرده و در جریان رخدادهای بسکتبال کشورم هستم.

مقایسه ورزش گذشته و حال

می‌خواهید باین سوال مرا به چالش بکشانید؟ برای این سوال شما یک تقسیم‌بندی مختصر دارم. به نظر بنده این مقایسه باید اقتصادی و فنی باشد. در مورد اول، همه چیز به روشنی می‌تواند دیده و بررسی شود. چون در دوره ما آنچه مطرح نبود، رسیدگی به امور مالی و وضعیت اقتصادی ورزشکار بود. خلاصه مطلب اگر نوجوانی از نظر خانوادگی در وضعیت مالی مناسبی قرار داشت و دوست می‌داشت ورزش کند و احیاناً قهرمان هم بشود، خیلی راحت و بدون دغدغه خیال، وسایل مورد نیازش

داشتن آن محروم بودند - ما با جوراب پاره و میوه کاج، توپ مورد نظرمان را ساخته و تاپاسی از شب و با خواهش و تمنا و احیاناً چرب کردن سبیل سربایر مدرسه عطش خود را فراموش می‌نشاندیم. آنچه اکنون تفاوت بسکتبال دیروز و امروز ما را رقم می‌زند، به باور من پول، پول و فقط پول است که آن موقع برای حتی خریدن توپ نداشتیم!

باشگاه پولاد

در دبیرستان رهنما با جدیت بسکتبال را دنبال می‌کردم و تمرینات مستمر و سختی داشتم، اما نخستین بار که به صورت جدی در مسابقات شرکت کردم، در مسابقات آموزشگاه‌ها بود. آنقدر که یاد می‌آید ما چند نوجوان قد و نیم‌قد بودیم که همگی در یک دبیرستان درس می‌خواندیم و به خاطر عشق و علاقه خود به بسکتبال دور هم جمع می‌شدیم تا یک تیم را تشکیل و با آن تیم معروف شویم. استاد حسن کریمی مربی تیم معروف پولاد، ما را به بسکتبال تهران معرفی کرد. سپس با باشگاه پولاد در مسابقات باشگاهی تهران حضور یافتیم و آنقدر خوب بازی کردیم که همه جان‌ما بر سر زبانها بود تا رسیدیم به تیم ملی!

عمر قهرمانی من

عمر بازی باشگاهی و ملی بنده طی سال‌های ۵۲ تا ۵۴ بود. در این سالها بود که دیگر با اضافه وزن، سن

سال ۱۳۴۲ - مسابقات باشگاهی تهران. نادر کاشانی (پیراهن سفید) با حریف خود (۹) بر سر ریباند توپ از روی حلقه بسکتبال مشاهده می‌شوند.

نادر کاشانی به روایت خودش

احمد رضا (نادر) کاشانی هستم و ۶۳ سال دارم. در حال حاضر در یک شرکت خصوصی کار می‌کنم. قبل از انقلاب به عنوان افسر ورزش در دانشگاه پلیس خدمت می‌کردم. بنده متولد خیابان و یا محله امیریه تهران، خیابان فرهنگ، کوچه عباسی هستم. دوران نوجوانی و جوانی بنده در همین محله سپری شد. تا هنگام بازنشستگی هم عضو تیم پاس بودم. بعد از انقلاب در کار ورزش نبودم، به همین خاطر با چند نفر از دوستان یک شرکت خصوصی راه‌اندازی کردیم و...

استاد حسن نیکو، شخصیت برجسته بسکتبال

گذر وزیر دفتر یا میدان شاپور سابق، آن موقع خیلی معروف بود و دبستان خاقانی نیز در آن محل واقع شده بود. بنده دوره ابتدایی تحصیل را در این دبستان طی کردم و سپس برای سپری کردن دوران دبیرستان، وارد دبیرستان رهنما - که بسیار معروف و از معتبرترین مدارس آن زمان بود - شدم. تمام کسانی که با بسکتبال ایران آشنایی دارند، می‌دانند و به این موضوع آگاه هستند که قطب بدون چون و چرای این رشته ورزشی - بسکتبال - در آن زمان، همین دبیرستان رهنما بود. چون یک شخصیت برجسته و دلسوز واقعی سمت معلمی ورزش آنجا را برعهده داشت. او عاشق بسکتبال بود و در این راه بسیار زحمت کشید.

آن شخصیت استاد حسن نیکو بود که به عقیده بنده پایه‌گذار بسکتبال در ایران این شخصیت برجسته بود. خداوند نگهدارش باشد.

البته این طبیعی بود که بنده در چنین محیطی جذب رشته بسکتبال - که رشته‌ای قدرتی و بسیار زیبا است - بشوم. از سوی دیگر به دلیل شرایط بدنی، قدرت، نفس و شکل بدن، استعداد آن را داشتم که در این رشته رشد کنم و بعدها به عنوان یکی از ارکان مهم بسکتبال کشور معرفی شوم. بدون اغراق بگویم که در رشد و نمو من به عنوان یک بسکتبالیست ملی‌پوش استادان حسن نیکو و حسن کریمی نقش بسزایی داشتند.

کفش پاره و پوره!

آن زمان وسایل کافی در اختیار بچه‌ها نبود، برای مثال، من کفش مناسب نداشتم، یعنی نمی‌توانستم داشته باشم! لذا با همان کفش کتانی که خریده و رفت و آمد می‌کردم، بازی می‌کردم که اغلب به علت فوتبالی که در کوچه بازی می‌کردم، پاره و پوره بود! ضمناً به جای توپ (میکاپ) یا توپ بسکتبال - که بیشتر مدارس هم از

زیر زمین شلوغ شهر تهران

بقیه از صفحه ۲۷

اما نکته جالب اینجاست که چنین همه‌همه‌ای در مقابل درهای قطار برپاست که ماموران ایستگاه حتی متوجه این درگیری نشدند و چند متر آن سو تر مشغول صحبت با هم هستند.

در خطوط دیگر مترو هم خبر درگیری زن جوان پیچیده است. مشغول جمع کردن مطالبم هستم که دختر جوانی پس از اطلاع از موضوع گزارشم می‌گوید:

چند روز پیش بر اثر بی احتیاطی دستم بین در مترو ماند، آنقدر درد داشتم که ضعف کردم و نتوانستم سوار مترو شوم چند دقیقه ای روی صندلی ها نشستم و اشک ریختم تا اینکه مسول ایستگاه که ظاهر از طریق دوربین متوجه من شده بود به سراغم آمد و من رابه دفتر مدیریت برد. پس از چند دقیقه مسولین اورژانس در دفتر حاضر شدند و من راهی بیمارستان شدم آن هم یک بیمارستان خصوصی! عکس برداری انجام شد و دکتر فقط ضربیدگی تشخیص داد و چند مسکن تجویز کرد. مسولین اورژانس مترو تا پایان ترزیک مسکن همراه بودند و پس از اطمینان از شرایط جسمی ام من را ترک کردند در حالی که من شاهد بودم در طول این مدت بیش از ۴۰ هزار تومان هزینه کردند و من حتی یک تک تومانی نپرداختم.

او اصرار دارد من یادداشت کنم تمام مسافرین مترو بیمه هستند!

از او تشکر می‌کنم و از قطار پیاده می‌شوم. هنگام خروج از ایستگاه درگیری دیگری روی داده که البته من به ته دیگ قضیه می‌رسم. مسوول ایستگاه در حالی که عده زیادی به دورش حلقه زده اند خطاب به مردم فریاد می‌زند: شما مطمئن باشید که مامورین ما به حق زده اند! تقصیر از مسافر بوده و...

مرد میانسانی از میان جمع باخشم در پاسخش می‌گوید: مگر حرف از حق و ناحق است مگر مامورین شما اجازه دارند مسافر را بزنند!

و در جواب می‌شنود: آقا اشتباه از من بود، منظورم این است که مسافر هم مقصر بوده شما مطمئن باشید من با مامورین برخورد جدی خواهم کرد، نیازی هم به شکایت شما نیست.

یکی از مسافران در جواب سوال من که پیگیر ماجرا بودم می‌گوید: یکی از مسافرین هنگام ارائه بلیط با ماموران درگیر شد و هر سه نفر از ماموران بر سرش ریختند و...

در این شلوغی و نبود ماموران کنترل بلیط اوضاع به کام کسانی بود که می‌خواستند زیر آبی بروند و...

هر چند درگیری فوق‌الوارد معدودی است که ممکن است پیش بیاید اما چندین نفر هم در این گزارش از رفتار مامورین کنترل بلیط گلایه داشتند و احتمال چنین درگیری‌هایی را می‌دادند.

زیر زمین شلوغ شهر را طی می‌کنم. بیرون هوا کاملاً تاریک شده است. صدای بوق ماشین‌ها بهانه گیری‌های بچه‌ها برای خرید، مبالغه دستفروشان برای تبلیغ اجناسشان و توافیک... من به سطح زمین می‌رسم اما زیر پاهایمان همچنان زندگی جریان دارد!

جهان نیز می‌تواند این باشد که من بسکتبال را با استاد حسن نیکو شناختم و در ادامه استاد حسن کریمی وزنده یاد اصغر تهرانی، نکاتی را به من آموختند. آنچه بنده از خود بروز دادم، بیشتر ناشی از استعداد ذاتی و خدادادی بود. دیدن فیلم یک بازی بسکتبال آسیایی و خارجی - خصوصاً آمریکایی - و حرکات جالب بسکتبالیست‌های بزرگ از تلویزیون، و اجرای آن حرکات در روی زمین‌های خودی، رمز موفقیت من بود.

پست ورزشی نمی‌خواهم

بارها شده که دوستان گفته‌اند چرا شما بعد از قهرمانی و بازنشستگی در بدنه ورزش حضوری ملموس نداری، در حالی که حدود ۱۵ سال در بسکتبال کشور عضو باشگاهی و ملی‌پوش و... بودی! بنده هرگز تمایل به احراز پست در بسکتبال رانداشته و نخواهم داشت، چون که فاقد فاکتورهای لازم برای مدیریت کلان در رأس فدراسیون هستم و این توان را در خود نمی‌بینم. برنامه‌ای هم برای بسکتبال کشور به نظر نمی‌رسد که بگویم و بعد مورد غضب دوستان قرار بگیرم! در مورد درد بسکتبال بهتر است وارد معقولات نشوم و گر نه، همین رفتن به سالن برای دیدار بازیها را هم از دست خواهم داد!

افتخارات نادر کاشانی

در ۱۷ سالگی، برای عضویت تیم ملی بسکتبال ایران انتخاب شدم. یادم می‌آید سال ۱۳۴۰ بود. آن موقع المپیک یا بازیهای آسیایی ۱۹۶۲ قرار بود در جاکارتا برگزار شود، اما در روزهای آخر، اردو لغو شد. نمی‌دانم چرا، هنوز هم علت لغو آن اردو برای ما مشخص نشده است. بنده در چهار المپیک یا بازیهای آسیایی که آخری آن در تهران - ۱۳۵۳ یا ۱۹۷۴ میلادی است - حضور داشتم. هم‌زمان نیز عضو تیم‌های ملی ایران، ارتش ایران و دانشگاه‌های ایران بودم.

حدود ۱۵ سال عضو تیم ملی بسکتبال ایران بودم و مدت ۹ سال نیز بعد از مرحوم مسعود ماهتابانی افتخار سرگروهی (کاپیتانی) تیم ملی را داشتم. در سال ۱۳۵۲ هم در معیت تیم بسکتبال ارتش ایران در بازیهای جهانی ارتش «سیزم» در شهر واشنگتن آمریکا حضور داشتم که پس از تیم‌های ایتالیا و آمریکا، مقام سوم را کسب کردیم.

سال ۱۳۴۰ - بازیکنان عضو تیم پولاد: نادر کاشانی (۱۲)، اصغر زاهدی، سعید خلغالی، برادران بلورچی و... به اتفاق استاد حسین کریمی (وسط) مشاهده می‌شوند.

تیم ملی بسکتبال ایران در سال ۱۳۴۳. در عکس محمد مشحون، هفت‌لنگ، ماهتابانی، نادر کاشانی و... مشاهده می‌شوند.

را فراهم می‌کرد و از نظر ایاب و ذهاب هم حتماً مشکلی نداشت و با آرامش فکری کامل به رشته مورد علاقه‌اش می‌پرداخت، ولی بدیهه حال امثال من که باجه فلاکتی باید هم درس می‌خواندیم و هم هزینه وسایل ورزشی خود را از قبیل کفش و لباس و ایاب و ذهاب فراهم می‌کردیم و خود را به محل تمرین می‌رساندیم. یک حقیقت را شما و مردم و ورزشکاران باید از ما بدانید و آن اینکه آن هنگام که به افتخار پوشیدن لباس باشگاهی و ملی نائل آمدیم، پس از هر مسابقه باید لباسها را شسته و صحیح و سالم به مسوول باشگاه و یا مسوول خدمات تیم ملی می‌دادیم تا در دوره بعد مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین چون پرداخت دستمزد و پیش‌قرارداد و حقوق نیز در میان نبود، تازه باید خیلی هم ممنون کسانی می‌بودیم که اجازه می‌دادند ورزش کرده و ملی‌پوش می‌شدیم! فعلاً خدا را شکر که ورزشکاران و قهرمانان کنونی از حقوق‌های بالا و پیش‌قراردادهای میلیونی برخوردارند!

الگوهای من

اگر حمل بر خودستایی نباشد، باید بگویم الگوی من در ورزش بیشتر استعداد ذاتی و فیزیکی مناسب بدنی و یادگیری سریع حرکات حریفان و بسکتبالیست‌های بزرگ بود. اینها به پیشرفت حقیر کمک کردند. طبیعی است که به تدریج و وقتی با بزرگان بسکتبال آن زمان همبازی شدم، بالطبع از هر یک از آنان چیزی آموختم. نامدارانی چون مرحوم مسعود ماهتابانی، مرتضی آقاچوک، بهروز و بیژن قهرمانلو، محمود مشحون و چند بزرگ دیگر که در همان دبیرستان رهنما تحصیل می‌کردند، آنان از نظر ورزشی الگوهای بازی بسکتبال من شدند.

درد بی‌درمان ورزش کشور

متأسفانه مدیریت ورزش کشور، همیشه دچار نقصان بوده و به قول معروف همواره یک پایش می‌لنگیده است! عدم حضور علم‌روز و مدیریت ثابت دلسوز و چندین عامل دیگر که آنهم به عقیده بنده باز هم ناشی از نبودن یک مدیر مدبر و آگاه و کاربلد در تمام رده‌های مدیریتی "درد بی‌درمان" ورزش کشور بوده است.

رمز موفقیت

رمز موفقیت من به عنوان یک قهرمان رشته بسکتبال کشوری مثل ایران و حتی در مسابقات ارتش‌های

تماشاگاه راز

زیر نظر: محمدرضا مهدی‌زاده

نمونه شعر کلاسیک

مژده

باغبان، مژده گل می‌شنوم از چمن
قاصدی کو که سلامی برساند ز منت؟
وقت آن است که با نغمه مرغان سحر
پر و بالی بگشایی به هوای وطن
خون دل خوردن و دل‌تنگ نشستن تا چند؟
دیگر ای غنچه برون آر سر از پیرهن
آبت از چشمه دل داده‌ام، ای باغ امید
که به صد عشوہ بخندند گل و یاسمن
بوی پیراهن یوسف ز صبا می‌شنوم
مژده ای دل که گلستان شده بیت‌الحرز
بر لب مژده آزادی ما می‌گذرد
جان صد مرغ گرفتار فدای دهن
دوستان بر سر پیمان درستند، بیا
که نگویند باد سر دشمن پیمان شکست
بشنو از سبزه که در گوش گل تازه چه گفت:
با بهار آمدی، ای به ز بهار آمدنت!
بنشین در غزل «سایه» که چون آیت عشق
از سر صدق بخوانند به هر انجمن
هوشنگ ابتهاج (سایه)

نمونه شعر نو

چنین یگانه

چنین یگانه که خواهد زیست؟
چنین یگانه که باید بود
چنین یگانه که من بودم،
ای مهربان، که خواهد زیست؟
چنین یگانه و ناخرسند
و این چنین خشود
به شادمانی دوست
این چنین
مهربان
که منم
که می‌تواند زیست؟

م - آزاد

زمزمه

کسی که از سفر آفتاب می‌آید
به میهمانی اشعار ناب می‌آید
کنار قصر ترانه، کنار باغ غزل
دوباره دختر دل با شتاب می‌آید
ز اوج قله احساس دیده‌ام، ای عشق
که از بهار نگاهت شباب می‌آید
درخت و باغ ز شادی باغبان در رقص
که عطر ناب تغزل چو آب می‌آید
بیا که بی‌تو در این لحظه‌های بی‌خبری
به واژه واژه شعر التهاب می‌آید
از آن شبی که تو را دیدم از دریچه عشق
ز رود صبح ترانه، گلاب می‌آید
محمد مجد - تهران

بیوگرافی من

سال اول «سیمین»^۱
- آب‌نبات غزلی دستم داد
سال دوم «عمران»^۲ برد مرا
تا جواد به شعر
نازی آباد رفاقت
سال بعد
«قیصر»^۳ از راه رسید و ورقی دیگر زد
سال قبل
«ساعد»^۴ از من غزلی خواند -

- لب پنجره خیس پیام
من همین چار صبا، بار خودم را بستم
حسن فرازند - ۲۴ آبان - ۸۶
(۱) سیمین بهبهانی (۲) عمران صلاحی
(۳) قیصر امین‌پوری (۴) ساعد باقری

زندگی

زندگی یعنی تقلاي مدام
در تمنای تو بودن صبح و شام
تشنگی‌ها در مسیر جستجو
جوشش رود زلال آرزو
لحظه‌هایی در سکوت و انتظار
رویش لبخند زیبای بهار
قاصدی افتاده در دست نسیم
اشتیاق دیدن یار قدیم
زندگی یعنی فدای هم شدن
با رضایت مبتلای هم شدن
زندگی یعنی که دل دریا شود
گاه گاهی خسته از دنیا شود
زندگی یعنی من و تو ما شدن
لحظه‌هایی با خدا تنها شدن
زهرا بوالحسنی (زهره) - تهران

گذشت

پا در هوا گذشت چه پا در هوا گذشت
عمرم ببین که چون شبح از کوچه‌ها گذشت
آن یادهای روشنم آن روزهای خوب
بی‌دست و پا گذشت چه بی‌دست و پا گذشت
دیدند چشمها همه تنهایی مرا
دیدند چشمها که بر این جان چها گذشت
بالی زد و پرندۀ من ناگهان پرید
ابری شد و کبود ز صحن و سرا گذشت
در جاده‌های کور چراغی نداشت، داشت؟
مرد تکیده‌ای که به شکل عصا گذشت
در ازدحام این همه دل‌های منجمد
با چشم‌های شعله‌ورش بی صدا گذشت
بارید مثل زمزمه بر چشم‌های شور
پیچید در دلش همه ماجرا گذشت
دیگر مباد رنجه کنی جان خویش را
ها! ای طیب کار دلم از شفا گذشت
ما رفته‌ایم سمت جنون جهان خویش
ای عشق هر چه بود، بد و خوب ما گذشت
شعبان کرم‌دخت - بابلسر

از مجموعه شعر جدید انتشار
«با صدای باران مرا به یاد بیاور»
سروده پرویز حسینی

زخم

بال بر سنگ می‌نشانم
با هزار ترانه اندوه
باز گفت گیسوان گلگونت
دل را
پاره پاره می‌کند
جامه
ارغوانی می‌کنم
صد کوه
به شانه می‌برم
اما
باز خوانی نبود تو هنوز
در هزار قصیده طولانی
نمی‌گنجد
در من
روزانه پس روز
زخمی چاک می‌خورد
زخمی در ژرفای جان
زخمی که مرهم نمی‌شناسد

تقدیم به شهدای جنگ تحمیلی

من ماندم و دلی...

تنها به این دلیل که دل پا کشید پس
در گیر و دار حادثه افتاد از نفس
فرصت نکرد نذر خودش را ادا کند
با دست کم به حضرت عشق اقتدا کند
روزی که قلبهای شما پاره پاره شد
من ماندم و دلی که فقط سنگ خاره شد
من ماندم و دلی که سفر را نمی‌شناخت
اهل خطر نبود - خطر را نمی‌شناخت
من ماندم و دلی که خدا رنگ هم نشد
رفتید از کنارش و دل تنگ هم نشد
من ماندم و دلی که از آن پس تباہ شد
رفتید از کنارش و بی تکیه‌گاه شد
من ماندم و دلی که به ظاهر پرندۀ بود
گفتم پرندۀ من - نه نه - اسباب خنده بود
من ماندم و دلی که نمی‌دیدش اش مگر
از روز قبل تازه‌تر و نونوارتر
من ماندم و دلی که تب نان گرفته بود
اینجا بدون دغدغه سامان گرفته بود
من ماندم و دلی که پر از های و هو نشد
در خانه ماند - با خطری روبه‌رو نشد
من ماندم و دلی که نشد دل از آن به بعد
افتاد لنگ گوشه منزل از آن به بعد
من ماندم و دلی که خودش را کشید پس
در گیر و دار حادثه افتاد از نفس
منصور علیزاده - امیدیه

جوانه‌های ادبی

* ابوالفضل ناصر یان اراکی - کرج

ایبائی از سروده‌تان را با امید دریافت آثار بهتر شما
می‌خوانیم:

خار گل در پیش بلبل خوار نیست
عاشق از معشوق در آزار نیست
از جفای خار گلها در چمن
بلبلان را شکوه‌ای در کار نیست
خون اگر گردد درون سینه دل
جز به خون آغشته با مهر یار نیست
عیش و نوش زندگانی با هم است
راحتی در چرخ کج رفتار نیست
ضمناً در بعضی مصراعها وزن به هم ریخته است:
جز به خون آغشته از مهر یار نیست
حرف «ر» در کلمه «مهر» وزن را به هم زده است.

* بشری رستمی - ایوان غرب

در سروده شما هم گاهی وزن به هم خورده است:
صدا آمد که می‌آید
کسی از جاده فردا

درخت

این درخت
سبز است
چه در پاییز
چه در بهار
چون نام روشن تو را
روی آن
حک کرده‌ام
خاطرۀ
عکس تو
روی موجهای دریا
افتاده است
موجهای دریا
با خاطره تو
زنده‌اند
حبیبۀ رئوفی - درود
سهیل ثابتی - کرج

اگر بیایی

اگر بیایی
گل‌های باغچه
شکوفای شوند
و عشق
در همه جا تکثیر می‌شود
اگر بیایی
هیچ کوچه‌ای بن بست نمی‌ماند
روشنک کریمی - سبزوار

صدا آمد که می‌بارد
به روی ساحل دریا
صدا آمد که می‌آید
همان رهگذر تنها...
وزن در مصراع «همان رهگذر تنها» به هم خورده است.
* مریم احمدزاده - تهران
بیتی از حافظ را تقطیع می‌کنیم:
الا یا ایها الساقی ادرکاسا وناولها
که عشق اول نمود آسان ولی افتاد مشکل‌ها
الا یا ای = مفاعیلن
یها الساقی = مفاعیلن
ادرکاسا = مفاعیلن
وناوالها = مفاعیلن
که عشق اول = مفاعیلن
نمود آسان = مفاعیلن
ولی افتا = مفاعیلن
د مشکل‌ها = مفاعیلن
نامه‌هایتان را خواندم. آثار بهترتان را ارسال بفرمایید:
مهدیه اصغری، شیرگاه - آمنه فریدونیان، ملایر
- ابوالفضل زنگانه، علی آباد کنول - راضیه جاودانی
مقدم، چناران - زهره احتشامی طباطبائی، اردستان.

مغز دروغگوها فعال چه شکلی است

مغز در هنگام دروغ بسیار سخت تر و شدید تر از زمانی که راست می گوئیم فعالیت می کند زیرا در مرحله اول باید حافظه خود را که با پرسیدن سؤال مشتعل می شود خاموش سازد و این فرآیند خود باعث صرف انرژی می شود. با دروغ سنج ها پاسخ های فیزیولوژیک اضطراب ناشی از دروغ مثل تعریق فشارخون، تنفس و ضربان قلب اندازه گیری می شود. دانشمندان دانشگاه تمپل، دروغ سنج جدیدی ساختند که با استفاده از تصویربرداری MRI فعالیت مغز به هنگام دروغ گفتن را بررسی می کند. این محققان با بررسی فعالیت بخشی از مغز که پاسخ های ما را به محرک ها سامان دهی می کند با استفاده از روش تصویربرداری MRI دریافتند: دروغ، بخش خاصی از مغز را فعال می کند. اگر چه تنها یک نقطه و یژه در مغز وجود ندارد که با دروغ گفتن فعال شود، ولی طی فرایند دروغ گفتن بخش های مختلفی از مغز و مدارهای گوناگونی فعال می شوند. به همین علت برای بعضی اشخاص دروغ گفتن و تقلب کردن بسیار سخت است.

مینا (گلبرگ)

گیاهی برای میگرن ها

دانشمندان توصیه می کنند برای کنترل میگرن از زنجبیل استفاده کنید، زیرا این گیاه دارویی مفید، برای پیشگیری و کنترل میگرن در حد داروهای شیمیایی مصنوعی مدرن که احتمالا دارای عوارض جانبی نیز هستند، موثر است. زنجبیل که برای سال های متمادی در کشورهای مختلف جهان برای درمان سردرد، تهوع و اختلالات عصبی مورد استفاده قرار می گرفته است تأثیری دارد که برای کنترل ناراحتی های فوق از نظر دانش فیزیولوژی منطقی به نظر می رسد.

زنجبیل مانند آسپرین و برخی از داروهای ضد میگرن، برای کنترل عکس العمل های التهابی شامل هیستامین و درد کمک می کند.

پیشنهاد می شود که با احساس اختلال دید که معمولا اولین علامت شروع حمله میگرن است، زنجبیل بخورید؛ یعنی حدود ۵۰۰ تا ۶۰۰ میلی گرم که در حدود ۱/۳ قاشق مرباخوری است پودر زنجبیل را در آب ساده بریزید و بخورید.

اگر بیماران مبتلا به میگرن، مصرف ریشه زنجبیل تازه را در برنامه رژیم غذایی خود قرار دهند، مشاهده خواهند کرد که تکرار و شدت هر حمله به میزان قابل ملاحظه ای کم می شود.

مصرف سیر و فراز سرطان

تحقیقات جدید نشان می دهد که ترکیبات مفید در سیر می تواند از تشکیل مواد سرطان زا در بدن جلوگیری کند که این اثربخشی بر روی معده و روده بیشتر است. تحقیقات نشان می دهد کسانی که به طور مرتب از سیر استفاده می کنند کمتر به سرطان معده و روده بزرگ مبتلا می شوند. براساس این تحقیقات مصرف ۵ تا ۱۸ گرم سیر معادل ۲ تا ۵ قطعه کوچک از سیر خام یا پخته در هفته برای پیشگیری از سرطان مؤثر است. همچنین مصرف سیر برای سلامت قلب نیز مفید است، ترکیبات موجود در سیر می توانند میزان کل کلسترول خون به ویژه کلسترول بد را کاهش دهند. این ترکیبات از تشکیل لخته خون در شریان ها جلوگیری می کنند و به این ترتیب خطر سکتته های قلبی را نیز کاهش می دهند. براساس نتایج این تحقیق مصرف سیر تازه بهترین راه استفاده از ترکیبات مفید این گیاه محسوب می شود.

استرس و کم هوشی

مادران با استرس بالا، کودکانی با بهره هوشی پایین تری را به دنیا می آورند. نوزاد مادرانی که در دوران بارداری استرس و فشار زیادی را تحمل می کنند در آینده با مشکلات روانی و رفتاری مواجه می شوند. همچنین استرس در دوران بارداری باعث ترشح کورتیزول شده که این هورمون باعث کاهش ضریب هوش در کودک می شود.

اگر نگران دند آنها هستید...

چای، قهوه و نوشابه های گازدار به شدت برای دندان ها زیان آور است. براساس تازه ترین تحقیقات

پزشکی، مصرف زیاد این نوشیدنی ها سبب از بین رفتن مینای دندان ها می شود. براساس این تحقیقات نوشابه های گازدار رنگی پنج برابر بیش از نوشابه های گازدار معمولی برای دندان ها ضرر دارند. افزون بر این چای فرآوری شده سی برابر بیشتر از چای عادی به علت اسید سیتریک موجود در آن سبب خوردگی مینای دندان ها می شود.

می شود سرفه نکرد

متخصصان اعلام کردند مصرف میوه و سبزیجات از سرفه های خشک و دردناک جلوگیری می کند. افراد مبتلا به آسم که دچار سرفه های خشک و دردناک و خس خس سینه می شوند با مصرف میوه و سبزیجات می توانند از این درد رهایی پیدا کنند.

میوه و سبزیجات محتوی ویتامین C، E و اسید چرب امگا ۳ هستند و موجب کاهش التهابات سینه و در نتیجه کاهش سرفه می شود. گفتنی است، متخصصان این نتیجه را از انجام آزمایشات بر روی افراد مبتلا به آسم و التهابات سینه به دست آوردند و بر طبق آن با خوردن میوه و سبزیجات به این افراد به کاهش سرفه ها و خس خس سینه آن ها پی بردند.

ارتباط چاقی و سرطان!

مبتلایان به سرطان پروستات باید مراقب اضافه وزن خود باشند. پژوهشی جدید در سوئد نشان می دهد، احتمال ابتلا به انواع شدید و پیشرونده سرطان پروستات در مردان چاق بیش از دیگر مردان است. بررسی این پژوهشگران درباره حدود ۸۰۰ مرد نشان می دهد، با آنکه شیوع سرطان پروستات در مردان چاق به علت کمتر بودن میزان خونی هورمون تستسترون در آنان اندکی کمتر از دیگران است اما در صورت ابتلا به این بیماری، شدت بیماری در آنان به مراتب بیش از مردان با وزن طبیعی است.

سمیه
داود بیگی

خوانندگان عزیز این صفحه که می دانم علاقه ویژه ای به مطالب خاص و آسمانی دارند و به طور یقین به چنین مطالبی بر می خورند هم در صورت علاقه می توانند با صفحه باریکتر از مومکاتبه و مطالب خود را جهت چاپ ارسال کنند که بالطبع به نام خودشان چاپ خواهد شد.

خوش شانس یا بد شانس

در روزگار کهن پیرمرد روستازاده ای بود که یک پسر و یک اسب داشت. روزی اسب پیرمرد فرار کرد و همه ی همسایگان برای دلداری به خانه اش آمدند و گفتند: "عجب شانس بدی آوردی که اسب فرار کرد!" روستازاده ی پیر در جواب گفت: "از کجای می دانید که این از خوش شانس من بوده یا بد شانس من؟" و همسایه ها با تعجب گفتند: "خب معلومه که این بد شانسیه!"

هنوز یک هفته از ماجرا نگذشته بود که اسب پیرمرد به همراه بیست اسب وحشی به خانه برگشت. این بار همسایه ها برای تبریک نزد پیرمرد آمدند: "عجب اقبال بلندی داشتی که اسب به همراه بیست اسب دیگر به خانه برگشت!"

پیرمرد بار دیگر در جواب گفت: "از کجای می دانید که این از خوش شانس من بوده یا بد شانس من؟"

فردای آن روز پسر پیرمرد حین سواری در میان اسب های وحشی زمین خورد و پایش شکست. همسایه ها بار دیگر آمدند: "عجب شانس بدی!"

و کشاورز پیر گفت: "از کجای می دانید که این از خوش شانس من بوده یا بد شانس من؟"

و چند تا از همسایه ها با عصبانیت گفتند: "خب معلومه که از بد شانس تو بوده پیرمرد کودن!"

چند روز بعد نیروهای دولتی برای سربازگیری از راه رسیدند و تمام جوانان سالم را برای جنگ در سرزمینی دوردست با خود بردند. پسر کشاورز پیر به خاطر پای شکسته اش از اعزام معاف شد. همسایه ها برای تبریک بار دیگر به خانه ی پیرمرد رفتند: "عجب شانس آوردی که پسر ت معاف شد!"

و کشاورز پیر گفت: "از کجای می دانید که...؟"

به بهترین امیدوار باش...

هرگز ریسمان امید را رها مکن، وقتی احساس میکنی که دیگر تاب تحمل نداری، جادوی امید است که به تو نیروی ادامه راه می دهد، پس اعتماد به نفس را هرگز از دست مده، تا آن زمان که باور کنی توانایی و دلیلی داری تا بکوشی، هرگز مهار شاد زیستن خود را به دست دیگری مده،

بر آن چنگ بزنی و آنگاه همواره در اختیارت خواهد بود، این ثروت مادی نیست که پیروزی یا شکست را رقم می زند، احساس ماست که ژرفای حیاتمان را نشان می دهد، رومدار که لحظه های ناخوشایند بر تو چیره گردند، صبور باش و ببین که آنها در گذرند.

لطف را دریغ نکن

روزی مردی، عقربی را دید که درون آب دست و پا می زند. او تصمیم گرفت عقرب را نجات دهد، اما عقرب انگشت او را نیش زد.

مرد باز هم سعی کرد تا عقرب را از آب بیرون بیاورد، اما عقرب بار دیگر او را نیش زد.

رهگذری او را دید و پرسید: "برای چه عقربی را که نیش می زند، نجات می دهی؟"

مرد پاسخ داد: "این طبیعت عقرب است که نیش بزند ولی طبیعت من این است که عشق بورزم."

چرا باید مانع عشق ورزیدن شوم فقط به این دلیل که عقرب طبیعتا نیش می زند؟

عشق ورزی را متوقف نساز. لطف و مهربانی خود را دریغ نکن حتی اگر دیگران تو را بیازارند.

ارزش ذهن آزاد

زن و مرد جوانی برای کسب آرامش نزد عابدی آمدند. آنها به شدت مضطرب و افسرده بودند و از عابد می خواستند تا به آنها روشی برای بیخیالی و آسودگی ذهن بیاموزد. عابد دستش را به سوی آنها دراز کرد و گفت: نگرانی خود را در کف دست من بگذارید تا شما

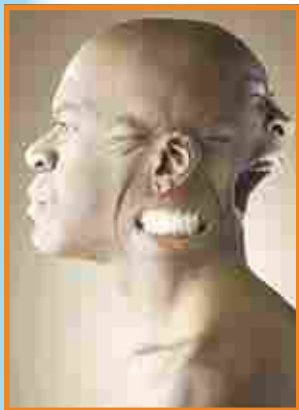
را از آن رها سازم!"

زن بالکنت گفت: "اما استاد نگرانی ما قابل گذاشتن در دست های شما نیست چیزی در درون ماست و مانمی توانیم آن را مثل یک تکه سنگ در دستان شما بگذاریم."

عابد تبسمی کرد و گفت: "چیزی که خودتان می دانید وجود ندارد چرا درون خودتان زنده می کنید و خودتان را عذاب می دهید؟"

مرد شرمندۀ گفت: ببینید استاد! مادر گذشته خود اشتباهات زیادی را مرتکب شده ایم و اکنون بار سنگین این خطاها بر دوش مان سنگینی می کند و ما را عذاب می دهد.

عابد چرخشی زد و به اطراف نگاهی کرد و آن گاه دستانش را به سمت مرد دراز کرد و گفت: "گذشته را به من نشان بده تا تو را از آن برهانم"

مرد با حیرت گفت: "اما استاد! گذشته برای لحظه ای رخ داده و برای همیشه رفته و هر کاری کنیم دیگر بر نمی گردد، عابد با لبخند گفت: "یعنی تو به خاطر چیزی که برای همیشه از دسترت دور شده ناراحتی؟"

زن و مرد به هم خیره شدند و با اعتراض گفتند: "ولی استاد! ما برای آرامش نزد شما آمده ایم و شما همه نگرانی های ما را مستخره کردید."

عابد کاغذی را جلوی زن و مرد گذاشت و گفت: "بزرگترین نگرانی های خود را روی این کاغذ بنویسید و به من بدهید"

مرد و زن جوان با حوصله و وسواس چندین صفحه کاغذ را نوشتند و به عابد دادند.

عابد آتشی درست کرد و کاغذها را در آتش سوزاند و سپس روبه زن و مرد جوان گفت: "تمام شد! الان می توانید آرام باشید"

مرد و زن مات و مبهوت به عابد خیره شدند. مرد با تعجب پرسید: "استاد! شما حتی آنها را نخواندید! آنها حرفهای گران قیمت و با ارزشی بودند. در واقع به دلیل ارزشمندی این خاطرات و از دست دادن آنها بود که ما مضطرب شده ایم. عابد سری تکان داد و از یکی از شاگردان اش خواست تا گران قیمت ترین کاغذ را برای زن و مرد جوان بیاورد سپس آن کاغذ را به آنها داد و گفت: "قیمت این کاغذ بسیار زیاد است حرف های عذاب دهنده ولی ارزشمند خود را روی اینها بنویسید! اما بدانید که من بلافاصله این کاغذ گرانها را با نوشته های ارزشمند شما می سوزانم. این کار تنها روش خلاصی از خاطرات نگران کننده گذشته است" برای راحت بودن باید ذهن خود را از حمل افکار و خاطرات رها سازید و زندگی خود را از نشانه های ذهنی گذشته پاک کنید. فقط ذهن آزاد است که می تواند آرام باشد. ذهن آزاد ارزش خیلی بیشتر از خاطرات تلایی است.

خدایا ذهن چقدر بلند و عمر چه اندازه کوتاه است.

طراح: داود بازخو

● ぶきふ

جدول

طراح: داود بازخو
www.BAZKHOO_jadval@yahoo.com

اسامی برندگان شماره ۳۳۰۰

۱- عصمت گرجی از تهران

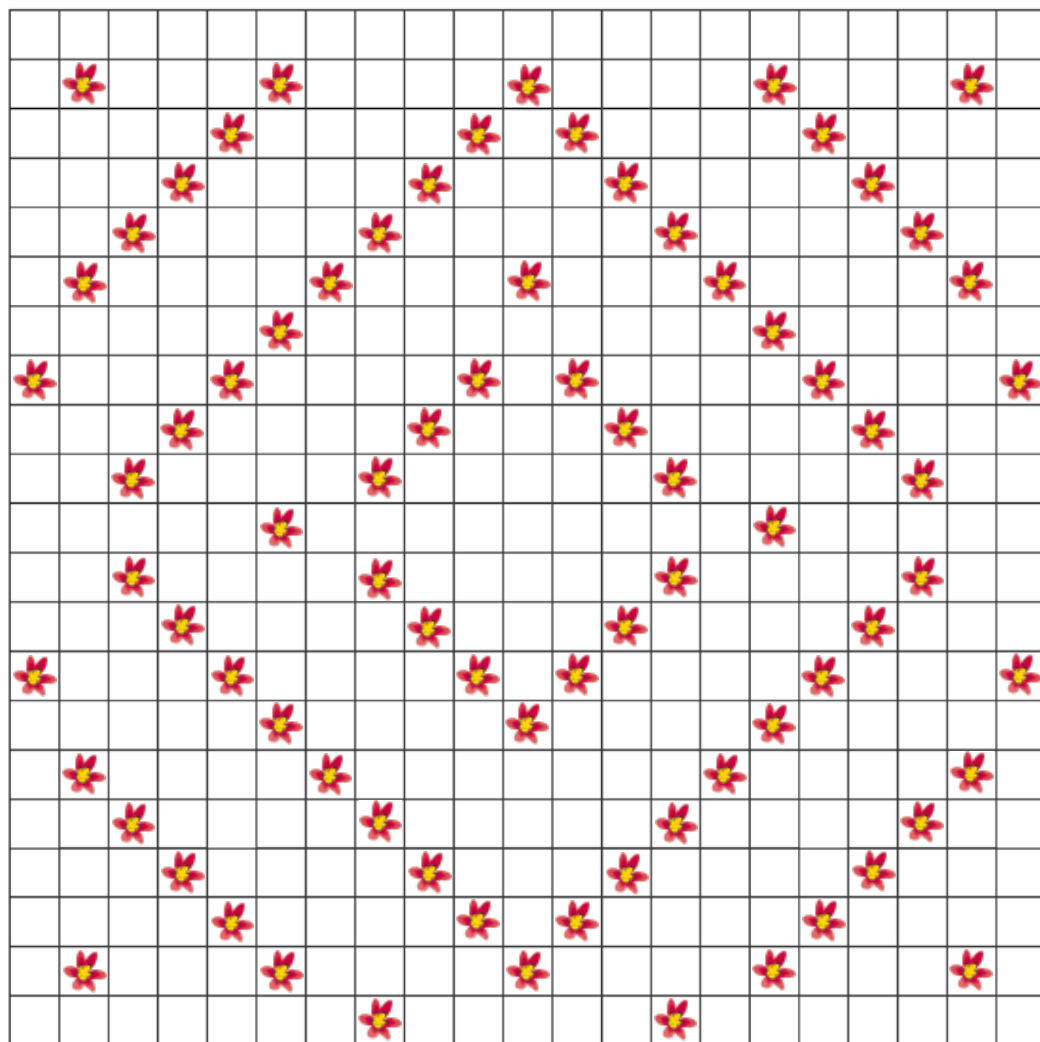
۲- راضیه صادقی از تهران

از بین عزیزانی که هر هفته جدول کلمات متقاطع مجله را صحیح حل کرده و به دفتر مجله ارسال نمایند، یک نفر برای جداول سودوکو و کاکورو نیز ۱ نفر به قید قرعه انتخاب و به هر یک هدیه ای به رسم یادبود تقدیم می گردد

جوایز برندگان مستقیماً به آدرس آنها ارسال خواهد شد

آن دسته از خوانندگان که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد یا انتقادی دارند می توانند روزهای پنجشنبه از ساعت ۱۹/۳۰ الی ۲۰/۳۰ با شماره تلفن ۳۳۵۸۰۳۳۵۸ و یا با شماره تلفن همراه ۰۹۲۵۵۰۱۰۷۶۶ تماس حاصل نمایند

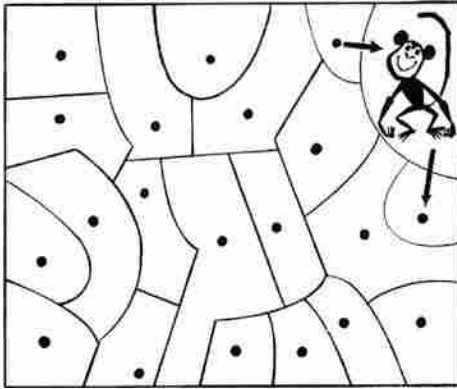
۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

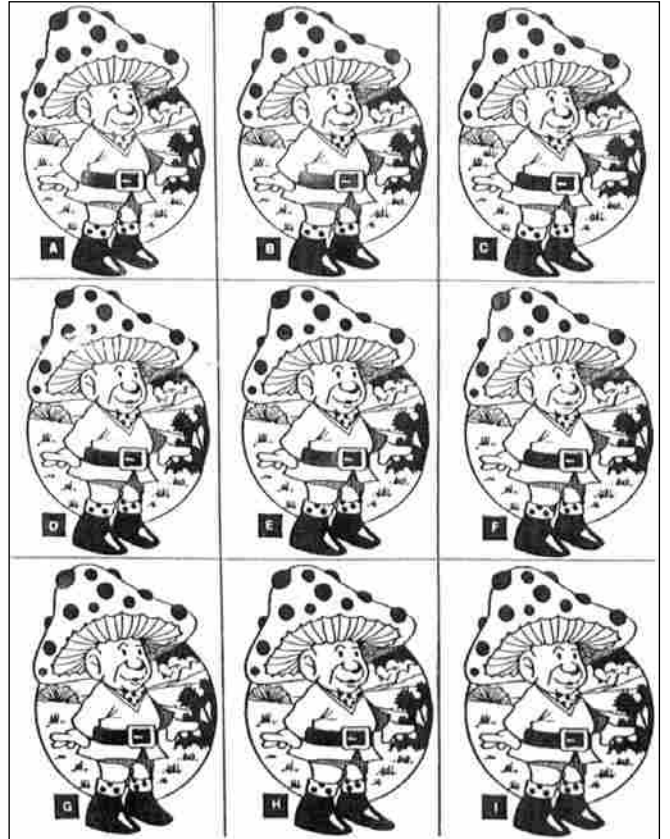
با هوش خود کلنجار بروید

سیروس گنجوی

میمون جهانگرد

این میمون جهانگرد می خواهد به دور دنیا سفر کند و بی آنکه کشوری را از قلم بیندازد از باغ وحش آن کشورها دیدن کند. اگر این میمون از نقطه‌ای که با علامت پیکان نشان داده شده از مرز خارج شود، چگونه می تواند پس از عبور از همه خانه‌هایی که دارای دایره سیاه هستند، دوباره به سرزمین خود باز گردد؟ توجه داشته باشید که این میمون می تواند از مرزها عبور کند، اما نمی تواند دو بار وارد کشوری شود.

دوقلوها را پیدا کنید!

هر چند این تصاویر، شبیه به نظر می رسند، اما فقط ۲ تا از آنها کاملاً شبیه یکدیگر هستند. آیا می توانید این دو تصویر شبیه را در میان این ۹ تصویر - که با حروف لاتین مشخص شده‌اند - پیدا کنید؟

جنگ کشتار گاه کسانی است که همدیگر را نفی شناسند، به نفع کسانی است که یکدیگر را نفی شناسند

سیروس

نقطه به نقطه

برای آنکه کشف کنید در پشت این نقطه‌ها چه تصویری نهفته است، شماره‌ها را از یک تا ۳۵ به یکدیگر وصل کنید تا این تصویر خاطره‌انگیز در مقابل چشمانتان ظاهر شود. همیشه دلتان شاد و لب‌تان خندان!

پاسخها در
صفحه ۵۷

اختلاف‌ها را پیدا کنید!

می‌رسند، اما با کمی دقت متوجه خواهید شد که با یکدیگر ۱۰ اختلاف دارند. آیا می‌توانید این تفاوت‌ها را پیدا کرده علامت بزنید؟

به این دو تصویر خوب نگاه کنید. هر چند در نگاه اول کاملاً شبیه به نظر

پدر ژیتوی پیشی پرده خوان

جنگ هنر

زیر نظر: جعفر گودرزی
j.goodarzi@yahoo.com

«ماجرای زندگی» اولین فیلم بود

از سال ۳۲ که تئاتر به نوعی تعطیل شده بود به سینما رفتم. دکتر هوشنگ کاووسی که تازه از سفر فرانسه برگشته بودند کارگردانی فیلمی را شروع کردند به نام ماجرای زندگی که من نقش دومش را بازی می کردم. در این فیلم که نقش مثبت داشتم و آن، معاون کارخانه ای بود که جلوی کارهای خلاف را می گرفت. بعد از فیلم اول به علت محبتی که وزارت فرهنگ و هنر آن زمان به من داشت تا سال ۴۹ در سینما کار نکردم!

علی حاتمی مرد با مرامی بود

علی حاتمی بچه محل ما بود. کوچهای به نام حاتمی بود که هنوز هم هست و در آنجا با عمویش زندگی می کردند. اسم کوچه هم به نام عمویش عزیرالله خان حاتمی نویسنده بزرگ رادیو بود. علی در کنار عمویش به اینجار رسید. علی مردی با مرام و درد یالوگونویسی کم نظیر بود. فکر نمی کنم کسی پیدا شده باشد که بتواند مانند او دیالوگ بنویسد. برادر علی حاتمی «حسین» هنوز هم با من تماس دارد.

تیتراژ حسن کچل مهمتر از بازی بود

در فیلم حسن کچل به کارگردانی علی حاتمی فقط در تیتراژ خواندم و بازی نکردم و در مقابل اصرار حاتمی برای بازی کردن گفتم: «من هر کاری بکنم به اندازه تیتراژ مورد توجه مردم قرار نمی گیرم» و همین طور هم شد. باباشمل و قلندر را هم با او کار کردم و از کارهای بعد از انقلابش بازی در هزار داستان را پیشنهاد کرد که آن زمان درگیر مسئله بیماری همسر که به سرطان مبتلا بود شده بودم و تمام دار و ندارم را خرج درمان او کرده بودم و باید زیاد کاری کردم و نمی توانستم مدت زیادی مشغول یک کار باشم. به حاتمی گفتم، چیزی را از تو پنهان ندارم. خیلی بدهکارم و باید کار کنم.

در دوبلاژ از اولین ها هستم

در دوبله از اولین فعالان این رشته هستم و با اینکه روزها و شبهای من در اختیار باشگاه راه آهن تئاتر و رادیو بود، باز هم جذب این حرفه نو پا شدم و قبل از اینکه کار به ترکیه و ایتالیا بکشد به این حرفه مشغول بودم. بعد از مدتی که فیلمها در خارج دوبله می شد در سال ۴۲ انجمن گویندگان و سرپرستان گفتار فیلم، تشکیل شد که هنوز هم هست.

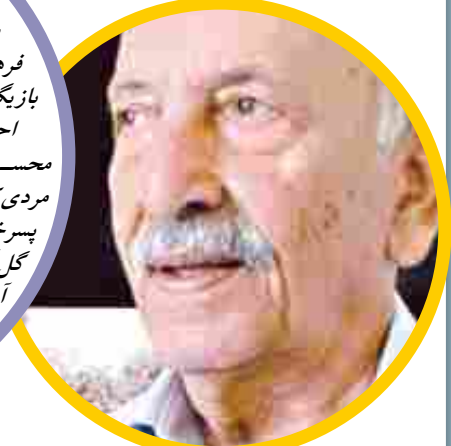
از پدر ژیتو تا روباه مکار!

بیشتر تخصص من در دوبله به خاطر صداسازی بود و چون این توان را داشتم، بیشتر وقتها کارتون دوبله می کردم و معروف ترین کارتونی که کار کردم «پینوکیو» بود که به جای پدر ژیتو با صدای بم و روباه مکار با صدای تیز صحبت کردم و کمی هم به آن ته مایه رشتی داده بودم. کنعان کیانی هم نقش گربه نره را می گفت شاید باور نکنید اما «پینوکیو» به خاطر اینکه دیالوگ نداشت، یک سال مانده بود. بعد از یک سال کسی که حق

اشاره:

مرتضی احمدی هنرمندی

است که علی رغم رسیدن به هشتاد و سه سالگی، همچنان پرانرژی و فعال در عرصه های فرهنگی و هنری مشغول به کار است. او در کنار فعالیت بازیگری به نگارش کتاب نیز روی آورده است. احمدی از اولین پیش پرده خوانها و دوبلورهای کشور محسوب می شود و در آثار سینمایی متعددی نظیر باباشمل، مردی که زیاد می دانست، اتوبوس، خانه خلوت، کلاه قرمزی و پسر خاله و... نقش آفرینی کرده است. چندی پیش موسسه گل آقا به پاس یک عمر فعالیت هنری از او تقدیر به عمل آورد. گفتگویی که در ادامه می خوانید، بخش هایی از صحبت های شیرین او است که خواندن آن می تواند جذاب باشد.

بله، پنج ریال دارم.

گفت: قیمت پیش پرده من ۱۲ تومان است و متن را داد که حفظ کنم.

اولین بار خواستند که من را سانس اول روز جمعه جلوی جمعیت بفرستند و در آن سانس که بیشتر لوطی ها حاضر بودند، من را هو کنند تا دیگر سراغ این کار نیایم. روز قبلش با لباس فروشنده دوره گرد و یک ارکستر موسیقی متن را تمرین کردم و فردا شب پیش پرده را خواندم که به خاطر سستی بودنش، خیلی مورد استقبال قرار گرفت و همان شب با من قرارداد بستند.

در رادیو به عنوان خواننده حضور داشتم

در اردیبهشت سال ۲۲ به رادیو که به آن «رادیو تهران» می گفتند و بردش تاکرج بود، رفتم و شروع به پیش پرده خوانی کردم. از همان تاریخ در رادیو ماندم. در رادیو هم اول بازیگر بودم و بعد خوانندگی را در حین بازیگری ادامه دادم و ترانه های محلی زیادی خواندم. شورای موسیقی رادیو مرا به عنوان خواننده تایید می کرد و برای هر ترانه ای که می خواندم، دستمزدی برایم در نظر می گرفتند.

مردم از نمایش های رادیو من را شناختند

مرحوم پرویز خرسند در سال ۲۳ نمایش های رادیویی را پایه گذاری کرد و خودش می نوشت و نمایش ها به صورت زنده اجرا می شد، به طوری که یک میکروفون بیشتر نبود و هفت هشت نفر هنرپیشه از سر و کول هم بالا می رفتیم و نقش می گفتیم. مردم از همان نمایش های رادیو، من را شناختند. چون مطبوعاتی هم نبود که چیزی بنویسد. یاد می آید، در طول ده سالی که کار می کردم، یک عکس ۴×۳ از من در روزنامه اطلاعات چاپ شد. بعدا روزنامه ها و مجلات دیگری هم آمدند و عکس ما بیشتر چاپ شد.

بچه جنوب شهر تهران هستم

متولد دهم آبان ۱۳۰۳ هستم. در جنوبی ترین نقطه تهران، پایین تر از خیابان گمرک که به «سبزی کار امین الملک» معروف بود و بعدا خیابان مختاری و راه آهن شد؛ در خانواده ای مذهبی به دنیا آمدم و در همان جای بزرگ شدم. تا قبل از هفت سالگی مکتب می رفتم و بعد وارد دبستان منوچهری در چهار راه گمرک شدم و دوران دبیرستان را در دبیرستان شرف گذراندم و بعد از آن وارد کارهای اجتماعی شدم.

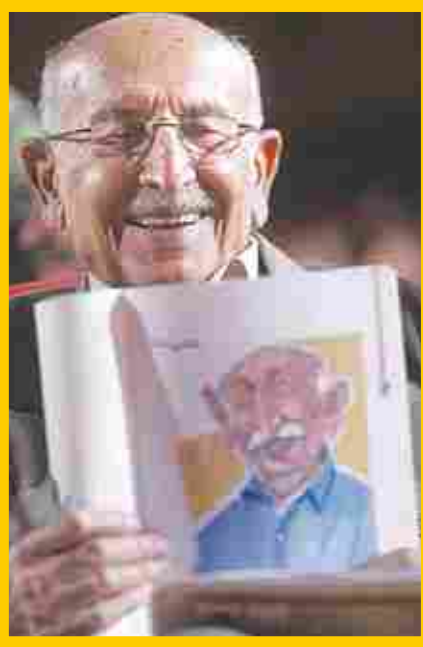
از نوجوانی کار هنری را آغاز کردم

اولین تئاتر من سال ۱۳۱۸ در دبیرستان شرف کار کردم. در سال ۱۳۱۹ شخصی به نام مرحوم منزوی در تئاتر سپه که تازه یک سال بود راه افتاده بود پیش پرده خوانی می کرد که او را دیدم و خیلی خوشم آمد. تا قبل از آن، عاشق صدای مرحوم جواد بدیع زاده بودم و تصنیف های فکاهی هم تازه مد شده بود. خانواده من مذهبی بودند و از این کارها زیاد خوششان نمی آمد. یواشکی تصنیف ها را حفظ می کردم و با بچه ها توی مدرسه یا بیرون که می رفتیم، می خواندیم.

با پیش پرده خوانی به تئاتر وارد شدم

در سال ۲۲ تصمیم گرفتم که به صورت حرفه ای تئاتر را ادامه بدهم، ولی چون در آن زمان دانشکده ای برای این حرفه نبود، تصمیم گرفتم از راه پیش پرده خوانی وارد شوم. تئاتر فرهنگی که بعدا نامش «پارس» شد، پیش پرده خوان نداشت و من به آنجا رفتم. مسوولان تئاتر می خواستند یک جوری من را رد کنند، ولی من تمام متلک ها را به جان خریدم و ماندگار شدم. آنجا مرحوم پرویز خطیبی به سراغم آمد و گفت: اینجا چه می خواهی؟ من هم که او را نمی شناختم، گفتم: می خواهم پیش پرده خوان شوم. گفت: پول داری؟ گفتم:

من سر چای تلخ، هفتاد درصد بینایی یک چشمم را از دست دادم

بخش فیلم را خریده بود گفت: اینها را بدهید تلویزیون. ما نمی توانیم دوبله کنیم، من، کنعان کیانی، خانم نادره و خانم ناهید امیران گفتیم، ما باده سازی کار را دوبله کنیم، ببینیم چه طوری است. وقتی نمونه کار را به تلویزیون بردیم گفتند، ما همین دوبله را می خواهیم. آن موقع بابت یک ساعت دوبله ۲۴۰ تومان می دادند. ما هم اعتراض کردیم و گفتیم که داریم باده سازی کار می کنیم، پس دستمزد را دو برابر کردند. بیشتر رل های بزرگ من در زمینه انیمیشن بود که «علی بابا» و «پسر دریا» از جمله آن است.

تیم فوتبال راه آهن را تاسیس کردم

در سال ۳۲ یک تیم فوتبال درست کردم و آن موقع ها می رفتم زمین راه آهن که خاکی و سنگلاخ بود و بازی می کردم. روزی آقای شیک پوشی آمد و دید که ما با دست خود، سنگها را از زمین بیرون می بردیم. پرسید: چه کار می کنید؟ گفتیم:

می خواهیم زمین را درست کنیم تا فوتبال بازی کنیم. گفت: شما بگریزید بنشینید! دستور داد، مثل برق کارگراها زمین را آماده کردند. آن شخص رئیس کل راه آهن بود که همان موقع گفت: می توانی برای راه آهن تیم درست کنی؟ گفتم: بله ما در شهرستانها بازیکنان خیلی خوبی داریم فقط شما انتقال به تهران را ممنوع کردید. بعدها به کمک مرحوم رسول مدد نوعی بازیکنان زیادی را جذب کردیم و این شد ریشه باشگاه راه آهن. همان زمان به استخدام راه آهن در آمدیم و سرپرست اداره کل خط و امنیه راه آهن بودم. در آن تیم هم بازی می کردم، و هم کاپیتان بودم و هم مربی: می توانم بگویم از من قدیمی تر تماشاگر فوتبال در ایران نیست.

هزار قصه کودکان هم ضبط کرده ام

در اوایل سال ۵۹ وقتی فهمیدند که به علت اختلاف به رادیو نمی روم، موسسه ای از من برای ضبط کردن نوار قصه برای کودکان دعوت کرد. من به همراه کنعان کیانی به آنجا رفتم و قصه های زیادی از جمله «پینوکیو» و «گرگ بد گنده» که خیلی پر فروش بودند را کار کردیم و تا سه سال آنجا بودم. پس از آن بود که برای دوبله دوباره به سراغم آمدند و دوبله کم کم رونق بیشتری پیدا کرد و بعد از این هم در چند فیلم سینمایی بازی کردم مانند مردی که زیاد می دانست و اتوبوس به کارگردانی یدالله صمدی و این فعالیت ها ادامه داشت تا بعد از مدت ۹ سال که از سینما دور بودم در فیلم «ستاره بود» فریدون جیرانی بازی کردم.

فیلم اتوبوس را خیلی دوست دارم

برای فیلم اتوبوس، آقای صمدی تلغن کردند که چنین قصه ای داریم و قصه را برایت می فرستم. وقتی خواندم خوشم آمد. مرحوم هادی اسلامی و حمید طاعتی هم بودند. بعد هم خانم مهری مهرنیا اضافه شد و بقیه بازیگرها از بین هنرپیشه های ارومیه بودند. گروه بسیار خوبی داشتیم. همه با هم ورزش می کردیم و با هم غذا می خوردیم و به حدی از آن فیلم خاطرات خوش دارم که شاید تا آخر عمرم آنقدر لذت نبرده باشم. یدالله صمدی هم خیلی خوب گروه را اداره کرد.

تجارب خوبی با مرضیه برومند داشتم

من بدون وقفه در تلویزیون حضور داشتم. سریال هایی که با خانم مرضیه برومند کار کردم را خیلی

از تلویزیون نگاه می کنم تا سفس می خورم. مدیر دوبلاژ حتماً باید زبان انگلیسی بداند. اهل مطالعه باشد و کتاب زیاد بخواند و تاریخ ایران را بشناسد. متأسفانه اینها دیگر نیست. الان شما وقتی با بهرام زند صحبت کنید همه چیز را می فهمید، یا رسول زاده و خسرو شاهی همه چیز را به شما می گویند، یا ناصر طهماسب واقعاً کتاب می خواند. اینها همه در دوبله به درد می خورند. اگر مدیر دوبلاژ نفهمد که در شکله چی در انگلیسی، بیانش چیست چه طوری حرف می زند؟

رفیق بازی درد دوبله است

رفیق بازی بدترین دردی است که دوبله به خود گرفته است. در یک کار حالا چه فیلم سینمایی باشد چه سریال و چه کارتون همیشه یک گروه دارد کار می کند. شما نگاه کنید، من خودم شنیدم! کرم شب تاب مگر چقدر است؟ رویش صدایی گذاشتند به چه کلفتی! خوب ببینید این عدم آگاهی مدیر دوبلاژ را می رساند. چرا؟ چون این رفیقش است و جزو گروه خودش است!

تالیف کتاب مرا دلگرم می کند

سال ۱۳۷۸ خاطر اتم را در کتاب من و زندگی جمع آوری و منتشر کردم و ضمن آن به تئاتر هایی که در تهران درست شده و کسانی که آنها راه انداختند و اولین نمایش به همراه کارگردان و بازیگرانی که در آنجا اجرای برنامه داشتند، پرداخته ام. تاریخچه ترانه های کوچی با عنوان «کنه های همیشه نو» کتاب دیگرم است که شامل ترانه های تخته حوضی است و علاقه مندم آن را تکمیل کنم. در این کتاب کمی هم از یاد او نوشتم. تالیف کتاب مرا نسبت به بقیه کارها بیشتر دلگرم می کند و بعد از این کتاب قصد دارم سراغ تاریخچه پیش پرده خوانی بروم. کتاب آخرم با عنوان فرهنگ برو بچه های تهرون که شامل کلمه های ویژه، واژه ها، اصطلاحات و ضرب المثل های تهرانی است نیز به زودی منتشر خواهد شد.

چهل و پنج سال است که با مشایخی رفاقت دارم

هر کس را بشناسم با او تماس تلفنی دارم. مثلاً با جمشید مشایخی حدود ۴۵ سال است دو ستم و در طول عمرش تنها یکبار به من تلفن زده، ولی من بارها به او تلفن زدم. یک بار به من زنگ زد، گوشی را برداشتم دیدم دارد می خندد گفتم، جمشید چرا می خندی؟ گفت: برای اولین بار است که دارم به تو تلفن می زنم! آن هم شماره ام عوض شده خواستم شماره جدیدم را به تو بدهم! با عزت الله انتظامی هم تماس دارم.

به عنوان راننده نمونه انتخاب شدم

پارسال به عنوان راننده نمونه انتخاب شدم و مرا به ناجاد عوت کردند و گفتند، از کامپیوتر دیدیم که شما اصلاً خلاف نکردید. گفتم، من خلاف کرده ام، ولی افسرها من را جریمه نکردند! حالا هم که به خاطر چشمم رانندگی را کنار گذاشتم.

بدون آلودگی کارم را انجام داده ام

از مسیری که طی این شش دهه طی کرده ام، راضی هستم. از ورزش تا خوانندگی، پیش پرده خونی فکاهی خواندن در رادیو، ضربی خوانی، دوبله و فکر می کنم، در مسیر خوبی بدون آلودگی کارم را انجام داده ام.

قبول دارم. زیرا در تمام آنها از عوامل حرفه ای استفاده می شد و آزادی کاملی نیز داشتم. آرایشگاه زیبا پنج ماه طول کشید و با ذوق و علاقه کار می کردم. گرچه در زمستان بسیار بدی هم گرفتار شده بودیم و جایی هم که اکثر فیلمبرداری می شد، استودیو گلستان (سیمافیلیم فعلی) نام داشت، خیلی سرد بود و با توجه به اینکه سرما خورده بودم، خیلی اذیت شدم. بعد از آن هم «خودروی تهران ۸۱» را با مرضیه برومند کار کردم که از آن کار هم خیلی خوشم آمد. دانی و من هم از دیگر کارهای تلویزیونی خویم است.

اگر چای تلخ ساخته می شد جایزه می گرفتم

در فیلم چای تلخ چهار نقش اصلی وجود داشت که یکی را من برعهده داشتم و حسین یاری، گلاب آدینه و همسر ناصر تقوایی بقیه نقش ها را داشتند اما متأسفانه نصف بیشتر فیلم ساخته شد و به خاطر مشکلات بین تهیه کننده و کارگردان، کار متوقف شد. در چای تلخ نقش پدر بزرگ را داشتم و با متن خوبی که این فیلم داشت و سواست فوق العاده زیاد تقوایی، شاید جایزه می گرفتم. ما تقریباً سه ماه بود که کار می کردیم. یک دفعه تعطیل شد. علت هم فقط کنای کار بود. من سر چای تلخ، هفتاد درصد بینایی یک چشمم را از دست دادم. و البته آپول های زیادی هم زدم که متأسفانه جواب نداد.

مدیر دوبلاژ باید زبان انگلیسی بداند

متأسفانه کیفیت کار دوبله پایین آمده است. وقتی آدم می شنود، دیالوگ غلط است، دیگر بقیه اش چه می خواهد باشد؟! نمی دانم چرا بعضی اصرار دارند، مثل بچه های تهران! صحبت کنند. بعضی فیلمها را که

از متنی و حاشیه سومینی

زن در سینمای ایران به بهانه سومین جشنواره فیلم کوثر

آیا توانسته ایم سیمای واقعی زن ایرانی را ترسیم کنیم

جعفر گودرزی

وقتی با وقوع انقلاب شکوهمند اسلامی، ساختار فرهنگی ایران - و به تبع آن سینما - دچار تغییراتی بسیار اساسی شد، شاید حتی تصور بروز جایگاهی مناسب برای بازیگران زن در سینمای ایران اسلامی دشوار و دور از ذهن بود. چنان که سینمای سالهای اول بعد از انقلاب با کمترین نشانه از حضور زنان بازیگر همراه بود، و عمده ترین نقش بازیگران زن، همان نقشهای کلیشه ای خانه دار بودن و... بود.

سینمای ما در فیلم های قبل از انقلاب، تحت تاثیر سینمای مردانه و سیاستهای خاص زمانه، چنان تصویر پلیدی از زن نشان داده بود که سیاستگذاران فرهنگی در بعد از انقلاب عمده ترین و وظیفه خود را پاک نمودن آن تصویر از ذهن مخاطبان می دانستند و این مساله داشت تقریباً به بهای حذف کامل زن از سینما تمام می شد، اما

* به گفته رضا کیانیان که خود مشهدی است، در خیابان اراک مشهد باز ده سینما بود که همه آنها تعطیل شده و هیچ کدام هم بازسازی و احیا نشده است.

* چهار معاونت سینمایی سالهای اخیر سینمای ایران در اختتامیه سومین جشنواره کوثر حضور داشتند.

* حبیب الله بهمنی عضو هیأت داوران بخش فیلم های کوتاه جشنواره گفت: زن در سینمای ایران، ملی و دینی نیست.

* عاطفه رضوی از روز اول جشنواره در مشهد حضور داشت و در مراسم اختتامیه هم مورد تقدیر قرار گرفت، اما سوال اکثر دوستان این بود او که فیلمی در جشنواره نداشت، برای کدام فیلم جایزه گرفت؟

* سودابه آقاجانیان در چند مورد نامهای برگزیدگان را اشتباه تلفظ کرد و گاه یک جایزه را جامی انداخت که دبیر جشنواره به او تذکر می داد.

* چند بار در مراسم اختتامیه اعلام شد که کاندیداهای بخش بین الملل را می بینیم، اما نامزدهای بخش دیگری عنوان شد و در آخر هم نه از بخش بین الملل حرفی زده شد و نه جایزه ای و نه هیچ!!

* جایزه بهترین فیلم به میم مثل مادر ساخته رسول ملاقلی پور تعلق گرفت و همسر زنده یاد ملاقلی پور به روی صحنه آمد و جایزه را دریافت کرد.

ظهور بازیگران بزرگ در دهه شصت که حاصل تغییر و تحولاتی که همواره بر سینمای ایران تاثیر مستقیم گذاشته و ساخت فیلم هایی که به زن نه به عنوان یک وسیله برای ایجاد جذابیت، بلکه به عنوان مهمترین بخش جامعه و خانواده نگاه می کرد، موجب ایجاد اولین روزنه ها شد. در واقع ظهور بازیگران بزرگ زن در دهه شصت شکل گرفته و گاه فیلم هایی ساخته می شد که نگاهی متفاوت به زن داشت.

باشو غریبه کوچک، شاید وقتی دیگر دو فیلم شاخص این دهه است که سوسن تسلیمی را به عنوان پدیده این دهه و دیگر دهه های سینمای ایران معرفی کرد و از آن پس بود که باور عمومی در خصوص بازیگران زن شکسته شد و سینمای ما یاد گرفت به زن احترامی در شأن او بگذارد.

در اوایل دهه هفتاد، به دلیل حضور داریوش مهرجویی، تهمنه میلانی و رخشان بنی اعتماد در ساخت و تولید فیلم هایی در ارتباط با زنان، شاهد تصویری پررنگ تر و جدی تر از زن در سینما بودیم. بنی اعتماد با روسری آبی و مهرجویی با هامون نقش زن را از حاشیه خارج کردند و به آن هویتی مستقل دادند و به نوعی زنان را محور اصلی آثارشان قرار دادند.

از آنجایی که آنها بسیار واقعی و ملموس به این موضوع پرداختند، مخاطب با آن همذات پنداری کرد. از دوم خرداد ۷۶ سینمای ایران دچار تغییر و تحولاتی اساسی شد و میدان برای پرداختن به موضوعاتی

* مراسم اختتامیه نزدیک به چهار ساعت به طول انجامید و با توجه به ظرفیت محدود سالن، بسیاری از میهمانان و حاضران چند ساعت را به صورت ایستاده پیگیری مراسم بودند.

* پرچم چهارمین دوره این جشنواره که تیرماه ۸۸ برگزار می شود، تحویل مشاور امور بانوان استان کرمان شد تا استان کرمان میزبان بعدی این جشنواره باشد.

* در اختتامیه جشنواره ابراهیم حاتمی کیا، مجید مجیدی، رسول صدرعاملی، مجتبی راعی، احمد رضا درویش، احمد رضا معتمدی، فاطمه گودرزی، الهام حمیدی، و رونا تیموریان، رضا کیانیان و... حضور داشتند.

* سونا و استخر هتل هم هر شب محل دیدار عده ای از اهالی سینما و مطبوعات با یکدیگر بود.

* دبیر جشنواره به دلیل تاخیر در شروع مراسم از گزارش خود صرف نظر کرده و یاد و جمله از همه سپاسگزاری نمود و مجری هم برایش سنگ تمام گذاشت و گفت، این موجزترین، کامل ترین و جذاب ترین گزارشی بود که تا به حال از یک دبیر ارائه شده است. * در بولتن جشنواره از گزارشهای روز و وضعیت بچه ها در هتل خبری نبود و بیشتر به یک نشریه آرشویی شبیه بود که در تهران هم می توانست چاپ شود و جالب این که در شماره سوم بولتن ذکر شده بود شماره چهارم و پایانی بولتن در تهران توزیع می شود!

کارگردانی که بیشتر بن آثار را درباره زنان ساخته اند

□ داریوش مهرجویی

هامون، سارا، پری، بانو، لیلا

□ مسعود کیمیایی

خط قرمز، تیغ و ابریشم، سرب، دندان مار، گروهبان، رد پای گرگ

□ محسن مخملباف

عروسی خوبان، هنرپیشه، شب های زاینده رود، نوبت عاشقی

□ رخشان بنی اعتماد

روستری آبی، نرگس، خون بازی، زیر پوست شهر، گیالانه، بانوی اردبیهشت

□ تهمنه میلانی

افسانه آه، بچه های طلاق، دو زن، واکنش پنجم، نیمه پنهان، دیگه چه خبر؟

□ رسول صدرعاملی

دختری با کفشهای کتانی، من ترانه ۱۵ سال دارم، دیشب باباتو دیدم آیدا

□ بهرام بیضایی

باشو غریبه کوچک، شاید وقتی دیگر، سگ کشی، مسافران

□ پوران درخشنده

پرنده کوچک خوشبختی، رابطه، عبور از غبار.

کوتاه و بدون تیر از جشنواره

جشنواره فیلم کوثر

هنرمندان از حضور زن در سینمای ایران می‌گویند

کرده‌ایم، حتی چند گام از جامعه جلوتر هستیم و به جوانها آموختیم که چگونه خلاف کنند و به پدر و مادرها کلک بزنند!! مادر به تصویر در آوردن زن ذلیل و خانه‌دار و سنتی هم بسیار موفق عمل کرده‌ایم. مشکل ما اینجاست که سینمای ما نتوانسته نمونه یک زن را با فراگیری و جامعیت به تصویر در آورد و زنی شبیه اوشین یا یانگوم ایرانی معرفی نماید تا تاثیر گذار باشند. مطمئن باشید در ارائه و خلق شخصتی هایی چون اوشین و یانگوم، مطالعه، تفکر و تحقیق وجود داشته و آنها حساب شده و هدفمند به سراغ ارائه و معرفی این گونه الگوها رفتند. متأسفانه سینما و تلویزیون در معرفی زنان موفق و تاثیر گذار از نوع جواهری در قصر ناموفق بودند و شاید بزرگترین کمبودها به فقدان ملکه و بانوی اول در این عرصه مربوط باشد و ما دچار فقدان روحیه مادری در جامعه هستیم.

مینو فرشچی (فیلمنامه‌نویس)

اعتراضی که به خودمان وارد است

ما به تصویر عقب افتاده ارائه شده از زن مسلمان در سینمای غرب اعتراض داریم، در حالی که خودمان تصویر واضح و روشنی از زنان زحمتکش کشورمان در سینمای ایران ندیده‌ایم.

فرشته طائرپور (تهیه کننده)

چرا اوشین و یانگوم ایرانی به تصویر نمی‌کشیم؟

مادر جامعه زنان متفاوتی داریم و فقط با یک نمونه زن مواجه نیستیم، ولی متأسفانه فیلمسازان مادر سینما همواره به سراغ نمونه‌های خاص از زنان رفته‌اند و در فیلم‌ها یک نمونه را به تصویر می‌کشند. ما در ارائه تصویر زن گانگستر بسیار موفق عمل

سومین جشنواره فیلم کوثر با محوریت موضوع زن در آثار سینمایی ویدیویی، مستند و... از ۲۰ تا ۲۳ آذر ماه در شهر مقدس مشهد برگزار شد. گزارشی از متن و حاشیه این جشنواره توسط خبرنگار اعزامی جنگ هنر به مشهد تهیه شده که از نظر تان می‌گذرد.

اشک و لبخند جشنواره

عرفان

اگر می‌خواهیم به نتیجه برسیم

جشنواره فیلم کوثر به اعتقاد نگارنده اگر به چند موضوع توجه نداشته باشد به نتیجه مطلوب نخواهد رسید.

۱- صرف برگزاری جشنواره، دردی از تصویر گاه ناکارآمد زن در سینمای ایران را حل نمی‌کند، مگر این که هدفمند، جریان‌ساز و کارآمد باشد.

۲- از سینمای فاخر زنان حمایت کرده و از توجه و پرداختن به فیلم‌هایی با رویکرد به سینمای تجاری در عرصه مسائل زنان دوری کند.

۳- نتیجه این جشنواره به طور حتم باید احیا و یا حتی تلنگری بر سینمای ایران باشد که به زن و مسائل آن بهتر، موکشفانه‌تر و دقیق‌تر بنگرد.

۴- به راستی ما حاصل این جشنواره چقدر می‌تواند نگاه‌های مهربانانه و دلسوزانه مسئولان فرهنگی و سینمایی را به مسائل زنان در سینما جلب کند؟

کمبود فضاهای سینمایی

با برگزاری سومین جشنواره فیلم کوثر در مشهد مقدس، بیش از پیش به این مهم دست پیدا کردیم که مشهد از لحاظ کمبود فضاهای سینمایی در رتبه بالایی نسبت به برخی شهرهای کلان دیگر قرار دارد. در مشهد سالنهای سینمایی از استاندارد های معمولی هم فاصله زیادی دارند. بسیاری از هنرمندان و منتقدان از فضای نامناسب چند سالن سینمایی نمایش دهنده آثار جشنواره اظهار گلهمندی می‌کردند.

ضرورت برگزاری جشنواره چیست؟

یکی از دوستان از نگارنده سوالی کرد که آیا ضرورت برگزاری این جشنواره تنها زانه بودن آن است یا این که فرصتی باید باشد که از زاویه دیگر و دریچه‌ای تازه به یک اثر هنری نگاه کنیم؟!

بعد چه می‌شود؟

سوالی بعد از پایان جشنواره در ذهن شکل گرفت و این که فیلمنامه‌هایی که در جشنواره جایزه گرفتند و به عنوان فیلمنامه‌های برتر در عرصه به تصویر در آوردن سینمای واقعی زن ایرانی مطرح شدند، چقدر در جریان تولید و ساخت سینمای ایران قرار می‌گیرند و کدام نهاد و ارگان وظیفه پیگیری این فیلمنامه‌ها را به عهده دارد؟ چرا که تنها چیزی که از این جشنواره به جای می‌ماند همین خواهد بود. و گرنه چند

صبحی دیگر و تا سال ۸۸ که دوره دیگر جشنواره برگزار می‌شود، کسی حرفی از جشنواره کوثر نمی‌زند! پس باید از همین فردا دست به کار شد و برای ساخت فیلمنامه‌های برتر این جشنواره اقدام کرد و آنها را به دست فیلمسازانی سپرد که نتیجه‌اش کارهایی ارزشمند و قابل تامل باشد.

انتظار معجزه نداشته باشیم

طبیعی است که از این جشنواره نباید انتظار معجزه داشته باشیم و بخواهیم نقش زن در عرصه سینما با برگزاری این جشنواره دگرگون شود، اما همین که بتواند شرایط مناسب و درستی برای ساخت فیلم‌های ارزشمند درباره موضوع زن فراهم آورد، کار خودش را کرده است.

عقل پاسبان عفت است

حرف‌های پروین سلیمانی در بولتن شماره یک هم در نوع خودش جالب بود و حال این مساله چه ربطی به فیلم و سینما داشت که پروین سلیمانی مطرح کرده و بر وجه‌های بولتن هم به چاپ رسانده‌اند را ما نفهمیدیم. وی در گفتگویی کوتاه متذکر شده است:

«من به عزیزانم یعنی دختران و خانم‌های می‌گویم که بدانید عقل پاسبان عفت شماست. اگر قبل از هر

تصمیمی و هر کاری با عقل تان مشورت کنید همیشه در گیتی سربلند خواهید بود. عزیزانم، ناموس امانت پربهای خداست که به دست طبیعت به موجود عالی مقامی به اسم زن اعطا شده تا عزیزش بدارند و تالب گور آن را به نامحرم نسپارند.»

گویا پروین سلیمانی این جملات را برای جشنواره امر به معروف و نهی از منکر گفته است و یک‌دفعه سر از جشنواره کوثر در آورده است.

زنی خارج از کلیشه‌ها

جشنواره فیلم کوثر، وظیفه و هدفش باید این باشد که حضور جدی و موثر زن در سینما فارغ از کلیشه‌های روز، در جریان سینمای ایران تدویم پیدا کند. متأسفانه در بررسی ویژگی‌ها و نگاه فیلمسازان به «زن» به عنوان یک هویت مستقل فردی، با موجودی اجتماعی و خانوادگی می‌توان گفت: نقش زنان در فیلم‌های دهه‌های مختلف تحول سینمای ایران، جز به تعداد محدود، روند قابل قبول و معقولی نداشته است. و باز هم متأسفانه در تاریخ سینمای ایران، فیلم‌های بسیار محدود و انگشت‌شماری وجود دارد که زن را با شرایط واقعی و درست و قابل باور به نمایش بگذارند.

کاش خدا بیشتر در میان ما بود...

نوشته: علی دستیاری

چه وقت مادر باید جور این بچه‌ها را بکشد؟ می‌دانی که مادر مریض شده، پیرزن دیگر نمی‌تواند مثل قدیم جور بچه‌ها را بکشد. حوصله ندارد، کمی هم به فکر او باش. چرا فکر می‌کنی ازدواج مشکلات را بیشتر می‌کند؟...

پرده‌ای از اشک در چشمان پروانه نشست. اشک خواهر، بغضی هم در گلویش برادر نشانده. بهروز گفت: حالا نمی‌خواهد خودش را ناراحت کنی. فعلاً که در حد حرف است، اما بهتر است خوب فکر کنی. نمی‌خواهیم همین حالا جواب بدهی.

و پروانه که اخلاق خانواده را می‌دانست و سالها با خلق و خوی همگی آشنا بود، درآمد که: می‌دانم که وقتی در خانواده تصمیمی گرفته می‌شود مخالفت با آن چیزی شبیه غیرممکن است.

بهروز اما گفت: نه! اینطور نیست. من فقط می‌خواهم یک جواب منطقی از تو برای آنها ببرم.

- خوب می‌توانی بگویی که با پروانه حرف زدیم. او گفت باشد برای بعد.

- بعد یعنی کی؟ چند وقت دیگر؟ چند هفته، چند ماه، چند سال؟

- مثل اینکه خیلی عجله دارید.

- پروانه جان کمی منطقی باش. به قیافه پدر و مادر خوب نگاه کرده‌ای؟ آنها آب شده‌اند در این پنج سال. هر روز فکر و خیال تو آزارشان می‌دهد. نگذار بیشتر غصه بخورند.

بهروز اینها را گفت، زیر لب خدا حافظی کرد و رفت.

- مادر جان گریه می‌کنی؟ باز داری غصه می‌خوری؟

این صدای بهنوش دختر ۱۵ ساله‌اش بود. کمی آنسو تر خواهر کوچکترش هم با صدای او متوجه مادر شد. نانا از کود کانه‌اش نیم‌نگاهی به مادر انداخت، دستش را زیر چانه مادر برد و گفت:

- آره ماما جان، بهنوش راست می‌گه، داری غصه می‌خوری...

پروانه اما اینخندی مصنوعی بر لب نشانده، بغضش را فرو خورد و دخترانش را در بغل گرفت. آنها را بویید و بوسید:

- نه عزیزان من، گل‌های قشنگم، چرا باید غصه بخورم؟ من و شما با بزرگ‌رادر داریم، مادر بزرگ‌را، دایی‌ها، خاله‌ها و... برای چه غصه بخورم؟

بهنوش گفت: ماما جان ولی داری غصه می‌خوری. مادر جان شما هم تا حالا به مادر و غوغا نرفته‌ای، حالا بگو چی شده؟

- چیزی نیست عزیزان من، چیزی نیست... دخترها را غوغا مادر و مادر در آغوش آنها گویی یک تن شده بودند.

راستی چه می‌شد اگر دروغ نبود؟ چه عیبی داشت که آدم‌ها به هم اعتماد می‌کردند و یا می‌توانستند به هم اعتماد کنند؟... و این واژه دروغ تا به حال چه فتنه‌ها که پیاپی کرده و چه زندگی‌هایی را که از هم نپاشیده؟ و راستی اگر دروغ نبود و انسان‌ها می‌توانستند به هم اعتماد کنند چه بهشتی داشتیم ما آدم‌ها، اما امروز مادر وادی حیرت به سر می‌بریم و همیشه در این تردید که چه کسی دروغ می‌گوید و چه کسی راست؟

همین شک و تردید گاه تصمیم‌گیری را بر ایمان بسی سخت می‌کند و آدمی را در گردابی فرو می‌برد که سرنوشته‌اش به ناکجا آباد می‌رسد. قصه پروانه هم از آن دست قصه‌ها است. محصول دروغ و نفاق.

شوهر پروانه پس از ۱۱ سال زندگی مشترک با او طلی حادثه‌ای از دست رفت. پروانه اما آنقدر به شوهرش علاقه‌مند بود که نتواند به این زودی و به راحتی مرگش را فراموش کند. دلخوش به همان سالهای زندگی مشترک، دو یادگار قشنگ دوران عشقش را بزرگ می‌کرد و حالا پنج سال از آن روزها می‌گذشت. پنج سالی که همراه بود با توصیه‌ها، حرف و حدیثها و طعنه‌ها و کنایه‌ها و البته همراه بود با مقاومت و صبوری. در طول این پنج سال او به ازدواج دیگری فکر نکرد، اما...

- تا کی می‌خواهی با این زندگی سخت در بیفتی؟ مگر می‌خواهی گناه بکنی؟ من و بقیه برادرانت غصه تو را می‌خوریم که شب یا کسی پیشت هست یا نه؟ آیا در کوچه و خیابان اذیت می‌کنند؟ چطور بچه‌ها را بزرگ می‌کنی؟ آنها هم دودختر کوچک در برابر این همه گرگ. کم‌کم داری پایه‌سَن می‌گذاری، حالا که هنوز خواستگار داری، بهتر است لجبازی را کنار بگذاری. به هر حال خوب نیست که یک زن خیلی بیوه بماند.

- اما من که از شما چیزی نخواستم برادر. تا به حال زندگیم پیش رفته و از این به بعد هم خدا کریم است. همین حقوق معلمی و شندرغازی که از مستمری آن خدا بیاورم می‌گیرم برآیم کافی است.

- اما خواهر من، به هر حال خوب نیست که بی‌سرپرست بمانی، ما همه دنبال زندگی خودمانیم، خودت که می‌دانی پشت سر زن بی‌شوهر چقدر حرف می‌زنند. به هر حال مانگران تو ایم. من با برادرها و خواهرهای حرف زدیم، آنها هم با من موافقت. من در حقیقت حرف آنها را هم دارم می‌زنم.

- پس همگی دست به یکی کرده‌اید، می‌خواهید آرامشم را به هم بزنید.

- کی گفته که می‌خواهیم زندگی‌ات را زیرورو کنیم؟ ما نزد یکتیرین اقوام هستیم. صلاح‌تر را می‌خواهیم.

- دخترهایم کوچک‌اند به مراقبت نیاز دارند، دختر هستند، باید مواظب آنها باشم.

- به تنهایی، آنها بدون پدر؟ تو معلمی، باید به مدرسه بروی. یک وقت صبح، یک وقت بعد از ظهر. تا

پروانه شام بچه‌ها را داد و آنها را خواباند، اما هر چه کرد خوابش نبرد. حرفهای برادرش مثل زنگ اخبار در گوشش طنین داشت. هزار فکر راه و بیراه رهاش نمی‌کرد. حالا مخالفت با تصمیم خانواده می‌توانست پر توفعی لقب بگیرد، مزاحمت و یا هر چیز دیگر و یا زیاد خواهی. بهروز راست می‌گفت، مادر دیگر حوصله قدیم را ندارد. وقتی سر کار است تنها گذاشتن بچه‌ها درست نیست، اما آیا مرد دیگری می‌توانست جای خالی شوهرش را پر کند؟ دخترانش چه می‌شدند؟ یک ناپدری می‌توانست برایشان جای خالی پدر را پر کند؟ با خودش فکر کرد شاید همه اینها ترس و واهمه‌ای بیهوده باشد، شاید خداوند برایش سرنوشته تازه‌ای رقم زده است، از کجا معلوم که یک مرد، یک جوانمرد هم جالی خالی عشقش را پر نکند و هم پدر خوبی برای بچه‌ها باشد؟ به هر حال تکیه کردن به بازوان قدرتمند یک مرد، هم برای من خوب است و هم برای بچه‌ها... کم‌کم بر تردیدهایش غلبه کرد و خود را به تقدیر سپرد.

اما همان لحظه حتی فردا و حتی تا هفته بعد هم پاسخ قطعی به خانواده نداد. مخالفتی هم نکرده بود. چهارشنبه دو هفته بعد بود که وقتی بهروز به سراغش آمد و مجدداً نظرش را خواست، او تنها یک شرط گذاشت؛ داداش اگر کسی باشد که بچه‌ها موافقت فرزند قبول بکنند و بدون هیچ منتی او را در خنثی خودش بدونه و قول بده که باهاشون بد اخلاقی نکنه، من حرفی ندارم...

فردای آن روز چادرش را سر کرد و بعد از مدرسه همراه بچه‌ها به خانه پدرشوهر سابقش رفت. به هر حال باید با آنها مساله را در میان می‌گذاشت. مانند همیشه با مهربانی با او برخورد کردند. بچه‌ها مشغول بازی بودند و پدر و مادر شوهرش گرم گفتگو شدند و سرانجام او موضوع را با آنان در میان گذاشت:

- بابا جان، مادر، می‌خواستم موضوعی را که خونواده پیشنهاد داده باشم مطرح کنم. نظر شما برام خیلی مهمه. خدای دونه‌ا که دست خودم بود تا آخر عمر مجرد می‌موندم و بچه‌ها موافقت می‌داشتند، اما خانواده‌ام مسائلی را مطرح کردن که نشون میده از این وضع راضی نیستند. دیگه نمی‌تونم به کمک او ناخیلی تکیه کنم. بهر حال او نا هم زندگی دارن. پنج سال با بد و خوب من ساختن، بچه‌ها موافقت داشتن، اما حالا اصرار دارن که من سر و سامان بگیرم. خیلی وقته دارم به این مساله فکر می‌کنم، فکر می‌کنم شاید ازدواج دوباره من همه را از این وضعیت در بیاره، باور کنید کسی را زیر سر ندارم، الانم او دم خدمت شما تا ازتون اجازه بگیرم. می‌خوام اگر اجازه بدین میون خواستگاری که دارن میان به نفررو که بچه‌ها موافقت از جون و دل دوست داشته باشه انتخاب کنم، مطمئن باشین هیچ کی جای شوهرم رو نمی‌گیره و هر کی هم که باشه باهاش شرط می‌کنم که به بچه‌ها محبت بکنه.

مادر شوهرش اما هیچ نگفت. سرش را پایین آورد و در فکر فرو رفت. پدر اما اینخند تلخی زد. لحظه‌ای مکث کرد و گفت:

- دخترم، اگر یادت باشه سر سال پسرم بهت گفتم که اگه می‌خوای ازدواج بکنی هیچ ایرادی نداره، اما با

کسی که لایق زندگیت باشه و به فکر بچه‌هات، من و زنم هیچ وقت نخواستیم که تو خودت رو فدای بچه‌هات بکنی، این پنج سال هم خانومی کردی، زن، زندگی می‌خواد، سرپرست می‌خواد، پدر و مادر دیکه پیر شدن، خواهرها و برادران زندگی خودشون رو دارن و باید به خودشون برسن، با این همه فقط

یه نصیحت بهت بکنم، خوب چشماتو باز کن، می‌ون خواستگارات مردی رو که از هر نظر شرایط تو رو درک می‌کنه انتخاب کن، انشاءالله خیر ببینی. خدا پشت و پناهت...

پروانه نفس راحتی کشید و به خانه برگشت. روزهای بعد هم گذشت تا اینکه سرو و کله پرویز پیدا شد. صاحب یک شرکت بزرگ با وضع مالی خوب، آدم ظاهر آسره‌بیزی که نه جوان بود و نه تازه به دوران رسیده. سالها خارج از کشور زندگی کرده بود. توی کانادا یک زن کانادایی گرفته بود، اما چون حاضر نشد با او به ایران بیاید، از هم جدا شده بودند. دور و اطرافیان هم از شوخ خوب می‌گفتند. خیلی‌ها حاضر بودند باهاش ازدواج کنند، حتی دخترهای جوان که حاضر بودند با ۲۰ سال اختلاف سن همسرش بشوند، اما او زیر بار نرفته بود. نزدیک ۵۰ سال سن داشت و به پروانه ۴۰ ساله می‌خورد. پرویز را پدر و برادر برایش در نظر گرفته بودند. آن روز هم پدر پروانه تماس گرفته بود که جمعه به اتفاق بچه‌ها به منزل پدری بروند. پروانه صبح بچه‌ها را بیدار کرد، لباس قشنگ پوشاند و با آژانس خود راه به خانه پدر رساند. ساعت ۱۰ صبح به مقصد رسیدند. از همان بیرون پیدا بود که همه جمع شده‌اند، همه خواهرها، همه برادرها... و پدر مقدمه‌ای گفت و از بین خواستگاران پرویز را از همه مناسب‌تر دانست. بهرام برادر وسطی گفت: صلاح نیست مابه او زنگ بزنی، باید از طریق یکی از دوستانش او را خبر کنیم تا مجدداً از پروانه خواستگاری کند. زمینه را طوری فراهم کردند تا پرویز مجدداً به خواستگاری آمد. همه شرایط خانواده را پذیرفت و از جمله بچه‌ها را. پرویز آدم خوبی به نظر می‌رسید، همه اطرافیان او را قبول داشتند. چنان با بچه‌ها گرم می‌گرفت که انگار سالهاست آنها را می‌شناسد. یک ماه پس از این تاریخ طی مراسم ساده‌ای آنها به عقد هم درآمدند. روزهای اول زندگی آرام آرام مسیرش را ادامه می‌داد و همه چیز رنگ و بوی غسل داشت و پروانه خود را آزاد و رها در مرغزار تازه‌ای احساس می‌کرد که زندگی‌اش را طعم شیرینی گرفته است و این آرامش و رضایت کم‌کم بذر عشق رانیز در دل او پاشید. دخترانش مشغول درس خواندن بودند و تلاش دختر بزرگش بیشتر شده بود. ظاهراً همه چیز مسیر خوشبختی را هموار می‌کرد...

— مامان، مادر جان بهنوش چرا پیش ما نمی‌آیی؟
— خانوم بگذار در سه‌شوی بخونه، چیکار به کارش داری؟ هر طور دوست داره.

دوخته بودند. تازه وارد نفسی تازه کرد، یک لیوان آب خواست. آب برایش آوردند، جرعه‌ای سر کشید و...

— راستش از وقتی که باخبر شدم بهنوش به خونه نیامده، دلم به هزار راه رفت. پرس و جو کردم و بالاخره به این نتیجه رسیدم که باید با همکلاسیه‌اش تماس بگیرم. یکی از همکلاسیه‌اش، زهراتلوعی، دختر خوبی، از به خانواده معتقد و مذهبی، به من گفت که بهنوش رفته خونه‌اونا، ظاهراً بهنوش مساله رو به زهرامیگه و

زهرام موضوع رو به مادرش میگه و از شو حل می‌خواد، مادر زهراتلوعی با بهنوش صحبت می‌کنه و بالاخره بهنوش راضی میشه تا...
— تا چی؟

تقریباً همه کسانی که در اتاق نشسته بودند انگار با یک گروه کُر همصدایی می‌کردند. "تا چی" را همه گفته بودند، اما خانم مؤمنی دیگر چیزی نگفت. چشم گرداند و به همه نیم‌نگاهی انداخت و راه خروج را در پیش گرفت. به هیچ سوالی دیگر پاسخ نداد. اضطراب در چهره همه دیده می‌شد و در میان این همه سوال و اه‌ها اما خانم مؤمنی سکوت پیشه کرده بود. پروانه ابتدا با خشم و عصبانیت و سپس با التماس و تمنا از او می‌خواست که ادامه دهد، اما خانم دبیر فقط یک کلمه گفت: خانم محترم، در مقابل این همه آدم که... از اتاق بیرون رفت و پروانه پشت سرش... دیگر تنها شده بودند. پروانه طاقت نیاورد:

— خانم مؤمنی، اگه پای پسر دیکه‌ای در میونه به من بگی... اگه بهنوش بچگی کرده و دسته گل به آب داده به من بگوید. تحملش رو دارم...

— خانم محترم... این چه حرفیه که می‌زنی! شما که باید دختر خودتونو بهتر از من بشناسین. دخترتون مثل یه دسته گل میمونه، برای همین نتونست چیزی رو که شنیده تحمل کنه... برای همین با وجود همه تهدیدهایی که دیده بود حاضر نشد سکوت بکنه و... و برای اینکه توی مسیر گناه نیفته تنهاراه رو این دیده که از این خونه به یه جای دیگه پناه ببره و... حالا اگه قول میدی به حرفاش گوش بدی برو توی ماشین من بشین. دو ساعت باهاش حرف زدیم تا راضی شد رازش رو بهت بگه، همه‌اش می‌گفت نمی‌خوام زندگی خوب مادر رو خراب کنم و...

و بهنوش، دخترک قشنگم برایم گفت که چگونه در هفته‌های اخیر نگاه پدرانه را از نگاه گناه تشخیص داده و برای چه از هر خلوتی با پدر خوانده‌اش پرهیز کرده... و چگونه تهدید شده که نباید هیچ چیز به مادرش بگوید و گرنه...

پروانه حالا فهمید که چرا پرویز به محض دیدن خانم مؤمنی و در هنگام صحبت کردنش دچار اضطراب شده بود و...

به یکباره کاخ و یاهای پروانه در هم ریخت... سراب خوشبختی‌اش عمری شش ماهه بیشتر نداشت...

— اما پرویز نمی‌دونم چرا شبها بهنوش نمیداد پیش ما، تلویزیون نگاه نمی‌کنه، مگه چقدر می‌خواد درس بخونه؟
— خانوم گفتم بگذار راحت باشه، هر طور که دلش می‌خواد بذار و قشش رو بگذرونه.

اما از پس فردای آن روز ز بهنوش خبری نشد، هیچ کس او را ندید. پروانه مثل مرغ سرکنده به همه جاسرک کشید و تلفن همه را گرفت، منزل برادرها، خواهرها، پدر و مادر، دوستان و اقوام، به بیمارستان‌ها سر زد، عین دیوانه‌ها در کوچه‌ها و خیابانها می‌دوید، می‌خواستند عکسش را به روزنامه‌ها بدهند اما پشیمان شدند. پرویز بیشتر از همه خود را ناگوار نشان می‌داد. سر میز شام هیچ کس اشتیایی برای خوردن نداشت، همه سر در گریبان بودند. فکر کردند شاید دزدی او را ربوده باشد. آدم ربایی در کار باشد. اگر اینطور بود پس چرا سارق تلفن نمی‌زد و خواسته‌اش را مطرح نمی‌کرد؟ برادرش گفت: بهتر است به پلیس خبر بدیم و برادر کوچکترش گفت: نه بگذار مطمئن شویم، ممکن است آبرویمان برود، سکه یک پول بشویم. آشفتگی در میان همه موج می‌زد.

آخر شب بود که زنگ خانه به صدا درآمد. همه مات و مبهوت به هم نگاه می‌کردند. چه کسی ممکن است باشد؟ پروانه گوشی آیفون را برداشت و سراسیمه گفت: بفرمایید.

— لطف کنید در را باز کنید، من مؤمنی هستم، دبیر پرورشی دخترتان، بهنوش.

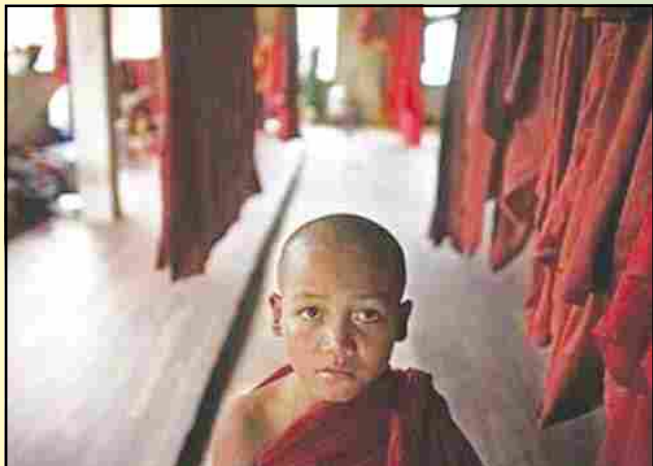
چشمان پروانه برق زد و نفهمید که چگونه دکمه آیفون را فشار داده است. در را باز کرد و پله‌ها را سه تا یکی هراسان تادم در دزدید. سراسیمه و آشفته حال رخ به رخ خانم مؤمنی ایستاد.

— چی شده؟ دخترم کجاست؟
— شما باید مادر بهنوش باشید.
— بله خانوم، دخترم چی شده؟
— خانوم محترم، کمی آرام باشید، اگر اجازه بدید موضوع را به شما می‌گویم. مزاحم نیستم؟

پروانه بی‌اختیار از سر راهش رد شد و خانم مؤمنی در زد و پای به داخل اتاق گذاشت. همه به لبهای او چشم

از نگاه دوربین

سهراب صفادار

رانگون: تصویر یک کودک راهب بودایی در پرورشگاه سایداو بهادانتا کاویندا در شهر رانگون برمه (میانمار).
در روزهای اخیر صد هاراهب بودایی علیه دولت نظامی حاکم بر میانمار در شهر رانگون دست به تظاهرات مسالمت آمیز زدند اما پلیس با استفاده از گاز اشک آور آنها را متفرق کرده است.

الله آباد: تصویر ۲ دختر بچه خیابانی در یک خیابان شهر الله آباد در شمال هند که به فکر گذران زندگی روزمره هستند.

جاکارتا: دو مرد اندونزیایی برای گذران زندگی روزانه و کسب معاش در یک کانال فاضلاب بسیار آلوده در شهر جاکارتا تازباله های شناور را می کاوند تا بلکه چیزی به درد بخوری را بیابند.

چین منطقه اقیانوس قطبی در «قنق داو»: یانگ یانگ ۳ ساله یک گونه نهنگ را در طی یک تبلیغ می بوسد.

کنیا: سگ یک پلیس ضد شورش یک مظنون عضو گروه «مانگی کی» در محله پر جمعیت «نایروبی» را می گیرد.

یوگسلاوی: سربازان در مرکزی در «کاساواای غربی» تکنیک های کنترل و ضد شورش را تمرین می کنند.

یک هفته، چند نگاه

بقیه از صفحه ۹

جرج بوش رییس جمهور امریکا روز دوشنبه (بیست و ششم آذرماه) گفت از ارسال سوخت هسته‌ای از روسیه به ایران حمایت می‌کند زیرا به این معناست که تهران نیازی به پیگیری دستیابی به توان غنی‌سازی ندارد. "این واکنش علیرغم ادعای آمریکایی‌ها مبنی بر این که از پیش در خصوص ارسال سوخت از روسیه به ایران مطلع بوده‌اند، نشان‌دهنده غافلگیری آنها از این اقدام در شرایط ریزنی کشورهای ۵+۱ برای صدور قطعنامه سوم علیه ایران است. برخی تحلیلگران غربی نیز بر این باورند که با ارسال سوخت نیروگاه اتمی بوشهر، استدلال‌های ایران برای ادامه غنی‌سازی اورانیوم سست خواهد شد، زیرا به جز نیروگاه اتمی بوشهر که روسیه متعهد به تأمین سوخت آن برای ده سال است، ایران در حال حاضر نیروگاه دیگری ندارد که بخواند برای آن سوخت تولید کند. این در حالی است که جمهوری اسلامی ایران تأکید دارد با وجود دریافت نخستین محموله سوخت از روسیه، حق غنی‌سازی اورانیوم را بر اساس قوانین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای خود محفوظ دانسته و هرگز آن را صرف نظر نخواهد کرد. به علاوه، مسئله غنی‌سازی و سوخت نیروگاه بوشهر را دو مقوله جدا از هم دانسته‌اند و خاطر نشان کرده‌اند موضوع نیروگاه بوشهر مسئله‌ای است که از قبل طراحی‌های مربوط به آن انجام شده و ارسال سوخت آن آغاز شده است. همچنین غلامرضا آقازاده، رییس سازمان انرژی اتمی از ساخت یک نیروگاه هسته‌ای در منطقه دارخوین در استان خوزستان خبر داد که تأسیسات غنی‌سازی نطنز، سوخت آنرا تأمین می‌کند.

به نظر می‌رسد روسیه نگرانیهای غرب از برنامه هسته‌ای ایران را جدی نگرفته است؛ به ویژه آنکه بدنبال بهبود فضای دیپلماسی هسته‌ای که بعد از گزارش مثبت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، انتشار گزارش سازمانهای اطلاعاتی آمریکا و همچنین سفر اخیر ولادیمیر پوتین رییس جمهور روسیه به ایران حاصل شده حاکی از این مساله است که روسیه با بهره‌برداری مثبت از این فرصت به وعده خود عمل کرده است. دولت‌های غربی امید داشتند که روسیه سوخت هسته‌ای را فعال تحویل ندهد تا آنها بتوانند در ارتباط با توقف غنی‌سازی، دولت ایران را بیشتر تحت فشار قرار دهند. به هر حال تحویل سوخت هسته‌ای به ایران در شرایط فعلی که آمریکا تلاش مجدانه‌ای را برای جلب نظر روسیه و چین به عنوان اعضای دائم شورای امنیت جهت توافق با دور بعدی تحریم‌ها بکار بسته است، حاکی از سخت‌تر شدن شرایط دستیابی به اجماع در خصوص صدور قطعنامه تحریمی دیگری است و احتمالاً اگر چه نمی‌توان صدور قطعنامه آتی را کاملاً متفی دانست در عین حال به نظر می‌رسد رویکرد سخت‌گیرانه آمریکا و حامیان این کشور درباره تشدید فشارها بر ایران با چالش بیشتری مواجه شود. همچنین ارسال سوخت هسته‌ای به ایران از روسیه به طور حتم در تقویت دیپلماسی جمهوری اسلامی در برابر غرب و کاهش فشار بر تهران تأثیر غیر قابل انکاری دارد.

نگاه‌های طنزآمیز

حمید ب.

رشید در آهنگری

رشید پیش آهنگری رفت و گفت:
رشید: ببخشید اوستایک سوال داشتم.

استاد: بگو تا جوابت را بدهم.

رشید: استاد اگر آهن زنگ زد چه کارش باید بکنیم؟

استاد: هیچی وقتی زنگ زد گوشه را برمی‌داریم و جوابش را می‌دهیم و بس.

هدیه تولد

زن فیروز که فکر نمی‌کرد روز تولد او را به خاطر داشته باشد، وقتی فیروز از سر کار به خانه آمد به پیشواز او رفت و با عشو و ناز گفت:

زن: حتماً یادت نبود که فردا روز تولد من است و چیزی هم برای من نخریدی.

فیروز: با پوزخند گفت: اتفاقاً خوب هم یادت بودم روی همین اصل یک چمدان با یک بلیط هواپیما برایت گرفته‌ام که برگردی پیش مامانت.

زن:!

فیروز: آره

لیلی علی دوست

مزامحت

آخرب مادر داشت برای فرزندش لالایی می‌خواند که بخوابد بعد از مدتی پسرش از خواندن لالایی مادر حوصله‌اش سر رفت و بدلیل خوری گفت:

مامان، مادرش گفت: چیه پسر، پسرک گفت: مامان جون می‌بخشید، می‌شه ساکت باشین تا من بتونم بخوابم.

کف‌بینی

کف‌بینی نگاه فکوره‌انه‌ای به خطوط کف دست مشتری انداخت و گفت: این طور که خط عمر شما نشون می‌ده خونه پر تون پنجاه ساله. بیشتر زندگی نمی‌کنین.

زکی! من که همین حالا پنجاه و دو سالمه، کف‌بین بی‌اینکه قافیه را بیازد گفت: ای آقا! مگه اینی که من و شما داریم، اسمشو میشه زندگی گذاشت! هادی درخشان - بندرانزلی

طلبکار سمج

طلبکار: پسر جان پس این پدرت کی می‌آید؟

پسر: هر وقت که شما بروید.

چراغ راهنما

به طرف میگن برو جلو ماشین، ببین چراغ راهنما کار می‌کنه؟

طرف میره جلو ماشین و میگه: آره، نه! آره، نه! آره، نه!...

علی مرادی از دزفول

رفتارها و واکنش‌ها

بقیه از صفحه ۱۳

آنها اطلاع داده شد که شخصی به نام کونیاد در آن مدت در کشور حضور داشته و به مدت پانزده ماه هم همسر اختیار کرده است.

سارا در همان لحظه نتوانست از ریزش اشکهایش جلوگیری کند. آیا این واقعیت داشت و او پس از ۲۵ سال جدایی پدرش را یافته بود؟

پدری از قبیله

والتر بدون معطلی تماس با سیرالئون را آغاز کرد و در پایتخت یعنی شهر فری‌تاون به او گفته شد که شخصی به نام جوزف کونیامند در واقع شهردار شهری در ساحل غربی به نام بامپی و بسیار هم پرمشغله است و نمی‌توان به سادگی او را یافت. آنگاه والتر با شهر بامپی تماس برقرار کرد و در آنجا شماره مکانی را که جوزف کونیاد در آنجا سکونت داشت را به دست آورد. در آن مکان زنی به تلفن جواب داد و والتر بدون معطلی، از آنجا که نمی‌خواست آن زن تصور کند که مزاحمتی شده و مکالمه را قطع کند ماقع را بسیار شمرده و

آهسته برای وی شرح داد.

آن زن که او هم با زبان انگلیسی آشنا بود، در حالی که متعجب شده بود به والتر گفت که بعداً تماس خواهد گرفت، اما لحظاتی بعد در حالی که هنوز والتر و سارا درباره موضوع و اینکه اشتباهی صورت گرفته یا نه صحبت می‌کردند، صدای زنگ تلفن برخاست و این بار سارا با صدای لزان پاسخ داد. صدای زن از آن سوی سیم گفت: «سارا اخود هستی. نام من پونده است. من عمه تو هستم!» پس از شنیدن همین چند کلمه سارا گریه را با صدای بلند آغاز کرد.

پونده ادامه داد: «پدرت ۲۵ سال است به دنبال یافتن تو است، او در آخرین لحظاتی که کشور را ترک می‌کرد، از دوستش شنیده بود که زنش باردار بوده، اما هرگز نتوانست او را پیدا کند... حالا هم به قدری احساساتی شده که نمی‌تواند با تو سخن بگوید...»

آنگاه در حالی که هنوز هم سارا قادر به صحبت نبود، عمه او ادامه داد: «راستی می‌دانی که تو یک شاهزاده هستی...! پدرت جوزف کونیامند، رئیس قبیله مند در سیرالئون است و شش میلیون نفر اعضای این قبیله هستند... پس بدان که انسان مهمی هستی... هر چه زودتر بیا... پدرت منتظر تو است.»

۴۸ ساعت بعد سارا و والتر با اولین پرواز به سوی غرب آفریقا و کشور سیرالئون حرکت کردند و پس از توقف در فرودگاه پایتخت با یک هواپیمای کوچکتر به سوی شهر بامپی حرکت کردند. در فرودگاه جمعیت عظیمی برای استقبال از سارا حاضر بود و آنگاه به رسم مردم قبیله دختر رئیس قبیله را روی دست بلند کردند و در حالی که پدرش هم در کنار او روی دستها قرار گرفته بود. در این میان والتر نگاهی به جوزف و سپس به سارا انداخت و شباهتی که میان این دو وجود داشت امکان هر گونه اشتباهی را کاملاً از میان برمی‌داشت. سرانجام جمعیت آنها را به خانه رساندند و پس از آنکه جوزف، سارا را به یک یک پسرعموها، دخترعموها، دختر دایی‌ها و... معرفی کرد، آنگاه جمعیت پدر و دختر را با یکدیگر تنها گذاشتند، آنها به اندازه ۲۵ سال با یکدیگر حرف داشتند. اما سارا در ابتدا نگاهی به چهره پدرش انداخت و سپس لختی چشم به آسمان دوخت و سخن والتر را به یاد آورد که گفته بود «انسان تا وصل و ریشه خود را پیدا نکند، آرام نمی‌گیرد.» سارا با خود گفت: اما والتر فراموش کرده بود که بگوید که «او این یافتن تا چه اندازه شیرین و ارضاء کننده است.»

سه تفری به تیم ملی دعوت می‌شیریم

گفتگو از: محمد طاهری

عکس: مجید شادمان نژاد

اشاره:

مهدی واعظی سالهادر فوتبال ایران حضور داشته و بازی در تیم‌های مختلفی را تجربه کرده است. گرچه هیچگاه نتوانست به حق واقعی خود در تیم ملی برسد، اما در عرصه باشگاهی توانست نظرهای بسیاری را به خود جلب کند.

او دو، سه سالی است که در میان تیم پرسپولیس به چشم می‌خورد. واعظی بابازبهای خوش در این فصل توانست افشین قطبی را وادار به نیمکت نشین ساختن حسن رودباریان کرده و خود را به عنوان دروازه بان اصلی سرخپوشان پایتخت مطرح کند. در یک روز بارانی با واعظی گفتگو کردیم و حاصل این گپ و گفت در ادامه می‌آید.

باشد، چه سوریه و مالدیو. احمد رضا خیلی خوب تمرین می‌کرد و یک دروازه بان شش دانگ باید همیشه بدن خود را در شرایط خوبی قرار دهد. البته ابراهیم هم خوب تمرین می‌کرد و خیلی هم خوب میدان دید، افسوس که...

چرا در بین دروازه بانان ایرانی لژیونر نداریم؟
* اگر باشگاههای ایرانی را مدنظر قرار دهیم، می‌بینید که یک دروازه بان پنج، شش سال در یک تیم می‌ماند و جابه جایی دروازه بان کم اتفاق می‌افتد. در اغلب کشورهای عربی قانون منع جذب دروازه بان خارجی وجود دارد و بیشتر ترانسفرهای ما هم به کشورهای عربی است. می‌ماند کشورهای اروپایی، باید دروازه بان ملی باشی و شرایط جسمی خیلی خوبی هم داشته باشی و در اوج باشی و دیده بشوی و آنها نیاز لحاظ دروازه بانی چهار مشکل باشند تایید و شما را جذب کنند. شما شاهدید که الیور کان، یازده سال گلر بایرن مونیخ مانده است و یاپیتر اشمایکل یاون در سار سالها است که در منچستر دروازه بانی می‌کنند.

سال گذشته مجموعاً چند راز پرسپولیس دریافت کردید؟

* حول و حوش ۹۶ میلیون تومان.
نظر شما راجع به جذب دروازه بان‌های خارجی در لیگ ایران چیست؟

* من قبلاً در جایی دیگر گفته‌ام که این قضیه باید کارشناسی بشود. ما دروازه بانهای ایرانی خوبی داریم که دارند از دور خارج می‌شوند، ولی به چه دلیل؟ آیا از لحاظ فنی ضعیف هستند؟ مشکل روحی دارند؟ یا توانایی بازی در لیگ را ندارند؟ هر کدام از این ضعف‌ها که وجود داشته باشد، باید روی آن برنامه‌ریزی شود تا برطرف گردد. تمام دروازه بانهای خارجی که وارد فوتبال ما شدند، جز در سه مورد، در حد دروازه بانهای درجه دو فوتبال ما هم نبودند. آرمناک هفت، هشت سال جزء بهترین‌های لیگ بود یا حتی المیر تولیا. البته مار تین راتول (برق شیراز) و گئورگ کاسپاروف (راه آهن) راهم از قلم نیندازیم. بقیه رامن تایید نمی‌کنم. شاید اگر به دروازه بانان جوان میدان بدهیم ممکن است یک یاد و بازی اشتباه کنند،

و تفکرشان بالا است و حسن از همین قشر دروازه بان‌ها است. به این موضوع توجه نکنید که او در حال حاضر کم بازی می‌کند. حسن در هر تیم دیگری حضور داشت، صد درصد دروازه بان فیکس بود.

شما با حضور دو دروازه بان سطح بالا در یک تیم موافق هستید؟

* تصور می‌کنم اگر دو دروازه بان خوب کنار هم باشند و یک رقابت سالم و تمرین خوب داشته و در کنار آن رفقای خوبی هم باشند، قدر مسلم آن کادر دروازه بانی موفق خواهند بود. چون آنها به خاطر در اوج قرار گرفتن، مجبورند که تمرین خوب و سختکوشانه‌ای انجام بدهند. به علاوه اگر در کنار این دو دروازه بان یک کادر مربیگری فهیم و باتجربه هم بر سر کار باشد، این دو وارد حاشیه

به نظر من فوتبال نیست‌ها، مادی‌گرا نیستند. اصولاً کسی برای پولدار شدن فوتبال نیست نمی‌شود

نمی‌شوند و روز به روز بهتر می‌شوند. من تصور می‌کنم که اگر شرایط فرسید کریمی هم خوب باشد، سه نفری بتوانیم به تیم ملی دعوت بشویم.

تا اینجا فصل بر شما چگونه گذشت؟

* خدا را شکر فصل خوبی بوده و ما تا حدودی توانستیم به آن اهداف از پیش تعیین شده دست پیدا کنیم. با این حال می‌توانیم بهتر از این هم بازی کنیم و با دقت بیشتر و استرس کمتر نمایش دلپذیرتر از حالا انجام بدهیم.

چرا پارس از خداحافظی احمد رضا عابدزاده نتوانستیم یک دروازه بان در حد او داشته باشیم؟

* مهمترین دلیل این موضوع برمی‌گردد به مسائل روحی. احمد رضا عابدزاده شرایط روحی فوق‌العاده‌ای داشت و اگر ابراهیم میرزاپور می‌توانست شرایط روحی خودش را به عابدزاده نزدیک کند، می‌توانست سالهای سال دروازه بان ملی ما باشد. احمد رضا همیشه می‌گفت، من در هیچ بازی گل نمی‌خورم، چه بازی با آلمان و استرالیا

مختصری از خودتان برایمان بگویید.

* مهدی واعظی هستم، متولد ۱۵ اسفند ۵۳ در شهرستان آزادشهر، از توابع استان گلستان و بزرگ شده شهر مشهد. از سال ۷۳ فوتبال را در لیگ شروع کردم و حدود ده سالی است که به صورت حرفه‌ای فوتبال بازی می‌کنم. در این مدت، در تیم‌های بهمن کرج، پیکان تهران و پرسپولیس تهران حضور داشته‌ام.

از ابتدای کار تصویری کردید که پرسپولیس در این فصل نتیجه بگیرد؟

* با توجه به شروع موفقیت آمیز، آنهم در حالی که تازه از بدنسازی فارغ شده بودیم، احساس کردیم که پرسپولیس در این فصل قدری خواهد شد. این تفکر از روزی که تمریناتمان را با هفت، هشت نفر آغاز کردیم با ما همراه بود تا اینکه بازیکنان جدید کم کم به فهرست تیم اضافه شدند و آن تفکر رسیدن به موفقیت بیشتر تقویت شد.

نظر شما راجع به افشین قطبی چیست؟ وی را چگونه مربی‌ای می‌بینید؟

* یکی از فاکتورهایی که در پرسپولیس شاهد آن هستیم، این است که قطبی با بحث آنالیز به خوبی آشناست. او با تفکر ناب فوتبال وارد کشور ما شده است.

درست است که ما امکانات کمی داریم، ولی این مربی در فضاهایی فعالیت کرده که هر گونه امکاناتی برایش مهیا بوده است. با توجه به تمام این صحبتها، قطبی فوتبال را خیلی خوب می‌فهمد و دستیاران ایشان (استیلی و مرزبان) نیز کمک زیادی به او می‌کنند. قطبی جزو مربیان جوان ایرانی به شمار می‌رود و این موضوع کمک می‌کند که شرایط بازیکنان را بیشتر درک کند.

رابطه‌ات با حسن رودباریان چگونه است؟

* رابطه بسیار خوبی دارم. نزدیک ۸-۹ سال است که با او رفاقت دارم و چه در پرسپولیس و چه در اردوهای تیم ملی با همدیگر هم‌اتاق بوده‌ایم. از وقتی که حسن به پرسپولیس آمد، دوستی بین ما بیشتر شده و همدیگر را بیشتر درک می‌کنیم. حسن واقعاً پسر مؤدب و موقری است و اصولاً در بین دروازه بان‌ها، آنهایی که ساکت‌تر و متین‌ترند، ورزشکاران موفق‌تری هستند، چون تمرکز

رسوایی دوپینگ برای بهترین تیم دوچرخه سواری جهان

روزنامه آلمانی «اشتوتگارت» زیتونگ گزارش کرد که حداقل پنج دوچرخه سوار تیم «تی موبایل»، یکی از بهترین تیم های دوچرخه سواری جهان، در مسابقات توردوفرانس سال ۲۰۰۶ دوپینگ کرده بودند. در این گزارش، اشاره ای به نام دوچرخه سواران نشده است.

بنابراین گزارش، کلینیک دانشگاه فرایبورگ توسط ماموران آلمانی مورد بازرسی قرار گرفت و دو نفر از پزشکان این کلینیک به اتهام کمک به دوپینگ دوچرخه سواران از کار معلق شده اند.

روزنامه اشتوتگارت زیتونگ افزود: این مقاله بر اساس گزارشی از سوی کمیسیون تحقیقات یک دانشگاه که روی این مسئله تحقیق کرده، تهیه شده است.

«پاتریک سینکویتز» یکی از اعضای سابق تیم تی موبایل که بعد از مثبت اعلام شدن نتیجه آزمایش اش قبل از مسابقات سال جاری، به دوپینگ اعتراف کرد، شهادت داده است که دوپینگ در این تیم در سال ۲۰۰۶ رواج داشته است.

با توجه به این شایعات، «دویچه تلکام» شرکت بزرگ ارتباطات راه دور آلمان که در سال های گذشته اصلی ترین اسپانسر تیم تی موبایل بوده است، ماه گذشته قرارداد خود را با این تیم فسخ کرد.

پزشکی و پاسخ ورزشی

حسین فیاضی نوغابی از گناها:

۱- محمد علی فردین در کدام مسابقه جهانی به مدال نقره رسید و در فینال به چه کسی باخت؟
محمد علی فردین در مسابقات جهانی ۱۹۵۴ توکیو ژاپن در وزن ۷۳ کیلوگرم شرکت کرد و با شکست برابر و اختانگ بالاوازه از شوروی به مدال نقره دست یافت.

۲- کارنامه کشتی حسن محبی را در مسابقات جهانی ۱۹۸۵ بوداپست مجارستان بیان کنید.

محمد حسن محبی در مسابقات جهانی بوداپست مجارستان در وزن ۹۰ کیلوگرم شرکت کرد و با شکست برابر ویلیام شر از ایالات متحده در دیدار نهایی به مقام دوم دست یافت. در هنگام نواخته شدن سرود ایالات متحده در هنگام توزیع مدال، به صلاح حدیث هیئت سرپرستی تیم ملی کشتی ایران از روی سکو پائین آمد و همین کار موجب محرومیت وی و پس گرفتن مدال اش از سوی فیلا شد.

خوانندگان محترم مجله می توانند سوالات ورزشی خود را به آدرس مجله یا پست الکترونیک yek2se_1984@yahoo.com بفرستند تا در اولین فرصت به آنها پاسخ دهیم.

هستم. خبرنگاران قشر زحمتکشی هستند و باید تمام ورزشکاران احترام آنان را نگهدارند و بسا آنها خوب برخورد کنند.

□ از برخورد ها و روابط خودت با مردم بگو...

* خدا را شکر ارتباط خوب و دوستانه ای با مردم دارم. مردم چون به فوتبال علاقه دارند برای ما هم احترام قائل اند. و این محبت آنها جای قدر دانی و تشکر دارد گاهی پیش آمده که به جایی رفته ایم و مرانشناخته و راجع به من صحبت کرده اند و بعدا متوجه شدن و کلی عذر خواهی کرده اند. از این دست اتفاقات زیاد افتاده است.

□ چرا فوتبالست های ایرانی به سمت مادی گرایی رفته اند؟

* این ادعا نظر شماست! به نظر من فوتبالست ها، مادی گرانیستند. اصولا کسی برای پولدار شدن فوتبالست نمی شود. گرچه او هم برای گذراندن زندگی نیازمند پول است. درست است که پول وارد فوتبال شده، ولی برخی تصور می کنند که فوتبال می تواند صرفاً یک منبع درآمد باشد، در صورتی که اینطور نیست. هفت، هشت سال طول می کشد تا یک فوتبالست به سطح حرفه ای برسد و حداکثر پنج، شش سال هم در سطح اول حرفه ای مطرح است. لیکن باید باقی عمرش را با همان پولی که در آن مدت می گیرد، سپری کند. متاسفانه دهه ای از مردم تصور می کنند که مادر تمام عمرمان فقط پول می گیریم!

□ تا چه زمانی قصد دارید به فوتبال ادامه دهید؟

* تا وقتی که توان داشته و از نیروی کافی برخوردار باشم، بازی را ادامه می دهم. گمان می کنم تا سه، چهار سال دیگر بتوانم ادامه بدهم.

□ در فوتبال آرزویی دارید که به آن دست نیافته باشید؟

* من دوست داشتم در این چند سال که به صورت حرفه ای بازی می کنم، لباس تیم ملی را هم بپوشم. البته در مقطعی عضو تیم ملی بوده ام، ولی تعداد بازیهای ملی ام خیلی کم بوده است.

ولی چون میدان می بینند، قطعاً در فوتبال این مملکت رشد خواهند کرد.

□ به نظرت سال جاری برای فوتبال ما چه جور سالی بود؟

* درست است که از لحاظ فوتبال ملی توفیق نداشتیم، ولی لیگ مان شروع خوبی داشت. نظم برگزاری لیگ نیز مطلوب بود. البته به جز بحث بازیهای عقب افتاده سپاهان که آنها را اجتناب ناپذیر بود، فکر کنم از لحاظ سطح برگزاری و امکانات در حد بهتری نسبت به گذشته بود. البته آنچه در حال حاضر در درجه نخست اهمیت قرار دارد، بحث تعیین رئیس فدراسیون است، کسی که بتواند سازماندهی خوبی در ساختار فوتبال ما حاکم کند.

□ به نظر می رسد، سپاهان جدی ترین رقیب شما در لیگ است. نظرت راجع به موفقیت های اخیر این تیم چیست؟

* چند عامل باعث موفقیت سپاهان شد. اصولاً تیم هایی که در ایران قهرمان می شوند، سال بعد دچار مشکل می گردند. به استثنای تیم هایی که مدیریت قوی دارند! مهمترین کاری که مدیریت سپاهان انجام داد به کارگیری یک کادر مربیگری خوب و فهم بود. حفظ بازیکنان قدیمی این تیم که سال گذشته باعث قهرمانی سپاهان شده بودند، به همراه مدیریت قوی، کادرفنی حرفه ای و کاربلد و بازیکنان توانا عواملی بودند که باعث موفقیت سپاهان شدند.

□ پس برای سایپا آینده نامطلوبی را در لیگ قهرمانان آسیا متصور هستید؟

* لزوماً نه! سایپا در لیگ برتر نتوانسته به حق خود برسد و نتایج خوبی هم نگرفته است. این موضوع دلایل مختلفی دارد. برنامه ریزی دقیقی روی سایپا پس از قهرمانی نشد. من اطمینان دارم که مدیران سپاهان بر روی جزئی ترین کارهایشان نقشه و برنامه داشتند. به هر حال، سایپا نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسیا است و قطعاً باید تقویت شود. ما شاهد هستیم که بازیکنان سایپا خیلی خوب و درگیرانه بازی می کنند. این موضوع به دلیل آن است که علی دایی چند سال در اروپا بازی کرده و از متدهای روز مربیگری اروپا آگاه است. البته نباید از نظر دور داشت که تیم سایپا در فصل نقل و انتقالات، بازیکنان موثری مثل خلیلی، مومنین زاده، یزدانی و... را از دست داد و نتوانست بازیکنان مناسبی را جایگزین کند.

□ گرچه مدت زیادی گذشته است، اما موضوع درباره دوپینگ تو پیش از شروع جام جهانی است...

* راجع به این موضوع تاحدودی صحبت کرده ام و مساله ای است که دیگر مدت زیادی از آن گذشته است. موضوعی که در این ارتباط برایم مهم است و از این ماجرا یادگار ماند، این تجربه است که از این به بعد در مورد هر دارو و هر مکمل غذایی که می خواهم استفاده کنم، اطلاعات کافی به دست می آورم. این مساله من را به این مهم وادار کرد که قوانین فدراسیون در این زمینه را بعد از ۱۰-۱۲ سال بازی در سطح حرفه ای بیشتر مطالعه کنم. فقط همین را بگویم که موضوع دوپینگ که به من نسبت داده شد، چیزی نبود که من خودم آن را خواسته باشم و ناگاهانه دچار آن شدم.

□ ارتباطات با خبرنگاران چطور است؟

* رابطه خوبی با آنها دارم و با خیلی از آنها دوست

مشکلات فوتبال از دید ریسی جمهور

ریاست محترم جمهوری پیش از سفر به مکه مکرمه در مصاحبه ای تلویزیونی شرکت کردند. یکی از مواردی که در این مصاحبه مطرح شد، مسائل و مشکلات فوتبال ایران بود.

ریاست محترم جمهور در این برنامه اعتراف کردند که مشکلات پیش آمده برای فوتبال ایران حاصل اشتباه محمد علی آبادی بود. وی در این برنامه تصریح کرد: «این مشکلات حاصل یک اشتباه آقای علی آبادی بود که سال گذشته انجام داد و من به ایشان گفته بودم این کار را نکنند.»

احمدی نژاد عوامل دیگر این مشکلات را سیاسی بازی عنوان کرده است: «عامل دومی که باعث به حاشیه رفتن فوتبال شد سوءاستفاده یک تیم سیاسی از این ماجرا بود که بدون در نظر گرفتن منافع ملی به فکر اهداف خاص خود بودند و توانستند با مطرح کردن برخی مسائل در سازمانهای خارجی باعث ایجاد مشکل برای فوتبال شوند.»

اگر به ۲۰ ماه پیش بازگردیم یاد درگیری های دادکان، رییس وقت فدراسیون فوتبال، با سازمان تربیت بدنی می افتیم که سرانجام به خاطر مسائل سیاسی دکتر دادکان از سمت خود برکنار شد. دخالت جناح حاکم در برکناری رییس فدراسیون فوتبال باعث شد فیفا فوتبال ایران را به حالت تعلیق درآورد و پس از کشمکش های مختلف این تعلیق برداشته شد، هر چند سایه آن هنوز نیز بر سر فوتبال ایران وجود دارد.

حال نیز صحبت از دخالت جناح سیاسی در جریان چه کسی راست می گوید؟

آخر الامر قرارداد روز ۱۹ دی ماه سال جاری، انتخابات فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران با حضور نمایندگان از «فیفا» در تهران برگزار شود.

انتخاب رییس فدراسیون فوتبال ایران (حدود یک سال و نیم است که فدراسیون فوتبال رییس ندارد!) حرف و حدیث های بسیاری را در داخل و خارج ایران در پی داشت که این نشان دهنده بی سر و سامانی، عدم مدیریت، نداشتن برنامه و... از سوی مسوولان ورزش کشور است. آقایان -منظورم مسوولان رده اول ورزش کشور و فدراسیون نشینان گذشته است- آنقدر بی تدبیری به خرج دادند و اهمال و سستی و عدم مدیریت در کارشان بود که همین نامدیریتی آن ها، فیفا را وارد ماجرای فوتبال ایران کرد و آن ها با یک سری اطلاعات -که از داخل ایران و از طریق برخی باند ها و... کسب کردند- خود را محق دانستند تا در کار داخلی تعیین یا انتخاب یا انتصاب رییس فدراسیون فوتبال دخالت کنند!

هر چند طی یک و نیم سال گذشته، حرف های بسیاری از سوی صفایی فراهانی رییس سابق -سابق تراز دادکان- و رییس کمیته انتقالی فدراسیون فوتبال ایران -منتخب

اساسنامه جدید فدراسیون فوتبال را هیات دولت تصویب کرده است. در این اساسنامه تصریح شده است که دولت و سازمان های دولتی نباید در کار فدراسیون فوتبال دخالت کنند. در این میان مسوالی برای ما پیش می آید: آیا هیات دولت در زمان تصویب اساسنامه نگاهی به آن انداخته است یا خیر؟ مطمئناً اگر نگاهی به اساسنامه انداخته بودند متوجه می شدند که حضور علی آبادی در فدراسیون فوتبال غیر قانونی خواهد بود اما به علت عدم آگاهی به مواد مندرج در اساسنامه، این اشتباه رخ داد تا زمان بدون رییس ماندن فدراسیون فوتبال به دو سال نزدیک شود.

رییس جمهور محترم در جایی به باند بازی اشاره کرده و گفته است: «متأسفانه فوتبال ما سیریک سری باند هاست که تلاش می کنند از این رشته پر طرفدار به نفع اهداف خود سوءاستفاده کنند.»

این باند ها به دنبال چه چیز در فوتبال ما هستند؟ قدرت یا ثروت؟ شاید هم هر دو گزینه را با هم هدف گرفته اند. فدراسیون فوتبال ایران را می توان بدون حساب و کتاب ترین نهاد در کل کشور نام نهاد. مبالغ هنگفتی در فوتبال ایران جابه جایی می شود و مشخص است که هر باند و گروه و جناحی خواهان رسیدن به این ثروت بادآورده هستند. پس جای تعجب ندارد که باند های مافیایی فراوانی در سطوح مختلف فوتبال وجود داشته باشد. این باند ها از بازیکنان و مربیان شروع شده و تا سطوح کلان مدیریت فوتبال ایران ریشه دوانده اند. چندین سال است که وجود باند های مافیایی در فوتبال ایران اثبات شده اما برای ریشه کن کردن آن چه اقدامی صورت گرفته است؟ به علت اینکه آب از سرچشمه گل آلود است، نمی توان این باندها را از بین برد و برای ریشه کن کردن این باند های مافیایی تنها و تنها باید ساختار و بدنه فوتبال ایران را از نو ساخت.

رییس جمهور به ما قول داده است که ریشه این باندها را خواهد زد، باید دید که ایشان به قول خود وفادار خواهند ماند یا خیر؟

انتخابات فدراسیون فوتبال پیش آمده است. جناب آقای احمدی نژاد، اگر قرار بود سیاست در فوتبال دخالت نکند که حال و روز فوتبال ما این نبود و دکتر محمد دادکان نیز رییس فدراسیون فوتبال باقی می ماند. آیا شما فکر می کنید تشکیلات فیفا به حرف چند نفر که داخل ایران حضور دارند گوش می دهد؟ مشکل ما و فیفا بر سر دخالت دولت در کار فدراسیون فوتبال است نه حضور شخصی خاص فدراسیون فوتبال باید یک نهاد غیر دولتی باشد و دولت با دخالت در کارهای فدراسیون فوتبال باعث تعلیق فوتبال ایران می شود. مشکل فیفا علی آبادی نیست، مشکل فیفا دولتی بودن فدراسیون فوتبال است.

رییس جمهور در ادامه این برنامه به نقش خود در حضور علی آبادی در انتخابات فدراسیون فوتبال اشاره می کند: «زمانی که من به آقای علی آبادی گفتم که به فدراسیون فوتبال برو حضور ایشان فلسفه ای داشت که می تواند به سر و سامان دادن اوضاع نابسامان این رشته پر طرفدار کمک کند. واقعیت این است که فوتبال در بین مردم ما جایگاه ویژه ای دارد و همه مردم به نوعی فوتبال را دوست دارند. به همین خاطر به آقای علی آبادی دستور دادم به فوتبال برو و مشکلات این رشته را برای همیشه حل کند.» اینجاست که ریاست محترم جمهور اعتراف می کند دستور حضور علی آبادی برای شرکت در انتخابات فدراسیون فوتبال را وی صادر کرده است. در روزهای آغازین ثبت نام برای انتخابات فدراسیون فوتبال، شایعه ای در محافل ورزشی به گوش رسید که شخص رییس جمهور خواهان شرکت در انتخابات فدراسیون فوتبال است. آقای احمدی نژاد سرانجام به اصرار مشاورانش از این کار انصراف می دهد و علی آبادی را مامور حضور در انتخابات فدراسیون فوتبال می کند.

فیفا -درباره فوتبال ایران زده شده و از آن سو نیز داریوش مصطفوی رییس و دبیر کل سابق فدراسیون فوتبال -سابق تراز صفایی فراهانی و دادکان- جوایش را داده است، اما هنوز مردم، فوتبال دوستان و اصولاً جامعه ورزشی، نتوانسته از میان حرف ها و سخنان آن ها، «کلام راست و حقیقت» را تشخیص دهد.

چرا که هر کدام از این آقایان نشان دادند که منافع خود را فراتر از ورزش کشور و منافع ملی می دانند و ضمن آنکه می گویند، «سیاسی نیستند»، اما آنقدر سیاسی کاری می کنند که انسان شک می کند، حرف راست و حسینی از دهان آن ها خارج شود.

یک روز رییس جمهور به علی آبادی می گوید، برو کاندیدا شو چون فقط یک انسان با قدرت می تواند فوتبال ایران را اداره کند، تا اینکه صدای فیفا در می آید که او نمی تواند، رییس جمهور می گوید علی آبادی اشتباه کرد، برو استعفا بده. یک روز صفایی فراهانی می گوید، علی آبادی می تواند کاندیدا شود، اما بعد «پو» خبر می آورد که عده ای رفته و گزارش داده اند که علی آبادی سیاسی است و... سپس فراهانی می گوید، فیفا مخالف است و علی آبادی باید کنار برود! حالا صفایی

این آقایان نشان دادند که منافع خود را فراتر از ورزش کشور و منافع ملی می دانند

فراهانی هم می گوید، خیلی ها تلاش کردند تا من نباشم، چون آنها تصور می کنند، من می خواهم رییس شوم، می گویند کنار بکش. اما از آن سوی نیز فائقی و داریوش مصطفوی -رفقای قدیم- که یک زمانی معاون سازمان و رییس دفتر مشترک فدراسیون های ورزشی و رییس و دبیر کل فدراسیون بوده اند، در مصاحبه ای تلویزیونی، تمام کاسه ها و کوزه های بی تدبیری و اهمال در فوتبال هشت سال گذشته را سر صفایی می شکنند و می گویند، تمام بدبختی فوتبال ما سر ندادن کاری و بی اخیتان فراهانی است.

به گمان نگارنده اینگونه که قضایا دارد پیش می رود، در آینده برخی خواهند گفت، نه فوتبال، بلکه مقصر گرانی و تورم موجود نیز خواجه حافظ شیرازی است که شعر می گفته و یادش رفته در دواوش درباره فوتبال و گرانی و تورم و ریاست فوتبال علی آبادی، صفایی فراهانی، داریوش مصطفوی و... شعر یا... بگوید (!)

خدا! آخر و عاقبت ورزش و فوتبال ایران را با این انسان های پر مدعا و این اوضاع آشفته ختم به خیر گرداند! داوود غرانوش

انگیزه رقابت در هیچ رشته ورزشی ندارم

بی گمان زمانی که نام بسکتبال را می شنوید، اولین اسمی که به خاطر می آورید نام «مایکل جردن» است. مایکل جردن در ۱۷ فوریه ۱۹۶۳ متولد شد. در سال ۱۹۸۴ از تیم بسکتبال دانشگاه کارولینای شمالی به تیم شیکاگو بولز پیوست و به سرعت خود را به عنوان یک ستاره مطرح کرد. جردن به خاطر پرش های رویایی اش به «جردن پرنده» مشهور شد. جردن دوبار از ان بی ای خداحافظی کرد اما به خاطر علاقه فراوانش به بسکتبال برای بار سوم در میدان حاضر شد و سرانجام در سال ۲۰۰۳ به طور کامل از بسکتبال جدا شد.

بر روی این موضوع تمرکز می کنند. سطح بازی و مهارت هایشان پیشرفتی نمی کند اما می خواهند مانند شما پرواز کنند، نظر شما در این زمینه چیست؟

من فکر نمی کنم که مایکل جردن پرنده وجود داشته باشد. آن فرد مایکل جردن نمایشی است، مایکل جردن تجاری. هر چیزی که شکل تجاری بگیرد، مردم خواهان تماشای آن می شوند. مایکل جردن حقیقی دفاع می کند و در همه نقاط زمین حاضر است و هرگز نخوابیده است که به عنوان یک آگهی تبلیغاتی وجود داشته باشد.

نظرت درباره اینکه اسم خود را در فهرست پنجاه بازیکن برتر تاریخ ان بی ای می بینید، چیست؟

بسیار جالب است اما همیشه بحث بر سر این موضوع بوده است که چه کسی باید در بالای فهرست قرار بگیرد؟ من نمی دانم که می توانم خود را در صدر فهرست قرار دهم یا خیر؟

سال گذشته محصولاتی که با اسم مایکل جردن در بازار وجود داشت، یکی از پر فروشترین محصولات بود. چرا؟

فکر کنم به خاطر این فروش مازاد بود که آیتام های مناسبی نظیر ادکلن، کرم پس از اصلاح و... را گردآوری کرده بودیم. «بیژن» در این زمینه بازاریابی خوبی انجام داد. بیژن محصولی را می خواست که خوب فروش کند و تنها به خاطر وجود نام مایکل جردن فروخته نشود.

جردن پس از بازنشستگی

مایکل جردن پس از بازنشستگی به عنوان مدیر بسکتبال باشگاه واشنگتن و ویزارد مشغول به کار شد. جردن هنوز هم آمادگی بدنی خود را حفظ کرده و در تمرینات بسکتبال حضور دارد. وی به بازی گلف علاقه فراوانی دارد و در مسابقات مختلف نیز شرکت می کند. در سال ۲۰۰۴ تیم موتورسواری حرفه ای خود را تشکیل داد و در مسابقات قهرمانی آمریکا شرکت کرد. مایکل جردن نام یک نوع لباس و یک بسته وسایل مردانه می باشد.

تایگر وودز قهرمان گلف جهان و مایکل جردن

من فکر نمی کنم که مایکل جردن پرنده وجود داشته باشد. آن فرد مایکل جردن نمایشی است. مایکل جردن تجاری!

آیا شما هنوز هم در حال اثبات کردن خود به دیگران هستید؟
اولیست کاری من همین موضوع است. من ابتدا کارهایی انجام می دهم تا بتوانم خودم را خودم اثبات کنم. زمانی که خودم را به خودم اثبات کنم می توانم خود را به دیگران و رسانه ها اثبات کنم.

نظر شما درباره بازیگری چیست؟
زمان زیادی از آدم می گیرد. زمانی که فیلم «اسپیس جم» را می ساختم، تجربه موفقی در این زمینه داشتم. هنگامی که در حال تولید این فیلم بودیم با «دین کین» بازیگر نقش سوپرمن در تلویزیون، در ارتباط بودم و نمی توانستم باور کنم که وی چه کارهایی انجام می دهد. او از ساعت ۷ تا ۹ شب پیش ما می آمد و با ما بسکتبال بازی می کرد سپس برای اجرای برنامه سر اسریش رادراستودر بود و برای آماده نگه داشتن بدنش هر روز وزنه می زد. من نمی توانم این کارها را انجام دهم. اکثر کار بازیگری عجله و صبر کردن است. شما باید صبر کنید تا عوامل، صحنه را آماده کنند سپس وارد صحنه شوید و کارتان را با عجله انجام دهید و دوباره صبر کنید. بازیگری مانند این است که یک بازی را شروع کنید سپس متوقفش کنید، شروع و توقف، شروع و توقف. این کار زمان زیادی را می طلبد و من هرگز به سمتش نخواهم رفت.

زمانی که مشغول فیلمبرداری بودید، برنامه فیلمبرداری و تمرینات بسکتبال را چگونه هماهنگ می کردید؟

کار سختی نبود... از ساعت ۸ صبح تا بعد از ظهر تمرینات تیم حاضر بودم، از ۱:۳۰ تا ۳:۳۰ با وزنه تمرین می کردم، سپس به خانه می آمدم و کمی استراحت می کردم و از ساعت ۷:۳۰ عصر تا ۹:۳۰ شب بر سر فیلمبرداری حاضر بودم. ساعت ۱ شب نیز می خوابیدم.

شما به عنوان بازیگر بر روی صحنه رفتید و به عنوان بسکتبالیست با بازیگران بازی کردید. کدام کار برتر است؟ یک بازیکن سعی کند که بازیگر شود یا اینکه یک بازیگر سعی کند بازیکن شود.

بستگی به آن بازیگر یا بازیکن دارد. دین کین استعدادش را داشت و می دانست که می تواند یک بسکتبالیست حرفه ای شود. برخی از مردم از این موضوع آگاه نیستند و زمانی که می بینند یک بازیکن ان بی ای خیلی خوب بازی می کند، شگفت زده می شوند.

در اینجا تنوری برای بازیکنان جوان وجود دارد، آنها فکر می کنند که باید مانند مایکل جردن پرش بلندی داشته باشند و تنها

مایکل جردن در دهه چهارم زندگی اش چه کاری انجام می دهد؟

هر روز گلف بازی می کنم و بر کارهای تجاری ام نظارت می کنم. دوست دارم زندگی معمولی داشته باشم هر چند مطمئن هستم که به طور کامل نمی توانم معمولی باشم.

جردن در ده پنجم زندگی چگونه خواهد بود؟

مووریش خاکستری (خنده). واقعاً نمی دانم چه کاری انجام خواهم داد و حتی نمی دانم که از زندگی چه می خواهم. دوست دارم هر روز صبح از خواب بیدار شوم و به این موضوع فکر کنم که به هیچ وجه تحت فشار نیستم و تنها به زندگی خود ادامه می دهم.

اما انگیزه مسابقه و رقابت در شما وجود دارد و باعث می شود که کارهای رقابتی انجام دهید.

به غیر از گلف هیچ انگیزه رقابتی در هیچ رشته ورزشی ندارم. دیگر نمی توانم در یک ورزش به رقابت با دیگران بپردازم.

زندگی شخصی

او در سال ۱۹۸۹ با خوانیتا وانوی ازدواج کرد و دو پسر به نامهای جفری مایکل و مارکوس جیمز و یک دختر به نام جاسمین

دارد. مایکل و خوانیتا در سال ۲۰۰۲ از یکدیگر جدا شدند اما در فاصله کمی دوباره باهم ازدواج کردند سپس در ۲۰ دسامبر ۲۰۰۶ دوباره از یکدیگر جدا شدند. خوانیتا به واسطه این جدایی مبلغ صد و شصت و هشت میلیون دلار از مایکل جردن دریافت کرد که این پول رکورد بیشترین مبلغ برای جدایی بین افراد مشهور جهان را به خود اختصاص داده است. در ۲۱ جولای ۲۰۰۶ کارلانا فل مدعی شد که در سال ۱۹۹۱ از مایکل جردن بچه دار شده است و به همین دلیل مایکل مبلغ ۵ میلیون دلار به خاطر حق السکوت به وی پرداخت کرده است. پس از این ادعا تست دی ان ای از آنها گرفته شد و مشخص شد که مایکل جردن پدر آن بچه نبوده است، اما مشخص نشد به چه دلیل به کارلا حق السکوت داده است؟!

حلقه دار: رضا رفیع
raffie.persianblog.com

خلع ید

اسدالله فهندژ سعدی - شیراز

عزیزان عمر من نیم از نود هست
ولی گویند عمرت رو به صد هست
کسی حرف مرا باور ندارد
اگر چه دست من مشتى سند هست
شدم پیر از جفای بچه‌هایم
که موهای سرم عین نمدهست
قشونى بچه ناجور دارم
که هم‌قد بیشان هم نیم‌قد هست
ننالَم از لباس و خرج آنها
که این مشکل به هر جا مستند هست
تمام مشکل من درد شبهاست
که در دور و برم مشتى جسد هست
انیس و طلعت و مریم از این‌رو
از آن‌ور مهدى و سام و صمد هست
به بالای سرم خوابیده جابر
و در پایین پایم هم اسد هست
ز پهلوی خورم مشت و سقلمه
از آن‌ور قسمتم پا و لگد هست
زنم خوابیده آن‌اول، دم در
و جای بنده هم یک جای بد هست
چنان از یکدیگر ما دور هستیم
که گویی قهرى ما تا ابد هست
اگر داریم یک شب حرف شخصى
مزاحم بینمان بی‌مرز و حد هست
یکی بیمار گردد سرفه دارد
درون سینه او جزر و مد هست
یکی خوابش نبرده درس خواند
و گرنه توى درس خویش رد هست
و یا آن دیگری جیشش گرفته
فشار وارده خیلی اشد هست
یکی دیگر سرش را کرده بیرون
ستاره دیده مشغول رصد هست
خلاصه تازگی تصمیم دارم
بگویم مشکلم هر جا مدد هست
نویسم نامه‌ای رو سوی مجلس
کند چاره اگر هر کس بلد هست
سزای آدم ناشی همین است
و اشکال از خود این بی‌خرد هست
"فهندژ" گفته درمانت طلاق است
و گرنه تا ابد این خلع بد هست!

دو فروند دوییتی!

راشد انصاری (خالو)

بی‌وفایی (۱)

برایش کادوی زیبا گرفتم
و کم‌کم در دل او جا گرفتم
سپس کردم رهایش طبق معمول
چه زیبا حال لیلا را گرفتم!

بی‌وفایی (۲)

به هر بامی نشستى چون کبوتر
تو مال بنده بودى یا غضنفر؟
حالا که بی‌وفایی شرط عقله
منم می‌رم سراغ "زید" دیگر!

بیکاری

اسماعیل مزیدی - علی‌آباد کنول

فرد بیکار آخرش سر بار و انگل می‌شود
دیر یا زود او رفیق سیخ و منقل می‌شود
چون که بیکاری او بگذشت از حد، لاجرم
متهم بر آدمی بیمار و تنبل می‌شود
او ندارد اعتبار و ارزشی نزد کسان
بی‌بها تر از کلام و حرف مهمل می‌شود
بس که غصه می‌خورد بر حال و روز خویشتن
اندک اندک او دچار طاسی و کل می‌شود
خواه ناخواه او اسیر پیری زودرس شده
آن جوانی نیز بر پیری مبدل می‌شود
رخت می‌بندد از او آرامش فکر و خیال
سیستم اعصاب او بد جور مختل می‌شود
چون ندارد کار تا آن که گزیند همسری
پشت درب از دواج عمری معطل می‌شود
حس بدبینی در ایشان ریشه می‌گیرد عمیق
زندگی در کام او چون زهر و حنظل می‌شود
در وجودش ناامیدی می‌نماید رخنه
و کاخ امیدش به ویرانه مبدل می‌شود
بس که می‌گردد شب و روز پی کار آن جناب
کفش‌هایش پاره، پایش پر ز تاول می‌شود
می‌شود بالاضطرار او منحرف از راه راست
این چنین بدبختی ایشان مکمل می‌شود
روی آرد بر بزهکاری و هر راه خلاف
در خشونت عینو سلطان جنگل می‌شود
می‌رود نیرو و استعداد او بیهوده هرز
او بدل به آدمی سر بار و انگل می‌شود
این چنین می‌گردد آمار بزهکاران فزون
جامعه درگیر صدها گونه معضل می‌شود
آن که بیکار است و بی‌پول و پله، این زندگی
پیش چشمش چون عجز زشت هیكل می‌شود
عزم ملی گرد او بهر حل مساله
معضل بیکاری آری زودتر حل می‌شود
گر نسازد چاره‌ی این درد را دولت، یقین
شرح این قصه عزیزان بس مفصل می‌شود!

درد دل بعضی از پدرها

محمد جاوید - شیراز

من غم نان دارم و تو مشکلات خوردنش
من به فکر کسب روزی، تو به فکر بردنش
روز و شب در زیر بار زندگی زایش ز من
گردش و تفریح از تو سلب آسایش ز من
خوردن و نوشیدن، از تو حرص خوردن مال من
من پی یک لقمه نان، تو در پی اموال من
کله‌ام از فکر کردن، طاس شد همچون کدو
تو ولی هر روز فکر دادن حالت به مو
پختن و شستن، تر و خشک تو مال مادرت
فکر تو اما ز پل راندن به هر جورى خرت
مشکلات زندگی، بیدار خوابی‌ها ز من
تو ولی در خواب خوش مشغول گپ با نسترن
امر و فرمایش ز تو، اجرای فرمایش ز من
از خرید کفش تا لب‌تاپ و کیف و پیرهن
پول تو جیبی برای میهمانی‌ها ز من
زحمت رقصیدن از تو با سحر یا یاسمن
پشه گر نیست زندگردد کلاس و درس ول
من ولی مشغول کارم با تب بالای چل
خرج تحصیل ز من، از تو همه ساله ردی
نه به درست شوق دارى نه به یک کار یدى
خنده "جاوید" اما تلخ باشد ای پسر
آن زمانی که پسر جانت شود مثل پدر
گرچه مایل نیستم حتی رود خاری به پات
لیک از این دانه حاصل خار می‌باشد برات!

نمی‌پرد!

علی‌زراعت - مرودشت

افسوس این کبوتر زیبا نمی‌پرد
در مرغزار و دامن صحرا نمی‌پرد
عمری اسیر دخترکی ایلیاتی‌ام
این هم که کج کرده با ما نمی‌پرد!

حافظیه!

دیگر از آن عشوه‌ها و ناز هم افتاده‌ای
مثل مرغی خسته از پرواز هم افتاده‌ای
آنقدر پرسه زدی در حافظیه نازنین
که ز چشم خواجیه شیراز هم افتاده‌ای!

دوست دارم

منصور علیزاده - امیدیه

دوستت دارم به قدر باک یک ماشین
باک ماشینی که خالی نیست از بنزین
دوستت دارم به قدر یک شکم خوردن
از غذاهای لذیذ سفره‌ای رنگین
دوستت دارم به قدر این عروسک‌ها
این عروسک‌های با برچسب "مید این چین"
دوستت دارم به قدر هر چه تعطیلات
خاصه تعطیلات ماه خوب فروردین
دوستت دارم به وقت جشن و مهمانی
مثل جای قند پهلوی، شربت شیرین!

Made in China

مهر

اختلاف نظری با کسی دارید که در این روزها بر طرف می شود و روابط گرم و صمیمانه جای آن را می گیرد. در ضمن این روزها مجبور می شوید که در مسائل مالی ریسک کنید، پس سعی کنید که ریسک شما حساب شده باشد و اعتماد به نفستان کاهش یابد. دوست خوبم! همراه خوبی دارید که برآستی باید قدر یکدیگر را بدانید و از فرصتها نهایت استفاده را ببرید، چرا که لحظه های شما این روزها طلایی است. در ضمن اطمینان داشته باشید که کار گروهی شما نتیجه دلچسبی برایتان در پی خواهد داشت که امیدوارم از شرایط استفاده لازم را ببرید. نکته پایانی هم اینکه از دستگیری زبردستها غافل نشوید و روزانه این کار را جزء وظایف اصلی خودتان قرار دهید.

آبان

افکاری را در سر می پرورانید که با شرایط شما همخوانی ندارند و این را به بدشانسی خود ارتباط می دهید، در حالی که خوشبخت کسی است که بتواند آرزوهای خود را با حوادث روزگار هماهنگ کند، پس دلخوار از نقاط ضعفی که دارید نباشید، چرا که از آنها می توانید به عنوان امتیاز استفاده کنید و سودهای شگفتی سازی ببرید و این بستگی دارد که شما از چه جهتی به آنها نگاه کنید، پس به زندگیتان نظم بیشتری دهید و خود را آماده یک دلدادگی مفصل نمایید تا بتوانید تمامی مسائل حاشیه ای آن را هم در دلتان جای دهید و نگویید که نمی دانم چه کنم که خیلی خوب از جزئیات آن مطلع می باشید.

آذر

در این هفته و روزهای بعدی آن دقت کنید که با یک دست چند هندوانه برندارید و کاری را شروع نکنید که خارج از ظرفیتتان باشد و این را مد نظر قرار دهید که پول زیاد باعث خوشبختی نمی شود و آرزوهای شما را برآورده نمی تواند بکند، چون انتظار شما از زندگی چیز دیگری است و نکته بعدی در مورد فراموش کاریهای شما می باشد که باید فکر اساسی در مورد آنها داشته باشید و انتقاد اعضای خانواده را جدی بگیرید، چون برآستی از آنچه که می گویند دلخور می باشند و بهتر است شما چهره حق به جانب بگیرید و صادقانه رفتار کنید.

دی

محبت کردن به افرادی که در حقم نامهربانی می کنند کار خیلی بزرگی است و این کار سخت برای شما شدنی و تا حدی راحت است، پس دوست عزیزم، جر و بحث این روزهای خود را عاشقانه تمام کنید تا آرامش را به خود و عزیزان بازگردانید و برآستی لازم است که در پایان کارهایتان مروری به تمام آنان داشته باشید و منطقی ارزیابیشان کنید. در مورد عزیزی که نگران احوال او هستید لازم است که از دور مراقبت نمایید و مخالفتهای خود را آشکار نکنید و برای گفتن کلمه «نه» راه مناسبی را پیدا کنید.

بهمن

دلنگ کسی هستید که برایش نگران و ماجرا را پرپیچ و خم می بینید، در حالی که لبخندی واقعی از طرف شما می تواند تمامی مسائل موجود را به شکل معجزه آسایی حل کند. افسوس و اندوهی را دارید و می گویند که کاش می توانستید دوباره متولد شوید اما شما از همین حالا هم می توانید زندگی دوباره را آغاز کنید و گذشته را کاملاً فراموش، تا باندنای جدید خود بتوانید هر آنچه را که می خواهید پی ریزی نمایید. در ضمن این را بدانید که ما در اجتماع زندگی می کنیم و لازم است که روابط درست ارتباط با دیگران را رعایت و همنشینی های مناسبی برای خود انتخاب کنیم تا شخصیت های طلایی زمینه بروز پیدا کنند.

اسفند

روزهای خاصی را پشت سر می گذارید و مسائل جدیدی را تجربه می کنید و توصیه من به شما این است که احساسات پاکتان را با منطق بیامیزد تا پشیمان نشوید. انتظاراتی داشته اید که برآورده نشده و باعث تضعیف روحیه شما شده اند و غرورتان اجازه صحبت در مورد آنها را نمی دهد، در حالی که غافل از این هستید که برای آرامش خیال نمی توان قیمتی تعیین کرد و در میان دوستیهای عمیق و واقعی، غرور جایی ندارد.

در مکانی زندگی می کنید که اختلاف نظر بسیار است و عقاید متفاوت و برای هماهنگ شدن با یکدیگر و برطرف کردن اختلاف نظرها باید با زبان دل سخن بگویید تا بتوانید روی خط آرامش پیش بروید و آنگاه طرحها را یکی پس از دیگری به اجرا بگذارید. در مورد سخنانی که از دور و نزدیک می شنوید هم بهتر است خوب تفکر کنید و شک و تردید را یکبار برای همیشه از خودتان دور سازید. منتظر خبر خوشحال کننده ای باشید و هم صحبتی با حضرت دوست را از یاد نبرید.

اردیبهشت

دوست عزیزم! هر آنچه که برای خوشبختی لازم است، به راستی شما دارید و تنها کافیت بهانه ای برای بد و از هر آنچه که دارید لذت ببرید و اجازه ندهید که اتفاقات زندگی به صورت تصادفی برایتان رخ دهد، چون شما می توانید آگاهانه قدم بردارید تا به خودتان گوشزد نمایید که کجا هستید و چه می کنید، پس هنرمندانه شاخه های سبز زندگی را به سوی نور هدایت کنید و با وجود تمام شلوغی های ذهنی و کاری که دارید پرداختن به اعضاء خانواده را در درجه اول اهمیت قرار دهید و برای آنها بهترین باشید، چرا که در حال حاضر وظیفه ای مهمتر از این ندارید. نکته پایانی هم این که کارهایتان را زودتر از موعد مقرر انجام دهید تا نتیجه مطلوب آرامش آن را لمس کنید.

خرداد

به خوبی پیدا است که برای انجام امر مورد نظرتان باید ابتدا به توافق کامل برسید، زیرا برآورده شدن انتظارات یک طرف ماجرا، باز تکرار اشتباهات گذشته است که امیدوارم این نکته اساسی را فراموش نکنید. در مورد مشکلی که ایجاد شده هم باید بگویم که اگر نمی توانید گره را باز کنید پس حداقل کار را مشکل تر نکنید و اطمینان داشته باشید که همیشه راهی برای رفع مسائل مبهم وجود دارد اما یقین داشته باشید که تکیه بر غرور نتیجه ای جز دل شکستن ندارد. دوست خوبم! برای هر عملی که انجام می دهید منتظر عکس العمل آن باشید و بدانید که با کوچکترین حرکتی از طرف شما روابط عاطفی طرف مقابل به شکل مطلوبی تغییر خواهد کرد.

تیر

باز هوای دلتان توفانی است و رمز و راز آن نیز بسیار و دوباره تاکید می کنید که درک شرایط موجود برای دیگران دشوار می باشد، پس لازم است که ابتدا در باره تمامی ماجرا خوب فکر کنید و بعد براساس اولویت تصمیم گیری را آغاز نمایید چون به زودی در شرایطی قرار می گیرید که در آن مغلطه بازی وجود خواهد داشت و امکان دارد که شما از اصل ماجرا دور شوید، پس بدون افراط و تفریط و بدون پناه بردن بر حاشیه اصل مطلب را کشف کنید تا گول کلمات را نخورده باشید. دوست خوبم! مسائل این هفته شما به گونه ای پیش می رود که امکان قطع ارتباط بسیار است اما یقین داشته باشید که کسی جز شما نمی تواند در این بین دخیل باشد، پس تلاش دوباره کنید و به خود گوشزد نمایید که زندگی مثل همیشه جریان دارد.

مرداد

دوست خوبم! مدتی است که حس شاد بودن را گم کرده اید و پی در پی در حال دویدن هستید و فرصتی برای لذت بردن از نعمات خدادادی برای خود باقی نگذاشته اید و اهدافی را نشانه گرفته اید که دور دستهای آن مبهم است و از همین حالا مشکلات آن آغاز شده است، در حالی که هیچ نمی دانید که آیا این هدف ارزش این همه تعلق را دارد یا خیر؟ در ضمن طی این روزها لازم است با خودتان آشتی کنید و اشتباهات خود را با اشتیاق بپذیرا باشید که بی نهایت به گذشت نیاز دارید. همچنین توجه داشته باشید که با زیر پا گذاشتن عادت بد خود شرایط جدیدی را می توانید دست و پا کنید تا اعتراضات خانواده را پایان ببخشید.

شهریور

به این موضوع اطمینان داشته باشید که چشم پوشی از مسائلی که باعث آزارتان می شود آنها را تغییر نمی دهد، پس لازم است که نحوه برخورد با آنها را یافته و بعد از بین آنها انتخاب کنید تا دیگران برایتان انتخاب نکنند. دوست خوبم! راهی را پیش گرفته اید که باید حوصله به خرج دهید و جالب این است که خودتان هم اعتقاد دارید که مرور زمان تمامی مسائل ریز و درشت را حل خواهد کرد. دوست عزیزم، درست است که مشورت کاری بسیار مفید و پسندیده می باشد، ولی در این روزها به شما توصیه می کنم که از هیچ کسی برای انجام امور خیلی خصوصی کمک نگیرید و سعی نمایید تا مسائل را خودتان رفع و رجوع کنید و نتیجه را به خالق یکتا بسپارید.

کشف یک محقق ایرانی برای نامرئی کردن اجسام

یک محقق ایرانی در دانشگاه پنسیلوانیا به کمک یکی از همکارانش نشان داده است که می توان با استفاده از پرتوهای پلاسمایی اجسام را نامرئی کرد.
ایده نامرئی کردن اجسام تاچندی پیش تنها در سطح داستانهای تخیلی علمی نظیر مرد نامرئی، اچ جی ولز، مطرح بود اما **نادار انقطاع و آندرا آلو** از دانشگاه پنسیلوانیا شیوه ای را پیشنهاد کرده اند که با استفاده از آن می توان با فناوریهای موجود اجسام را تا حد زیادی غیر قابل رویت ساخت.
به اعتقاد فیزیکی دانان این روش کاربردهای متعددی در فناوریهای نظامی مربوط به مخفی کردن و استتار اجسام خواهد داشت.

جنبه اصلی در مدل پیشنهادی این دو محقق استفاده از نوعی صفحه یا پرده از جنس پرتوهای پلاسمایی است که با امواج بازتابیده شده از سطح جسم تداخل می کنند و آنها را از بین می برند.

پرتوهای پلاسمایی از جنس امواج الکترونیکی چگال هستند که زمانی به وجود می آیند که الکترونهای روی یک سطح فلزی با ضرباهنگ خاصی به حرکت درآیند.
به گفته این دو محقق لایه ای از این ماده پلاسمایی می تواند نور بازتابیده شده از سطح جسم را از بین ببرد البته به این شرط که تواتر نور بازتابیده شده به تواتر تشدید پرتوهای الکترونیکی نزدیک باشد.

به گفته **انقطاع** برای همه نورهایی که در طول موج مرئی قرار دارند خود طبیعت بهترین سپر پلاسمایی را فراهم آورده. این دو سپر عبارتند از پرده ها یا سطوحی که از طلا یا نقره ساخته می شوند. با این فناوری نمی توان افراد یا خودروها را نامرئی کرد. اما **انقطاع** معتقد است که از این فناوری می توان در زمینه های دیگر نظیر تولید موادی که از برق زدن و درخشش اجسام جلوگیری می کنند استفاده به عمل آورد.
این سپرها همچنین می توانند مانع از تاثیر نامطلوب نوری شوند که از اجسام ریز پراکنده می شود و به این ترتیب می توانند بازده میکروسکوپ ها را افزایش دهند. یک کاربرد دیگر این روش نامرئی کردن ماهواره ها در فضا است.

سپهر صفادار

مار ماهی؛ منبع انرژی الکتریکی

آکواریومی در ژاپن برای روشن کردن چراغ های درخت کریسمس از انرژی الکتریکی تولیدی توسط مار ماهی کمک گرفته است. داخل آکواریوم مار ماهی دو پانل آلومینیومی قرار داده شده که به عنوان الکترودهایی برای دریافت الکتریسیته عمل می کنند و کابل های متصل شده به این پانل ها مستقیماً به چراغ های کاج کریسمس متصل اند و آنها را روشن می کنند. مخترع این سیستم **کارو هیکو میناوا** می گوید ابداع سیستمی برای مهار کردن الکتریسیته مار ماهی و استفاده از آن، تنها یک ماه طول کشیده است. او به رویترز گفت: «اگر می توانستیم همه مار ماهی های ماهی های مرکب را از همه جای دنیا یک جا جمع کنیم، می توانستیم یک درخت کریسمس عظیم را روشن کنیم.» این نوع ماهی جزء غذاهای رایج مردم ژاپن است و به دلیل ویتامین های زیادی که در آن وجود دارد، خصوصاً در فصل تابستان برای تجدید قوا و افزایش مقاومت در مقابل گرما مصرف می شود. اختراع **میناوا** با استقبال بازدید کنندگان و توریست ها مواجه شد. یکی از بازدید کنندگان می گوید: «علاقه مند شدم یک نمونه از این ماهی ها را در خانه داشته باشم. این نوع انرژی حداقل قابلیتش این است که با طبیعت سازگار است و ضایعات ندارد.»

موش نترس

دانشمندان ژاپنی با دستکاری ژنتیکی موش نترسی تولید کرده اند که از دشمن قدیمی خود یعنی گربه نمی ترسد.
به گزارش خبرگزاری آسوشیند پرس، دانشمندان دانشگاه توکیو با تغییرات ژنتیکی موفق شدند گیرنده های مخصوص موجود در مغز موش را که باعث می شود تا موش از گربه یا شکارچیان سنتی اش وحشت کند از کار ببندازند.
البته برای موش شجاع این یک بازی با مرگ است زیرا هر لحظه گربه می تواند او را یک لقمه چپ کند.

یک پدیده جالب:

سال ۲۰۰۸ میلادی برابر با سه سال هجری قمری

جهان در سال آینده میلادی شاهد سه سال هجری قمری خواهد بود.
چند روز آخر ماه ذی حجه (آخرین ماه قمری) در سال جاری قمری (۱۴۲۸) با ماه ژانویه (اولین ماه میلادی) ۲۰۰۸ هم زمان می شود ضمن آنکه تمام سال ۱۴۲۹ در سال ۲۰۰۸ قرار می گیرد و پس از آن چند روز اول ماه ۱۴۳۰ قمری (محرم الحرام) با اواخر سال ۲۰۰۸ هم زمان می گردد، بدین ترتیب در سال ۲۰۰۸ میلادی شاهد سه سال ۱۴۲۸، ۱۴۲۹ و ۱۴۳۰ هجری قمری خواهیم بود.

سال میلادی ۳۶۵ روز و ۶ ساعت است در شرایطی که سال قمری ۳۵۴ روز است که در این میان ۱۱ روز اضافه بودن سال میلادی سبب می شود تا هر ۳۳ سال یک بار شاهد آن باشیم که در یک سال میلادی سه سال قمری قرار می گیرد در نتیجه در سال ۲۰۴۱ میلادی نیز شاهد تکرار این پدیده خواهیم بود.

برای اولین بار در ایران
مطابق با آخرین تکنولوژی اروپا
با فرمول جدید
و پوشش دهی بیشتر

شامپو رنگ موی واریان

برای خانمها و آقایان

رنگ کردن مو
فقط در ۱۵ دقیقه

مفروضه مهمای
سفید و خاکستری

- ☒ دارای آمونیاک کم
- ☒ حاوی ویتامین C
- ☒ با روشن مصرف سریع و آسان
- ☒ پیمانه رنگ + پیمانه اکسیژان
- در ۱۵ دقیقه
- ☒ در رنگهای متنوع

تلفن کارخانه : ۸-۴۹۴۳۱۴۶ (۰۹۳)

پیام های رایگان شما و وعده ما

زیر نظر: سروش بازو

دوست عزیزم زینب جان، ۶ دی ماه روز تولدت که روز طلوع می باشد را هزاران بار تبریک می گویم.

مهرسا
یک بغل ستاره تقدیم سبزترین واژه زندگیم، مادر، سالروز تولدت (۲۰ آذر) مبارک

دایی جان، تولدت را با تقدیم هزاران شاخ گل رز تبریک می گویم ایمان کبیری (تهران)

فاطمه میرزایی، عزیز دایی ۲۵ آذر، سالروز تولدت مبارک، به اندازه ستاره های آسمان دوست دارم

از طرف دایی حسین
همسر خوب و مهربانم حسین جان، در غریبهانه ترین لحظه تنهایی خود، چشمانم را که در آن دریایی از محبت موج می زند، به تو خواهم بخشید تا بدانی عاشقانه دوست دارم

زهر اکین کار (گیلان)
دختر عزیزم خانم عفت اسداللهی، دیمه سالروز تولدت را از طرف همه افراد خانواده تبریک می گویم خوشبخت باشی پدرت رسول اسداللهی - مشهد

آتوسا جان تولدت مبارک، از طرف پدر و مادر و برادرت امیدواریم همیشه در تمام مراحل زندگی موفق و پیروز باشی
خواهر عزیزمان زهرا جان، تولدت را صمیمانه و از اعمال قلبمان تبریک می گویم

خواهران - زهره - ناهید و سارا - و برادرت صادق کاظمی - تنکابن ناصر جان، همسر عزیز و مهربان، از صمیم قلب دوست دارم و تو بهترین شوهر و بابای دنیا هستی به تو افتخار می کنم عزیزم فریبا جوکار - شاهین شهر
حمیده جان، همسر مهربانم دلم به خاطر تو و فرزند گلنار حمیدرضا می تپد ستاره وجودت در آن دلم همیشه روشن باد دوست دارم

محمد رضا کربلایی - تهران
مادر عزیزم منت بر سر تقویم گذاشتی پاییز را شرمندگی و آذر را سرافراز روز شکفتن را به تو تبریک می گویم دخترانت - تنکابن

شبنم عزیزم، بهانه تویی غزل تویی، ترانه تویی، عشق من همیشه عاشقت هستم و عاشقت می مانم نمی دانی چقدر دوست دارم محمد ابراهیم جلاء - تهران

همسر عزیزم فتنه پورآت، تو یگانه تبلور بهار، تو طلوع عمر منی از پس صدها خزان، هرگز غروب مکن امین سقیفی - شهر قدس

ماهی قرمز کوچولوی من، تولدت مبارک با آرزوی موفقیت در تمام مراحل زندگیت ماجد هاشمی

برادر و دایی مهربانم فرهاد، امیدواریم هر چه زودتر به جمع پر مهر خانوادهات برگردی

خواهرات - شان - قزوین
عمو وحید جان تولد ۲۲ سالگی ات مبارک یگانه برادرزادهات نیایش (اکرم)

نیایش جان (اکرم کوچولو) تولد سه سالگی در ۱۳ دی مبارک

نمایش، عمو، تولد ۳ سالگی ات مبارک بابا حمید جون

عمو وحید و عمو مهدی
آرزو جان، خواهر خوبم امیدوارم در امتحانات ترم اول موفق باشی خواهرت مریم

نیایش جان تولد ۳ سالگی ات مبارک عمو آرزو ای زیباترین واژه زندگی، می خواهم تا زمان

زنده بودن زمزمه لحظه های زندگیم باشی ای مهربانم، فروغ الزمان سالروز ازداد و اجمان مبارک

همسرت حسین پورآت - مشهد مقدس
سهیلای عزیزم، عروس قشنگم اولین تولد فرزند عزیزت حمیدرضا جان را به شما تبریک عرض می نمایم انشاء الله خوشقدم باشد

فروغ الزمان صرغامی - مادر شوهرت
ازل جان، تو بهترین هدیه خداوند به ما بودی سالروز تولدت را صمیمانه تبریک می گویم

عمهات اعظم و دختر عمهات زهرا
بهانه زندگیم بهروز جان، روز میلادت را با هزاران گل سرخ تبریک می گویم و خالصانه دوست دارم

همسرت زینب میرسالاری - هفتگل خوزستان
همسر عزیزم حسن جان، اولین سالگرد ازداد و اجمان را به تو تبریک می گویم و از صمیم قلب دوست دارم

همسرت معصومه - شوش دانیال
سلام به گل نرگس که هر صبح آدینه جان را طراوت دیگر می بخشد و دل با یاد آن عزیز زهرا آرام می گیرد

خواهرت صدیقه شهبازی - کاشان
مادر مهربانم، بهترین صدای زندگی ما تپش های قلب توست بهترینم تا ابد دوست دارم

دخترت منصوره ساریخانی - اراک
برادرزاده های عزیزم ایلناز ایلکانی، حکیمه جان تولدتان مبارک با تمام وجود دوستتان دارم

رحیمه قاری - کلاله استان گلستان
معصومه جان عشق پاک تو را صادقانه ارج می نهم و تا ابد عاشقت می مانم سالروز ازداد و اجمان را به تو تبریک می گویم

همسرت حسن میثمی - شوش
مادر جان تولدت مبارک، پدر جان دوست داریم و بابت تمامی زحماتی که برایمان می کشی خیلی ممنونم مریم خاله، آمنه خاله، پسر خاله

آقای مهدی امروانی، از اینکه چندی پیش موجب رنجش خاطر شما شده ام از همین جا رسماً از شما

عذرخواهی می کنم
عمه جان و دختر عمو، زهرا جان تولدتان مبارک

لیلا و علیرضا حسینی
برادرم علیرضا مصطفوی، اگر دورم ز دیدارت دلیل بی وفایی نیست وفا آن است که نامت را همیشه بر زبان دارم

خانم برزگر معلم کلاس اول دبستان مصطفوی
اردستان خوشحالم که پایه اول ابتدایی شاگرد شما انسان پرتلاش و مهربان بودم

عمو مصطفی جواد، محسن، مجتبی امیدواریم که به آرزوهای زیباتان دست پیدا کنید همواره شاداب و سعادتمند باشی

شهره شراره، بهاره، سوگل نرگس دردنیای کودکیان بهترینهارا برایتان آرزو داریم از بودن در جمع صمیمی تان دلشاد هستیم

فاطمه صنعتی اردستانی و زهرا اردستانی
نیلوفر من دوست دارم گل الهام حسینی رنجبر پدر بزرگ، پدر مادر عزیزم زیارت کربلا گوارای وجودتان زیارتان مقبول

نیلوفر جان یک آسمان ستاره تقدیم تو مهربانم ۱۸ دی سالروز تولدت مبارک زهرا انصاری - تهران

الهام جان با گرمای وجودت زمستان را بهار نمودی دوست دارم و روز میلادت را تبریک می گویم فاطمه کاظمی - تهران

بقیه از صفحه ۴۸

حل جدول شماره ۳۳۰۰

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳								

محسن مؤدبی
۹ ساله

روژان قنبری ۶ ساله

مهدی بخشی
۷ ساله

محمد صابری
کلاس اول راهنمایی از قوچان

مریم صابری
کلاس دوم از قوچان

مقدسه پاینده
۵/۵ ساله از قائم شهر

محمد حسن نیا

رضا خاتمی

کیمیا درودی ۱۰ ساله از جویبار

پرنیا اصلاتیان
۶ ساله

حمیدرضا فرحناکی

بنیامین مختاری
۵ ساله از گرمسار

محبوبه مستعلی زاده ۸ ساله از بردسیر
محمد مهدی سلطان شاهی

رضا همتی
کلاس اول

مریم سالاری بردسیری
۵ ساله

امیر حسین نصیری

فاطمه مستعلی زاده
کلاس سوم از بردسیر

حسین محمدی پرست

محمد امین طالبی نسب
۸ ساله از قم

معصومه تیمورنژاد از کلاردشت

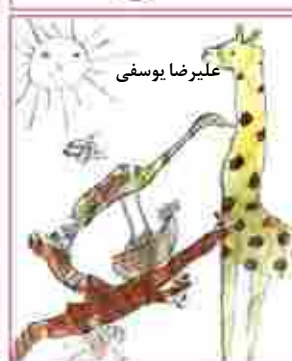
علیرضا کاکاسلطانی
از شهرری

عرفان اهری
۹ ساله

علیرضا سلیمانی
۱۱ ساله از شهریار

علیرضا یوسفی

Self-Tanning
Cream
Shandiz

کرم برنزاژ بدون نیاز به نور آفتاب

SPF

20

کرم برنزاژ با مواد ضد آفتاب

شاندیز

تایید شده در آمریکا مطابق با استاندارد FDA

برنزه کننده و محافظت کننده پوست در مقابل نور آفتاب

مناسب با شرایط آب و هوایی ایران

لایراتواروبنا

تلفن مرکزی بخش: ۰۲۱-۸۸۷۹۴۱۵۹

خشک شویی خانگی ال‌جی

۸ کیلو گرم

بخار تنویدی

- ▶ سیستم خشک‌شو با بخار
- ▶ موتور بدون تسمه Direct Drive - کم‌آرزش و بی‌صدا - عمر بالای دستگاه
- ▶ فنل چروک بدون نیاز به افزودن مواد شوینده از خشک‌شو با بخار
- ▶ برطرف کردن بوهای ناشی از ظروف و چربی و چروک با سیستم بخار شوئی
- ▶ ضد آلودگی به وسیله سیستم بخار شوئی با دمای بالا جهت حذف باکتری
- ▶ لیسری جوش بخار جهت خشک‌شویی، همراه صرفه جویی آب و برق ۸۰٪
- ▶ سیستم ضد باکتری
- ▶ خشک‌شویی سریع (از ۱۵ تا ۳۰ دقیقه) - بوی ناشی از لباس و ضد چروک

گل‌دیران ضمانت خرید شماست

مرکز اطلاع رسانی و خدمات مشتریان: ۸۸۷۷۳۳ - ۰۲۱ تهران